கடவுள் துணை.

திருக்குறட் சாரம

திருநெல்வேலி

பரமசிவன் பிள்ளை

எழுதியது.

முதற் பதிப்பு—உசூ

திரிபுரசுந்தரி

அச்சியந்திரசாலை

திருவல்லிக்கேணி

சென்னை.

சுக்கிலஷ ஆவணிமீ கூ

பதிப்புரிமை பெற்றது] [விலை அணா அ

மக்கள் மனத்திற் குறுதி பயக்கும்

மாண்புடைய நூல்கள்.

க. திருவேம்பாவை - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

இது சமயாசாரியா காலவரில மணிவாசகப பெருமானெனப பெயாபெறற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் உலகம உயயுமபொருடடு உவகதருளிய தீநவாசகம் எனனுமதிவயநிாநததிலுளள பாராயண யோகஙியமான திருபபாடடகள அமையபபெறறது. மூலம குறிப புரை கணைக குறிபபு முதலியவைகளுடன நலல கடிதததில பெரிய எழுததில அசசிடப பெறறது [சய பகம] விலை அணை ஒனறு.

உ. சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம்.

இது தீநாவுக்காசு சுவாமிகள் திருவாயமலாநதருளிய திருவா ரூப போற்றித் திருத்தாண்டகம் முலமும கணைகக குறிபபும விசே டாரதமும அடஙியது இது பாராயணததிற குரிய நூல எனபதுமலலாமல, சிவபெருமானை ஆராதிககுஙகால, நூறறெடடு முறை போறறியெனச சொலலி மலா தூவி ஆசசிதததறகும தகுதி யான அரிய மநதிரமுமாகும அழகிய எழுததில உயாநத தாளில அச சிடப படடது [சஅ பகம] விலை அணை ஒனறு பை ஆறு

ஈ. ஆசார ஒழுக்க முறை

மகளாயப பிறநதவரகள தினநதோறறும நடநதுகொளள வேண டிய முறையை இது வெகு நனறாய எடுததுக காடடுவதாகையினால இதனை ஒவவொருவரும வாஙகிப படிததல அவசியமாம இதில மக கன, செயவன, தவிரவன நிதநிய கருமா நுடடானம ஆலயதரிசனம், பாராயணவிதி,விவாகமுறை,இலலற ஒழுகக்ம,ஆனறோ பெருமை, கடவுளின மகிமை,தேகஆரோகிய விதிகள,சிவகாருணிய விசேடம விரதாநுடடானமுறை இனனுமபல அரிய விடயஙகளும,தேவாரம, திருமநதிரம, திருகுறள முதலிய அரிய பெரிய நூலகளிலிருநது மேறகோளகாடடி விளகக்பபடடுளளன இநத ஒரு நூல படிததால பல அரிய நூலகளைப படிதத பயனை அடையலாம நலல கடிதாகியில அசசிடப பெறறது [ாவஉ பகம] விலை அணை காலு.

ச. நால்வா சரித்திரம்.

இது சைவ சமயாசாரியராகிய திருஞான சமபாதா திருநாவுக கரசா, சுநதரா, மாணிகக வாசகா எனனும நாலவரது புராண சஙகிரகமாகும. [எஉ பகம] விலை அணை ஒனறு.

ஞானசம்பநத நிலயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"சிகரம் முகத்திற் றிரளா ரஞலும்
மிகவுந் திவருங் கிவவின் கரைமேல்
நிகரின் மயிலா ரவர்தாம் பயிலு(ம்)
நெல்வா யிலரத் துறைநின் மலரே
மகரக் குழையாய் மணக்கோ லமதே
பிணக்கோ லமதாம் பிறவி யிதுதான்
அகரம் முதலி னெழுத்தா கிநின்ற
யடியே னுய்யப் போவதொர் சூழல்சொல்லே."

—சுந்தார் தேவாரம்.

முகவுரை.

'திருக்குறள்' என்பது தமிழ் இலக்கியங்களுகுச் சிரோமணி யென விளங்கித் தமிழ்மகளால் தொனறுதொட்டுப் பொன்னே போலப் போற்றப்பட்டுவரும் ஓர் அரிய பெரிய நூலாம். இந்நூல் அறம் பொருள் இன்பம் எனனும் முப்பாற்பொருளையும் எஞ்சா மல் நாட்டி எப்பாற் சமயத்தாரும் ஒப்பக்கூறும் மெய்ப்பொருள் நூலாம். இதற்கு இணையான நூல் இவ்வுலகில் மற்றெப் பாஷை யினும் இலதென்பது ஜுங்காட் டான்ரோலேயனறிப் பிறநாட்டுப் பெரியாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அப் பெரியாரிற் சிலர் இந்நூலினைத் தம்பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துத் நாம் பெற்ற இன்பத்தைத் தம்மரபினரும் பெற்றுய்யுமாறு பேருதவி புரிந்தும் இருக்கின்றனர். ஆகவே தமிழனெருவனுக்கு அவன் தன்னைத் தமிழனென்று தருக்கித்துணிக்கத் தகுவதாகிய பெருமையைத் தருவது இந்நூலொன்றே யாகுமென்பது எப்பா

லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும். அன்றி, இத்தூல் மக்களுயிர்க்கு மாறிலா உறுதியென உயர்ந்தோரால் நிர்ணயித்தப்

(ச)

படட உண்மைபொருளகளை எருணபேதம சாதுபேதம மதபேதம காலபேதம இடபேதம எனபவை சிறிதுமின்றி எததேசததிலும எகாலததிலும உளள எததகைய உயிரகளும பொதுபபட போதிப பதால, இது தமிழாகத மடடுமே உரியதாகாது எலலோாகளும பொ ரதா யுளளதாகும. இத நால மீமலான ஒழுககததையும, நலவினை தீவினைகளின பாகுபாட்டையும, இலலாழவாரும சநதியாதிகளும அநுசரிகமவேணடிய முறைகளையும, ஒவவொரு சமூகததாரும தததம நிலையில ஙனெரு ழுகுய முறைலையும, அரசாஙக முறையை யும, இனபததின நுடபஙகளாடும செவவனே விளகதிக கூறுவதாம "இதிலுளள ஒவவொரு குாடபாவும தனனிடக திடகொணட உயநத கருததிகுத தகக உயாநத நடையை அநுசரிததிம சுதத மான தமிழ செொறகளால அமைகபபெறறும வெளளிகமபியாற செயத வலைகூடடினுளளே வைகபபடடு ஒளிவீசும தஙக மாமபழ மாகும' எனறு ஆஙகிலப பெரியாரொருவா அழுகுபட வருணிததிக கூறிய மாறறததால இநநூலின பெருமை இததகைத தெனபதை எவரும எளிதில அறிவா கூடும சுருகசெசொலலல முதலிய அழகோடுகூடிய ஒவவொரு குாளின அமைபபை நோகுமிடதது அது பூசசிவாளிகுச சமானமாகும அநேக தலைமுறைகளால அநு பவிகக கூடியதும, எகாலததும காபபாறறக கூடியதுமான ஒரு சேமநிதிலையப போனறு மாசணுகாத தமிழபபுதையலாகவுளளது இதிருகுளாகும முடிநதது முடிததலால,

"மேவா குாளுந திருநான மறைமுடிவும
மூவா தமிழ முனிமொழியுங—கோவை
திருவா சகமுந திருமூலா செொலலும
ஒருவா சகமென றணா"

—(ஔவையாா)

"ஒதினாவேக தனேதமு ழுருவத தொளிததெமகளிதத
வளளுவரே" —(வைராகியதீபம்)

"ஆரியமுஞ செநதமு மாராயந திதனினிது
சீரியதென றொனறைச செபபரிதா—லாரியம
வேத முடைதததத தமிழதிரு வளளுவனா
ஓத குறட்பா வுடைதது"— (வண்ணகளுசாததனா)

(இ)

"செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
இதற்குரியா ரல்லாதா ரில்" —(வெள்ளிவீதியார்)

என்றின்னோரன்ன மூதறிவாளர் முதுமொழிகளினுல் திருக்குற ளும் வான்பற்றிநின்ற ஆரியவேதமாகிய எழுதாமறையும், திரு ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் சுந்தரரெனனும் மூவராகு ம்தவாரங் களும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் திரு வாசகங்களும், திருமூலரது திருமந்திரமும் தம்முள் ஒக்குமென்ப தும், அதனுல் அது தமிழ்வேதமெனலாந் தகுதியுடைத்தென்பதும், அம்மட்டேயன்றி ஆரியவேதம் அந்தணர்க்கே உரியதாயிருக்க இத் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறள் அந்தணா முதலாயினோர் அனைவர்க் கும் உரியதாயிருப்பதால் இது அதனிலும் அதிகச்சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுமெனபதும் எவராலும் கொள்ளக்கிடக்கும் குறிப்புக்க ளாகும.

இவவொரு நூலிலேதான் இல்லறம் நடத்துவோன் ஒருவன் எங்ஙனம் நடக்கவேண்டு மென்பது அழகாகக் கூறப்பட்டிருத்தலை

நாம் பரக்கக்காணலாம். இலவாழ்வானென்பான் அறவியல்பினை யுடைய எனைப் பிரமசாரியருக்கும் வானப்பிரத்தருக்கும் சந்நியாசி களுக்கும் அவர் செல்லும் கல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாயிருத்தலோடு எல்லாவுயிர்க்கும் உதவியாயிருப்பதால் அவ னது உயிர்வாழ்க்கை இவ்வுலகிற்கு நிவேதிக்கப்பட்டதாகும். அவன் இருப்போர்க்காவது இறந்தோர்க்காவது தன் கடமைகளைச் செய்யத் தவறுதலுள்ளான். அவன் வாழ்க்கைத்துணைவியாகிய அவன் மனைவி அவன் வீட்டுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுபவளாவாள். அவள் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் கற்பும் நிறைந்தவளாகி, தன் கண வன் வருவாய்க்குத்தக்க செலவு செய்பவளாய், தன் கணவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு ஒழுகுபவளாவாள். அவனது குழந்தைகளோ அவனுக்கு மேலான திரவியங்களாகும். அவர்களுடைய மழலைச் சொற்களே அவனுக்குப் பிரியமான வாத்தியங்களாகும். அவர்கள் சிறுகைகளால் அளையப்பட்ட கூழை அவனுக்கு அமிர்தத்திலும்

யே உணவாகும். தன்னைச்காட்டிலும் தன் பிள்ளைகளை அறி வில் மேம்பட்டவர்களாகச் செய்யவேண்டுமென்பதே அவனது முக்கியக் கருத்து. அன்புடைமை என்பது அவன் பிராணனுக்குச் சமானமான தருமமாகும். அது எல்லாத்தருமங்களுள்ளும் முதன்மை யானதும் மேம்பட்டதுமாகும். அவன் வீடு விருந்தோம்பலே அணி கலமாக உடையது. அவன் ஒவ்வொரு விருந்தினரையும் மலர்ந்த முகத்தோடும் இனிய சொற்களோடும் வரவேற்றுத் தான் அருந்தும் அன்னத்தை அவர்களுடன் பகிர்ந்து புசிப்பவனாயிருக்கிறான். பிறர் பால் இனியவை கூறியும் தனனாற் பெறப்பட்ட உதவிகளுக்குச் செய்ந்நன்றியறிதல் உடையவனாயும், தன் உயிர்வாழ்க்கையில் நடுவு நிலைமையோடு கூடியவனாயும், தனக்கு வாய்ந்துள்ள கடமைகளைச் செய்வதில் கண்டிப்புள்ளவனாயும், பிறர்தாரத்தை விரும்பாதவனா யும், பிறர்செய்த தீங்கைப்பொறுத்து அவரை மன்னிக்கும் இயல்

புடையவனையும், பொறாமை யில்லாதவனையும், மிதமான இச்சை யுள்ளவனையும், புறங்கூறாதவனையும், பயனில சொல்லாதவனையும், தீவினையை அஞ்சுபவனையும், ஒப்புரவறிந்து கடையுடையவனையும், எல்லோராலும் புகழத்தக்க பெருமைவாய்ந்தவனையு மூள்ளான் என்றற் றொடக்கத்து விடயங்களெல்லாம் திருக்குறளில் தெளி வாகக்கூறி விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய அருமையான நூலைச் செய்தவர் திருவள்ளுவ ராவர். உலகத்திற் றோன்றியுள்ள பெரும்புலவர்களுள் இவர் ஒருவ ரென்று சிலரும், இவரின் மேம்பட்ட புலவர் இல்லையென்று வேறு சிலரும், இவரை நிகர்க்கும் புலவர் இல்லையென்று பின்னும் சிலரும் கூறியுள்ளார். இவர் சென்னையைச் சேர்ந்த திருமயிலாப் பூரில் வள்ளுவகுலத்தில் அவதரித்து நெய்தற்றொழில் புரிந்து தம்மில்லாருடன் வாழ்ந்து இல்லறதருமத்தை தாம்யற்றிய திருக் குறளிற் கூறியாங்கு நடத்திவந்தாரென்பது கர்ணபரம்பரையான ஒரு விருத்தாந்தமாகும். ஆனல், இவரைப்பற்றி இவர் காலத்தி லிருந்த சங்கப்புலவர்கள் பாடிய

> ''அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
> திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
> (எ)
>
> வள்ளுவ னென்பாரோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொல்
> கொள்ளா ரறிவுடை யார்''—(மாமூலனர்).
>
> ''உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்
> உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்கம்
> மாதானு பக்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
> போதார் புனற்கூடற் கச்சு''—(கல்கூர்வேள்வியார்)

என்னும் வெண்பாக்களால் இவர் வள்ளுவசாதியிற் பிறக்கவில்லை யென்பதும், மதுரையில் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உயர்ந்த பதவியி லிருந்து அரசியல் செல்வமே நடைபெறுவதற்கு ஆதாரபுருடராய் விளங்கி, அதனால் "வள்ளுவர் சாக்கியரென்னும் பெயர் மன்னர்க் குட்படுங் கருமத்தலிவர்க் கொக்கும்" என்னும் நியாயப்படி வள்ளுவ ரென்னும் பட்டத்தைப் பெற்று, அப்பெயராலேயே அழைக்கப் பட்டாரென்பதும் பெறப்படும். மேலே கூறப்பட்ட விருத் தாந்தங்களினால் திருவள்ளுவர் திருமயிலாப்பூரில் அவதரித்து வளர்ந்து வாலிபப்பருவங் கழிந்தபின் மதுரையை அடைந்து, அங்கு அரசாங்க அதிகாரியாய் அமர்ந்திருந்து சிலகாலங் கழிந்தபின் மீண் டும் தம் பிறப்பிடமாகிய திருமயிலாப்பூருக்கு வந்து உத்தமமான செய்தற்றொழிலைச் செய்து தங்காலங்கழித்து, பின்னர் மதுரைச் சங்கத்தில் தாம் திருமயிலாப்பூரிலிருந்தபோது பண்ணுலாராய்ச்சி செய்து இயற்றிய திருக்குறளை எற்றிப் பின்னர்த் திருமயிலையில் சமாதி யடைந்தாரென்பது ஊகிக்கத்தக்க விடயமாகும். இவர் காலம் சற்றேறக்குறைய ஐயிரத்துத் தொன்னாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னென்று ஆன்றோர் கணக்கிட்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உலகியல் நெறி வீட்டியல் நெறி என்னும் இரண்டையும் நன்முகவிசாரித்து உண்மை யுணர்ந்தவர். மாந்தர்க்கு இல்லறம் துறவறமென்னும் இருவகையறங்களும் உரியனவென் பதும், அவற்றுள் துறவறத்தை நோக்கியே இல்லறம் சாதித்தற் பாலதென்பதும், உலகத்தேடுவார்க்கு இல்லறமும் வீடுதேடுவார்க்குத் துறவறமும் உரியனவென்பதும் இவர் சித்தாந்தமாகும். இவர் இல்லறவியல் கூறுமிடத்து

(அ)

"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு"

என்னும் திருக்குறளால் அன்பே அதற்குச் சிறந்த இலக்கணமாகு மென்றும், துறவறவியல் கூறுமிடத்து

"அவாவென்ப எல்லா வுயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து"

என்னும் திருக்குறளால் அதற்கு அவாவின்மையே சிறந்த இலக் கணமாகுமென்றும் சித்தாந்தஞ் செய்திருத்தலை நன்றிநோக்கி னால் அவாது அற்புதத் தெய்வப்புலமையின ஆற்றல் நன்கு புலப் படும். அவரால் வினக்கப்பட்டுள்ள நூற்று மூப்பத்து மூன்று விடயங்களுள் ஒவ்வொரு விடயமும் எஞ்சாமற் கடைபோக விசா ரித்து நிச்சயம் பண்ணப்பட் டிருத்தலின், எத்தனை மதிநுட்ப முடையாரும் ஒரு விடயத்திலாயினும் ஒன்றைக் கூட்டவேனும் குறைக்கவேனும் இடங் காணமாட்டார். திருவள்ளுவர் எடுத்துக் கொண்ட விடயங்களுட் சிலவற்றைத் தாமாக விசாரித்த பிறதேசப் புலவர்களுள் தலையாரேனர் அவ்விடயங்களின்மேற் கூறியவற்றை யும் திருவள்ளுவர் கூறியவற்றையும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து, அவற்றுள் திருவள்ளுவர் கருத்துக்களே சிறந்து நிற்றலின், அவ ரின் மிக்கோர் பிறரில்லை எனலே சித்தாந்தமாம்.

காயனாது குறட்பாக்களின் அருமையும் பெருமையும் பின் வரும் பாக்களாலும் நன்கு விளங்கும் :—

"வறிதே நிலையாத இம்மண்ணுலகில் காளை வகுத்தனை நான் நிலையேன், பொறிவாயி லைவை ஐந்தனையும் அடியப்பொரு அன்னடியே புகுஞ்சுழல் சொல்லே" —(சுந்தரர் தேவாரம்)

"பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்"—குறள்.

"மற்றே லொரு பற்றிலன் எம்பெருமான் வண்டார் குழலாள் மங்கை பங்கினனே, அற்றார் பிறவிக் கடல்நீந்தி யேறி அடியேன் உய்யப் போவதொர் சூழ்சொல்லே".—(சுந்தரர் தேவாரம்).

(கூ)

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்." — குறள்.

"ஓடுபுனற் கரையாம் இளமை உறங்கி
விழித்தா லொக்கும் இப்பிறவி"—சுந்தரர்.

"உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு—குறள்.

"இன்றுளேன் நாளாயில்லேன் எனசெய்வான்
தோன்றினேனே"—அப்பர் தேவாரம்.

"நேற்றிருந்தாள் இன்றுவந்து நீரளுள்"—பட்டினத்தார்.
"இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிறப்பரோன்
றென்னவோ தீடமில்லை."—தாயுமானவர்.

"கெருநல் உளரெருவன இன்றில்லை யெனனும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு"—குறள்.

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒன்றடாடி கண்ணே புளவென்று - பண்டையோர்
கட்டுரையை மேம்படுத்தாள்"—சோமான் பெருமாளையனர்.-
—திருக்கயிலாய ஞானவுலா.

"தலைப்பட்டா தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவரொன்று - நிலைத்தமிழின்
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவருரைத்த
மெய்வைகத சொல்—உமாபதிசிவம் - கெஞ்சுவிடுதூது.

"சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னெனறமையாற்
சாரபுணர்தல் தானே நியானமுமாஞ்—சார்பு
கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்
படவநவ தில்லவினைப் பற்று"—திருக்கடவூர் - உய்யவந்த
தேவர் - திருக்களிற்றுப்படியார்.

"சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்தச்
சார்தரா சார்தரு நோய்"—குறள்."

"காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே"
—திருமூலா திருமந்திரம்.

"காக ழறிவு கிலந்துண்ணக் கண்டூர்"—தாயுமானவர்.

"காக்கை காவா கரைந்துணணும் ஆக்கமும்

அன்னநீ ரார்க்கே யுள" —குறள்.

மேற்கூறியாங்கு இவரது நூலின் பல பகுதிகளில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் விளங்குவதையும், "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப், பற்றுக பற்று விடற்கு" என்றின்னோ ரன்ன பாக்களில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களே இவர் வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பதையும், (சகல சாத்திர பண்டிதராய பகவனென்னும் அந்தணாளருக்குப்பிறந்து மயிலாப்பூரில் ஒரு வேளாளரால்வளர்க்கப் பட்டு வாசுகியென்னும் ஒரு தொண்டைமண்டல வேளாளப் பெண்ணை மணந்து சைவதலங்களிற் சிறந்ததான திருமயிலை யிலும் தென்மதுரையிலும் வசித்திருந்து கடைசியாகத் திருமயிலை யில் சமாதியடைந்தாரென்னும் வரலாற்றிற்கேற்ப) இவர் சமாதி திருமயிலாப்பூரில் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை சைவ நன்மக்க ளால் தெய்வமாகப் பூசிக்கப்பெற்றுவருவதையும் நோக்குமிடத்து, இவர் சமயம் சைவசமயமே யாகுமென்பது ஒருவாறு நிருண யிக்கப் படுவதாம். இன்னும் இவர் கடவுள் வாழ்த்தில் "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான், தாளை வணங்காத் தலை" என்னும் ஒன்பதாவது குறளிற் குறித்துள்ள தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, எனனும் எண்வகைக் குணங் களையும் அக்கடவுள் வாழ்த்தின்

க. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்

ங. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்

ச. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை யில

ஞ. இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு

க. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுகக
கெறிநின்ற நீடு வாழ்வார்

எ. தனகருவமை யில்லாதான தாளசேர்ந்தாரக கல்லால
மனககவலை மாறறல் அரிது
அ. அறவாழி அந்தணன தாளசேர்ந்தார்க கல்லரல்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது

எனனும் எட்டுக்குறள்களில் விசேடிககப்பட்டிருக்கும முறையினை

''மூனனம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூசதி அவனிருககும வண்ணங் கேட்டான
பினனை அவனுடைய ஆரி கேட்டான
பெயாததும் அவரைககே பிச்சி யாளள
அண்ணலையும் அத்தனையும் அனறே நீத்தாள்
அகன்றள் அகலிடததார் ஆசாரத்தைத
தன்னை மறந்தாள் தன்னுமங் கெட்டாள்
தலைபபட்டாள நங்கை தலைவன தாளே.''

எனனும் திருநாவுககரசு சுவாமிகளது திருத்தாண்டகததுடன் ஒப்பிட்டுப் பாரககில், இவரது சமயகொளகை சைவசமயக்கொள்கையே யாகுமெனபது வெளிடைமலைபோல் விளங்கும.

இவரது அருமையான நூலின பல திறப்பட்ட வனமைகளாற கவரப்பட்ட பிறசமயததா ரெல்லாம் இவரைக தஞ்சமயததவரெனறு கூறுவதும ' எம்மதமும் சம்மதம் ' எனனும் உண்மைச் சைவசிததாந்தக் கொளகைககு மிகவும் பொருந்தியதே யாகும. இவா சாதியும் சமயமும எவையேயாக விருப்பினும இருக்க. இவரது நூல் எச்சாதியாகதும எசசமயததார்கும் பொருத்தமான

உறுதிப் பொருளையே கூறி வற்புறுத்துதலால், எண்ணரிய பிறவிகள் யாவற்றினும் அரிதாகிய இம்மானுடப் பிறவியைப் பூர்வசனம புண்ணியததின் பயனகப் பெறறோர் இம்மானுட்தேகமுள்ள காலதிலேயே இதனால் அடையக கிடப்பதாகிய அரும்பெருஞ் செல்வத்தை அடைதறகு இந்நூல் இனறியமையாத சாதனமாகு மெனபது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும்.

(கூ)

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த இந்நூல் ஆங்கிலம், கிரேக்கு, இலத்தீன், பிரஞ்சு முதலிய பல்வேறுபாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுப் பிறதேசத்தாரால் படிக்கப்படும் இக்காலத்தில், இந்நூல் செய்யப்பட்ட இனிய தமிழிலே இதனைப்படிக்கும பாக்கியத்தைப் பெற்ற தமிழ்மக்களில் ஒரு மிகச்சிலரே இந்நூலை முற்றிலும் கற்றவராக விருக்கின்றனர். இதில் அங்கொரு குறளும் இங்கொரு குறளுமாகக் கற்றவர் சிலரும் ஒரு குறள்கூடக் கல்லாதவர் பலருமாக விருத்தல் மிக வெளிப்படையாம். இதனால், நம் தமிழ்மக்களின நிலைமை மிகவும் பரிதாபப்படத் தக்கதா யிருக்கிறதெனபது தோனறுவதாம். இந்நூலில் அயிரத்து முனனூற்று மூப்பது குறட்பாக்களே உள்ளன ; அவ றனைற மூற்றிலும்படிக்க அவகாசமில்லாமற் போனபோதிலும், அனறாடம் ஒரு குறட்பாவையாவது நம் தமிழ்மக்கள் படித்துப் பயனடைய வேண்டுமெனறும் கருத்துடன் இந்நூலின அறத்துப்பாலிலும் பொருட்பாலிலும் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களினின்றும் ஒவ்வோரதிகாரதிற்கு ஒவ்வொரு குறட்பாவாக நூற்றெட்டு குறட்பாக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுடன் அவ்வவ் வதிகாரங்களிலுள்ள மற்றைக் குறட்பாக்களின சாரத்தையும் சேர்த்துச் சுலபமாக அருத்தமாகக் கூடிய கடையில் எழுதி அதனைப் புத்தக வடிவமாகப் பதிப்பிக்கலாமென்ன. ஓரியனவும் ஓரேநிறமும் ஓரேயொளியுமுள்ள இரத்தினக்களினினறும் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல் அசாதியமே

யனமேரு? அங்ஙனமே திருக்குறளில் சில பாக்களை எனி சிற்றறிவுக்கு எட்டியவளவு ஒருவாறு தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன்.

இதிலுள்ளவற்றில் ஒரு குறட்பாலையாவது நாடோறும் காலையில் நியமத்துடன படிதது, வேலைசெய்யும நேரம்போக மீதியுள்ள காலங்களில் மனனஞ் செய்து, அமைவுள்ள காலங்களில் அதன் சாரம் சிதததிங்கண் படியும்படி முயனறால், இதைப்படிப்போர் ஒவ்வொருவரும் மேல் நிலையை அடைவாரென்பதிற் சந்தேக மில்லையாம். பெரிய புத்தகங்களை மேலோடு படித்துப் பூரண வுணர்ச்சியில்லாமல் 'நான் அதைப்படித்தேன், இதைப்படித்தேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிலும், உலகத்தாரால்

(கக)

உயர்ந்தமென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நூலில் ஒரு சிறுபாகத்தை யாகிலும சரியாகப் படித்து அதிற சொல்லியபடி நடக்க முயலுதல் மேலனறோ? இககருத்துடனேயே திருக்குறளைப்படித்து இச்சிறிய நூலை வெளியிடலானேன. இதிற் காணப்படும் பிழைகளை அடியே னுடைய சிறுமையையும நூலினுடைய பெருமையையும நோக்கிப் பொறுக்குமாறு பெரியாரை வேண்டுகினறேன. அனறியும், அப் பிழைகளை அறிஞர் அடியேனுக்கு அறிவிப்பாராயின, அவை அடுத்த பதிப்புப் புதுதகம் சிருத்தமாக வருதறகுச சிறநத சாதனமாகும்.

இச்சிறிய நூல் பெரும்பானமையும் மாணவச் சிறுவருக ளெனறே எழுதப்பட்ட தாதலால இதில காமத்துப்பால் கலக கவில்லை.

இனி, சிறியேனியற்றிய சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரமென்னும் சிறியநூலிற் செப்பிய நூற்றெட்டுச் சிவநாமங்களைப் பிரதிதினமும் நியமமாகப் பாராயணஞ செய்வோர் இந்நூலில் திரட்டப்பட்டுள்ள நூற்றெட்டுக் குறட்பாக்களையும் சிவாக்கினைத் திருமந்திரமாக மதித்துப பிரதிதினமும் பாராயணஞ் செய்யுமாறு தனியாய்க் கோதகப்பட்டுள்ளன.

இந் நூல் எஞ்ஞானமும மகசட்கு உறுதியைய பயந்து இவ்வுல கினகண் நிலவுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனது இணையடிகளை இறைஞ்சுகினறேன.

" எல்லாரு மின்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாது வேறொன றறியேன் பராபரமே."

சுக்கில வருடம்
ஆவணி மாசம் க-ம் தேதி.

தீ. சா. பரமசிவன்,
ஞானசம்பந்த நிலயம்,
உஉ, பார்த்தசாரதிநாயுடு தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

அணிந்துரை.

சென்னை வேதாந்தசங்கத் தலைவரும்
திருக்குறள் - தெளிபோருள் விளக்க உரையாசிரியருமாகிய
ஆசிரியர் - கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள்
எழுதியது.

திருவாளர் - பரமசிவம் பிள்ளை எழுதிய - திருக்குறட் சாரம் எனனும் நூல் என் பார்வைக்கு வந்தது. அதனை யான ஆரம்ப முதல் அந்தம்வரை ஒருவாறு கவனித்துப் பார்த்தேன. அது பரிமேலழகர் உரையைப் பெரும்பானமையும் அநுசரித்து விஷய அமைப்பு மாறுபடுதலின்றிச் சிறுவர்களும் எளிதில் அறியக்கூடிய செவ்விய நடையில எழுதப்பட் டிருகிறது. இப் புத்தகத்தைப் படிப்பவர் திருக்குறளில பரிமேலழகரின உரையின அமைப்பைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்வதற் குரியவராவர் என்பது எனது அபிப்பிராயமாம். திருக்குறளின அறத்துப்பால் பொருட்பால்களி லுள்ள 108 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு குறட்பாவை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு அதிகார சாரமும் விளக்கப்பட் டிருத்தலின், இது எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்கு அஷ்டோத்திர சதநாமாவளி அர்ச்சனை செய்வதுபோன் றமைகதிருகினற தென்பது எனது அபிப்பிராயமாம்.

பிள்ளையவர்கள் இதுபோன்ற நூல் பல எழுதித் தமிழுலகம் விருத்தியடைய உபகரிக்க வேண்டுமெனறு எலலாம்வல்ல இறை வனை யான் வேண்டுகின்றேன.

திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர்

திருவாளர் - கி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள்

எழுதியது.

திருவாளர் - பரமசிவன்பிள்ளை எழுதிய திருக்குறட்சாரம் என்னும் நூலைக் கண்ணுற்றேன். முப்பால்களான் அறம் பொருள் என்னும்

இரண்டு பால்களில் உள்ள நூற்றெட்டு அதிகாரங்களிலும் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் ஒவ்வொரு திருக்குறளை, "தண்டமிழின் மேலாந் தரம்" என்னும் தமிழ் ஆறனுள் ஒன்றாக விளங்கும் பரிமேலழகரது உரையையே உரையாகத்தழுவித்தம்மாலியன்றவரையில் கற்றோரே அறியக்கூடிய அப்பாஷையை மற்றையோரும் அறியும் வண்ணம் விளக்கியெழுதியுள்ளார். ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் பத்துத் திருக்குறளில் எத்திருக்குறள் உலகத்தார்க்கு மிகுதியும் பயனபடத்தக்கது என்று தம் மனதிற்குத் தோன்றியதோ அத் திருக்குறளையே பண்டைய உரையுடன் விளக்கி யெழுதியிருக்கின்றாராதலால், "திருக்குறட்சாரம்" எனப் பெயரிட்டனர் எனத் தோன்றுகின்றது. பல திருக்குறள் பதிப்புக்கள் இக்காலத்தில் வெளிவந்து மக்களுக்குப் பயன்படுவதுபோல் திருக்குறள் முற்றும் படிப்பதற்கு இயலாத மக்களுக்கு இச்சாரம் பெரிதும் பயன்படுமென்று எண்ணுகின்றேனை.

இந் நூலாசிரியர் என்னுடைய நெடுநாள் நண்பராதலால், இவரை ஒழுக்க சீலரென அறிவேன். ஒழுக்கத்தை உயிராக ஓம்புகின்ற இவ்வாசிரியர் இயற்றிய இந்நூலானது உலகிற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

பாலவிநோதினி என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்
வாகவி - திரு. அ சுப்ரமண்ய பாரதி எழுதியது.

திருக்குறள் என்னும் நூலைத் தமிழ்நாடே யன்றித் தமிழ் வழங்கப்பெறுத எனைய நாடும் நன்குணரும் ஆதலின் அது பல பாஷைகளிலே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுளது. அன்றியும் இதனைத் தமிழ் வேதம் என்றும் உலகம் போற்றுகிறது. இத்தகைய நூலுக்கு உரைவெழுதினர் சிலர். அவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகர் என்னும் பெரியார் எழுதிய உரையே போற்றப்படுகிறது. அவ்வுரையுடன் - தெளிபொருள் - தெளிபொருள்விளக்கம் முதலியன

சேர்த்து - ஆசிரியர் - கோ வடிவேலு செட்டியார் ஒரு பதிப்பு பதிப்பித்திருக்கிறார். அது உலகுக்குப் பேருபகாரம் புரிகிறது. திருக்குறள் ஆராய்ந்து பார்க்கப் பார்க்கப புலவர்க்குப் பல அரிய கருத்துக்களை விளக்கும். வித்தியார்த்திகளுக்கு இம்மை மறுமை நன்மைக்குரிய போதனைகளை இந்நூலில் சகல நீதிகளும் சாத்திரக் கருத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன என்று பெருமைபெரி ஒதியுணர்ந்து போற்றத்தக்கபடி போதிக்கும். ஆதலின இந்த நூலில் எத்தனை விதத்தில் எத்தனை பதிப்புகள் எத்தனை புலவர்களை வெளியிட்டாலும் தமிழுலகம் ஏற்கும; ஏற்றகொள்ளத்தக்க கடமையையு முடையதி.

இப்பொழுது எனது நண்பா - திருவாளர - பரமசிவனபிள்ளை தீருக்குறட்சாரம் எனறு பெயர்கொண்ட ஒரு பதிப்பு வெளியிட்டுளளார. இந்நூலை நான படித்துப்பார்த்தேன. பரிமேலழகர் உரையையும் - தெளிபொருள் விளகக உரையையும் தழுவி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒவவொரு அதிகாரமும் அதுமேற்கொண்ட விடயத்தைப் பத்துக குறளினால் விளக்குகிறது. ஆகவே பிள்ளையவர்கள் ஒவவொரு அதிகாரத்திலும் ஒவவொரு குறளை எடுத்துக் கொண்டு அதனை அதற்குரிய ஏனைய ஒனபது குறளின பொருளினால் வசனவடிவில் வெகு அழகாக விளக்கியிருக்கிறாராதலால், இது நூற்றெட்டுக் குறட்பா அடங்கிய சிறு நூலாயினும் படிப்பவர்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் படிததபயனைக்கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆதலால் இதற்குத் திருக்குறட்சாரமெனப் பெயரிட்டது சாலப் பொருததமுடையதாகும். பிளளையவர்கள் தக்கவொரு நூலைத் தக்க வழியில் எழுதித் தமிழுலகுக்கு உதவினர் எனனும் பெருமைக்கும் இந்நூல் பாத்திரமாக்குகிறது. இவர்கள் - முதலில் - திருவெம்பாவை உரை - சிவார்ச்சனைத் திருமந்திரம் - ஆசார ஒழுக்கமுறை என்னும் நூல்களை இயற்றிப் பண்பட்டதை இந்நூலில் காட்டியிருக்கின்றனர் என்பது அந் நூல்களைப் படிப்பவர்க்கு இனிது விளங்கும்.

இத்தகைய முயற்சியில் பிள்ளையவர்கள் தங்கள் சாவகாச வேளையை உபயோகித்து இதுபோன்ற அரிய நூல்களை இன்னும்

வெளியிடுமாறு செந்திலாண்டவன் திருவருள் புரிவாராக.

பிரம்மஶ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய
வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுதியது.

திருநெல்வேலி ப ா-ா-ஶ்ரீ பரமசிவன் பிள்ளை யவர்கள் எழுதியுள்ள திருக்குறட்சார மென்னும் புதக கத்திற் சில பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்தேன்.

திருக்குறளின் வசனமாகப் பல நூல்கள் இக்காலத் தில் வெளிப்போந்த உலாவிவரினும் இப்புதகமும் ஒரு புதிய அமைப்பைப் பெற்று விளங்குகின்றதென்று சொல்லலாம். ஒவ்வோர் அதிகாரத்தும் உள்ள சிறந்த குறள் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டி அதன் பொருளையும் தெளிவாக எழுதி அவ் வதிகாரத்திலுள்ள ஏனைப்பாக்களின் கருத்துக்களையும் தொடர்பு படுத்தி நல்ல நடையிற் செய்யுளே விளக்கி உரிய இடங்களிற் சிறந்த சைவநூற் கருத்துக்களை இதன் ஆசிரியர் பிரமாணங்களாகக் கொடுத்திருப்பது யாவராலும் பாராட்டத் தக்கது. இதனைப் படிப்பவர்கள் திருக்குறளிற் கூறப்பட்ட நீதிகளையும் சிவபக்தி மார்க்கத்தையும் எளி தில் அறிந்துகொள்ளலாம் என்பது என் கருத்து.

'Thirukkural Saram' is a work of merit. I know the author very well as a Tamil Scholar, and the book bears the Stamp of his learning. His presentation, in a concise form, of the leading ideas in each section of the Kural is quite good.

The publication of the book is quite welcome at a time when increased attention is being paid to the study of Tamil in Schools and Colleges, as it is eminently suited for study as a text-book by senior students. I wish the author all success.

HINDU HIGH SCHOOL, Triplicane, Madras. } **P. A. SUBRAMANIA AIYAR,** *Headmaster.*

(ஙஅ)

பொருளடக்கம்.

பக்கம்

நூலின் பெயர்களும் நூலாசிரியரின் பெயர்களும் (ஙசு)

உ. சிறப்புப்பாயிரம்

ஊ. உரைப்பாயிரம்

ஃ. பாயிரம்

எ. அறம் - இல்லறம்

ஏ. ,, துறவறம் - விரதம்

ஐ. ,, ,, ஞானம்

அ. ஊழ்

கூ. பொருள் - அரசு

ய. ,, அங்கம - அமைச்சு

யக. ,, ,, நாடு

யஉ. ,, ,, அரண்

யங. ,, ,, கூழ்

யச. ,, ,, படை

யஇ. ,, ,, நட்பு

யசு. ,, ஒழிய

க

ங

ஙஉ

சஇ

ஙசு

அய

அங

ாருடு
ஏடுருட
ாடுசு
ஏடுஅ
ாசுய
ருசுருட
ாகஇ

ய஬. அரும்பத அதிகார அகாராதி அட்டவணை ஊஉக

ய஫. திருக்குறளின் பால், இயல் பகுதி, அதிகார விவரங்கள் ஊஉசு

ய஭. திருக்குறட்கோவை ஊஉஎ

ஊய. பிழை திருத்தம ஊருசு

நூலின் பெயர்கள்.

க. திருக்குறன் - சிறந்த குறள்வெண்பாவிலாலாகிய நூல்.

உ. மூப்பால் - அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூன்று பாகங்களை யுடையநூல்.

ங. உத்தாவேதம் - (ஆரியவேதத்தக்குப்) பின்சோன்ரிய வேதம்.

ச. தெய்வநூல் - தெய்வத்தன்மை அமைந்து தெய்வவாக்கெனத் தகும் நூல்.

ஞ. திருவள்ளுவர் - திருவள்ளுவரால் செய்யப்பட்ட நூல்.

சு. பொய்யாமொழி - பொய்கலவாதி உள்ளதை உள்ளபடி உணாததும நூல.

எ. வாயுறைவாழ்த்து - உடற்கு உறுதிபயக்கும் மருந்துபோல் உயிர்க்கு உறுதிகூறும் நூல். (வாயுறை - மருந்து)

அ. தமிழ்மறை - தமிழ்வேதம். (மறை - இரகசியப்பொருள்)

கூ. பொதுமறை - நான்கு வருணத்தார்க்கும் பொதுவாகிய வேதம்.

ம. திருவள்ளுவப்பயன் - திருவள்ளுவராலாகிய பயன்.

நூலாசிரியரின் பெயர்கள்.

க. திருவள்ளுவர் - மறைப்பொருளைத் தமிழ்மக்கள் அறிந்தய்யத் தந்த வண்மையுடையவர்.

உ. நாயனர் - மக்களை நன்னெறியில் நடத்துபவர்.

ங. தேவர் - தெய்வத்தனமை யுடையவர்.

ச. முதற்பாவலர் - பாவியற்றும் வன்மையில் முதன்மையுடையவர்.

ஞ. தெய்வப்புலவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய அறிஞர்.

சு. நான்முகனார் - பிரமனது அம்சமானவர்.

எ. மாதானுபங்கி - தருக்கில்லாதவர். (மாதம் - தருக்கு; பங்கி - பங்கஞ் செய்தவர்) - உயிர்களிடத்திற் தாயன்புடையவர் எனலுமாம்.

அ. செங்கரப்போதார் - செம்மை வாய்ந்த நாவாகிய மலரையுடையார் (செம்மை - மனக்கோட்டமின்மை.)

கூ. பெருநாவலர் - பெருமை பொருந்திய நாவன்மையுடையவர்.

ஐ. பொய்யில் புலவர் - பொய்மையில்லாத புலமையுடையவர்.
(ஐயந்திரிபின்றி உள்ளதை உள்ளபடி உலகத்திற்கு உணர்த்தும் புலவர் என்றபடி.)

திருக்குறளின் சிறப்புப் பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவ மாலை.

க. திருநகரத் தெப்பெயர்த் திருவள்ளு வரோ
டுருநகரத் நற்பலகை யொருகை—விருப்புக்க
உருநகரி சனம னெனவுரைகத வானில்

ஒருகை ஏனைத்தார் சொல்—(அசரீரி).

கூ. எனையும் புலவா நியாணாளாட் செல்லுகிலும் [ரூத
நின்றலர்ந்த தேனபிலிற்று(ம்) நீர்மையதாய்க்—குன்
சொருனிரு கற்பகத்தின் நெய்வத் திருமலர்போல்
மனபுலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்—(இறையனார்).

கூ. மாலுங நறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால்
ஞால முழுது(ம) நயநதளந்தான—வலறினின்
வள்ளுவ நூங தங்குறளிவ்வை பாவடியால் வையதாதார்
உள்ளுவவிவல லாமளநதா ரோர்ந்து—(பரணர்).

எ. தாளை முழுதுணாகது கண்டமிழின் வெண்குறளால்
ஆனை வறமுதலா மகாண தும—எனைநக்
கூழி னுரைகதாற் தமொணணீர் முகலுக்கும
வாழியுல கெனனுற்று(ப) பறறு—(நச்சீரா).

ஏ. முமமலை முருகாரு(ம்) முருகநிய முப்பதிபு
முப மாசு(ம்) முச்தமிழு முகிகொடியுமு—முமமாவும்
தாமுடைய மனனா கடமுடி மேற் ரூரன்றே [ரூர்).
பாமுறைதா வளருவர்முப் பால்—(சித்தலைச்சாதத

ஐ. ஓதற் கெளிதா யுணர்கற் கரிதாகி
வேதப பொருளாய மிகவிளகுகித—நீதற்றோர்
உள்ளுநீதா றுளருநீதா றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாணபு—(மாங்குடிமருதனார்).

க. நறபலகை - சங்கப்பலகை. கூ. யாணர் - அழகு. (எ) ஆனை - கெடாக. ஊழ் - முறை. (ஏ) மும்மலை - கொல்லி, கோரி, பொதியம. மூங்காடு - குடகாடு, புனனாடு, தென்னாடு. மூங்தி - காவிரி, வையை, தாமிரபருணி. முப்பதி-கருவூர, உறையூர், மதுரை. மும்மூரசு-மங்கலம், வெற்றி, கொடை. முததமிழ் - இயல், இசை, காடகம். முக்கொடி - வில், புலி, மீன. மும்மா - கனவட்டம், பாடலம், கோரப். (மா - குதிரை). மனனர் - சேர சோழ பாண்டியர். தார் - மாலை.

திருக்குறட் சாரம்

அறத்துப்பால்

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன முதலிய தலைவருடைய பதங்களையும் முடிவிலலாத இன்பத்தையுடைய அழிவிலலாத வீடடையும் வழியறிந்து அடைதற்குரிய மனிதாககு உறதியென ஓயாந்தோராலே எடுககப்பட்ட பொருளகள அறம பொருள இனபம எனெனனறும நானசாகும். அவைகளுள வீடெனபபடுவது இப்படிப்பட்டதென நினைகக வும் சொல்லவும கூடாத நிலைமையை யுடையதாகலால் ஏறவர மாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதலலாமல் இலககணவகையாற கூறப்படாமையின நூல்களாற் கூறப்படுவன மறறை மூனறுமே யாம.

அவற்றுள் அரமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும விலக்கியன வொழித்தலுமாம. அஃது ஒழுககம வழுகுத தண்டமென மூன்று வகைப்படும.

அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது பிராமணர் முதலிய வருணததார் தத்தமககு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளில் நினறு அந்தந்த நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களில் வழுவாமல் நடத்தலாம.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர் அதகாரணமாகத் தம்முள மாறுபட்டு அப்பொரு

னின்மேற செல்வது. அது கடனவாங்குதல், காக்கும்படி வைத்த பொருளை அபகரித்தல், உடையனெல்லான் விற்றல், கூடி இலாபஞ் சம்பாதிகதல், தானஞ்செயதபொருளைக் கொடாமை, சம்பளங் கொடாமை, கட்டுப்பாட்டை மீறி நடத்தல், ஒரு பொருளை விற்ருவது வாங்கியாவது பினபு சங்கேதித்தல, மாட்டையுடையவனுக்கும் மேய்த்தவனுக்கும் வரும் வழக்கு, எல்லைவழகு, அடித்தல், திட்டல், திருட்டு, கொடியசெய்கை, அயலான் மனைவியை அபகரித்தல், மாதராடவர் தருமம், தாயாபாகம், சூதாடல் ஆகிய பதினெட்டுப் பதங்களையுடையதாம்.

தண்டமாவது அவவொழுக்க வழியினும் வழக்கு வழியினும் தப்பினவரை அவவழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பாடி அக்குற்றத்திற்குத் தகுதியாகத் தண்டித்தலாம்.

இவற்றுள் வழகும் தண்டமும் உலகவழியிலே நிறுத்துமேயல்லாமல் ஒழுக்கமபோல் மக்களுயிர்க்கு உறுதியைத் தருவனவல்லவாகையாலும, அவைதாம் நூலாலேயல்லாமல் அறிவு மிகுதியாலும் தேயவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும் அவவிரண்டையும் ஒழித்து இங்கே செய்யப்புலமைத் திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுகமே அறமென எடுத்துக்கொளளப்பட்டது.

அவவறந்தான நால்வகை நிலைகளோடுடையதாய் வருணந் தோறும் வேறுபாடு உடைமையால் சிறபானமையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகை நிலைகளாலே சொல்லப்பட்டது.

அவற்றுள் இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கண் நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடும் செய்யப்படுவதாதலின், அதனை முதலிலே நிசால்லத் தொடங்கி, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற்

திருக்குறட் சாரம்

பாயிரம்

க. கடவுள்வாழ்த்து.

அகரவரிசைப்படி தான எறிபதி கடவுளாயினும் எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைத கடவுளாயினும் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைத கடவுளை யெனறறிக.

எப்படியெனில், சதுர்வித புருசார்த்தங்களை யனுபவிக்க முக்குணங்களால் மூனறாகிய அண்ட பிண்டாதி இன்பமெனனும் உறுதிப் பொருளுக்கு அக்குணங்களால் விடுபட்டு பிரமன உருத்திரனென நின்ற மும்மூர்த்திகளின் வடிவமாய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் இருத்தலால் அம்மூனறு பொருளோடும் சார்ந்து, தொடங்கிய காரணத்து அம்முவர்க்கும் பொதுப்பட நிற்றலின் வணக்கம்.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. (க)

(இதன பொருள்.) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக்களெல்லாம், அகரமுதல - அகரமாகிய முதலையுடைய; அதுபோல, உலகு - உலகம், ஆதிபகவன முதற்று - ஆதிபகவன் என்கிற முதலையுடைத்து, என்றவாறு.

ஏகாரம தேற்றத்தில் வந்தது தனித்தமிழ்ச்சொற்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல் வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை நோக்கி 'எழுத்தெல்லாம்' எனறார் ஆதிபகவன் எனனும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை கடந்தால் முடிபாதலின இயல்போயிற்று. உலகெனறது இவ்வுயிர்களினமேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு. திருப்பாச் சொல்லவேண்டுதலின 'ஆதிபகவன முதற்றே' எனறு உலகின்மேல் வைத்துச்

சு பாயிரம்

சொல்லினார், அப்படிச சொல்லினாராயினும, உலகிற்கு முதல் அதிபகவனெனபதை கருத்தாகக்கொள்க நாதமாதிரையான இயல்பான பிறப்புணர்வால் அகாதகிற்குத் தலைமையும், செயற்கை பரிஞானத்தால் இயற்கை யறிவால முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவற்குத் தலைமையும் கொள்க தலைமைபற்றி வந்த அகாரத்திற்கும் ஆதி பகவற்குமபிறப்பு பிரதிபிமபபாவம சொலலுதலால் இது எதிர்மாடுலைமை யாய் பகவனெனபபடும் அறிவு, பொறை, எலலாம, செலவம எனபரிபம அறுகு ஆ ய ஆறு குணங்களோடும உடைத்தாயிருத்தலின பகவன எனபபட்டது இக்குறளால முதற்கடவுள் உணர்த்தப்பட்டது

அப்பகவனை மெய்யறிவினை யுடையவனெனபதும, எலலாற்றையுங் கற்றவாக்கு அச்சொல்லியறிவு ஏல உணடாகிய பிரயோசனம அவனடிசேர் வணங்காப பிறவியை யறுத்தலெனபதும, அனறியும்மேல் நினைப்பவரது நெஞ்சில அவர் நினைத்த வடிவோடு அவர் நிலைக்கு செல்லுவனெனபதும, அவனது திருவடிகளை இடையிடாது நினைப்பவர்கள் கடலிற்சதமில் அழிவினறி வாழுவாரெனபதும, அவன் ஒருவன் பொருட்டாயும விருப்புதலும வெறுத்தலும இலலாதவனெனபதும, அதனால அவனை அடிசேர்ந்தாக்கு அவ்விருப்பு வெறுப்புக்கள் இலலையெனபதும, அதனால ஆவுக்களைக்கு அன்பு காரணமாக வருகிற பிறவித்துனபங்களை எக

காலத்தும் இலக்கியமென்பது, அவனது மெய்ம்மைசோர்ந்த புகழை எப்பொழுதும் விரும்பிச் சொல்லுபவரிடத்து மயக்கத்தைப்பற்றி வரும் கலவினை தீவினையெனனும் இரண்டு வினைகளும் உண்டாகா வென்பதும், அவன் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் எனனும் ஐம்புலன்களிலே செல்லுகின்ற ஆசையை அறுத்தவனுதலால் அவனது மெய்யான ஒழுக்க வழியிலே எழுவாது நின்றவா பிறப்பில் லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரு தன்மையராய வாழ்வாரென்பதும்; அவன் ஒருவித்தத்திலுலும் தன்க்கு ங்கரில்லாதவனென்பதும், அவனது திருவடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும் இறந்தும் அவற்றால் வருகின்ற இன்பங்களுள் அழுந்துவாரென்பதும், அற்றதைச் செய்தது அருக்கடவுளாகிய கடவுளது அடியாரிய புணையைப் பற்றியே

வான்சிறப்பு ⑰

வேண்டும் பொருளும் இன்பமுமாகிய பிறவிக் கடலைக்கடத்தல் கூடுமென்பதும், கடவுள் தன்மையுள்ளதனுதல், சர்வவியாபியினுதல், இயற்கையுணர்வினுதல், முற்றும்முணர்ந்தோனாதல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனனும் எண்வகைப்பட்ட † குணங்களையுடையவனென்பதும், அத்தன்மையகிய குணங்களையுடைய கடவுளது அடிகளை மனத்தால் நினைத்தல் வாக்கால் எழுத்தறிந்த முறையால் வணங்குதல் தீவினைப் பிறவியை ஒழிப்பதாமென்பதும், அவ்வாறன்றி உலகியலை நினைப்பவர் பிறவியை ஒழியாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

உ. வானசிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்கு உறுதியாகிய அறப்பொருள் இன்பங்களும் கெடாதபடி ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பு அதிகாரமுறைமையும் இதனுள்ளே விளங்கும்

நீரின் றமையா வுலகெனினு யாமாரா கதுமெ
வானின் றமையா தொழுக்கு. (ய)

(இ ள) யாமாராகதும் எவ்வகை மேமபடடாராகும, நீர - நீரை, இனறு - இலலாமல, உலகு - உலகிலுளளது அமையா தெனின - பொருகதாதாயின, ஒழுககு அகநீரினது நடுவே நீஙகாத ஒழுகககும ம, வான மழையை, இனற ஙிலலாமல, அமை யாது - பொருகதாது, எ று

† அணிமா (ஆனமாபபோலாதல), மஙிமா (மகதது ஙமாதல), கரிமா (தனனுடல கணடிபபினரு யக கணடிபபுளளவாறை யுருவ வீலலவுறுதல), லகிமா (இலகுதது ஙமாதல), பிராதகி (வேணடுமென வடைதல), பிராகாமியம (நிறையுளறுதல), ஈசதது வம (ஆடசியுள ளுதல), வசிதது வம (எலலாந தனவசமாகக வலலுறுதல) என எடடு மாம [இவாறை அட்டமாசிதது யெனப.] அனறி வரமபின ஞானம, வரமபில காடசி, வரமபினபம, வரமபிலாறறல, நாமமினமை, கோதது ரமினமை, ஆயுவினமை, இடையூறினமை எனபனவுமாம்.

ச. பாயிரம்

இம்மையிலே அனுபவிக்கப் படுவனவாதலிற் பொருளின்பங் களோ டுலகிய லென்றார். நடுவே நீங்காத ஒழுக்கமாவது எக் காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் தணணீர் உளதாதல். நீரின் றமையா வுலகெனபது எல்லாராலுங் தெளியப்படுதலின அது போல வொழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார் 'நீரின் றமையா வுலகெனின்' எனறார். இதனை நீரையின்றி யமையா வுலகாயின் எத்திற த்தாகுமோ மழையையினறி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாரு முளர்.

உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் சீவித்திருப்பதற்கு இன்றியமையாதனவாகிய எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் உண்டாக்கி, அவ்வுணவுப் பொருள்களை உண்ணத்தகும பகுவதிற சமைத்து, அவ்வுணவுகளை யுண்பவர்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதும் மழையேயாகுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யவேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது பொய்ககுமாயின் உணவின்மையால் பசியால் உயிர்கள் இறகுமென பதும்; மழை இடையருது நிகழ்தலால் உயிர்கள் நிலைபெற்று வருகின்றன வெனபதும்; அதனால் அம்மழைதான் உயிர்களுக்கு அமிர்தமென்று அறியப்படுந் தனமையுடைத தாகுமென்பதும்; பூமியின் கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதும், அவ்வாறு கெட்டார்கருத் துணையாய்ப் பெய்து முன கெடுத்தாற்போல எடுப்பதும் மழைபேயெனபதும்; மழை பெய்யாவிடில் புல்லின தலையையுங் காணுதல் அரிதெனபதும்; கடலினகண் வாழுமுயிர்கள் பிறத்தறகும் மணிமுதலானவை உண்டாதற்கும் மழையே காரணமாதலால், அம் மழை பெய்யாவிடில் கடலும் தனனியல்பு குறையுமென்பதும்; அம்மழை பெய்யாதாயின் தேவர்களுக்கும் இவ்வுலகத்திலே செய்யப்படுகிற திருவிழாவும பூசையும் நடவாவெனபதும; உலகத்தில் தானமும் தவமும் உண்டாகா வெனபதும் இங்கு அறியதகதகலை களாம்.

நீத்தார்பெருமை

கூ.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றதுறந்த முனிவரது பெருமை. வான நிறப்பிற் கூறிய அறம பொருளினபங்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. (எ)

(இ-ள்) உலகு-உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனது, வகை-கூறுபாட்டை, தெரிவானகட்டே-ஆராய்பவனது அறிவினிடத்ததே, எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன-நாற்றம் சுவை ஒளி ஊறு ஓசையென்னும் ஐந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயமெனனும் பூதங்கள் ஐந்தும், அவற்றின கூறாகிய மூக்கு, வாய், கண், மெய், செவி யெனனும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தமென்னும் கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆக இருபதுமாம். வகை தெரிவான என்றதனால் தெரிகின்ற புருடனும், அவன தெரிதற்கு காரணமாகிய புத்தி அகங்காரம் மனம் எனப்பட்டவையும் அவற்றிற்கு மூதலாகிய மூலப் பகுதியும் கொள்ளப்படும். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையும் தெரிதலாவது மூலப்பகுதி ஒன்றில் தோன்றிய தல்லானமயாலே அது பகுதியே யாவதல்லது விகுதியாகா தெனவும், அதனிடத்துத் தோன்றிய புத்தியும் அதனிடத்துத் தோன்றிய அகங்காரமும் அதனிடத்துத் தோனறிய தன்மாதிரைகளுமாகிய ஏழும் தத்துமச்கு மூதலாயதனை நோக்க விகுதி யாதலும் தம்மிடத்துத் தோன்றுவனவற்றை நோகக்கப் பகுதியாதலு முனடைய வெனவும், அவற்றினிடத்துத் தோன்றிய மனமும் ஞனேந்திரியங்களும் கருமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தம்மிடத்துத்தோன்றுவன விளைமயின் விகுதியே யாவதல்லது டகுதியாகா வெனவும், புருடன் தான ஒன்றில் தோன்றுமையாலும் தன்னிடத்துத் தோன்றுவன வின்மையாலும் இரண்டும் அல்லெனவும் சாங்கிய நூலுள் ஓதியவாற்றால் பாயிரம்

ஆராய்தல். இ.ரு விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்ட மல்லது உலகென வேறில்லை யெனறு உலகினது இருப்பை உள்ளவாறறிதலால் உலகு அவனது அறிவினிடத்த தாயிற்று.

பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்ப வின்பக் கூறுபாடு களோ ஆராய்ந்தறிந்து அப்பிறப்பறத்தற்கு இப்பிறப்பிலே* தமக்குரிய ஒழுக்கத்தினை கண்ணே நின்று குறைந்தவரது பெருமையே இவ்வுல கில் உயர்ந்ததெனபதும்; அவர் பெருமையை இதுதகையதென்று அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதென்பதும்; ஐம்பொறிகளையும் தத்தம் புலன்களிலே செல்லாமற் காப்பவரே உண்மைத் துறவிகளாவ ரெனபதும், அனைவரே † இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயா மம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்னும் செயற் கரியவற்றைச் செய்யவல்லவராவரெனபதும்; அவரது பெருமையை

* தமக்குரிய ஒழுக்கத்தினை கண்ணே நின்று குறைத்தலாவது — தத்தம் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்களில் தப்பாமல் நடக் கப் புண்ணியம் வளரும, புண்ணியம் வளரப் பாவம் தேயும், பாவம் தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க இது நித்தியம் இஃது அநித்தியம் எனகிற பகுத்தறிவும் கிலேபில்லாத இம்மை மறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித துனபங்களைம் தோனறும், அவை தோனற மோட்சத்தில் ஆசை புணடாம். அஃது உண்டாகப் பிற விக்குக காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம நீங்கி மோட்சத் துக்குக காரணமாகிய யோக முயற்சி உண்டாம், அஃது உண்டாகத் தத்துவ ஞானம் பிறந்து எனதெனபதாகிய மமகாரமும் நானென் பதாகிய அகங்காரமும் விடும் ஆதலின, இவ்விரண்டு பற்றுக்களையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம்.

† (க) இயமம்-கொலை, களவு, இச்சை, பொய, இவற்றினீங்கிப் புலனடங்கி யிருத்தல்.

(உ) நியமம் - தவம், தூய்மை, தத்துவநூலோர்தல், மனமுவந் திருத்தல், தெய்வம் வழிபடல். (தவம் - மனம் பொறி வழிபோகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கலும், கோடைக்காலத்தில் வெயிலில் நிற்றலும் நீதநூற்பொருள்

அவராணைபாகச சொலலிய மநிரஙகளே கணகூடாகக காட்டு மெனபதுட, அவா அருளிஞலே சொனஞலும கோபதநிஞலே சொனஞலும அவவசசொல அஞன ன பயனகொடுததே விடு மெனபதும அவரது கோப ஞாளளவு கணமேயாயினும கோபிகக படடவராலே தரிதல ரிதெனபதும, எலலாவுயிரகளின மேலும மெ வில தஞணணளியை விரதமாககொணடு நடதலி ஞலே அநதணரொனறு மசாலலபபடுவோரா னறவாதகில ஏனற வரே யெனபதும இதகு ஆரியதாரணைகளாம

மாரிகாலதநிலு பயிரிகளாலதி மும நீரில நி றலும மூடிய செடிகளோ மேலநாணடு றவறருல தம முயிராகு மருந னைபகளா பொறுதலும, அநிலை யி பிறஷரி னை தமகுத நாபயிமைதத காலதலும மலை நலகுத காம னைப ழுயா தொழிதலுமாம)

(ங) ஆதனம சுவதநிகம (அஃதாவது தொனடுகளும முழஙு காலுகளும நடமே ஐணடுளளனவாகவும செலுவதநி ஆறபாநகிருதலை

சேமுகம (அஃதாவது சநனப தநில இருகாறபரடடை யும மாரனைவது அவவிருகா பெருவிரலுக கைப பிடிததிருதல சகன ஞாடையின உடபகம.)

படமம (அஃதாவது இருதொனை மேலும ஐணடுளளன வாய மாறி யிருதலை சுட்டி)

மரம (அஃதாவது வலமிராடையில இடகாறபரட் டைசசாதது இறுமாநகிருதல)

கேசரி (அஃதாவது பீடதநி ராகீழ்ச சிவனியிடதுப் பரடடைவைதது இடமுழகையை முழஙதாளில வைதது அதகுலி விரிதது காசியினுனியைப பாரத்

ச. அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்மூனிவரால அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றன அற மானது மற்றைப் பொருளினபகுகள போலாகாமல் இம்மை மறுமை வீடெனனும் மூனறையுந் தருதலால் அவற்றினும் வலியுடைத் தெனபதை நாட்டுதல். அதிகாரமுறைமையம் இதனுலே விளகும்.

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல. (அ)

பதவுரம் - (அஃதாவது பீசதனினகழச சீவனிடதனப் பரட்டை வைகது அவிருபதுதனையும் இருகையால் இறுகப்பிடிதது அசையாசிருபதல்.)

முத்தம் (அஃதாவது இடகாற்பரட்டாற் சீவனியை யழுத்தி வலககாபரநு அப்பரட்டினகீழ் அழுதது விருததல்.)

மயூரம் (அஃதாவது முழுகையிரண்டும் உந்திப்புறத்தி லழுந்தப் புவியிறையுனனிக காற்பீட்டிது தலைநிமிர திருகதல்)

சுகம் (அஃதாவது சுகமும் திடமும் எவவாறிருகினை எய் துமோ அவாறிருததல்.)

(ச) பிராணயாமம (பிராணவாயுவை இரேசக பூரக கும்பகஞ் செய்தல். (அஃதாவது பிராணவாயுவை வெளியே விட்டு உள்ளேயிழுதுச் சமப்படுத்தி அடகுகல்)

(இ) பிரத்தியாகாரம் உபாதியை நீகியுண்ணுகல் (உபாதி-தேகசம்பந்தகளில ஐயமவந்தால் அவறறுள் மனஞ் செல்லாமல விடுதல்)

(க) தாரணை - கண்டம, இதயம், நெற்றி, கபாலம். நாபி இவற்றி லொனறிற சந்தகம சிந்தனைவைததல்.

(எ) தியானம் - சப்தாதி ஐம்புலனுகளையும் அடக்கி யோகஞ் செய்தல்.

(அ) சமாதி - இந்திரிய முதலிய தத்துவச் சேட்டைகட் கேது வாய் யாகையுளினாறு அவரோடு கூடினும் அவற்றிற் பற்றின்றி யிருக்கும் ஆனமாவாகிய தனனைத் தான் காண்டல்.

அறன்வலியுறுத்தல்

(இ - ள்.) வீழ்நாள் - செய்யாது கழியுநாள், படாமை - டாகாமல, நனறு - அறதனை, ஒருவன ஆறறின - ஒருவன செய் வானுகில், அஃது - அச்செயல். வாழ்நாள - அவன சரீரதோடு கூடி வாழுநாள, வழி - வரும் வழியை, அடைகறும கல் - வாராமல் அடைகறுங கல்லாம், எ - று.

அவிசனை (அகாதியாய அஞ்ஞானம்), அவவவிச்சைபாறிவரும் 'நான' என்னும அகங்காரம, அவவகங்காரம் பற்றிவரும் 'எனக்கு இது வேண்டும்' எனனும அவா அவவவாபற்றி அப்பொருளினமேற் செல்லும் ஆசைப்பெருகசம, அவவாசை நிறைவேறறதவிடதது அப் பொருளாபுடையாரிடதது ணடாகும வெறுப்பு எனனும் இவகைக குறறங்களாலவரும் நல்வினை தீவினை எனனும இருவகை வினைக ளும உள்ளவரைகறும உயிர உடமபோடிய கூடினறு அவ்விரு வினைகளின பயனகளாகிய இனபதது ணபங்கா அறுபவிகறும ஆதலால அசசலமுழுதும 'வாழநாள' எனபபடட து. இசசூல் அறம வீடுபயகுமெனபது சொலலபபட்டது.

ஒருவனுகது அறனுசெயதலின மேற்பட்ட ஆகமுமில்லை, அதனை மயககததால மறநதுவிடுதலின மேறபட்ட பேதுமில்லை யெனபதுமு; தருமனுசெயபவன தனகியலும வகையால இடை விடாமல அது செலலுமிடகளிலெலல்லாம (மனவாகுகு காயங்க னால) செய்தல வேண்டுமெனபதுமு; அவவாறறால அறஞ்செயப வன தன மனததினிடதது குறறமில்லாதவனு யிருககவேண்டு மெனபதுமு; மனததிலே குற்றமுடையவனுகியபோது அதனவழிப் பட்ட வாககினாலும காயததினாலும செய்யப்படுகிற அறங்களிலே

பயனில்லை யெனபதும்; பொருளை ஆசை கோபம் கடுஞ்சொல் எனனும இந்நான்குமின்றிச் செய்யப்படுவதே அறமாகுமெனபதும்; அறத்தினைப் பிழையாச் செய்வோமென்றிராது நாடோறுஞ் செய்ய வேண்டுமெனபதும்; அவ்வாறு செயத வறம இவ்வுடம்பினின்று உயிர்போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாகுமெனபதும்; இல்லறத்தோடு பொருந்திவரும் இளமையே இளமையாகுமெனபதும்; அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் துன்பந்தருவனவாகு மென்பதும் இங்கு அறியத்தகுவனவாம்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

இல்லறவியல்.

ரு. இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லறத்தை விதிக்கப்பட்ட வழியிலே நின்று செவ்வனே நடத்துவதற்குத்தகுந்த துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடு கூடி வாழ்தல். நான்கு அடைந்தெய்தற்குரிய இருவகை நிலையுள் முதலாதலின், இஃது அடுக்கலி ரறத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றன்னென்றுங்
கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை (ரு)

(இள்) தென்புலத்தார் பிதிரர், தெய்வம்-தேவர், விருந்து-அதிதியர், ஒக்கல்-சுற்றத்தார், தான்-தானை, என றசை-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்திலுள்ள செய்யப்படுகின்ற, ஆறு அறவெறியை, ஓம்பல்-வழுவாமல் செய்தல், தலை-இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-று.

பிதிரராவார் படைப்புக் காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி. அவர் இருந்தேவரானவர்களுடைய புத்திரராகியராற் செய்யப்படுங் கருமங்களினாலே திருப்தியடைந்து இறந்தவர்க்கும் அவரினத்தார்க்கும் நேர்ந்த துக்கத்தினை நீக்கி நற்கதியை அளிப்பர்.

அவர்க்கு இடம் தென்றிசையாகலின் 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வமென்பது ஈண்டியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை. அஃது இங்கு ஆகுபெயராய் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது. இவர் இரு வகையர், முன்பழக்கத்தினாற் குறித்துவந்தாரும் அஃதின்மையாற் குறியாது வந்தாருமென. எல்லா அறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தனியே யோம்பலும் அறனாயிற்று. என்ற எனபது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. இவ்வகையும் அறஞ்செய்தற் கிடனாகலின் 'ஐம்புலம்' என்றார். இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு இறைப்பொருள் (வரிப்பணம்) ஆறிலொன்றாயிற்று என்பதறிக.

வாழ்க்கைத்துணைநலம் ௫௫

இல்லாளானவள் பிரமசாரி வானப்பிரத்தன சந்நியாசி யென்னும் மூவர்க்கும் அவர்களது நல்லொழுக்கவழிகளில் நலிவுபெறாத் துணையாவளெனபதும், அதனாலன்றோ அவர்மேல் விடப்படுவதான பாவபொறுப்பிய அவர்க்கு ஆதாரமாயிருக்கவேண்டுமென செயலும், வறுமைப்படுவதான துணிபு முதலியன கொள்ளுதலும், இந்நிலைவர்க்கு நீர்கடன முதலிய நற்செயல்களை அடைவிப்பதும் எழுபிறப்புங் கடவளென்பதும், அவளைத் தன்பொருளைப்பகுக்குமாறுபோல் பாவத்தைப் பகுக்கும்போது பாவத்தைப் பகுத்தல் நலிவு சிறிதில்லாதபடி அவளொருத்தி மூன்றுபேர்க்கும் பகுத்தலாலும் பிரமசாரியும் வானப்பிரத்தனும் சந்நியாசியும் ஆதாரமாகவேண்டிய விடத்துப் பாவத்தை வாங்கியாராய் இந்நிலை யென்றும் ஒன்பதின்மருக்கும் உதவுதலான உண்ணுங்கடவளென்பதும், [illegible] பாவத்தால் வந்த பிரமபாரமாய பங்கிட்டுண்டாலும் அம்மானது பொருளுடையாளே யும் பாவமானது தனியே அவளைச் சாராது [illegible] மனவொருப்பாடுமையுடனே செயலும் அறம்மே பயனடுமென்பதும், அவ்வாறு செயலபடும் இல்லாள் அறவறத்துக்கு மேலான தென்பதும், [illegible] வாருக்கு நேர்ந்தும் பழி முதலான இடர்களை [illegible] தமது தவநெறியிலே நடத்தி [illegible] தவ ஞுமையின் அத்தவத்தினருக்கும் மேலானவளாவ ளென்னும், பின்னே தேவர்பற [illegible] வற்பயனை அனுபவிப்பது

சு. வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அடவிலவாழகைகுத துணையாகிய இல்லாளது கனமை அதிகார முறைமையும இதனுலே விளகும.

மனைதகக மாண்புடைய ளாகித தற்கொண்டான்
வளதகக்காள் வாழ்க்கைத துணை. (க)

(இ - ள்.) மனைத்தக்க - இல்லறதனுக்குதகக, மாண்புடைய ளாகி - மாட்சிமையுடையவளாகி, தறகொண்டான-தன்னைக்கொண்

டவனது, வளத்தக்காள் - வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை யுடைய வளே, வாழ்க்கைததுணை - ஒருவனது இல்வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த துணையாவாள், எ - று.

நற்குணங்களாவன அறந்தவறை யுபசரித்தலும், விருந்தினரை யுண்பித்தலும், வறியாரிடத்தே யருளுடைமையும முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்நகைக்கு மேவண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்டி சமைத்தல் வல்லமையும், உலக நடையை யறிந்து, அதற்குத் தக்கபடி நடத்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது வரவுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல். இதனால் றுமிரண்டு நனமைகளுஞ் பிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள் மனையா

ளிடத்தே இல்லையாயின் அவனில்வாழ்க்கை செல்வத்தால் எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயிருப்பினும், பிரயோசனமில்லையெனபதும்; ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள் கற்புடைய மனைவாளிலும் உயர்வாகிய பொருள் வேறில்லையென்பதும், அத்தகைய கற்புடைய மனையாள் தன்கணவனையே தெய்வமாகத் தொழுவாளெனபதும்; அனனவள் பெய்யென மழை பெய்யுமென்பதும்; அன்னவள் கற்பினிலாறும் வழுவாமல் தானேகாத்துத் தன்கணவனையும் உண்டி முதலியவற்றால் பேணி இருவரிடதனும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காப்பாளெனபதும்; கணவனைப் பூசித்த பெண்டிர் சுவர்க்கமடைந்து தேவதாரகளாலே பூசிக்கப்படுவரென்பதும்; கற்புடைய பெண்டிரை மனைவியராக அடையாதார்க்குப் பெருமித கடை இல்லையெனபதும்; மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளே ஒருவனுக்கு நனமையெனறும், நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலே அந்நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்லாபரணமென்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

எ. புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இல்வாழ்வாரால் இயல்பாக இறக்கப்படும் கடன் மூனறனுள் முனிவர் கடன் கேள்வி (வேதாத்தியயனம்) யாலும் தேவர் கடன் வேள்வியாலும், தென்புலததார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் அல்லது செலுத்தக் கூடாமையால், அக்கடன் செலுத்தபொருட்டு மேற்கூறிய இல்லானது நற்குண நற்செய்கைகளுக்கு நல்ல அணிகலமெனறு கவிலத்தருமாற்றால் அறியவேண்டுவன அறிதற்குரிய ஆண்மகவைப் பெறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுமேல விளங்கும்;

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா வழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (உ)

(இ - ள்.) பழிபிறங்கா - பிறரால் பழிக்கப்படாத, பண்புடை-நற்குணங்களையுடைய, மகன்' - புதல்வனை, பெறின் - ஒருவன் பெறுவானாயின், அவனை, எழுபிறப்பும் - ஏழ்வகைப்பட்ட பிறப்பி லும், தீயவை - தீவினைகள், தீண்டா - சென்றடையா, எ - று.

அவன தீவினை வராது நேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினை களைச் செய்யும் புதல்வனைப் பெறுவானாயின என்றவா றாயிற்று. தந்தைதாயர் தீவினை நேய்தற்பொருட்டு அவனைக் குறித்துப் புதல்வர் செய்யுந் தானதருமங்களுக்கு அவர் நற்குணங் காரண மாகலின் 'பண்புடைமகனை' என்றார். எழுபிறப்பாவன தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என் பன. இப்பிறப்புக்கள் மொத்தத்தில் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களை யுடையன. அவற்றின் விவரம் பின் வரு மாறு:—தேவர் - பதினைஞ்சு நூறாயிரம், மனிதர் - ஒன்பது நூறா யிரம், விலங்கு - பத்து நூறாயிரம், பறவை - பத்து நூறாயிரம், ஊர்வன - பதினைஞ்சு நூறாயிரம், நீர்வாழ்வன - பத்து நூறாயிரம், தாவரம் - இருபது நூறாயிரம். எழுபிறப்பு - ஏழுகோலமுறையுமாம்.

ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டுமவைகளை அறிதற் குரிய புதல்வரைப் பெறுதலல்லது பிறிதொன்றில்லை யென்பதும்; புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள் தம்மைக் குறித்து அவர்செய்யும்

கலவினையிலுமே தமக்கு உவருமாதலால், தமமுடைய புதலவரைத தமபொருளெனறு அறி தா சொலலுவரெனபதும, தமமுடைய மகளது சிறு கையால் ராவ-ப ட சோறு பொரோகு அத தனதினும மிக விள்ளம யுடையதாயிருகத மெனபது, மகளது உடமபை தொகுதல ஒருவனது உடமபுகும அவரது சொறகளைக கேடடல செவிகுந இனபதனைத தருமென பதும, மகளது மழலைசொரல கெடறோராள குபலிசையையும வீணையின நுணசொல மவிட இ தாகக கருத படுமெனபதும, சனபைல கலவியில வலலவனை மு படடிருகத செதலே தருமத தனறனறுகுசி செப நாமையாகு மெ டதும, இவறு

டைய தருமத்தை இவனே பெறுதற்கு எனைய ஏவ மெய ராம்னு வெனற அறிவனா சொல்லு சொலலே உண்டாகுதலே மகன தருமத்தருச செயய மாதலியாகு மெனபதும, அணமகளை அறி வுடனமையக்கணடு பெறறோர மகிழுவதைவிட மகசதாரா அதிக மாக மகிழுவ மெனபதும தனமகனைக கலவிக்களவி களில நனனா ராவனென அறிவுடையோரா சொலலகேடட தாயானவள தான அவனைப பெறாபொழுது அடைநத மகிழுசசையைவிட அதிக மகிழுச சியை அடைவா மெனபதும இ தை அறியதகக வகளாம

அ அனபுடைமை.

தம்தாயை அமமனைவி புதலவா முதலிய தொடாபுடையா ரிடதது பிரியமுடைமை ஆதிகார முறைமையும இதனாலே விளகும இலலறம இனித தடதது மபிறவுயிரகளினமேல அருள பிறதது மனபின பயனுதலால இது வேணடபபடடது.

வாழுகையத துணைமேல அனபிலலாத விடதது இலலறம இனிது நடவாமை, * "அறவோரக களிதது மநதண ரோமபலுக, துற

* இதன பொருள பிரமசாரிகளுகது வேணடியன கொடுதது லும, வானபபிரதரைக காதது லும, சகலபாசிகளை உபசரிதது லும தொனறுதொடடு வரும ஒபபறற சிறபபினையுடைய அதிதிகளை மூன சனறு அளவளாவி யுணபிதது லும ஆகிய இவைகளை யிழநத வனனே, (எ-று).

அண்புடைமை கள

வோக கெடாதலுக தொலலோ சிறபபின, விருநதொதிர கோடலு மிழநத வெனனே" எனனும சிலபபதிகாரச செயயுளாலும, அவ வனபினால அருள பிறநத, † 'அருளெனனுமனபீன குழவி" எனனும குறடபகுதியாலும அறிக

அறதகிநகே யனபுசா பெனப வறியா
மறதகிறகு மஃதே துணை. (சு)

(இ ள) அறியா அறியாதவர்களுக்கு, அனபு அனபானது, சாபு துணையாவது, அறதகிநகே-அறதகிறகே, எனப எனறு சொலலுவா, மறதகிறகும எனபதை நீகுவதாகும, அஃதே அவனனே, துணை துணையாவது, எ -

ஒருவன செயத பனகமைபறறி உளளதகில சினதனிதானறிய விடதது அவனை நடபாக கருதி அவனமேல அனபு செயய அசினம நீஙகுமாதலின மறதகை நீகுதறகு துணையாமெனபா 'மறதகிறகும அஃதே துணை' எனறா, "தனபதகிறகியாரே துணையாவர்" எனறுறபோல மறதகிறகும அஃதேதுணை' எனறதறகுப பெணடி புதலவர முதலாயினோரை கலவழிபபடுதலும பொருடடு அவரைக குறிதது செயயபபடும கோபதகுகும அனபே காரணமாமெனப டொருளரைபபினும ஆம

"நிகரி கஙகடானு நேசததா லீசனசெயல
தகரி மததாறகுறற மடிததுதநீத தசசமபண்ணி
இகரி மததினுலே யீணடற மியறறிடென்பன
எகரி மததினுலு மிறைசெய லருளேயெனறும
தகைததாய் பெறறதததம புதலவாக டனுசொலாற்றின
வநதிடா விடினுறுகி வளாரினு லடிதததநீய
பநதமு மிடுவரொலலாம பாரதகிடற பரிவேயாகும
இநதநீர் முறைமையனறே வீசனா முனிவுமென்றும"

எனனும சிவஞான சிததிய திருப்பாசுரஙகளின கருததை யண ஓதததனாக.' இதனால அனபினது சிறபபுக கூறப்பட்டது

† சு - பொருள செயல்வகை.

தமமால அனபுசெயயப்பட்டவரது தனபக கணடவிடததே

அனபுடையாரகண பொழிகினற கணணீரானது உளளே யிருகிற அனபினை எலலாரும அறியத நாடபமெனபதும, அனபிலலா பிராககு ஒருசிறிதும பயனபடாமல தமபொருளகள எலலாவறறை யும தாமே வைததிறபபாரெனபதும, அனபுடையாரோ வெனறால் *ததீசிமுனிவராபோலத தமமெலுமவபயும பிராகருக கொடுபப ரெனபதும, பெறறதறகரிய மகளுயிரகு உடமபோடு உணடாகிய சமபநததைத அனபோடு பொருநதுதறகு வநத வழியின பய னெனற அறிவுடையோர சொலலுவரெனபதும, ஒருவனுககுச சமபநதமுடையவரிடததே செயயபபடட அனபானது அததன மையினாலே பிறரிடததும பிரியமுடைமையைத தருமெனபதும; அப் பிரியமுடைமைதான இவனுககு யாவரும நடபினரெனற சொலலபபடுகிற பெருஞசிறபபைத தருமெனபதும, இவவுலகத திலே இலவாழககையிலே தனற மனைவியோடும மகளோடும சுறறததாரோடும கூடி இனபமுறறவரா தமமாலே செயயபபட்ட வேளவித தொழிலினாலே தேவராயப பிறநத அநதக பேரின பததை அனுபவிபபரெனபதும, அவவிதம அனுபவிபபதி அவா அனபுடையவராய இலலறததோடு பொருநதிய வழியின பயனகக் கருதபபடுமெனபதும, எலுமபிலலாத புழுகளின உடமபை வெயி லானது சுடுதலபோல அனபிலலாத உயிரகளை அரககடவுள சுடு மெனபதும, மனததில அனபிலலாத உயிர இலலாதோடுகூடி வாழதல கடினமான நிலததில உலாநதமரம தனிரதததை ஒகக மெனபதும, உடமபினகணதிலே இலலறததிககு அஙகமாகிய அன பிலலாதவாகக மறறை புறவுறுபபுகளாற பயனிலலையெனபதும; அனபு முதலாக அதனவழி நினற உடமபே உயிரினற உடமபாகு மெனபதும, அனபிலலாத உடல உயிரறற உடலாகுமெனபதும் இஙகு அறியததககவைகளாம

* விருதராசுரனை வெலலுமபொருட்டுத தம்முதுகெலும் பைத ததீசிமுனிவர இநதிரனுககுக கொடுத்தாரென்பது கதை.

௯. விருந்தோமபல்.

அதிதாவது முன அறிமுகமாகாத அதிதிகளும அவவறிமுக மின மீவருத அதிதிகளுமாகிய இருவகை விருந்தினரையும ஆதரித தல. † தெனபுலத்தார தெபவ ரவிருந்தினர சுவருதாதார தான என னு ; இவரகளேயோரை ஒமபுதலில முனனைய இரண்டெ காணப்படாத வேறு நினைந்து செபவன ஆகலானும பினனைய இரண்டெ பிறர்க குக கொடுதலில அலலாமையானும, இடைநின்ற விருந்தோமபல இரபடை—தாய இல்லறங்களுக்கு முதலாயிற்ற வேறபாடில லாத தனபுடைய கணவனும மனைபாலும ஏ தலலது செய்யப படாமையின, இம்மூ அனபுடை—மையின என்னப்பட்டது

இனைதுனைத தெனபதான றிலலி விருந்தின துனைதகுணை வேளவி பயன. (எ)

(இ ள) வேளவிபயன - விருந்தினரை யுபசரி தலாகிய வேளலியினபயன, இனைதகுமை தரு எனபது இனனவனவின தெனபதாகிய, ஒனறிலலை ; வேளவினையுடைபதனறு, விருந்தின அவவிருந்தினரது, துனை - தகுதியனமே, துனை அதறகு அள வாம, எ று

‡ பிரமயாகம, தெய்வயாகம, பூதபாக, பிதிரயாகம, மானுட யாகம எனனும ஐமபெருவேளவியில மானுட—பாக எனபபடுவது விருந்தோமபலாகலின 'வேளவி' எனறும, பொருளளவு சிறிதாயி னும தகராகது உதவபபடின பெரிதாமா ற இனைதனைதுனைத தெனபதான றிலலை எனறார கூறினா இதனால விருந்தோமபு வார இயலமை மறுமை இரணடிறமு மெயதும பயனுகது கூறப்பட்டது.

† சஉ-ம பகுதம பாகுக.

, பிரமயாகம - வேதமோதல், தெயவயாகம ஒம வளாததல்; பூதயாகம - காகபலி முதலியன ாதல; பிதிரயாகம - தாபணமுடித்தல; மானுடயாகம் - இரப்போருகு உணவு முதலியன ாதல்.

இல்லறவியல்

† "ஒ ருகுரு தணையதோ ாலமவித தீணடி
¦ இறபப கிழாபயந தாஅகு—கறபபயனுந
தானசிறி தாயினுந தகுகாகுகப படுகுகால
வானசிறிதாப போாதது விடும"

எனனும கோலடியாா அறனவலியுறுதுதற பாசுரகுதின கருதுதினை உணாச.

ஒருவன ாணவியோடும வீட்டிலிருநது பொருளகூ கபாற றி வாழவது விருநதினரைப பேணி அவாகளு உடகாருஞ செயதறபொருடடே யாகுமெனபதும, அவவிதம செயயாதவிடதது வீடடிலிருதகலாலும பொருள ராபபாாலாலும உணடாகிற தீனபச செயலகளுகுப பயனிலலையெனபதும, உணணபபடும பொருள அமிாதமே யெனினும தனனை நோகுகிவநத விருநதினாதனவீடடின புறததிருகுக தானை ஒதனையுணணுதல கூடாதெனபதும, தனனை நோகுகிவநத விருநதை நாடோறும உபசரிதது வருபவனது வாழகுகை கெடாது மேனமேற கிளகுமெனபதும, ஞானவொழுகுகஙகளால மேமப ட விருநதினரைக காபபவனது வீடடில திருமகள தன மசிலவ நலவுரிபபடுதலகுகணடு மனமகிழநது வாழநதுகொணடு நபபாளெனபதும, முனனே விருநதினரை உணபிதது பின மகுநதை உணபவனகு நிலம களுய வினை புமெனபதும, தனனிடமதே வநத விருநதை உபசரிதது பினவரும விருநதைப பாாதது தான அதனமூடுணண இருபபவன மறுபிறபபிலே தேவருயத தேவாகளுகுகுச சிறநத விருநதாவானெனபதும, விருநதினரை உபசரிதது அதனபயனை அடையாதவா பொருளை வருநதிககாதது பினபு அதனை இழநது இரஙகுவானெனபதும, விருநதோமபலி இகழ ம பேதைமை செலவதது

வறுமையாகுமெனபதும், தாரதிற கண்டவிடததே முகமலாசசி காட்டலும, அதுகண்டு சமீபதிலே வாதவிடதது இனசொற சொலலுதலும, அது கேடடு உடனபடடபோது உபசாரஞ செயத லும ஆகிய குணஙகா ிருநதோமபுவாகது அவசியம இருகக வேணடுமெனபதும, அகுணஙகள மூனறனுள முதலாகிய மூக

† உறகுகும - கிளளியெடுகுகும ‡ இறபப - மிகவும.

மலர்ச்சியில்லாதபோது விருந்தினர் தாரத்திலிருந்தே வாடி நீங்குவ தென்பதும்; அதனால், தீண்டியவிடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினா மெல்லியராயிருப்பரெனபதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

ம. இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனததிலுளள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுப்பன வாகிய இனிய சொாகளைப் பேசுதல். இது முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் இயல்பினையுடைய விருந்தினரை ஆதரிப்பார்கு இனறி யமையாதாகலின, விருத்தோம்பலினபின வைகுகப்பட்டது.

அல்லவை தேய வறம்பெருகு(ம, நல்லவை
காடி யினிய சொலின். (சு)

(இ-ள்) நல்லவை - பொருளாற் பிறர்கு நனமை பயக்குஞ் சொற்களை, நாடி - மனத்தால் ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமையாக, சொலின - ஒருவன சொல்லுவானுயின, அவனுக்கு, அல்லவை தேய - பாவஙகள் குனறய, அறம் பெருகும - தருமம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் - தன பகையாகிய அறம் வளர்தலின தனக்கு நிலை யினறி மெலிதல். * "தவததினமுன னில்லாவாம் பாவம்" என்ப

அம இப்பொருளையே யுடைத்து. நல்ல சொற்களை காடிச் சொல்லு மிடத்தும் கடியவாகச் சொல்லின், அறனுகா தெனபதாம். இதனால் இனியவை கூறுவார்க்கு மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது.

அனபோடு கலந்து வஞ்சனை யிலனனவா யிருக்கினற அறத் தினை உணர்ந்தார் வாய்ச்சொற்களே இனசொற்களாகுமெனபதும்; கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து அதனோடு இனசொல்லையு முடைய ராகப் பெற்றால் அது மனமகிழ்ந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தலினும் கன்றென்பதும்; இனசொற் கலலாத சுவை தருமமாகாதென்பதும்; இனியசொல்லை யுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பினராவரென்பதும்; அதனால் அவர் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவாரத

---

* காலடியார்.

லால் அவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யும் வறுமை யில்லை யென் பதும்; பெரியோரிடத்தே வணக்கமுடையவனாகி எல்லாரிடத்தும் இனிய சொல்லை யுடையவனை யிருத்தலே ஒருவனுக்கு ஆபரண மாகுமென்பதும்; அவனிய சொல்லானது அவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை யுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்குமெனபதும்; இருபிறப்பிலும் இனபத்தைத் தருமெனபதும்; பிறர் கூறிய இன் சொல் தனக்கு இன்பந்தருதலை உள்ளபடி அனுபவித் தறிகின்ற வன் தனக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் இனிதாகாத கடுஞ்சொல்லைச் சொல்லாமெனபதும்; இனசொல் இருக்க வன்சொற் சொல்லுத லானது கையிலிருக்கும் இனியகனியைத் தின்றுது கரந்தகாயைத் தினபதை நிகர்க்குமெனபதும் இங்கு அறியத்தகுவனவாம்.

ஙக. செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நனமையை மறவாமை. யெவ்வகை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்குச் செய்ந்நன்றி கொல்லல் ஈடேற்றமில்லாத குற்றமாதலின் அதனைப் பாதுகாத்து நீக்குதற்

பொருட்டு இஃது இனியவைகூறலினபின வைக்கப்பட்டது.

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் கற்கண்

விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு (எ)

(இ ள்) தங்கண் - தமக்குடத்து உண்டாகிய, விழுமம் - துன் பத்தை, துடைத்தவர் - நீக்கினவருடைய, நட்பு - சிநேகத்தை, எழுமை - வினைப்பயன் தொடரும் எழுவகைப் பிறப்பிலும், எழு பிறப்பும் - தம் எழுவகைப் பிறப்பிலும், உள்ளுவர் - கல்லோர் நினைப்பர், எ று.

எழுமை யென்றது வினைப்பயன் தொடரும் எழுபிறப்பினை; அது *வளையாபதியுட் கண்டது. வினைப்பயன எழுவகைப் பிறப் பும் தொடருமென்பதை உரை-ம் பக்கம் 'ஒருமையுள்' எனற்

* வளையாபதி - ஓர் இலக்கியநூல். அது பஞ்சகாவியங்களுள் ஒன்று. அவை குண்டலகேசி, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமே கலை, வளையாபதி என்பன.

ருடகத்துக குறளிலும, † 'ஒருமைகடடானகறற கலவி யொரு வற, கெழுமைமேமா புடைத்து' எனனும குறளிலும, ‡ 'ஒரு மைச செயலாறறம பேதை யெழுமையுந, தானபுக கழுகது மழுது' எனனும குறளிலும காணக எழுவகைப பிறபபின விவரம கூறும பகுதிற சொலலபபடடது எழுமை யெழுபிறபபு மெனறதறகு எழுழு தலைமுறையும எனினுமாம விரைவு தோனறத 'துடைத தவர்' எனற இறநதகாலததாற கூறினார, விரைவாய வருபவன 'வநதே னெனறு கூறினறற போல நினைததலாவது துனபம துடைததலால அவரிடதது உளதாகிய அனபு பிறபபுதோறும தொடாநது அனபுடையராதல இதனால நனறி செயதாரது கடபு விடலாகாதெனபது சுடடபபடடது

தனககு முனனேருதவியுஞ செயயாதிருகக ஒருவன பிற னுககுச செயத உதவிககு மணணுலகததையும விணணுலகததை யும ஈடாகக கொடுததாலும ஒததல அரிதெனபதும, ஒருவனுககு ஆபதது வநதவளவிலே ஒருவன செயத உதவி சிறிதாயினும அக காலததை நோகக நிலவுலகினும பெரிதாகக கருதபபடுமெனபதும; பிரதிபலன கருதாது செயயபபடும உதவியின கனமை கடலினும பெரிதாகக கருதபபடுமெனபதும, பெரியோா தமககுத தினேயளவ தாகிய உதவியை ஒருவன செயதாலுமினும அதனேப பனேயளவ தாக நினேபபாரெனபதும, கைமமாறான உதவி காரணததாலும பொருளாலும காலததாலும முனசெயத உதவியளவின தனறி அவ வுதவி செயயப பெறறுககொணடவரது தகுதிபாலவினதாகுமென பதும, தினபகாலதது தனககு உதவியானவரது நடபை விட லாகாதெனபதும, அறிவொழுகஙகளில குறறமறறவா நடபை மறததலாகாதெனபதும, பிறா செயத நனமையை ஒருகாலும மறததலாகாதெனபதும, அவா செயத தீமையை அபபொழுதே

† இதன பொருள ஒருவனுககுத தான ஒருபிறபபினகண கறற கலவி எழுபிறபபிலும சென்று உதவும, எ று.

‡ இதன பொருள மூடனனவன வரும பிறவிகளி லெலலாம தான பருகதி அழுநதுதறகிடமாகிய நரகததை இவவொரு பிறப் புளே செயதுகொளள கலவலனுவான, எ று

மறந்துவிடவேண்டுமென்பதும்; தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய் தவர் பின் எத்தகைய கொடிய தீமையைச் செய்தாலும் அவர் செய்த நன்மை ஒன்றையும் நினைக்க அத்தீமைகளெல்லாம் கெடு மென்பதும்; † பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தவர்க்கும் பாவத்தில் நீங்கும் வழியுண்டு, ஆனால் ஒருவன் செய்த உதவியைக்கெடுத்தவ னுக்கு அப்பாவத்தினீங்கும் வழியில்லை யெனபதும் இங்கு அறியத் தக்கனவைகளாம்.

அஃதாவது பகைவர் அயலார் கட்பினரென்னும் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்பமிற்குமநிலைமை. இது நன்றி செய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தபோது பெருமிதமின அவ்விடத்துக் கெடலாகாதெனற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின வைக்கப்பட்ட

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோலம்போல்அமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (அ)

(இ - ன்.) சமன் செய்து - மூனமினதான சமநிலைகளினது, சீர்தூக்கும்-பின தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - துலாக்கோல்போல, அமைந்து - இலக்கணங்களாலே நிறைத்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை-சாயாமை, சான்றோர்க்கு - அறிவால் நிறைந்தோர்க்கு, அணி - அழகு, (எ.று.)

கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சானறோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் கோலுக்கும் கூட்டி, சானறோர் சீர்தூக்கலாவது வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையால் உள்ளபடி அறிதலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்

† பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது பசுக்கொலை (கோஹத்தி), சிசுக்கொலை (சிசுஹத்தி), பிராமணவதை (பிரமஹத்தி) முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.

வுள்ளவாற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலார், கட்பினரென்னும்

மூவகையோருக்கும் ஒப்பச் சொல்லுதலாகவும் உரைக்க. இலக்கணங்களால் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பன கொளக.

நடுவுநிலைமை எல்லா அறங்களுள்ளும் சிறந்ததென்பதும்; நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன சாமளவும அவனுககு உறுதியாய் நினறு பின அவன் வழியிலுள்ளார்ககும் உறுதியாகுமெனபதும; நடுவுநிலைமையில்லாது வருஞ் செல்வம் நீங்கனறி நனமை பயவாதெனபதும்; ஒருக்கால் நன்மை பயப்பதுபோல தோனறினும அதனைக கொள்ளலாகாதெனபதும்; இவா நடுவுநிலைமை யுடையவர் இவா நடுவுநிலைமை யில்லாதவரென்பதை அவரவரது சுதநதியால் அறியலாமெனபதும்; கேடும் பெருகமும் இப்போதை முயாசியால் வருவனவாக நினைத்தக கேடு வாராமையைச் குறிதது பெருகமை வருதலைச் குறிததும் ஒருபக்கத்திலே சாயாமல். அவறறகுக காரணம் பழலினையெனறி இச்சாய்தலல்லவென உனமை யுணாந்து நடுவுநிலையராயிருகக அறிவுடைமைகு அழகாகுமெனபதும; ஒருவன தன னெஞசம் நடுவுநிற்றலை ஒழிந்து நடுவலலவறறைச செய்ய நினைகுமாயின அஞ்சினைவைத்தனகுப பினவருகவிடாகும் தீமையை முனனறிவிகும் குறியாக அறியக்கடவனெனபதும்; நடுவாக நினறு அறத்தின கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை உயர்ந்தோா வறுமையென்று கருதாரெனபதும்; சபையினர் வாயிலாலே நீதிநூல் கூறிய விதிப்படி வரையறுத்துச் சொல்லிறும அவன மனம ஒரு பக்கத்திலே சாய்ந்திருகுமாயின அச்சொல் நடுவுநிலைமை பாகாதென்பதும்; வியாபாரஞ் செய்பவா கொளவது அதிகமும கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் பிறர் பொருளையும தம்பொருள்போல ஒப்பகாடி நடுவுநிலைமையுடையவராய் வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியததககவைகளாம்.

கூ. அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்களை நியமிழியிற செலுத்தல் அடங்குதல் உடையவனுதல். அது பிறர் குற்றமேபோலத் தன் குற்றமுங் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந் நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

ஒருமையு ளாமைபோ லொருதடக்கை லாற்றின்
எழுமையு மேமாப் புடைத்து (௯)

(இ-ள்) ஆமைபோல ஆமையானது தனது தலையையும் காலென நான்கினையும் உடற் புகுதாமல் தன் உடம்பினுள் அடக்குமாறு போல, ஒருவன், ஐந்து தனது பெயர்வாய கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளையும் ஒருமையுள் தனது மனமாகிய ஒன்றில், அடக்கல் ஆற்றின் பாவம் புகுதாமல் அடக்கவல்லனாயின் அவனை அவனுக்கு, எழுமையும் எழுபிறப்பினுஞ் ஏமம், எனப் புடைத்து காவலாக்கொள்ளுடையதாம், எ-று.

ஒரு பிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினையின் பயன் எழுபிறப்பும் தொடருமென்பது இதனால் காயத்தின் அடக்கம் கூறப்பட்டது.

ஒருவனை அடக்கமாக்க அறம்பின் தேவருலகத்திற் கொண்டு போய் விடுமென்பதும் அடங்காமையாகிய பாவம் நரகத்திற் செலுத்துமென்பதும், மனிதருயிராகிய அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை யென்பதும், ஆதலால் அவ்வடக்கத்தை ஒவ்வொருவரும் உறுதிப் பொருளாகக் காக்கவேண்டு மென்பதும், ஒருவன் மனவாக்குக் காயங்களாலுந் தனக்குத் தீங்கு படுத்தல் நல்லதியால் அடங்கி நடப்பதால் இவ்வடக்கம் அவனுக்கு மேன்மேற்பெருக்கந் தருமென்பதும், ஐம்பொறிகளாலும் ஐம்புலன்களையும் நுகர்ச்சிக்கொண்டே அடங்கி நடப்பவனது அடக்கம் மலையினும் மிகப்பெரிதாமென்பதும்; பெருமைப்பாடுதலல்லாது அடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும் அது செல்வரிடத்து உளதாயின் சிறந்து விளங்குமென்பதும்; காவற்கமில்லாதவர் சோற்குற்றத்தினையடைந்து தன்புறவொன்பதும், ஒருவன் நல்லவர்க்கச் செல்லும் சொற்களினுணர்வே

ஒழுக்கமுடைமை உள

பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் தீயசொல் ஒன்றாயினும் உண்டாவதாயின் அவனுக்குப் பிறவற்றோடுண்டான நன்மைகளெல்லாம் தீமைகளாய்விடுமென்பதும்; ஒருவன உரைத்த கடுஞ்சொல் அதனைக் கொண்டவன மனதில் என்றும் மாறாதிருக்குமென்பதும்; மனத்தினகண் கோபம் தோன்றுமுன காத்தும் கல்வியுடையவனுகி அடங்கியவனை அருகுகடவுள் அடையுமென்பதும் இந்த அறியத் தக்கனவைகளாம்.

கச. ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது நற்குலம் வருணத்திற்குமுரிய(ஆசாரமது)க்கும் சொல்லப்பட்ட நடையினை யுடையராதல். இது மெய்ம்முதலிய அடங்கியொழுகுவது முடியாதாகலின அடுத்த முறையில் வைக்கப்பட்டது.

உலகதோடொட்ட வொழுகல் பலகறும்
கல்லா ரறிவிலா தார். (ஐ)

(இ - ள்) உலகதோடு, ஒட்ட - பொருந்த ஒழுகல் - ஒழுகுதலை, கல்லார - கல்லாதார, பல கற்றும் - பல நூல்களையும் கற்ற போதிலும், அறிவிலாதார் - அறிவில்லாதவர், எ - று.

உலகதோடு பொருந்த ஒழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் நடந்தவகையால் நடத்தல். அந்நூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏற்காதனவைகளை விட்டு, அதிலே சொல்லப்படாதனவைகளில் ஏற்குமனவைகளைத் தழுவி வருதலால் அவையும் அடங்குதற்கு 'உலகத்தோடொட்ட' என்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன ஒழுக்கமும் ஆதலின. அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் 'பல கற்றும் அறிவிலாதார்' என்றுங் கூறினர். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது - பெரியோரொழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டு அப்பியசித்தல்.

"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையி னானே" என்னும் நன்னூற்சூத்திரத்தினை கருத்தினை இங்கு உணர்க. தற்காலத்தில் ஆடவரில் அநேகரும் அவர்வழி நிற்கும் பெண்டிரில்

பலரும் இவ்வரியவாக்கின் அரும்பொருளை அறியும் வகையால் அறியாதவராய் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்நிய நாட்டு அநாகரீக அநாசாரங்களை அன்யாயமாய் அநுட்டித்து அயர்கின்றனர். அன்னோரை அறிவுறுத்தல் அறிஞருக் குரியதோர் ஆன்ற கடனாகும்.

ஒழுக்கம் உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் சமமாகச் சிறப்பினைத் தருமென்பதும்; உயிர் எல்லாப் பொருளிலுஞ் சிறந்ததாயினும் அது இருவினைகளை யியற்றி இன்பத்தின்பங்களை எற்றுக்கொள்வது போலாகாது இன்பமொன்றையே உண்டாக்குவதலால் ஒழுக்கம் உயிரினுஞ் சிறந்ததாகு மென்பதும்; அறங்கள் † பலவற்றையும் ஆராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந்தீனையாவது யாதென்று மனத்தை அடக்கித் தேர்ந்தாலும் தீனையாய் முடிவது ஒழுக்கமேயாதலால் ஒருவன் அயலொழுக்கத்தினை யொரு லும் அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியும் சாக்கடையெனன்பதும்; ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஆசாரமுடையவரா யிருத்தல்வேண்டுமென்பதும்; இழிகுலத்திற் பிறந்தாரும் ஒழுகுதலால் உயர்குலத்தாராவரென்பதும்; உயர்குலத்திற் பிறந்தாரும் ஒழுக்க மிலராகில் தாழ்ந்தகுலத்தினராவரென்பதும்; பொன்னைப்போன்ற வினிடத்துச் செம்மையில்லாமைபோல ஒழுக்கமில்லாதவனிடத்து உயர்ச்சியில்லை யென்பதும்; பெரியோர் ஒழுக்கமில்லாமையால் வருங் குற்றத்தை யறிந்து அவரொழுக்கத்திற் குறையாரென்பதும்: ஒருவனுக்கு ஒழுக்கத்தினால் மேன்மையும் அஃதில்லாமையால் இழிவும் உண்டாகுமென்பதும்; ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்கு காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்குமென்ப

தும் ; நீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் து
பம் பயக்குமென்பதும் ; நல்லொழுக்கமுள்ளவர்கள் மறந்தும் தி
சொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியதக்கவைகளாம்.

† அறங்கள் மூப்பத்திரண்டு. அவையாவன:—ஆதுலர்க்குச்
சாலை (ஏழைகட்குத் தங்குமிடம்), ஒதுவார்க்குணவு (ஒதுவார் -
தேவராதி அருட்பாக்களை விதிமுறையில் ஒதுவதையே தொழிலா

கடு. பிறனிலவிழையாமை.

அஃதாவது காமமயக்கத்தால் பிறனுடைய மனைவிய விரும்
பாமை இஃது ஒழுக்கமுடையாரிடத்தே நிகழுவதாகலின், ஒழுக்க
முடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது

அறனகடை நின்றாரு ளெல்லாம பிறனகடை
நின்றாரிற பேதையா ரில. (உ)

(இ ள்) காமக்காரணமாக, அறனகடை — பாவத்தினகண்,
நின்றாருளெல்லாம் நின்றார் எல்லாருள்ளும், பிற னகடை நின்
றான பிற மனையாளை யிச்சித்து அவன வாயிலினிடத்தே
சென்று நின்றாரிலும் பேதையர் மூடர், ஆல ஆலலே,
(எ று)

அரசனினறும் தண்டிக்கப்படாமையின் அறனகடை' என்றா
அறன கடை நின்ற பெண்ணையும் செல்வரும் பாதகரையுமோ
இழிகுல மகளிரோடும் கூடி இன்பமனுபவிப்பவரும்போல, அறமும்
பொருளும் இழந்தலையாதலின் பிற னகடை நின்றார் அசத்தால
தாம் கருதிய இன்பமும் இழக்கொன்றாதலின் 'பேதையரில' என
ன் னனோ, பைமுடி நாகம் என்பது பொருப்பு

ணவம சைவம சாகேம (சாந்திசமயம்) சௌரம (சூரியசமயம்), காணபதம (கணேசசமயம்), கௌமாரம (குமாரசமயம்) எனபன அறசமயங்களாம] பசுவுகசு வாயுறை (வாயுறை உணவு) நிறைச சோறு, ஐயம (பிசசை) நினபண டலகல, அறவைசசோறு (அறவை - அனாதம), மகபபெறுவிததல், மகவுவளாததல், மகபபால வாததல, அறவைப பிணஞ சுடதல, அறவைததூரிபம (தூரியம - உடை), சுணணம, நோயமருநது, வணணூல, நாவிதச, கணணாடி, காதோலை, கணமருநது, தலைகெணணெய,, மணமுடிபபிததல், பிறாதுயாகாததல, தணணீரபபதல, மடம, தடாகம, சோலை, ஆவு நிஞசுதறி, (பசுவுறையஞசும குறறுகல), விலஙகிறகுணவு, எறு விடுதல (மணமுடிகக வருபவன பிடிகசுமபடி இடபம விடுதல்), வீலைகொடுதது உயிராகாததல, கனனிகாதானம எனபனவாம

ஈ0 இலலறவியல்

பிறன மனைவியை இச்சித்தொழுகும் அறியாமை அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தவரி—தது இலலம எனபதும , சுமமைச் சாதேதியாதவரது மனைவியினிடதது பாவஞ்செயதலை விரும்பு வோரு உயிருடையவராயிருந்தாலும அவரபோ அடைதது பாலதாரிய அறம் பொரு ளினபங்களாலிய பயனதோ அடையாமைபால் இலலக் கிழமேயாவரென்பதும்; கௌதம முனிவரது மனைவியாரிய அகலி கையை விரும்பிச சேரநத இநதிரன அதனிச செய்ஞவிளைவிலை தனது பெருமை கெட்டு இழிவை யடைந்தாரம்பால, பிறனமனை விழைய விரும்பிசசேரமிடதான எவவளவு பெருமையுடையவரயிறறும அதனை யெல்லாம இழந்து சிறுமைபபடவாவினைபபதும, பலகை பாவம அசசம பழி எனறும இருவாளது குரூ கருநெ சிவலை விட்டு ஒருகாலும நீஙகாமலினபதும, பிறன மனைவியை பிரபபாதலினை அறமாகிய இயல்பாகூடி இலவாழ்வானெனறு மெச்சலப்படுவா னெனபதும; பிறனமனைவியைச சேராதவிகளின இமமணஞலுலகதது நிலும விண்ணுலகததிலும எலலா நனமைகளும உனைடதற்கு உரியவிகளாவாரக எனபதும இஙகு அறியததகலவைகளாம.

அஃதாவது காரணமபறியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தமக்குத தீங்குசெயத விடதததித நாமும அதனை அவனிடத்து செய்யாது பொறுததலே யுடையராதல். நல்லொழுககதது னினறும சிறிப பிறனமனையாளை விருபபுதல முதலிய அகாரியங்களை செய்தவாகாடும பொறுககவேணடுமென றாரு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின வைககப்பட்டது.

உண்ணாது நோறபார பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ லேற்பாரிற பின. (மி)

(இ - ள.) உண்ணாது விரதங்களினாலே உணவைவிட்டு, நோற்பார் - தம்மை அடைந்த நோயைப் பொறுப்பவர், பெரியர் - எல்லாரினும் பெரியவராவர், அவர் பெரியவராவது, பிறர் - அயலார்,

சொல்லும் - தம்மைச் சொல்லும, இன்னாச் சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொறகளை, நோற்பாரின - பொறுப்பவரின், பின், எ - று.

பிறா - இங்கே அறிவில்லாதவர். விரதங்களினால் உணவை விட்டுத் தம்மையடைந்த பசி நோய் முதலியவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமைக்கு எதுவாயிய யா ஈனவதனாலும் இருவகைப்பற்றுகளோடிருந்த பொறுத்தலால் 'இனனாச்சொல் நோற்பாரிற்பின்' எனறார். பிறர்சொல்லும் வெறுக்கப்படும் சொறகளைப் பொறுப்பவர் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியராகச் சொல்லலாயிற்று. இதனால் பிறர் வருததமுண்டாகச் சொல்லிய வாதத்தைதாங்கப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

தம்மைக் கொலை செய்வதை யாதது குற்றஞ் செய்தாரையும் பொறுப்பதும், பொறுப்பதிடனை அவாகளைக் காப்பதும் சிறந்த தருமமாகுமென்பதும ; பிறர் செய்த குறறதனைத் தனனால் தண்டிகக்

கூடிய காலத்திலேயும் பொறுத்தல் வேண்டுமென்பதும்: அக் குற்றத்தை நினையாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் அப்பொறுமையினும் மிக நல்லதென்பதும்; விருந்தினர்க்கு உதவாதவன் எவ்வளவான பொருளையுடையவனாயிருப்பினும் தரித்திரனுக்கே இகழப்படுதல் போல், அறிவினர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கவன எவ்வளவு வலிமையுடையவனாயிருப்பினும் வலிமையில்லாதவனுக்கே கருதப் படுவானென்பதும்; சமூகத்துக்குண்டாகுமளவில் அறையப்பெற்ற ஒருவன அங்கிறையுடைமை தனக்கிடந்தினைத்த சுற்சமமையை வேண்டு வானுயின் அவன பொறுமையுடையவனே யிருக்கவேண்டுமென்பதும்; பிறன தமக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்துப் பொறுத்த அவனை வருத்தினவரை அறிவுடையோர் ஒரு பொருளாகமனத்திற்கொள்ளா ரென்பதும்; அதனைப் பொறுத்தவரைப் பொன்னைப்போலப் போற்றுவரென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை வருத்தினவர்க்கு உண்டாவது வருத்திய அதாவொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமென்று தருக்கியிருக்கும் பொய்யினபமையாக, அதனைப் பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாமென்பதும்; செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தனக்குப் பிறர் செய்தாராயினும் இப்பாவத்தினாலே இவர் மறுமையிலே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்

வாரேயென்றவருந்தத் தான அறமல்லாத செயலைக்கோச செயயா திருத்தல ஒருவனுக்கு நன்றென்பதும், மனச்செருக்கால் தம மிடத்தில் படவாறை ஒதுவா செய்தபோது யாமு மவரிடத்தில் தியவறைச செயது மதிலவியடையாமல் தமது பொறுமையி னாலே அவரை வெல்லக்கடவ ரென்பதும் பயனிலியில் நடப்பவ ரது கடுஞ்சொறகளோ டொறபபவா இல்லாதகையிலே ஒருவ அறந்தவாபோலப பரிசுத்தமான குணத்தைடையவராவ ரென்ப தும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

கள அழகுகாரணம்.

இதனா (அழுக்காறாமை) ஒருவனுக்கு ஒருசெல்வம் அல்லாதபொருளை பிறர்க்கு கொடுக்கும் பொருட்டு இப்பதிம செல்வத்தால் உடனபாடாயிருப்பினும் பொருளால் எதிர்மறையை உணர்த்தியது அழுக்கறுத்தல் என்பது செல்வத்தை விருப்பிக்கெடுத்து முதலிலே இல்லாத அழுக்காறு எனப்படுவதால் இது முதலில்லாத தொழிற்பெயர் பின் அழுக்காறுதல் செயற்கை என்னும் பொருளபட எதிர்மறை ஆகாரமும் மகர ஐகார விகுதியும் பெற்று அழுக்காறாமையென நின்றது. இப்பதம் செல்வத்தை எதிர் மறையாயிருப்பினும் பொருளால் உடனபாட்டை உணர்த்தியதை மம் அறிக இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின இதனை விளக்குதற்கு இது டொன்றுடைமையின்பின வைக்கப்பட்டது

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான
கேடு(ம்) நினைக்கப படும். (கூ)

(இ ள) அவ்விய நெஞ்சத்தான பொறாமையுள்ள மனத்தை யுடையவனது, ஆக்கமும செல்வமும், செவ்வியான - பொறாமை யில்லாத மனத்தையுடையவனது கேடும வறுமையும், நினைக்கப படும - ஆராயப்படும, எ - று

உளவாயினபது குறைந்து நின்றது. பொறாமையானது தனக்கு உடையானது செலவதனைக் கெடுத்து அவனை நரகத்திற

செலுத்திவிடுமென்னும் விதிக்கு மாறாகப் பொறாமையுள்ளே செல் வமும் பொறாமையில்லாமையுள்ளே கேடும் உண்டாகுதல் கூடா னமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு எதுவாகிய பழவினை யாதென்று ஆராய்வராதலின் 'நினைக்கப்படும்' எனறார்.

† "இம்மைச் செய்தன யானறி னல்வினை

உம்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்திக
திருத்தகு மாமணிக் கொழுதுடன் போகுதது"

எனவும் (சிலப்பதிகாரம்)

" எனசெயலாவதி யாதொன்றுமிலை யினிதறிகவ்வமே
உன்செயலிலையென வுணரபடிற்ற வினதவினெடுத்த
பின்செய்தவினை யாதொன்றுமிலைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்தவினை யோவிங்ஙனேவருது முண்டதுவே."
(பட்டினத்தார்)

எனவும் கினைக்கப்பட்ட வாறறிக.

ஒருவன தன மனதில் அழுகாறெனனும் குற்றமில்லாத இயல்பினைத தனகது (உ-ம் அதிகாரத்திலே) ஒதிய ஒழுகு நெறிபோல உயிரிலும் சிறந்ததாக காப்பாற்ற கடவனென்பதும்; யாவரிடத்தும் பொறுமையில்லாதிருத்தலே ஒருவனுக்குச் சிறந்த பேறுகுமென்பதும்; பொறுமையுடையவன அறமும் பொருளு மில்லாதவனுவானைபதும்; அறிவுடையோர் பொறுமை காரண மாகச் செல்வங் கல்வி முதலானவையுடையவிடத்தே தீங்கு கினைக்கவும் சொல்லவும் செய்யவும் மாட்டாரென்பதும்; பொறுமை யானது தன்னைக் கொண்டவனைப் பகைவர் கெடுக்கவேண்டாது தானே கெடுக்குமென்பதும்; பிறர பேறுகண்டு பொறுமைப்படுதல் தன் பேறு மாத்திரமேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும்

† இதன்பொருள்:—யானறிய இப்பிறப்பிற் செய்தனவெல் லாம் கல்வினையாகவும் இம்முழு மாணிக்கமுகொழுந்து போன்ற மனைவியுடன் நீ வந்து ஒருதனையுமின்றித் தனியேயலைந்தது மூற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின் பயன்தானே என்பது.

இழக்கச் செய்யுமெனபதும்; பொருமையுடையவனை மூதேவி அடைவாளெனபதும்; பொருமையானது தனனையுடையவனைத் தரித்திரனுக்கி நரகத்தில் தளளிவிடுமெனபதும்; பொருமைப் பட்டுச் செல்வம் பெற்றாரும் அஃதினறி வறுமையுறாரும் யெனபதும் இங்கு அறியதக்கவைகளாம்.

கஅ. வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாகுரிய பொருளை அபகரிக்க நினையாமை. பிறருடைமை கணடவிடதது பொருமைபபடுதலே யல்லாமல் அதனைத தான அபகரிக்க நினைதததலும் குறறமெனறறகு இஃது அழுகாருமையினபின வைகக்பட்டது.

அருள்வெஃகி யாறறின்கணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். (சு)

(இ - ள்) அருளவெஃகி - அருளாகிய துறவறததை விரும்பி, ஆற்றினகண் - அதறகு வழியாகிய ஓலலறததினகண், நினறான - நினறவன, பொருளவெஃகி பிறா பொருளை விரும்பி, பொல்லாத - அதனை வருவிகக்கும குறறவழிகளை, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான, எ - று.

இல்லறவழியால் அறிவு முதிரக்கவிடதததல்லது துறக்கக் கூடாமையால், அதனைத துறவறததிறகு ஆறு எனறார். கெடுதல் - இல்லறமும் துறவறமும ஒரு சேர விழுதல். எண்ணியவளவிலே கெடுமெனறே செயதாற் கெடுதல் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது.

பிறாக்குரிய பொருளைக கொளளுதல் அறமல்லவெனறே கடிவுநிலைமை யில்லாமல் அவா னனபொருளை ஒருவன அபகரித்தற்கு விரும்பின அவ்விருப்பு அவன குடியைக் கெடச்செய்து பல குறறஙகளையும அப்போதே அவனுக்குக கொடுககுமெனபதும்; கடிவுநிலைமையல்லாமையை அளளுவோர் பிறர் பொருளை அபகரித்தலினாலே தமககு வரும் பயனை விரும்பிப் பழிச்செயல்களைச் செய்யாரென்பதும்; பேரினபத்தை விரும்புவோர் சிற்றின்பத்தை

என்ற அறிவுடையோர் யாம் வறியமென்று கருதி அவ்வறமை தீர்த்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்பாதொழிதலும்; யாதொரு வரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமை செய்யாமையே அறிவின் பயனென்பதும்; பிறன்பொருளை அனுபவிக்கும்போது அது நன்றுதலில்லை யாதலால் அப்பொருளை விரும்புதல் ஆகாதென்பதும்; பிறன பொருளை விரும்பாமையே தன செல்வங் குறையாமைக்குக் காரணமாகுமென்பதும்; இஃது அறமென்றறிந்து பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையாரைத் திருமகள் அடைவாளெனபதும்; ஒருவன பின விளைவதறியாது பிறன பொருளை விரும்புவானுயின் அவ விருப்பம் அவனுக்கு அழிவைத் தருமென்பதும்; அப்பொருளை விரும்பாமை அவனுக்கு வெற்றியைத் தருமென்பதும் அறியத்தக்கவைகளாம்.

கஉ. புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணுதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்து பேசாமை. வாக்குக்குற்றம் மனக்குற்றத்தினை வழியாக வருதலால், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (ய)

(இ - ன்) எதிலார் குற்றம்போல் - அயலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங் காணுமாறுபோல, தம் குற்றம் - புறங்கூறலாகிய தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காணவல்லராயின், மன்னும் உயிர்க்கு - அவருடைய நிலைபேறுடைய வுயிர்க்கு, தீது உண்டோ - வருவதொரு துன்பமுண்டோ? (இல்லையென்றபடி), எ - று.

ஒருவு நிலையில் நின்று ஒப்பக்காண்ட லருமைநோக்கிக் 'காண்

கிற்பின்' எனறும், கண்டவிடத்தே புறக்கூறுதலாகிய குற்றம் ஒழிதலினாலே பாவம் இல்லையாகவே வரும் பிறவிகளிலும் துன்பம் இல்லை யென்பது நோக்கி 'உயிர்க்குத் தீதண்டோ' எனறும் கூறி னர். இதனால் புறங்கூறுதலை ஒழித்தற்கு உபாயம் கூறப்பட்டது.

ஒருவர் அறனெனறு சொலலுவதனை செயயாது பாவங்களைச் செயயுமாயினும், பிறனைப் புறங்கூறினனெனறு உலகத்தாரால் பிசால லபபடுதல் நனறெனபதனை ஒருவனைக் காணுதலிடத்தே இகழுதற் பொருடகணடவிடத்தே அவனைவிடு பொயதனை மெழுதல் அரிதனை யறிந்தபின பாவத்தைச் செடலின்மை நனமையுடைத் தெனபதும், அவ்விதத்தால் உயிர் வாழுதலினும் சாதலில் நனறெனபதும், ஒரு வனை நாமொரு வன முனனர் நகழ்ச்சிமை பின னுகரந்திருக்கவடவ னெனபதும், புரை கூறலான் ஒருவன் அறத்தைச் சாலெதனறு சொலலினும் அது தன னனறாய செனறுசேரா னெனலலனெனன பதும் அவனைப் புரை கூறுதலினாலே அறியப படுமெனபதும், காணுத லிடத்தேதனைக் குறித்தது சில மசாலலபப டபதினைக் கேடடவன அபபழியைச் சொலலுதல் அவனுக்கு அவன் செயலும் ஒருங் கூடி அதிகமாகிய பழிகளை ஆராயந்து எங்ஙனே சொலலுவானெனன பதும் கூறி முடிபடி இச்சொறகளைச் சொலலி அயலா ரோடு இகழ்ச்சி பொயதலை அறிபாதவர் புறங்கூறி உறவினரையும் பிரிபடுனெனபதும், புறங்கூறுவோனது உடலைத் தருமதேவதை சுமக்கினறெனறபது இவற அறியதகைமை காண்க.

உடு. பயனிலசொலலாமை.

அஃதாவது பயனுடைச் சொறகளை யொழிய பொருளில் இனபமாகிய பயனிலைகளை யெனறும் பயவாத சொறகளைச் சொலலாமை பொய யாமை, கடுஞ்சொல, பயனிலசொல என வாகினைகளை யிகழும் பாவம் நானகினுள, பொய துரந்தோராகுதலை எனையோருகளுக

பறறற விடக்கூடாமையால அதனையொழிதது இலவாழுவாரால விடகூடிய மறறைய மூனறினுள கடுஞசொல இனியவை கூறலாலுட, கு ஃ பாகூறாமையாலும விலக்கி, தீனர பயனிலசொல் இதறகுல விலகுகணறாகலின இது புறகூறுமுமையினபின வைக கபபட்டத

சொலலுக சொலலிற பயனுடைய சொலலறக சொலலிற பயனிலாச சொல. (@)

பயனிலசொல்லாமை கூ எ

(இ - ன்.) சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோசனமுடைய சொறகளை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், சொல்லில்- சொறகளிலே, பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொறகளை, சொல்லறக - சொலலாதிருக்ககடவர், (எ - று.)

சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய, சொல்லறக சொல்லில் பயனிலாச் சொல் என்னும் இவையிரணடு வாகியங்களிலும் சொல்லில் என்னும் பதம் நிலைமையாயினும் சொறபொருட்பின வருநிலை யென்னும் அணி நோகவிவருதது, "வைகலும் வைகல் வரகதண்டு மஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவா, வைகலும் வைகற்றம லாழ்நாளுமமல் வைகுதல, வைகலும வைதுணரா தார" எனபதுபோல. இதனுமேல சொல்லுக தகுவனவு சொல்லத் தகாதனவும நியமிகபபட்டன.

அறிவுடையோரா பலருங் கேட்டு வெறுக்குமபடி பயனில்லாத சொறகளைச் சொல்லுபவன எல்லாராலும நகழப்படுவானெனப தும்; பயனில்லாத சொறகளை அறிவுடையார் பலர முனபே ஒரு வன சொலலுதலானு, அவனிருப்பவிலகிய செயல்களைத தன சிநே கிதரிடதது செயதலினும் கயவிதலைபதும; பயனிலவரகிய பொருளகளை ஒருவன விரிதது, உரைதானே அவன நீதி யில்லாதவனெனபதனை அறிவிககுமெனபதும்; பயனிலவு பொருந் தாதலையும் இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய குணங்களில்லாத

வையுமான சொற்கள் ஒருவன பலரிடத்தே சொல்லுவானுயின், அச்சொற்கள் அவரிடத்தே நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி அவனை நற்குணங்களிலிருந்து நீங்குமென்பதும்; பயனிலலாத சொறகளை நற்குணத்தையுடையவர் சொல்லுவாராயின், அவரது மேம்பாடும் அதனுல வரும் நனகுமதிகற்பாடும் அவரிடத்திலிருந்து நீங்குமென்பதும், பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையாதல்போலப் பயனில்லாத சொறகளைப் பலகாலும் சொல்லுபவனுகு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லையாதலால் அவன் மனிதருகளுள்ளே பதரொன்று

† சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி - முன்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின் பலதரம் வருவது.

* வைகல் - நாள்.

கூடாவில்லறனியல்

சொல்லப்படுவானென்பதும்; நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களினும் பயனில்லாத சொற்கள் கொடியனென்பதும்; அறிவுடையோர் அவ்விருவகைச் சொற்களையும் மறந்தும் சொல்லாரென்பதும்; முத்திப்பேறும், மேற்கதியடைதலும் முதலாகிய அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார் மிக்கபயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உக. தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுல் உடம்பினிடத்து விளையும் பாவங்களெல்லாம் தொடுத்து விலக்குகின்றனவாகலின். இது பயனிலசொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (ச)

(இ - ள்.) ஒருவன், பிறன் - பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும் காரியத்தைச் செய்ய, மறந்தும், சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக் கடவன, சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேடு பயக்கும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - செய்யவெண்ணுவான், (எ - று.)

கேடு அதனைத் தரும் வினையையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். ஒருவன் பிறன கேடு சூழும்பொழுதே அறக்கடவுள் அவன் கேடு சூழ்தலின், அவன் பிற்பாடனும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுள் எண்ணுதலாவது அவன் கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

தீயகாரியங்களைச் செய்தற்குத் தீவினையுடையார் முற்பிறப்பிலே தொடங்கிச் செய்த பழவெந்தமையால் அஞ்சாரென்பதும்; அப்பழக்கமில்லாத மேலோர் அஞ்சுவரென்பதும்; தனக்கு இன்பந் தருதலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் செய்தவினைச் செய்தகாலத்திலேயேயன்றிப் பிறிதொரு காலத்திலும் செய்தவிடத்திலேயே தீவினையச்சம் — ஒப்புரவறிதல் ஙஉ

உன்றிப் பிறிதோரிடத்திலும் செய்த வுடம்பிலேயேயன்றிப் பிறிதோருடம்பிலும் சென்று பற்றித் தனபுறத்தமாதலால், அத்தீவினைகள் தீயினுங் கொடியனவாமென்பதும்; தமக்குத் தீங்கு செய்பவருக்கும் தீங்கு செய்யாதிருத்தலே எல்லா அறிவினுள்ளும் தலைசிறந்த அறிவென்பதும்; வறுமை காரணமாகப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்பவன் இப்பிறப்பிலே அதிக வறுமையை அடைதலேயன்றிப் பின்வரும் பிறவிகளிலும் வறியனாகவே பிருப்பானென்பதும்; பொருளால் வறியனெனைக் கருதித் தீவினைசெய்பவன் அப்பொருளாலேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளாலும் வறியனுவானென்பதும்; தான் துன்பமடைதலே விரும்பாதவன் துன்பந்தரும் தீச்செயல்களைப் பிறர்க்குச் செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதும்; எத்தனைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை ஒரு வழியால் தப்புவார், ஆனால் தீவினையாகிய பகைக்கு ஒருவராலும் தப்பமுடியாதென்ப

தும்; தீவினையானது கிழல்போலத் தன்னைச் செய்தவனையே பற்றிநிற்குமென்பதும், தீவினை செய்யாதவனுக்குக் கேடில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உஉ. ஒப்புரவறிதல்.

ஆகிதாவது உலகநடையினை அறிந்து செய்தல். உலகநடை (லெளகீகாசாரம்) வேதநடை (வைதிகாசாரம்) போல அறநூல் களுள் கூறப்படுவதன்றித் தாமே அறிந்துசெய்யுந் தனமைத்தாக லின் 'ஒப்புரவறிதல்' என்றார். மேலே மன மொழி மெய்களில் தவிரத் தகுவன கூறினார். இனிச் செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சி நின்றன கூறுகின்றாராகலின். இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது (ஒப்புரவு - உபகாரம்).

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். (எ)

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் - உபகாரஞ் செய்யும் பெரியதகைமையை யுடையவனிடத்தே, படின் - உண்டாயின், அச்செல்வம், மருந்தாகி - எல்லாவுதப்பும்

O-,IC5 y5

E9

பிணிகளுக்கு மருந்தாய், தப்பா - பயனபடுதலில் தவறாத, மரத் தற்று - மரதனை ஒக்கும், எ - று.

தப்புதலாவது கொள்ளுதற்கு அரிய இடங்களில் நின்றுவது, மறைந்து நினறுவது, காலத்தால் மீவறபட்டாவது பயன்படாமை. எல்லா வுறுப்புமென்றது மரத்தின் மீவா, தூர, மீதால், உடல், நிளை, கொம்பு, இலை, காய், கனி முதலியனவாதும். மருந்தாகித் தப்பாத

மரமான து பிறர் நனக்குச் செய்யும் ஒழுகல். வெட்டல், முறித் தல், பறித்தல், செதுக்கல் முதலிய தாபச் செயகைகளாற் பொருட்படுத்தாது, அவரது பிரிக்காத நிற்றல், அவர்கு வேண் டிய சீவியப் பொருளகளோ உதவுதல் முதலிய உபகாரங்களைச் செயது இனபதனைச் செய்யுமெனபதாம். அதுபோலவே பெருந் தகையாளிடத்துள்ள செல்வமும் பிறரது துனபதை நீக்கி இன் பம் பயகுமெனறறிக. ஆல் - அசை. இதனால் பிறாகது உப காரஞ் செயதல் நனறு கடனையாகச் செயபவனது செல்வம் பயனபடுமாறு கூறப்பட்டது.

பிரதிபலன் கருதாது உபகாரஞ் செய்பவரை மேகங்களுக்கு ஒப் பாகாரெனபது; ஒருவன முயறசி செய்து சமபாதித்த பொரு ளெல்லாம் கல்வி கேளவி அறிவு ஒழுக்கங்களால் அமைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்யும் பொருட்டாமெனபதும்; சுவர்க்கலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் உபகாரதகுக்கு மேற்பட்டது வேறொனறில்லை யெனபதும்; உலக நடையை யறிந்து செய்பவனே உயிரோடுகூடி வாழ்பவனுவா னெனபதும்; அஃதறிந்து செய்யாதவன இறந்த வருள ஒருவனாக கருதப்படுவா னெனபதும்; உலக நடையை விரும்பிச செய்யும் பேரறிவாளனது செல்வம் பாழ்படாமல் ஊருணி நீர் நிறைந்தாற்போலவும் பயனபடுமரம் நெருநிலை பழுத்தாற்போல வும் எல்லாருகும் வேண்டுவன உதவுமெனபதும்; தாம் செய்யத் தகுமனவைகளை அறிந்த இயலபை யுடையோர செல்வம் சருங் கிய காலத்தும் தகாதாருக்கு உதவுதலில் தளராரெனபதும்; உபகாரஞ் செய்தலே யுடையவென வறுமைப்பட்ட ஞாயிறு ஒளி செய்யும் தனமையுடைய அவயவங்களாகவே செய்யப் பெறாது வருந்தினமை இயல்பேயனறித் தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள் களை அனுபவிக்கப் பெறாமையென றெனபதும், உபகாரஞ் செய் தலினாலே ஒருவனுககு கேடுவருமெனபவருண்டாயின அககேடு ஒருவன தனனை விரும்பியோ மெனனுக தகுதியை யுடையதாகு மெனபதும், உபகாரஞ் செயதலிலாலே செலவு கேடலலவென பதும் இவை நூலாசிரியரது கருதது.

அம்தாவது தரிகதிராய பாதி தலாகு அவரால மீவணடப் படுவதை யாதொரு பிரதிபாரமியாசனமுவ கருதாது கொடுததல. இதுமறை மதாகா தர வின அமை மீறாதிய ஒபபுறவரிதலின பின வைகதடபடடது

வரியாகதகான ரீவர்க பிகைமற றெலலாம
குறியெதிரபபை நீர துடைசது. (7)

(இ ள) வரியாகது ஒரு பொருள மலலாதவாகது, ஒனறு-அவர மீவணடிடம தரமறை யகமீத தொரபெபமத றதை - பிராக தத சொலலுதலாகுட டெ லா அம தாழிநத எலலாகதகாடை யும, குறிபெதிரபபை குரிகபபடட பொவரும படதேறுகூடிய, நீரது குணததை, உடைதது - உடைதாகும எ - று

வரியாகுக தொடுதலொழிந தெதாடைகளாவன வறியா ஆலலாதாகு ஒருபபடுவ மீறாதக தொடபபனவாம குறியெதிரப படபாவ ந - பாரிடமீத ற அளவுகுறிதது பொருளை வாஙகி அவவாஙகியபடி மீய அவாந தீரநது நிரதாயக கொடுபபது. நீரது எனபதுல அது எனபது நதி றபருள விருதி. வறியர் அலலாதாரிடதது விரதாகபபடட பொருள பினனும தமமிடததே வருதலால 'குறியெதிரபபை நீரதுடைதது' எனறார இதனால நலகபின நூலகணங கூறபபடடது

ஏறறல வீடடலகிறகு நலலது யெனபதா உளராயினும அது தீதெனபதும, சிலாகது அவவுலமகபதிதல இலலெயெனபாரு உளராயினும அதலே நனறெனபதும, பரா வறியேனெனறு சொலலும தனபதருமொழியை இரபபவன சொலலுவதறகு முனனே

அவன குறிபபறிதது கொடுததலும, ஒருகால அவவிரபபான தன குறைனயச சொலலிவிடடால அதனைப பினனும பிறனெருவன பாறசெனறு அவன சொலலாவகையாலும, அதனைத தான பிற ரிடதது சொலலாமலும யான இதுபொழுது பொருளுடையேன அலலேனெனக கரபபா சொலலும சொலலைச சொலலாமலும, கொடுததலே நறகுடியிற பிறநதவா செயகையாகுமெனபதும, இரப

பாரகுக கொடுபபேனென றிருபபாரகு அவவிரபபாரைக காணும போது அவா நாடிவநத பொருளொனறைக கொடுககக்கூடாமை நேரிடுமோ வெனனும அசசம அவவிரபபா விரும்பியதைப பெறறதனால இனிதாகிய அவாமுகதைதக காணுமளவும நிகழுமாத லால, இரததல இரபபாகுக கனபருசெயகல போலவே இரக கபபடுவாகுத தனபருசெபபுமெனபதும, தாமுபசிதது பிறா பசியையும தீரகமாடடாத தவததினாதி வலலமையைகாடடிலும தாமும பசியாது பிறாபசியையும ஈதலிறலே தீரபபவராகிய இல லறததாரது வலலமை பெரிதாகுமெனபதும, பொருள பெறரு ளொருவன அபபொருளோத தனகுதவ வைகுமிடம அறமேயாத லாலும, அவவறததிறசிறநதது ஈகையேயாதலாலும அவவீகைபும வறியாாகே யுரிததாதலாலும அவவறியாாது மிகபசியை அற லேகிந தீரததல அறிவுடடா செயகையாகுமெனபதும, எங நாளும பசிததாாகுப பகிடடுணணும பழககமுடையவனேப பசி யெனனும †கொடியநோய தீணடுதலிலலை யெனபதும வறியாாகு வேணடிய பொருளோகவிருந்து அவா நிழதலிறல அருளுடை யா அடைடம மகிழசசியை, வறியாாகுக கொடாது வைததிழக கும அருளிலாதா அறியாரெனபதும, இரபபவாகுக கொடாது தானே உணணுதல ஒருவறுகுப பிரிடமபோய யாசிததலிறும அதிகத தனபமாக முடியுமெனபதும, அறிவுடையா வறியராய வநதிரநதோா வேணடியதொனறைக கொடுகக முடியாதபோது

† இவவுடமபிலே நினறு ஞானததையும ஆசாரதததையும கெடுதது, அதனால பினவரும உடமபுகளுகும தனபருசெயதலால பசியாணது நோயகளிலெலலாம மிகக்கொடிய தெனறறிக

அவவறியாா படநதனபததைப பாாததுச சகிகமுடியாதவராய உயிாதுறதலே விரும்புவ ரெனபதும இவகு அறியததகவைக ளாம

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் நிலையிற்றாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதாகத் இமமைப்பயனுங் இவ்வுலகத்தின் கண் விளங்கி அழியாது நிற்பதாகிய நோக்கி இது பெருமபான மையும் நூலபறறி வருதலின, அதனபின வைக்கப்பட்டது

நிதமிபோற கேடு முளகாகுஞ சாகாடும
விதகாக கலா லரிது (ரு)

(இ - ள) நிதம (ஆகும) கேடும புகமுடமபிறகு ஆக மாகும வறுமையும, உளதாதம சாகாடும அபபுகழுடமபு நிலை பெறுவதாகும மரணமும, விதகாகலால சாபபாடு உடைய வாகாலாமல, அரிது மறறவாகாது இல்லை, எ று

நாது எனனும முதனிலை தொழிறபெயா நாதி என விகாரப படடு, பின அம எனனும பகுபபொருள விகுதிபெறறு நிதம எனறுயிறறு போல எனபது ஈண்டு உரையசை ஆக மாகுங கெடாவது புகழுடமபு செலவுதனையடைதறகுப பூதவுடமபு வறுமைப்படல உளதாகுஞ சாகாடாவது புகழுடமபு நிலைபெறற குப பூதவுடமபு இறுதல நிலையிலலாத வடமபை வருதலியும விட டும நிலையான புகழை வளாதலும நிறுதலும விதகாகலலா லரிது' எனறா இதனால புகழுடைபா ரூடபும மேனமை கூறப்பட்டது

மகளுயிராகாது இவ்வுலகதிலேபே அடையகூடிய பயன 'புகழலது பிறிதொனறிலலை யாதலால, உறியாகாகு கொடுதது அதனால புகழுண்டாக வாழகடவ ரெனபதும, புகழபட வாழு தறகுக கலவி ஆணமை முதலியவறறை விட் சுகை சிறநத†தெனப

† ' உணவின பிணடம உணடி முதறறு " (புறநானூறு) எனபதனால சுகை சிறநததாதலை யறிக. (இதன பொருள) உண வால உளதாகிய உடமபு உணவை முதலாக உடைதது எனபது

தும்; தனக்கு இரண்டாவதாக வைக்கிய புகழல்லது உலகத்தில் அழி யாது நிற்பது பிறிதொன்றில்லை யென்பதும்; புகழைச் செய்பவன் தேவராலும் போற்றப்படுவா*னென்பதும்; மனிதராய்ப் பிறந்தின் புகழ்க்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க வேண்டுமென்பதும்; அக்குணம் இல்லாதார் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நலமென்பதும்; புக ழுண்டாக வாழ்வாட்டாதவர் அதுபற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தபோது இவறிழுச்சி நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று கம்மை நோவாத வராகித் தம்மை இகழ்பவரை நோவதில் பயனில்லை யென்பதும்; ஒருவ ர உலகத்தில் புகழைச் செய்யாவிடில் அச்செய்யாமை தானே அவனுக்கு வசையாமென்பதும்; புகழில்லாத உடம்பைச் சுமந்த நிலம் அப்பாவமுடற்சுமை சுமந்த மறுபயால் வியாவு குன்று மென்பதும் இங்கு அறிபத தகலைகளாம்.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

* "புலவர் பாடும் புகழுடையோர விசும்பின், வலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துப வெனபதஞ் செய்வினை முடித்த"—புற நானூறு - (வலவன - பாகன். வானவூர்தி - விமானம்.)

துறவறவியல்.

ஞானமாகிய மோட்சத்தின் உலகத்தின் வழியை ஒழுகி அறிவுடையராகிய பிறப்பின் தலைமுதிர் பெரியோர் இத னாலாகிய பயனை அதிகாரவாரியாக இருவினை களாலும் எண்டாகுங் குற்றங்களைந்து ஞானத்தாலாகும் பொருளை அடைந்தவராகிய காரணப்பெயரால் பிராமணரும் அடை வதை களாலும் அவாவறுத்தலாகிய ஒழுக்கத்தினால் எண்டாவதெ னிய ஞானமும் என இருகூறுபடும்

விரதம்.

அவரவர்கள் விரதங்களானவை, தானம் ஆசாரம் செபமே னைனும், இனைய பாங்கு ரதமே யபாது விசமெனைறு, தட ஆறலுகருத தசகபடி ரபசர் சொலவனவர், அவை தாம அளவிலாதனைவா யிருப்பதால் மேபருதமெனறார், அவைக ளுளளே பகரனறம அடகஙகாரகுர கிறபுடைய சில, னறை இஙகே சொலலத தொடஙகு முதலாவதாக அருளாடமை கூறு கிறார்.

உரு. அருளுடைமை.

அஃதாவது மனைவி மகளை சுறறததார உறவோர எனனுங தொடாபு பறறை இலலாத இலலாவயிர்களை மேலும செல்வதாகிய கருணை. இலலறதிறகு அன்புடைமைபோல, இது துறவறத்திற குச் சிறந்தமையின முதலாவது கூறபபட்டது.

தலலாற்று ணடி யருளாள்க பல்லாற்றுல்
தேரினு மஃதே துணை. (உ)

துறவறவியல்

(இ - ன) நல்லாற்றுன - நல்ல வழியிலே சனறு, நாடி - அன னைகளாலும யுத்தியாலும நமக்குத துணையாகும அறம் யாதென்று ஆராய்ந்து, அருளானக - அருளுடையா ராகுக்கடவர; பல்லாற்றுல் - ஒனபதறையொனறு ஒவவாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றிலும், தேரி னும - ஆராயந்தாலும, துணை - துணையாவது, அஃதே க - அவ கருணை, (வேறொனறினில்லை என்றபடி) எ - று.

† அளவைகளாவன மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஞானேந்திரியங்களால் காணுங் காட்சியும், குறிகோல உய்த்தணரும் ‡ அனுமானமும், கருத்தாபொருட்டாகிய § ஆகமமும் என மூன்று. இவைமூன்றும் முறையே காண்டல், கருதல், உரை என்றும், அனுபவம், யுக்தி சுருதி எனறும் சொல்லப்படும். ஒப் புமைபற்றி அறிகிற ¶ உவமானமும், இப்படி அல்லாமற்போனால் இது கூடாதெனற அறிவ மே $ அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு எதி ராகிய * இனமையும என இவ்வாறையுங்கூட்டி ஆறென பாருமுளர். இவையும் ஒருவகையால் அமமூன்றினுளளே அடக்குதலால் மூன் றெனறலே சருத்து. யுக்தியாவது இதுகூடும் இதுகூடாது எனத் தன்னிடதமே தோன்றுவது. ஆற்ரை என்பது ஆற்றில் எனப் பொருள் பட்டலையால் வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும பொருள் களும் சமமுள மாறுகொளளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும அருள் தினையென்ற சொல்லுமிடதது எல்லாருக்கும ஒதிருக்கு மென பதாம். உயிரைவிட்டு நீக்காமல இருக்குமயிலும் உதவுதலால், 'தினை' எனறார். இதனால அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

† அளவை - பிரமாணம்.

‡ அனுமானம் - புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டெனல்.

§ ஆகமம் - ஆண்டவர் ஆதியில் ஆன்மாக்கள் உய்யுமாறு அரு ளிய சாத்திரம்.

¶ உவமானம் - மயில பசப்பேபாலெனல்.

$ அருத்தாபத்தி - பகலுண்ணான் இருப்பான் என்பதி இரவில் ஒழித்துண்பானென உணர்தல்.

* உண்மைக்குமாறுய இனமை - (அபாவம்) - முன்னுமில்லை பினனுமில்லை எனறிலென்றில்லை ஒருகாலத்துமில்லை யெனல்.

செலவங்கள பலவறறுளளும மேலானதென்று சொல்லபபடும் செலவமானது உயிரகளைக காபபாறறி அவவறறதால மேமபடுத லாகிய அருடசெலவமே யெனபதும, இழிநதோரிடததும உளள மற்றைப பொருட்செலவங்கா சிறபபைப்புடையன அலலவென பதும, அருளசெரநத நெஞசினையுடைபவா நரகமடையா ரென பதும, உயிரகளைபபேணி அருளுடையவனான கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயாமையால அவனுககுப பாவமிலலைபாகவே அவன நரகமடைவதிலலை யெனபதும, அருளுடையவனுககு இமமையி லும துனபமிலலையெனப தும, உயிரகளிடததுச செயயவேணடும அருளவிட டு, விடவேணடும கொடுமைகளைச செயபவா தாம முனபிறபபிலேயும அறதனதைச செயயாமல பாவதனதைசசெயது, அதனபயனுக இபபிறபபில துனபபபடுகினறமையை மறநதவராவ ரெனபதும, பொருளிலலாதவாககு இவவுலகதகினபம இலலையாயி னறபோல, உயிரகளினமேல அருளிலலாதவாககு வீடடுலகதகின பம இலலையெனபதும, விதிவசதசால வறியராயிரா அது நீஙகிப் பினனொரு காலததில செலவராவா, ஆறல அருளிலலாதா பாவம நீஙகாமையால பினனொரு காலததிலும அருளுடைபராவதிலலை யெனபதும, ஏனமிலலாதவன இடையே பெயபபொருள் உணாநதால, அதனைத தன ஞானமினமையால தாமென அழிதது விடுவதுபோல, அருளிலலாதவன இடையே அறஞசெயதால அத னைத தன அருளிலலாமையால காமே அழிததுவிடுவா ரெனப தும, அருளிலலாதவன தனனிலும வலியவா தனனை வருதத வருமபோது அவாமுன தான அழிசசிறகும நிலலைமை நினபபா னுல், அவன தனனிலும மெலியாரை வருததுவதாகுச செல லுமபோது அவாகளும அபபடியே அசசமுணடாகு மெனறறிநது அவாமேல் அருளுடையவனுவா ரெனபதும இஙகு அறியதகக வைகளாம.

அஃதாவது ஊனுண்டலை ஒறுத்தல். கொலைப்பாவத்தைப் பிணனும் உண்டாகுதலால் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதிலுறல் வருதலால் அதன காரியமாதலையும் ஒருங்கு உடைத்தாகிய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்மையின, அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமைபின்பின வைக்கப்பட்டது.

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத லெய்தா தகன்று. (நு)

(இ - ள்.) உயிர் - ஒருவகை உயிர்களை, நிலை உடம்புகளிலே நிற்றல், ஊன மாதிசத்தை, உண்ணாமை உள்ளது - உண்ணாமையெனகின்ற அறத்தினிடத்தது, ஆதலால், உண்ண - அங்ஙனங்குலைய ஒருவன அதனை உணபானையின, அளறு - அவனை வீழுங்கிய நரகமானது, அணுகாதல் செயயாது - பின உயிர்த்தறது வாய்திறவாது, (எ - று.)

உணப்படும விலங்குகள அதனுல் குணங்குமற்றனை பலவாய் விருத்தியடைதலால 'உண்ணாமையுள்ளது உயிர்நிலை' எனறார். உண்ணின எனபது உண்ண எனத திரிந்து நினறது. ஊனுண்டவன அப்பாவத்தால் நெடுங்காலம நரகத்துன அழுந்துவான எனபதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேல் நிற்றலின பின ஊனுண்பாருக்குப் பாவமில்லை யெனபவரை மறுத்து, பாவம உண்டெனபது இப்பாட்டாற் கூறப்பட்டது. இனனும், அப்பாவம் கொன்றவனையும் தின்றவனையும மட்டுமேயனறி, அம்மாமிசத்தை அறுத்துக் கூறுசெய்பவன, விற்பவன, வாங்குபவன், சமைப்பவன், பரிமாறுபவன எனனும் இவர்களையும் பறறி வருதலும் மென்பதும் இவண் உணரற்பாலது.

"கொன்றவன் குறைத்தவன் கொணர்ந்து விற்றவன்
ஒன்றொரு பொருள்கொடுத் துவந்து கொண்டவன்
நன்றடு மடைமகன் ஞெமிற் பெய்தவன்
என்றிவ ரறுவரு(ம) ரகக மெய்துவர்."

பயனில்லாத உடல் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்துப் பிறி தோருயிரின் உடம்பைத் தினபவன அருளும் அறிவுமில்லாத கொடியோனுவா னெனபதும்; பொருளாக் காப்பாற்றுதவர் அதனை இழந்து அதனுலாகும் பயனை அடையாததுபோல, அருளினுக்கு இருப்பிடமாகிய உயிர்களைப் பேணுது அவற்றின உடம்பைத் தின் பவன அருளை இழந்து அதனுலாகும் பயனை அடையாதவனுவா னெனபதும்; கொலைக்கருவியைக கையிற் கொண்டவரது மனம் கொலையையே நோகுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல, ஊன் தின்பவரது மனம் அடலுனையே நோகுவதல்லது அருளை நோக்காதென்பதும்; அறியாமை காரணமாக அல்லது ஊன தினலை காரணமாக உலகதாரா பிராணிகளைக கொல்லாராயின ஒருவரும ஊனை விறகுமாட்டா ரெனபதும்; மாமிசம் பிறிதோருடம்பின் புண்ணுவதோடு பிணமாவதையும் தெளிந்த அறிவினையுடையோர் அறிந்து அதனை நீக்குவரெனபதும்; ஆயிரம் யாகஞ் செய்தலினும் ஒருயிரைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணுதிருத்தல் நனரு மெனபதும்; ஒருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையும் உண் ணுதவனை எல்லா வுயிரும கைகுவித்துத் தொழுமென்பதும இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம.

உஎ. தவம்.†

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாமல் நிற்கும்பொருட்டு விரதங்களினுலே உண்டிசுருக்கலும் கோடைகாலத்து வெயிலில் நிற்றலும் மழைக் காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் ஈரி முதலிய நீர நிலைகளில் நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவைக ளால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களைக காப்பாற்றுதல். புலாலை மறுத்து உயிர்களின் மேல் அருள்முதிர்ந்த விடத்தே செய்யப்படுவதாகலின, இது புலான்மறுத்தலின்பின வைக்கப்பட்டது.

† இஃது அட்டாங்கயோகநிலையின் இரண்டாவது அங்கமாகிய நியமத்தின் முதலுறுப்பாதலை அறிக. அந்நிலையின் விவரம் அ, கூ, ஙா-ம் பக்கங்களிற் கூறப்பட்டனது.

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. (கூ)

(இ - ள்.) தவம் செய்வார் - துறந்து தவத்தைச் செய்பவர், தம் கருமம் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்று அல்லார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்பவர், ஆசையுள்பட்டு - அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டு; அவம் செய்வார் - தமக்குக் கேடுசெய்வார், எ - று.

† அநித்தமாய * மூவகைத் தனபத்ததாய் உயிரின் வேறாய உடலுக்கு வருத்தம் வருமென்று ஒழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களால் அநாதியாகத் தன்பமெய்தி வருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து மோட்சத்தை அடையுமாதலால், தவஞ் செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ் செய்வார்' என்றும், கணத்துள் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்து கொள்ளுதலால், அல்லாதாரை 'அவஞ் செய்வார்' என்றும் கூறினர். மற்று - தவஞ்செய்தலாகிய வினையை மாற்றியதனால் வினைமாற்றின்கண் வந்ததாகும்.

முற்பிறப்பில் தவத்தினைச் செய்தோர் அதனபயனை இப் பிறப்பில் சகல செல்வங்களையும் அடைவதையல்லாமல், முன்

---

† அநித்தம் - நிலையின்மை.

* மூவகைத் தனபங்களாவன:—

(க) ஆதிதைவிகம் (தெய்வத்தால் வருவது) - கருப்பவாச காலத்தில் நிகழும் விசனம், சனன மரண விதனம், இயம தண்டனை, நரகவேதனை முதலியவற்றால் வருந் துன்பம்.

(உ) ஆதிபௌதிகம் (பூதங்களால் வருவது) - குளிர், வெப்பம், மழை, காற்று, மின்னல், இடி முதலியவற்றால் வருந துனபம.

(ரு) ஆதியான்மிகம் (உயிர்களால் வருவது) . பிணிகளாலும், விலங்குகளாலும், அரசராலும், திருடராலும், பேய்களாலும், மனிதராலும் சரீரசம்பந்தமாய் வருந்துன்பங்களும், காமக் குரோத வுலோப மோக மத மாச்சரிய மென்னும் உட்பகைகளால் வரும் மனத்துன்பங்களும்.

பழகுததால நுணணிய அறிவும ஆறறலும உடைபராய, முதபிறப பில தொடஙகிய அததவதனை இபபிறபபிலே செயதுமுடிபபா ரெனபதும, அததவதனை அமமுனனேதவ மிலலாதா செயயத தொடஙகுவது வீணமுபறபி பெனபதும, ரவமானது வேணடிய வைகளை வேணடியபடியே பெறசதருவதெனபதும, அது பிரம சாரி முதலிய நானகு ஆசிரமததாராலும செயயபபடுவதெனபதும; இலவாழவாராற செயயபபடுமதானதிலும தவம மிகவுபாநததெனபதும, இலவாழவா திறநதாரசத உணடியும மறநதும இருபபிடமும உதவுதலை விரும்பித காம கவஞசெயதலை மறநதாரபோலுமெனபதும, தமது அறததுககுபபஙகபாய அறிவு செயதா எவவளவு பெரியராயினும அவரைக கெடுதலும, அதறகவர வெகுழுகுகதனை விரும்பி ஒபபுவா எவவளவு சிறியராயினும அவரை உயாததலும ஆகிய இரணடையும தவஞசெயவா நினைபபாரயின, அவரது தவவலிமையினால தலை அவருககு உணடாகுமெனபதும, இமமையிலே தவஞசை ஆரமபிதது செயபவா மறுமையிலே பெறுதறகும பயனகளாகிய ஆகாரன முதலிய இறையவன பதஙகளையும வீடுபேறறையும வேணடியவாதோ பெறுவரெனபதும; புடமபோட படட பொனனுககு தனனுடு கலநத மாசுநீஙகி ஒளிமிகுமினா விதமபோலத தவஞசெபவாககு அதனால வரு

நிறுத்தினபடியால் வருத்தத்தோடு தம்மோடு கலந்த பாவங்களை நீங்கி ஞானமுண்டாகுமென்பதும், இந்திரியங்களை அடக்கித் தவமாகிய நல்ல கருமஞ் செய்வதே தமதுயிரைத் தமக்குரிமையாக்கும் பெரியவராவரென்பதும், அனைவரும் சாபமும் அனுக்கிரகமுமாகிய இருவித வல்லமையும் உடையராதலால், அவரை எல்லாவுயிர்களும் தொழுமென்பதும், தவவலிமை யுடையார் இடத்தேயும் செயிப்பரென்பதும்;

† இதனுக்குச் சான்றாவார் மாதக்கணேடையராவதை யறிக

"உலபா முயற்சி களைகளை வுழின், வலிசிந்து வண்மையு முண்டே - உலகியற்ப, பானமுளை தின்று மறி யுயிர்குடித்த, காணமுளையே சாலுங் கரி" — நீதிநெறிவிளக்கம்.

[பானமுளை ஊழ்முளை மறலி — இயமன். கானமுளை - (மாதக் கணேடையர்) பிளை.]

துறவறவியல்

உலகத்திலே செல்வரும் அறிஞரும் சிலராக வறியரும் அறிவிலரும் பலராதற்குக் காரணம் தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யார் பலராதலே * யாகுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

உஅ. கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை மனத்திடனில்லாமையால் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டுநின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணரில். (சு)

(இ - ன்.) நெஞ்சின் - மனத்தினின்றும், துறவார் - பற்றுக்களை நீக்காதவர்களாய், துறந்தார்போல் - பற்றற்றோர்போலத் தம்மைக்காட்டி, வஞ்சித்து - தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து, வாழ்

வாரின் - வாழுமவரைப்போல, வன்கணர் - கொடியவர், இல் - உல
கத்தில் இல்லை. எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையில் தேவ
ராதற்பொருட்டு இந்த அருந்தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போ
மென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு இழி
பிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதலை

" அடங்கலர்க் கிந்த தானப் பயதனிற லறு முகரீர்த்
தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி
உடம்பொடு முகங்க ளொல்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வர்
மடங்கலஞ் சிற்றத் தப்பின் மானிவன் மன்ன ரேறே "

என்னும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளா லறிக. இச்செய்யுளின்
கருத்து :- இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்யாது துறந்தாரைப்போல் நடிப்ப

* " நண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதடைமை, பண்ணப்
பணைத்த பெருஞ்செல்வம் " (காலடியார்)—என்னும் செய்யுட்
பகுதியின் கருத்தினை இவண் உணர்க.

வாகஞ்த தானஙகொடுத்தவாகள சமுதஙிரதனை நடுவிலுளள நிவு
களிலே மகளுடமபும விலஙகின முகமுமுடைய பிராணிகளாகத
தோனறி அகஞுளள மாஙகளினினறும ஒதிரகினற பழஙகளை
யுணடு வாழவாகள எனபது இதனால தகவிலாக ஈநததானம
தாழவினைத தருமெனறோக தமககு ஆவன செயதாகஞ ஆகா
தன விளைத்தலால 'வனகணர' எனறா

உலகததிலே களவுடையா பிறா அறியாமற செயஃ கரியங
களுககு நிலம நீர தீ காறறு ஆகாயம எனனும ஐமபெரும பூதஙகள
சாட்சியாதலின, கமம தனனிடததே யுணடாகி வருதலிககொண
டிருககவும, அககாமம இலலாமைபச சொலலிப புறததாரை வஞ
சிததொழுகும வஞசநெஞசததான அவவருததம பொறகமாட
டாமற செயயும களளசசெயகையும, அவன மறைகினற
விததனையும உடமபாய அவறறை கலாது நிறகினற பூதஙகள
ஐநதும கணடு தமமுளளே நகுமெனபதும, தான குறறமென
றறிநத விடயததிலே செலலும மனமுடையவனுககு அவனுடைய

தவவேடததால யாதொரு பயனுமில்லை யெனபதும, மனதனைத தனவசபபடுததும வலியிலலாத கூடாவொழுகததான பசுவானது தனககுரிய புலலைவிடடுப புலிததோல போாதது பிறாககுரிய பயிரை மேயதலபோல, தனககுரிய மனைவியைவிடடுத தவவேடங கொணடு பிறாககுரிய பெணடிரை அணுபவிபபா னெனபதும, பிறா தமமை நனகு மதிததறபொருடடு யாம பறறறறுமெனறு சொலவாரது மறைநத ஒழுகமானது அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறுவதாயினும பின எனசெயதோம எனசெயதோமெனறு தாமே இரஙகுமபடி பல தினபஙகளையும அவருககுக கொடுககு மெனபதும, குனறிமணியின புறமபோல வேடததாற செமமை யுடையாராயினும, அதன மூககுபபோல மனம அறியாமையால இருணடிருபபா உலகதது பலருள ரெனபதும, மனதைச சுதத மாகக முடலாது உடலைச சுததிசெயது உலகததை மயககுவாரும பலருள ரெனபதும, அமபு வடிவினுற செவவிதாயிருநதாலும செயலினுலே கொடிதாயும வீண கோடடினுலே வளைவினதா யிருநதாலும செயலினுலே செவவிதாயும இருபபதுபோலத தவஞ செய்வோரையும கொடிபா செவவியரெனபதும அவாது வடிவி

னுலே கொள்ளாமல் அவாது செயலினுலே அறியவேண்டுமென் பதம்; உயர்ந்தோரால் தவத்திற்கு ஆகாதென்று குற்றங்கூறப் பட்ட ஒழுக்கத்தை ஒழித்துவிட்டுத் தவஞ்செய்வாருக்குத் தலை மயிரை மழித்தலும் சடையாக்கலும் வேண்டாவென்பதும் அறியத்தக்கனவாகும்.

உங. கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாய் உள்ளனவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தலோ டொத்தலின 'கள்ளாமை' எனறார். இல் வாழ்வார்க்காயின் சுற்றத்தார் முதலியோரிடத்து விளையாட்டுவகை

யால் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்குத் தகுந்த பொருள்களை அவ்வாறு கொண்டாலும் பொருந்தும்; துறந்தவர்க்காயின் அப் பொருளை அபகரிக்க நினைத்தவிடத்தும் பெரியதொரு குற்றமாகலின், இது துறவறத்திற் குரியதாயிற்று. சப்தாதி விடயங்களிலே செல்லாது மடங்கி ஒரு முகப்பட்டு உயிரையே நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் * அதைவிட்டுப் புறத்திலே போய்ப் பல விடத்தைபுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயல்லாமல், அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரியதொரு குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்கு அதிகாரங்களுக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப்பற்றி யுண்டாகுங் குற்றத்தை விலக்குவதாகலின், காமம்பற்றி யுண்டாகுங் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ற தவர். (கூ)

(இ - ன்.) களவல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - பிறவற்றை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட

* அவ்விதம் மனம் அடங்கிநின்று உயிரை நோக்குதலே சொரூபதியானம் எனப்படும்.

களவாமை

உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற கல்வினை தீவினைகளின் பயனாகிய சனன மரணங்களையும், அவ்வினைகளால் அவ்வுயிர் மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்கு என்னும் நாற்கதியுட் பிறந்தும் இறந்தும் வருதலையும், அவ்வாறு பிறந்திறந்து உழலாமல் அவ்விருவினைகளைக் கெடுப்பதற்கு உபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவயோகஞானங்களால் அவ்வுயிர் அடையும் முத்தியையும் அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறிந்து அறிந்தவாறு ஒழுகமாட்டாதவராகி, அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை, செய்த - நினைத்த, ஆங்கே - அப்பொழுதே, வீவர் - கெடுவர், எ - று.

தீய நினைவுகளாவன - பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக் கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்

பட்ட அப்பொருளினுலே தாம் போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும் முதலாயின. நினைத்தலும் செய்தலாகலிற் 'செய்து' என்றும், அந்நினைப்பு உள்ளதறங்களைப் போக்கி மறைப்பான சொற்களையும் செயல்களையும் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் 'ஆங்கே வீவர்' என்றும் கூறினர். மற்றையவாவன - துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய் கனி நிழங்கு சருகு முதலானவையும், இல்லறத்தார் செய்யும் தானங்களுமாம். தேற்றுமை அவற்றையே புணர்த்து அவ்வளவால் திருப்தி யடைந்திருத்தலே அறியாமை. இதனுல் களவு செய்வார் கெடும்விதம் கூறப்பட்டது.

† மூத்தினை இகழாது விரும்புபவன் பிறர்பொருள்‡யாதொன்றையும் திருடுதலே மனதினுல் நினைக்கவும் கூடாதென்பதம்; கள

---

* அளவைகளின விவரம் உரை-ம் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்டுளது.

† மூத்தினை இகழ்தலாவது - காட்சியே பிரமாணமென்றும், நிலம், நீர், தீ, காற்று எனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினுலே தோன்றிப் பிரிவினுலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனது முயற்சியால் வருவதென்றும் சொல்லும் உலோகாயத முதலிய மயக்க நூல்களைத் தெளிந்து அவற்றிற்கேற்ப நடத்தலாம்.

‡ ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமான உண்மை நூற் பொருளாயினும் ஆசிரியனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின் அதுவும் களவேயாகு மென்றறிக.

விரூல உணடாகிய பொருளானது வளாவதுபோலத தோனறிப பின அகளவினைச செயதவனுககு இமமைகுப பழியையும மறுமைகுப பாவதனையும வைதது அவன செயத அறதனை அழிதது தானும அழியுமெனபதும, அதனுல அகளவினிடதது ஆசை வைததவன எபபோதும தொலையாத இனபதனதையே அநுபவிபபா

னெனபதும, தமகுரிய பொருளையும அதன குறறம நோககி வெறுததது திறகதவா பினனே பிறாகுரியபொருளை னெறனறு விரும்பி அதனை வஞசிதது கொளளுதறகு விரும்புவாரனறெ, அவரிடதது, உயிரகளினமேல அருளசெயதல நமகு உறுதியாகு மெனறறிநது அவவருளைப பெறுதறு நடககும தெளிவு கூடா தெனபதும, உணமையை அறிநதவரது நெஞசில அறம நிலை பொருறபோலக களவறிதா நெஞசில வஞசனை குடிகொண டிருகுமெனபதும, களவினைப பழகுவோாகு இமமையிலேயே அவாகள உடமபும அரசரால தணடிகபபடுதலால தவறுமெனப தும, அது செயயாதவாகு இஙகே உடமபு நிலைபெறுதலோடு மற றுமையில வினணுலகமும தவறாது கிடைகுமெனபதும இஙகு அறியதககவைகளாம

கூ0. வாயமை. *

அஃதாவது மெயயினது தனமை மெயயெனபபடுவது பிறி தோருயிாகுது தீஙகு சிறிதும பயவாத சொல. இதனால நிகழநத தொனறைக கூறினும அது தீஙகு பயபபின பொயயமமையேயா மெனபதும, நிகழநததலலாத வொனறைக கூறினும அது குறறக்

---

* இது சதமிவ குணததொனறு

குணம் கூ சதமிவம, இரசசு, தமசு

சத்துவம் ஞானம, அருள, தவம, பொறை, வாயமை, மேலை மை, மோனம, ஐமபொறியடகதல.

இரசசு - மனவுகமம, ஞானம, வீரம, தவம, தருமம, தானம, கலவி, சேனவி

தமசு பேருணடி, பெருகதுயில, சோமபு, நீதிவழு, ஒழுகக வழு, வஞசம, மறதி, பொய, கோபம, காமம, கொலை.

வாயமை

தீர்ந்த கன்மையைப் பயப்பின் மெய்ம்மையா † மென்பதும் பெறப் படும். பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமை களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. (இ)

(இ - ள்.) யாம் - யாம், மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக, கண்ட வற்றுள் - கண்ட நூல்களுள், யாதொன்றும் - யாதொரு தன்மை யாலும், வாய்மையின் - மெய்ம்மையினும், நல்ல - மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவாறுகள், இல்லை - இல்லை, எ - று.

மெய்யை யுணர்த்தும் நூல்களை 'மெய்' என்றது காரியவாகு பெயர். அம்மெய்ந நூல்களவன தம்மிடத்து மயக்கம் இல்லாத தால் பொருள்களை உள்ளவாறு உணரவல்லவராய்க் காமவெகுளிகள் இல்லாததால் உணர்ந்த பொருள்களை உணர்ந்தபடியே உரைக்கவும் வல்லவராய பெரியோர் அருளால் உலகத்தார் நன்மையடையும் பொருட்டுக் கூறிய * ஆகமங்கள். அவை யெல்லாவற்றினும் 'வாய் மையின் நல்ல பிற இல்லை' என்பது ஒப்பமுடிந்த தென்பதாம். இதனால் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

ஒருவன தான் அறிந்ததொன்றைப் பிறர் அறிந்திலரென்று பொய்த்தானையின அதனை அறிந்த அவனது நெஞ்சே அப்பாவத் தக்குச் சாட்சியாய் நின்று அவனை அப்பாவத்தின் பயனுகிய

† "மெய்மறையே யொருவரகுற்ற விபத்தினை மீட்குமாயிற், பொய்ம்மறையு மெய்ம்மைபோலப் புண்ணியம் பயக்குமாதோ"— பாரதம்.

* ஆகமம் - ஆணமாக்களை அநாதியாய்ப் பற்றிப் பீடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மும்மலங்களை ஒழித்து அம்மலங்களால் மூடப்பட்டிருந்த சிவஞானத்தை ஒளிரச் செய்து அவை முத்திபெறும் வகையை உணர்த்தும் நூல். பதி பசு பாச விலக்கணங்களை உணர்த்தும் நூலெனக் கூறினும் ஒக்கும்.

துன்பத்தை அடைவிக்கு † மெனபதும்; பொய் பேசாது உண்மை பேசுபவனே உலகத்தார் போற்றுவ ரெனபதும்; மனத்தோடு பொருந்த உண்மை பேசுபவன் காயத்தால் தானமும் தவமும் ஒருமித்துச் செய்பவரினும் சிறப்புடையவனுவா னென்பதும்; பொய்யாமை இம்மைக்குப் புகழையும் மறுமைக்கு அறத்தையும் தருமென்பதும்; பொய்யாமையாகிய அறத்தைச் செய்யாதவன் செய்யும் மற்றை அறங்கள் நன்றுகாவெனபதும்; ஒருவனுக்கு உடம்பு நீரினுலே சுத்தமாதல்போல் அவனது மனம் உண்மை பேசுதலால் சுத்தமாகுமென்பதும்; அறவால் அமைந்த நல்லோர்க்கு அஞ்ஞானமாகிய அகத்திருளை நீக்குவது பொய்யாமையாகிய விளக்கேயாகு மெனபதும்; அதனுல் அப்பொய்யா விளக்கை நோக்கப் புறத்திருளை நீகுகிற ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனனும் விளக்குகள் விளக்குகளாகா வெனபதும், ஒருவன் கல்வி முதலிய வற்றுல் அமைந்தனனுயினும் வாய்மை யில்லாதவிடத்துப் பய னில்லையெனபதும் இங்கு அறியதக்கனவைகளாம்.

நூக வேதுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக காரணம் ஒருவனிடத்து உண்டாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. அச்சினத்தைத் தம்மின

† "கண்டவ ரில்லெனி னுலகதது ருணராதா
தங்காது தகைவிரறித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுன்
நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவாம்
நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்."

—கலித்தொகை

இதன்பொருள் - அறியாதவராகள் தம்மனத்தினுலே நடுக்கப் படாமல், வேறு தடுப்பாருமின்றி உலகத்திற் கண்டவர்களு மில்லை. யென்று நினைத்துத் தாம் செய்யும் கொடுந்தொழில்களில் தம் மனமறியச் செய்தவைகளைப் பின் பிறரறியாமல் மறைத்தார்க ளாயினும் அவர் நெஞ்சமே அவர் செய்த அத்தீச்செயல்களுக்கு நெருங்கிய சாட்சியாய் நினறு அவற்றை வெளிப்படுத்தும் எனற.

வலியாரிடத்துச் செய்யின அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்றித் தனக்கே தீங்காய் முடிதலால் அதனை அவரிடத்துக் காத்தல் அறனுகாது. அதனைத் தம்மின் மெலியாரிடத்துச் செல்லாது தடுப்பவரே அருளாற் றடுப்பவராவார். அதுவே சிறந்ததோர் அறனுகும். இது பொய்ம்மைபற்றி உண்டாவதாகிய கோபத்தை விலக்கலால், வாய்மையின்பின வைக்கப்பட்ட

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். (கூ)

(இ - ள்.) சினம் எனனும் - சினமெனறு சொல்லப்படுகிற, சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - தெருப்பு, தனக்கு இடமானவரையே யன்றி. இனமெனனும் - அவர்க்கு இனமாகிய, ஏமம் - இதஞ் சொல்வோராகிய, புணையை - மரக்கலத்தையும், சுடும், - எ - று.

'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' யெனபது காரணப்பெயர்; தான் (தெருப்பு) சேர்ந்த விடத்தைக கொல்லும(அழிக்கும்) தொழிலை யுடையதென்பது அதனபொருள். சோந்தாரையென உயர்திணைப் பன்மையாகிய பலர்பால்மேல் வைத்து மறை ஆண்பால் பெண் பால் ஒனறன்பால் பலவினபால் எனனும் நானகுபாலையும் தமது கருத்தோடு கூடிய பொருளாறறலாற் கொண்டார். இங்கு உருவகஞ் செய்கினறது குறந்தா சினத்தையே யாகலின, சினமெனனும் தெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து தெருப்புச் சுடுவது தான்சோந்த விடத்தையே; இங்தெருப்புச் சோாத விடத்தையுஞ் சுடுமெனனும் விதியாசந் தோனற சினறது. இங்கு இனமெனறது யாண எனதென்னும் இருவகைப் பற்றினையும் முற்றத் துறந்த தவத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் பெரியவராய், பிறப்பிற்களஞ்சித் தம்மை யடைந்து வீடடையும் நெறியைக் கேட்டவர்களுக்கு அதற்குரிய உறுதி மொழிகளை இனிமையாகச் சொல்லுகின்றவரை. சினமெனனுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி என்று கூறிய உருவகத்தை நோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தா ராயினும், சுடுமெனபதற்கு அகற்

லும் (நீக்கும்) என்பது பொருளாகக் கொள்க. எமப்புணை - இனிமை யாகிய மொழிகளே யுபதேசிக்குந் தோணி. இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக் கரை

யைச் சேர்க்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையும் என்னும் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொக்கு நின்றது. தன்னையும் பிறவிக் கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். கெருப்பிற்குச் சோறாத விடத்தையும் சுடுதலை யும், தோணிக்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல் லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி.

மெலியார் மேலே கோபம் செய்யாதிருத்தலே தருமமென் பதும்; வலியார் மேலே கோபஞ் செய்தவிடத்து அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கு இல்லாமையால், அடக்கிய விடத்தும் அறமில்லை யென்பதும்; ஒருவனது கோபமானது தன்னின் வலியார்மேலா வது தன்னை ஒத்தார்மேலாவது உண்டாயின் அது உண்டாய அப் பொழுதே தனக்குத் தீங்குபயக்கு மாதலாலும், தன்னின மெலியார் மேல் உண்டாயின் அது அப்பொழுது தனக்குத் தீங்குபயவா திருப் பினும் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தரு தலாலும், மனத்தினால் யான் எனதென்னும் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவர்க்கு ஆகாதனவாகிய தீயசிந்தனைகளை யெல்லாம் உண்டாக்க லாலும், கோபம் ஒருவரிடத்தும் ஆகாதென்பதும்; துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய முகமலர்ச்சியையும் அகமகிழ்ச்சியையும் கோபம் கெடுக்குமென்பதும்; கோபஞ் செய்பவன் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே யடைவிப்பதாகிய தவத்தைப் பிறர் மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்து அத் தவத்தின்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால், தன்னைத்தான் துன்ப மடையாமற் காக்க விரும்புபவன் தன் மனத்திலே கோபம் வாராமற் காக்கக் கடவனென்பதும்; கோபத்தைத் தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற ஒரு குணமென்று தன்னிடத்துக் கொண்டவன் பூமியில் அறைந்தவனது கையானது வலியிழத்தல்போலத் தப்பாது தன்

வலிமையை இழப்பானென்பதும்; பொருப்புத் தோய்ந்தாலொத்த பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை ஒருவன் தனக்குச் செய்தானுயினும், கூடுமாயின் அவன்மேலும் கோபஞ் செய்யாதிருத்தல் நலமென்பதும்; கோபமில்லாதவன் எண்ணிய பயன்களெல்லாவற்றையும் பெறுவானென்பதும்; மிக்க ஞானத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் இருக்கினும் கலக்கத்தினுலே ஞானத்தை அடை

யாமை நிச்சயமாதலால், அவர் உயிருடைபோலிருக்கினும் செத்தவரோடொப்பாவரென்பதும்; ஞானத்தை விட்டவர்க்கு மரணமடைதற்குரிய உடம்பு இருக்கினும் ஞானத்தினுல் முத்தியடைந்து சீவன்முத்தராதல் நிச்சயமாதலால், மரணத்தையொழிந்தாரோடொப்பாவரென்பதும் இக்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஊஉ. இன்னுசெய்யாமை.

ஒருவன்தானுக்கு ஒருபயனைக் கருதியாவது கோபத்தினுலாவது சோர்வினுலாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பந்தருமவற்றைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி ஒழியவும் நிகழுமென்பதை அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அறிவினு லாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய்போற் போற்றுக் கடை. (ஙு)

(இ - ள்.) துறந்தார்க்கு, அறிவினுல் - உயிர் முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினுல், ஆகுவது - ஆவதொரு பயன், உண்டோ - இல்லை, பிறிதின் நோய் - பிறிதோருயிர்க்கு வரும் நோயை, தம் நோய்போல் - தம்முயிர்க்கு வந்ததுபோல, போற்றுக் காவாதவிடத்து, எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது கடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தன்தொழில்களாலும், வேறு விதங்களாலும், உயிர்கள் அடையும் துன்பங்களை முன்னேயறிந்து அவை வாராமற் காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறிய உடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலால் பொதுப்படப் 'பிறிதின்நோய்' என்றும், மறப்பினுலே அவை துன்பத்தை யடையினும் நமக்குத் துன்பஞ் செய்தலா மென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின், அது செய்யாதவிடத்து அறிவினுலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினர்.

கூஉ

துறவறவியல்

யோகமாகிய சிறப்புத்தரும் அணிமா † முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்குத் துன்பந் தருமவைகளைச்செய்து பெறலாமாயினும், அவற்றைச்செய்யாமையே நல்லதென்பதும் ; ஒருவன் வைரங்கொண்டு இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்து மீண்டு அவற்றை அவனிடத்துச் செய்யாத மனத்திலும் வையாது விடவேண்டு மென்பதும் ; தான் முன்பு ஒரு தீமையுஞ் செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் வைரங்கொண்டவர்க்கும் அறிந்தவன் துன்பஞ் செய்தானுயின், அச்செயலால் அவன தவமிழந்து பழியும் பாவமும் எய்துவனென்பதும் ; ஒருவன் தனக்குத் தீமை செய்தார்க்கு நன்மைசெய்து, அவர் செய்த தீமையையும் தான் செய்த நன்மையையும் மறக்கவேண்டு மென்பதும்; ஒருவன் தான தானபமென்றறிந்தவற்றைப் பிறரிடத்துச் செய்தலாகா தென்பதும் ; எந்தக் காலத்திலும் எத்தனமையோருக்கும் எவ்வித தீமையையும் எக்காரணத்தாலும் மனமறியச் செய்யாதிருத்தலே முதனமையான தருமமாகுமென்பதும்; பிறர் செய்யுந் தீமைகள் தன்னுயிர்க்குத் தானபமாயிருத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன், இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் துன்பந் தருமமையாகுமென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும், செய்கின்ற இப்பாவம் பிராயச்சித்தத்தால் ஒழிக்கப்படுதலில்லாமையால், பிறவுயிர்க்கு யானசெய்த தீமைகள் யான் வருந்தப் பின்னை வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்து, பிறவுயிர்களுக்குத் தீமைசெய்தலை ஒழிக்கக்கடவ னென்பதும் ; இவ்விதம் ஒழிக்காது பிறவுயிர்க்குத் தீமை செய்பவன் பேதையாகக் கருதப்படுவானென்பதும்;

அறந்தவர் பிறர்க்குத் தீமைசெய்யின் தமது தவம் அழியப்பெற் றுத் தாம் பிறாக்குச்செய்த தீமைகளைப் பிறர் தமக்குச் செய்யாமல் தாமே விரைவிலும் எளிதிலும் அடைவரென்பதும்; பிறவுயிர்க்குத் தான் செய்யுந் துன்பம் தன்னையே வந்தடைதலால், துன்பமில்லா திருத்தலே விரும்புபவன் தான் பிறிதோ ருயிர்க்குத் துன்பஞ் செய் யாதிருக்கக் கடவனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

† இ-ம் பக்கம் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.

கூட. கொல்லாமை.

அஃதாவது * ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையன ஈறு கிய உயிர்களைச் சேர்ந்துங் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது மேற்கூறிய அறங்கள எல்லாவற்றிலும சிறப்புடைத்தாய்க் கூறப் படாத மறறையறஙகளை யெலலாம் தனறுள அடக்கி நிற்றலால், இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புக ஓதலார்
தொகுத்தவறறு எல்லாந் தலை (உ)

(இ - ள்.) பகுத்து - உணபதனைப் பகிர்ந்த உயிர்களுககுப் பங் கிட்டுக் கொடுத்து, உண்டு - உண்டு, பல்லுயிர் - ஐவகை உயிர்களை யும், ஓம்புதல் - காப்பாற்றல், ஓதலார் - அறநூலுடையார், தொகுத்தவறறுளெல்லாம் - துறந்தார்க்குத் தொகுத்துவைத்த அறங் கள் எல்லாவற்றிலும், தலை தலையாய அறம், எ - று.

பல்லுயிரும் என்னும முற்றும்மை சிகாரத்தால் தொகுத நின் றது. ஓம்புதல் - மறக்கும் கொலை யாராற் குறிக்கொண்டு காத் தல். அவ்விதம் காத்தற்குப் பகுத்துண்டல் யாவரியலையா உறுப் பாகலின, அச்சிறப்புத தோனற, அதனை இறுதகால வினையெச்

சத்தாற் கூறினர். எல்லா நூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இந்நூலாசிரியர்க்கு இயல்பாதலால் இக்கும் பொதுப்படை 'நூலோர்' எனறும், அவரெல்லாரும் ஒப்ப முடிதலால் இது தலையாய அறம என்றுங் கூறினர்.

---

* ஐயறிவுயிர் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - மக்கள், தேவர், நரகர், விலங்கு, பறவை.

நாலறிவுயிர் - சுவை ஒளி ஊறு நாற்றம் எனனும் நாற்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - தும்பி வண்டு முதலியன.

மூவறிவுயிர் - சுவை ஊறு நாற்றம் என்னும் மும்புல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - சிதல், எறும்பு முதலியன.

ஈரறிவுயிர் - சுவை ஊறு என்னும் இருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர் - இப்பி, சங்கு முதலியன.

ஓரறிவுயிர் - ஊறு என்னும் ஒருபுல நுகர்ச்சியுடைய உயிர், புல் மரம் முதலியன.

கொலைப்பாவம் பிரன்மனை நயத்தல், கள்ளுண்ணல், திருடுதல், சூதாடல் முதலிய பாவங்கள் எல்லாவற்றினும் கொடியதென்பது எவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாதலால், அக்கொலையைச் செய்யாமையே ஒருவனுக்கு அறங்களெல்லாமாகிய செய்கையாகுமென்பதும்; அதனால் 'யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத் தொன்றும், வாய்மையி னல்ல பிற' என முன் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட பொய்யாமையினும் கொல்லாமை மேலான தென்பதும்; யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையே மேன்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு நல்லவழியாகு மென்பதும்; மனிதர் முதலாகிய † சரமும் மரமுதலாகிய ‡ அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்ப தொன்றில்லாமல் உள்ளதெல்லாம் * தானபமேயாகப் பிறப்பு கின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப் பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தவர் எல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவனே உயர்ந்தோ னென்பதும்; மிகப்பெரிய § அறத்தினைச் செய்தாரும் மிகப்பெரிய

† சரம் - அசைவன. ‡ அசரம் - அசையாதன.

" ஒடுகும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை யுடைத்தாய வாழ்க்கை"
" சாநாளும் வாழ்நாளுந் தோற்றமிவை சலிப்பாய வாழ்க்கை",
" பண்ணீர்மை குன்றிச் செவிகேட்பின் படர்நோக்கிற் கண் பவளங்
கிற, கன்னீர்மை குன்றித் நிரைதோ லொடு நரைதோன்றும்",
" இறையூண் டகளோ டிடுக்கணெய்தி யிழிப்பாய வாழ்க்கை"
" பல்லீழ்ந்து காத்தளர்ந்து மெய்யில்வாடிப் பழிப்பாய வாழ்க்கை."
" பகடேர் பினிலிய நோய்வருதலாற் பழிப்பாய வாழ்க்கை"

—திருஞான சம்பந்தர்.

" மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்தனையுஞ் சஞ்சலமே தான் "—ஔவையார்.

§ இதற்குப் பிரமாணம்—

வேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னோயிலே லெள்ளகினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாக் தீவினையே.

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

கொல்லாமை

பாவத்தினைச் செய்தாரும் மறுமையிலே சுகதிகளங்களை யனுப விப்பாரென்னும் முறையில்லாமல் இம்மையிலேதானே அவை களின் பயனை அனுபவிப்பா ரென்றும் அறநூற் றுணிவுபற்றி, கொல்லாமையாகிய இப்பெரிய அறத்தினைச் செய்தவனாலும் இம்மையிலே தனபான்ன நல் இனபவாழ்க்கை வாய்க்கு இமயமலின் நிக் காலநீடித்து ஞானமுண்டாகி மோட்சத்தைப் பெறுவானென் பதும்; தனை ஒரு கொல்லவந்த விடத்தும் தனதுயிரைக் காப் பாற்றுதற்காகவேனும் அதனைக் கொல்லலாகா தென்பதும்; வேள் விக்கென் றேவா பொருட்டுப் பிறிதோருயிரைக் கொல்லு தல் சுவர்க் கத்தையடைய விரும்பிய இல்லறத்தாருக்கு ஆகுமென்பார் உளராயி னும் அச்சுவர்க்கவிளைபம் பொட்சவிளைபதனை நோக்க அற்பமா

யிருத்தலாலும், பிறவும் பிரப்பதற்கு காரணமா யிருப்பதாலும். இவ்வுலகத்திற்போலவே அங்கும் காமக குரோதாதி பகைகளும், பிணி அச்சம மரணமுதலிய துன்பங்களும் உள†வாகலாலும், மோட்ச மடைய முயற்சிக்கும் தூயவர்தமக்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வம் இழிந்ததாகு மென்பதும்; கொலைவினையராகிய மனவுணர்ச்சியில்லாத மாந்தர் அதனதொழிலினது இழிவை அறியாராயினும அவ்விழிவை அறிவாலே சண்டாளராக கருதப்படுவரெனபதும்; பார்க்கக் கூடாத நோயுடம்புடனே எறுமை யிருந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினை யுடையவரை இவ் மூடபிரப்பில்

* இதற்குப் பிரமாணம்—

"குற்றெழுத்துவரைக கூறைகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த கனவெலாம
செற்றெழுத்துவரைச் செய்தநீமைகள் இம்மையே வருந் தின்மையே
மற்றெழுத்துவரைப் பற்றினேனைமற வாதெழுமட நெஞ்சமே
புற்றரவுடைப பெற்றமேறி புறம்பயந்தொழப் போதுமே."

—சுந்தரர் தேவாரம்.

[வேய் - மூங்கில். கூறை - துணி. பெற்றம் - எருது]

† காடு போந்தன னிந்திரன் கொண்ணகர் கீறிந்து
பாடு சேர்ந்தது சயந்தனுஞ் சிறையிடைப் பட்டான்
நாடில் விண்பதச் செய்கையீ தெம்பிரா னல்லும்
வீட தேயனாற் றனபறு மார்க்கமெ தண்டோ."

—கந்தபுராணம்

கொலைப்பாவஞ் செய்தவராவரென்று வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர் சொல்லுவ†தென்பதும் இங்கு அறிபதற்கவைகளாம்.

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களின பயனுகிய ஞானம் கூறத் தொடங்கினார். ஞானமாவது மோட்சத்தைத் தரும் அறிவு. அது நிலையாமை,

அறிவு, மெய்யுணர்தல், அவாவறுத்தல் என்னும் நான்கு அதிகாரங்களுள் அடக்கப்பட்டது.

ஈக. நிலையாமை.

அஃதாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலைத்திராதனவாகியதன்மை. மயங்கியவிடத்தைக் கானலில் நீரும்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவிடத்துப் பழுதையிற் பாம்புபோலக் கெடுதலாற் பொய்யெனறு சொல்லுவாரும், நிலை மாறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமெனபாரும், ஒருவிதத்தால் மாறுபடுதலும் ஒருவிதத்தால் மாறுபடாமையும் உடையதனுள் நிலைத்தலும் நிலையாமையும் ஒருதிதனுடையன வென்பாரும் எனப் பொருளின தன்மை கூறுவார் பலவகைப்பட்டவராவர்; அவரெல்லார்க்கும் அவற்றின் நிலையாமை உடன்பாடாகலின், எண்ணு அதனைமே கூறினார். இதை யறிந்தவிடத்தல்லது, உலகப்பொருள்களின்மேலுள்ள பற்றுவிடாதாகலின், இது முன்னவைக்கப்பட்டது.

ஒருபொழுதும வாழ்வு தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. (எ)

(இ - ள்.) அறிவிலாதார், ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதளவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் -

† "அகலேபோ லங்கை யொழிய விலழுகித்
துங்கத் தொழுநோ யெழுபவே—அகலால்
அலவனைக் காதலித்துக் கான்முறித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்" —நாலடியார் - தீவினைபச்சம்.

[அங்கு - சங்கு. அங்கை - உள்ளங்கை. தொழுநோய் - குட்டநோய். அக்கால் - முற்பிறப்பில். அலவன் - நண்டு]

அரிபமாடடரா, மாடடாகிருஙகும கோடிபுமலல கோடியனவு மாஙி, பல - அதனிறும பலவாகிப வினைவுகளா, கருதுப திளை பாகிறபா (எ று)

ஒருவாழுகம எனா ஒிதவு றிறபுமனபாலை இவ்வுக பொழு தெனடகு கணபனதகளா டி னாறது காரணமாகிப வினையி னளமில வாழநாகுட புாவாகளா அஃதை அடிபபடடா ழாயாறு பலவாய வினைவுகளாவன — ஐநபிபாதனா ஹுபலிஙகபயம இனபநபன தமகுரியனவு ஆதுபயிதமும, நபவினைப நுகாசிகதுப பொநர குணைகாரணமாகுமஙிகபுட அபபொருளா தாமுபாசிக னால உருமவிதமும அமுையாசிகளா தாமாசபமவிதமும அவை களகுவருமை இடை பூபுகளநுட நபவினைபுறுகளா சிகதும வித முமை சிகளி அபபொருளாச மாகுமை விபமும ஆகை பிறா கொணடுபோகாமற னாருந சிபமு அபபொருளால சிதெதுதத வினை ஆகுமை விபமும னா மா அறிருபாவிபமும, காம அவ வினைபங்களை அறுபவிகுபாவிபமும முகலாரணைபாம ஆறிவிலா ரதது நியம வினைமேலல வைகுது லபாம சிபாவிபத இதனால அபவுடபுதா ஒருகணமாறிறு தெனபது நபபடடாமை சொலலபபடடது இனிக கருதுப பதினை அமைபபாடபா எனிலைபபாருளதா

மீதா முடையவறனை அறிவிலலாதனை மயனபஙளகது யாறினமீர பறபசிசபதல அலவா வினைபமும, அது பிற விதவினைபதது கு ஏதுவாகலால வீடடைய விருபபுமீவாருகு இதி லெபபதும கூததாடுதல செபகினா சனபபினிகுமேகாணமேபா கூடம கூததாடுகெகாரணமாகப பாவிகதபால தாமனைவருது அக பாடடுக காரணம போரனவிட மிக தாறுமை போலவுகுமபால, நிலவமும ஒருவனது நலவினை காரணாக அவனிடமிக பல விதகால தாமை வகது, அநலவினையாகிய காரணம போன

விடதேதா னாலும போமெனபதும, இவவிதமா கிலேபிலலாத செல
வதனை ஒருவன பெறறால அதுவபோல அபபொழுதே அவனுக
கொணடு நிலேபுளதாகிய மோடசதனை அடைவிகக்கூடிய தரும த
னைச செயயவேணடுமெனபதும, உபிரானது உலகியல நடதற
பொருட்டுச சூரியன முதலாகிய அளவைகளால கூறபடுதறபபடட

கூஅ தறவதனியல்

காள் மாதம வருடமென்னும் காலவளவுபோல் தனனை காட்டி
உடம்பை இடைவிடாமல் அறுத்துச் செல்லுனெற காலசக்கரத்
தின் வாயினிடத்தனெபதும; இங்நிலேயை உள்ளவாறு உணர்பவர்
உலகத்தில் உளாதல் அரிதெனபதும; பேசாதிருகும்படி நாவை
யடக்கி விக்குள் எழுவதற்கு முனனே மோட்சத்துக்கு ஏதுவாகிய
தருமத்தை விரைந்து செய்ய வேண்டுமெனபதும; † இவவுலகம்
நேற்றிருநதான் இன்றில்லேயெனனும பெருமையை யுடையதா
யிருக்கிறதெனபதும; உடம்பிறகும உயிருக்கும உளதாய இயேகித
மானது, முனனே கருவுற்றாலும் ஒனறுப்பிறந்து அக்கரு உருப்
பெறுமளவும அதற்கு ஆதாரமாகி நிறற முட்டை நனிந்துக்கிடக்க,
அதனுளிருந்த பறவை பருவம் வந்தபோது பறந்தபோம் தனமை
போன்றதெனபதும; அறிவாயும் அருவாயும் நித்தமாயுமுள்ள
உயிரும், அறிவாமையாயும உருவாயும அநித்தமாயுமுள்ள உடமபும
தம்முள்னே மாறுபட்டிருத்தலால், வினைவசத்தாற் கூடியதல்லாமல்
நட்பில்லே யெனபதும; உபிருளுக்கு உறக்கமும விழிப்புப் இயல்
பாய்க் கழிதில் மாறிமாறி வருதல்போலவே இறப்பும பிறப்பும்
இயல்பாயக கழிந்தில் மாறிமாறி வருமெனபதும; உபிரானது வாத
பித்த சிலேட்டுமங்களாகிய மூனறு தோஷங்களது வீறாகிய உடம்பில அந்
நோய்களை இருசுர ஆனமாநாலத்திலே யிருந்தும, கோபித்த காலத்
திலே விட்டுப்போயும ஒருடம்பிலும நிலைபெறாமல் ஒதுக்குகுடி
யிருந்து வருகிறதெபனறி, அதறகு எனறைக்கும இருப்பதாகிய
ஒருடம்பு இதுவரை அமைந்திலேயெனபதும இங்கு அறியத்

வகளாயி.

† "வினறனே அளுமபுனெறன சீனேன ஈசனேயோ,

இன்றுளேன் நானோயில்லேன் என்செய்கான் றேன்றினேனே"

திருநேரிசை.

* "ஓடுபுனற்கரையாம் இளமை உறங்கி விழித்தாலோக்கும். இப்பிறவி, வாடியிருந்து வருந்தல் செய்யாது அடியேன் உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே"—சுந்தரர் தேவாரம்.

கூடு. துறவு.

அரசாவது புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை, அவைகளது நிலையாமையைப் பார்த்து விடுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்

உற்றார்க் குடம்பு மிகை. (கூ)

(இ - ன்) பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - *அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு உதவியாகிய உடம்பும், மிகை - அதிகமாம்; ஆகவின், மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு - சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள் பற்றப்படுதல், எவன் - என்னுகும், எ - று.

கொல் - அசை, பொதுப்பட உடம்பென்றதால் உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவ்விருவகை உடம்புகள், அருவுடம்பாவது † பத்துவகை இந்திரிய வுணர்வோடும்

* சென்ற பிறவிகளில் ஈட்டப்பட்ட வினைத்தொகுதிகளில் அவ்வப்பிறவிகளில் அனுபவித்துத் தொலைக்கப்பட்ட பகுதிகள் போக எஞ்சிநின்ற சஞ்சிதமென்னும் வினைக்கூட்டத்தை அனுபவித்துத் தொலைத்தனறிப் பிறப்பு நீங்காதாகலானும், அதனை அனுபவித்தல் சரீரத்தானன்றி வேறுவகையால் ஆகாதாகலானும். பிறப்பறுத்தலுக்கு உடம்பே உதவியெனபது பெறப்படும். இவ்வினைத் தொகுதி பின் சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் காரண சரீரமெனப்படும். இதனால் பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்புமிக்க யெனபதின் பொருள் விளிதமாகும்.

† செவி மெய் கண் வாய் மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமெனனும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகிய பத்துவகை இந்திரியங்களின் உணர்வு. அவற்றுள செவி ஆகாயத்தின் உதவியால சத்தத்தையும், மெய் வாயுவின் உதவியால் பரிசத்தையும், கண் அக்கினியின் உதவியால் உருவத்தையும், வாய் நீரின் உதவியால் உருசியையும், மூக்கு மண்ணின் உதவியால் வாசனையையும் அறியும்; வாக்கு ஆகாயத்தின் உதவியால் வசனிக்கும்; பாதம் வாயுவின் உதவியால் இயக்கத்தைச் செய்யும்; பாணி (கை) அக்கினியின உதவியால் கொடுத்தல் வாங்குதல்களைச் செய்யும்; பாயுரு (மலவாயில்) நீரின் உதவியால் மலத்தைக் கழிக்கும்; உபத்தம் (குறி) மண்ணின் உதவியால் ஆனந்தத்தைச் செய்யும்.

ஈ0 குறவறவியல்

* இவ்வகை வாயுக்களோடும்†காமவினை வினைவுகளோடுங் கூடியமனம், இது நண்ணுமிடம் பெனவும்படும். இவ்விடம்பினிடத்தில் அபிமானம் நிலையாமையை யறிந்த மாத்திரமே விடாமையினால், விடுதற்கு உபாயம் 'எல்லாப் பொருள்களையும்பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன அருளிய முத்தநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டு அதனிடத்து உபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க' என்று இவவதிகாரத்தின் கடைசிச் செய்யுளிற் கூறியுள்ளார். உருவுடமபு (தூலசரீரம்) அருவுடம்பு (சூக்குமசரீரம்) எனனும் இவவிருவகை யுடம்புகளால் துன்பம் இடைவிடாமல் வருதலையறிந்து, இவ வுடமபுகளாலாகிய பாசத்தினைக் கணப்பொழுதும் பொறக்காமல் முத்தியினிடத்து விரைந்து செல்லுதலே 'உடம்புமை' எனனுர். இவ்பதினபக்கமோ யறுபவித்தவினால் உயிர்போடு ‡ ஒத்துணை யனடந்திருத்தலால் இவவிருவகை யுடம்புகளும் யாவனனறு சொல்லப்படும். இதுவில் அடபபாறு விடுதல் கூறப்பட்டது.

---

* பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என்பன ஐவகை வாயுக்களாகும். இவற்றுள் பிராணன் இருதயத்தி

விருந்து ஆகாயத்தினை உதவியால் விடயங்களை விசாரிதற்குப் புத
தியை கடத்திப் பலத்தைச்செய்யும்; அபானனை குதத்திலிருந்து
மலசலங்களைப்பிரித்து வெளியேவிடும்; சமானனை நாபியிலிருந்து
அக்கினியின உதவியால் அன்னபாநாதிகளின் சாரத்தை நாடி
தோறும் செலுத்திச் சரீரத்தில் எங்கும் சமமாக நிரப்புவது; வியா
னன் நீரின் உதவியால் சரீரமுழுதும் இடையீடின்றி வியாபித்
திருந்து அன்னபாநாதிகளை எதனாலும் குறைவுமாகச்செய்து அத
னால் நோயை உண்டாக்கித் தேகத்தை இளைக்கச்செய்வது; உதா
னன் கண்டத்திலிருந்து பிருதிவியின் உதவியால் சத்தத்தை உண்
டாக்குவது.

† காமவினை விளைவு - ஆசையும் அதன்பயனுகிய சுகதுக்க
துகர்ச்சியும்.

‡ உயிரினின்றும் உடல் வேறுபட்டதென்னும் உண்மையை
யின்மையினால்.

- துறவு எக

ஒருவன் எந்தெந்தப் பொருளினின்றும் நீங்கினாலே, அவ
னுக்கு இப்பிறப்பிலே அந்தந்தப் பொருளைத் தேடுதலாலும் காப்
பாற்றலாலும் இழத்தலாதம் வருந்தின்பங்களும், அவைகளைத் தேடு
முறையில் ஈட்டப்பட்ட பாவங்களால் வருபிறப்பில் அனுபவிக்க
நேரிடுந் துன்பங்களும் இல்லை யெனபதும்; எல்லாப் பொருள்களை
யும் ஒருமிக்கவிடுதலே தலைமையான துறவாகுமென்பதும்; எல்
லாப் பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவனுக்கு அப்பொருள் காரண
மாக மன வாக்குக காயங்கள் அலையாத நிர்க்கையாலும், அவை நல்
வழியிலே செல்லுதலாலும், இப்பிறப்பிலே உண்டாகும் முறை
மையையுடைய இன்பங்கள் பலவாமெனபதும்; அவன் அவ்வின்
பங்களைத் தான் அனுபவிப்பதோடு உலகத்துக்கும் மிகப் பெரிய
உபகாரங்களைச் செய்யக்கூடுமெனபதும்; அவ்வினபங்களை தெடுக்

காலம் அனுபவிக்கலும், உலகத்துக்கு மிகவதிக உபகாரங்களைச் செய்யவும் விரும்புபவன் இளமையிலேயே துறக்கக்கடவனென்பதும்; சப்தாதி விடயங்களை அனுபவித்தலானது மனத்தைத் துன்பத்திலுலும் பாவத்திலுறும் தேடப்பட்டுவரும் பொருள்களின் மேல் அல்லாமல் முதலிவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்லவொட்டாதாதலாலும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வனுபவிப்பு விரகுபெற்ற நெருப்புப்போல வளர்தல்லது கெடுக்கப்படாதாதலாலும், முத்தியடைய விரும்புவோர் இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்வதாடு எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றறத்துறக்கவேண்டுமென்பதும்; துறந்தானொருவன் எல்லாப் பொருள்களையும்விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவிடதும், அது சார்பாக விடப்பட்ட பொருளகளெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் அவனுக்கு மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பதும்; தானல்லாத உடம்பையானென்றும் தனதென்று சம்பந்தமில்லாத பொருளை எனதென்றும் நினைத்து அவற்றிலே பற்றுச்செய்தற்குக் காரணமாகிய அகங்காரம் மமகாரமென்னும் மயக்கங்களை ஞானதிரியாயிடத்துப் பெற்ற உபதேசத்திலுலும் யோகப்பயிற்சியிலுலும் அவ்விருவகைப் பொருள்களும் யான் என்பதும் எனது எனபதும் அல்லவென்று தெளிந்து அவற்றினிடத்துப் பற்றை விட்டவனே முத்தியடைவா†னென்

† "அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடு"—திருவாய்மொழி.

பதும்; அப்பற்றினை விடாதவனுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள் நீங்காவாதலால் முத்தியில்லை யெனபதும்; அவ்விருவகைப் பற்றுக்களுன்னும் யானென்னும் அகப்பற்றுகிய அனுதியாக வருந் தேகாபிமானத்தினிடத்தே எனதென்னும் புறப்பற்றுப் பிறத்தலால், அவ்வகப்பற்று நீங்கியவழி மற்றைப் புரப்பற்று நீங்குமென்பதும்; அவ்வகப்பற்றினை விடுதற்கு எல்லாப் பொருளகளாயும் பற்றினதே

பற்றில்லாத கடவுள் அருளிய முத்தி நெறியை இதுவே நனனெறி யென்று மனத்தகொண்டு நியான சமாதிகளை அப்பியசித்தல் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈ கூ. மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது துனபத்திற்கு உறைபிடமாகிய பிறப்பினையும் இன்பத்திற்கு உறைபிடமாகிய வீட்டினையும், அப்பிறப்பு வீடு களின் காரணங்களாகிய அஞ்ஞான ஞானங்களையும், † விபரீத * சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால அறிதல். இதனை வட நூலார் தத்துவஞான மெனபர் இதுவும் எல்லாப் பொருளையும்

† விபரீத உணர்வு - முதலுசசிப்பினை வெளளியென்றும் மரப்பொம்மையை மனிதனென்றும் இவ்வளகையே ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக நிச்சயித்தல் போல் மறுபிறப்பும் இருவினைப் பயனும் கடவுளும் இல்லையெனவும மறறும இப்படிப்படடவைகளை யும் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்ந்நூல் வழக்கென்று ணிதல்.

* சந்தேக உணர்வு - கானலோ நீரோ, கயிறோ பாம்போ, ளிஞ்சலோ வெள்ளியோ எனறு ஒனறிலும் நிச்சயம் உண்டா காது நிற்பதுபோல மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்றல்.

மெய்யுணர்தல் எகூ

பற்றின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டு நெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்திற் கொண்டவிடத்தே உண்டாவதாலை யால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றித் துறவின் பின் வைக்கப் பட்டது.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. (அ)

(இ - ள்.) பிறப்பென்னும் - பிறவிக்கு முதற்காரணமான,

பேதைமை - அஞ்ஞானம், நீங்க - கெட்டொழிய, சிறப்பெனனும் - முத்திக்கு நிமித்தகாரணமான, செம்பொருள - செலவியபொருளே, காண்பது-காணபதே, அறிவு-ஒருவர்க்கு மெய்யுணர் வாவது, எ-று.

பிறப்பிற்குக் காரணமாய அஞ்ஞானத்தைப் 'பிறப்பெனனும் பேதைமை' எனறார், சிறப்பிற்குக் காரணமாய செம்பொருளைச் 'சிறப்பெனனுஞ் செம்பொருள்' எனறும் காரியங்களைக் காரணங் களாக உபசரித்தார். அவிச்சை (அஞ்ஞானம்), அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்றும் ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை மற்றை நானகு மலுக்குங் காரண மாதலுண்மையால், அச்சிறப்புப் பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாகெனக் கூறினர். எல்லாப்பொருள் களினுஞ் சிறந்ததாதலால் வீடு சிறப்பென்று கூறப்பட்டது. உற்பத்தி நாசங்களில்லாதையால் நித்தியமாய்ப், பெருமையால் தன்னை யொன்றுங் கலந்தலில்லாமையினாலும் பரிசுத்தமாய்த், தான் எல்லாப் பொருளையுங் கலந்து நிறைகின்ற முதற்பொருள் விகார மின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரேதன்மையா யிருத்தல்பற்றி, அம்முதற் பொருளைச் 'செம்பொருள' என்றார். இலக்கணகாரத்தின் 'எம் பொரு ளெனத்தனமைத் தாகிய மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு' என்னும் ஐந்தாவது செய்யுளில் 'மெய்ப்பொருள்' என்றும், 'ஓர்த்துள்ள முள்ள தணரி னெறுதலேயாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு' என்றும் ஏழாவது செய்யுளில் 'உள்ளது' என்றும் சொல்லியதும் இதுபற்றி யென்றறிக. அச்செம்பொரு ளைக் காணுதலாவது உயிர் தன் அஞ்ஞானங் கெட்டு அச்செம்

பொருளோடு ஒற்றுமையுண்டாக இடைவிடாது பாவித்தல். இப் பாவித்தலைச் சமாதியென்றுஞ் சுகநிலத்தியானமென்றுஞ் கூறுவர். உயிர் உடம்பைவிட்டு நீங்குங்காலத்தில் அவ்வுயிரால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அவ்வுயிர் அப்பாவிக்கப்பட்டதாய்த் தோன்று மென்பது எல்லா ஆகமங்களுக்குந் துணிபாதலால், முத்தியெய்து வார்க்கு அக்காலத்தில் பிறப்பிறுக காரணமான பாவனை கெடுதற் பொருட்டுச் † சகலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலால்,

* "வேதமுட னுகமபு ராணமிது காசமுதல
வேறுமுள கலைகளெல்லாம
மிக்காக வதுவித துவிதமார்க கதனையே
விரிவா யெடுத்துரைக்கும்,
ஓதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானதனை
யுண்டுபணு(ம்) ஞானமாகும்
வுகமனு பவமுசன மூன்றுககு மொப்புமீ
தபயவா திகள்சம்மதம்,
ஆதலி னைகஇனி சரினயயா திகள்போத
மியாதொன்று பாவிக்க நான்
அதுவாத லாலுனனே நாலென்ற பாவிக்கி
னத்துவித பா முறலும்,
எதபா வித்திடு பதுவாகி வந்தருளசெ
யென்னைநீ குரு யுமுண்டோ
இகபர மிரண்டினிலு முயிரிலுக்குயிராகி
யெங்கு(ம்)நிறை கின்றபொருளே"

என்னும் தாயுமானவர் திருவாகின் கருத்தை இக்கு உணர்க.

† சேவலப்பொருள் - யாதொரு சப்பாத்துமின்றித் தனிமை யாய் விளக்கும் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாகிய முழுமுதற் கடவுள்.

மெய்யுணர்தல் எ

அக்கேவலப்பொருளை முன்னே பாவித்துப் பழகுதலாகிய இதனி லும் மேலாய வபாயமில்லை யெனபதுணர்க இம்மக்கட் பிறப் பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அனுபவமுடைய ஞானசிரி யரிடங் கேட்டு அதனால் அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று, அங்ஙனங் கேட்ட உபதேச மொழிப்பொருளை நிச்சயப்படப் பிரமாணங்க

னாலும் யுகதியாலும் தெளிய ஆராய்ந்து அதனுல் விபரீத சந்தேக உணர்வுகள் ஒழியப்பெற்று, தனி முதற்பொருளாகிய பரப்பிரமத் தைத் தன்னுள்ளே பாவித்துச் சமாதியடைதலே உண்மையறி வெனபது இக்குறளிற கொள்ளக்கிடப்பதைக குறித்துக் காண்க. சமாதியெனபது அட்டாங்க யோகங்களில் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரதியாகாரம், தாரணை, தியானம் என னும் எழுபடிகளையுங் கடந்து மேலே நிற்பதாகிய எட்டாநிலை யாகும். அவற்றின் விவரங்கள் முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளன. [அ-ம் பக்கம் பார்க்க.]

மெய்பொரு ளல்லாதனவைகளை மெய்ப்பொருளென்று உணரும் விபரீதவுணர்வாலே துன்பத்தைத்தரும் பிறவி உண்டாகுமென்ப தும்; அஞ்ஞானத்தினீங்கி மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்க்குப் பிரமஞா னம் உண்டாகி, அதனுல் அவர் தம்முள்ளே பிரமத்தைக்கண்டு பிரப்பினீக்கிப் பேரின்ப வீட்டினை யடைந்து, * நிரதிசய ஆனந் தத்தை அனுபவிப்ப ரெனபதும்; ஒருவிதத்திலுலே பிறர் மதத்தை நிராகரித்துத் தமது மதத்தைத் தாபித்தல் (நிறுத்துதல்) எல்லாச் சமயங்களுக்கும் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள் நூல்களிலே எது உண்மையென்று உண்டாகிற சந்தே கத்தை யோக முதிர்ச்சியுடையார் தமது அனுபவ ஞானத்தினுலே நீக்கி உண்மையை அறிவா ரென்பதும்; அவர்க்கு அனுபவ ஞானம்

* நிரதிசயவானந்தம் - தனக்கு மேற்பட்டதோர் இன்பத்தை யுடைத்தாயிராத ஆனந்தம்.

வினைவை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலுலே விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (க)

(ஞ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்கும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், உவா - மீடாது வருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, உஞ்சும் - விளைப்ப தாகிய, வித்து, அவா - அவாவாகும், என்ப - என்று தூலோர் சொல்லுவர், (எ - று.)

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து' உயிரைப்பற்றித் தொடரும் வினை யும், அவ்வினை அவ்வுயிருக்குக் காட்டும் உடலும் (புகலிடமாகிய யாதாமொருவகைப் பிறப்பும்), அப்பிறப்பினை அவ்வுயிர் அடைதற் குக் காரணமும், அப்பிறப்பினைக்கண் அவ்வுயிர்க்கு உண்டாகும் விருப் பமும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவ்வுயிரினிடத்து வந்துதோன்ற, அச்சமயம் அறிவை * மயக்கமாகையால் ஒன்றாகிய மோகமென் னும் விபரீத புத்தி மறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவ்வாவானது அக்கணி னிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால், அதனைப் 'பிறப்பீனும் வித்து" என்றும், சுக்கிலசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின மேறுபாட் டிலும், அவ்வேறுபாடுகள் தன்மை மாறுபடும் † உற்சர்ப்பிணி ‡ அவ சர்ப்பிணி யென்னுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறு

* மாயை - தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, அவிர்த்தம்; அவையாவன - சிவசைதன்னியத்தை மறைக்கையால் தமம், - சகத் தாரூபமான வஸ்துத் தோற்றுதற்குக் காரணமாகையால் மாயை,— விபரீதஞானை முண்டாகுகையால் மோகம்,—உணர்வழிக்கையால் அவித்தை,—சதசாரூபத்துக்கு அன்னியமாகையால் அவிர்த்தம். [சதசன்னியம் - தத்துவஞானம், அறிவு. வனிதை - பெண்.]

‡ உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் முதலியவைகளால் வளர்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம்.

† அவசர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் முதலியவைகளால் தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

டாரையால் 'எல்லா வுயிர்க்கும் எஞ் ஞான்றும்' என்றும், இம்மை எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் 'உவா' என்றும் கூறினார்.

இவ்வுலகத்துச் சிற்றினபத்தைக் குறித்து ஒருபொருளா அவா வினை, அவ்வவ் பிறப்பினும் விதையாயபின்னும் முடிவிலாத துன்பத்

தைமிய விரகுமைனபதும், கார்கிய பத தான பிரப்பப் பிணி மூப்பு இப்புகளால் தண்பப்பட்டு சொண்டி வருகின்ற மையை உள்ளபடி அறிந்தவன பேரிளை பட்டில ஆசையுடையவனாகி அவ் வீட்டினை அடைதற்குச் சாதனமாகிய நிரகாமையை அவாவுவா னென்பதும்; அப்பிறவாமை தான ஒருபொருளும் அவாவா மையை மேணட அலறுசுருந்த தாமின உணடாகுமைனபதும்; அத னால் அலவவாவாமை படக்கன தெசல்வகாருகளும் மீதவாது செல் வங்களுகதும் மாலாகாதது மேலைபதும்; அதகைய சிறப்பினை யுடைய அவாவனை நிமையம்மைமேணட்ட தாமின உண்டாகு மைனபதும்; மமேல செரல்லப்பட்ட நிலையாமை துவ்மெய்யுணர் தல் ஆசிய காரணஙகளினலாம் ஒ ர, ஆலவகளால் மூதநினைய அடைதற் தரியவனறிப ஒருவனை ம ம, பிறருமேல மழுந்து பினறும பறனியி னல னளிக எதிர கலலாது யவரபாதலால், அவ வகாலை தஞ்சிகாரபமித தாரயமாவ நிரப்பதும்; அவரினை அறத்தவனுக்கு முதநிமிப நலிடச்சித ரனெடல் உடமோகூடி கினறவிடத்தும் இலலடம புனைபுர தினைபதும்; ஒருசிபாமை ரம் பாத இயலபினையுடைய அவாவை வருவ ர பிறொருபர அவ் விதனை அலறுக்கு அப்பொமேர எப்படிதும் ஒரு நிலைமையறந் தன் மையைக் கொடுகக மைனபதும் ஓரந அறியதகசகலைகளாம.

"நனறாய்ஞாணங் கடந்துசிபாய் நல்லிருநிற மெலலாமீரத் [ர்ந்து
தொனறாய்க்கிடந்த வரும்பெருபா ழுலபபிலதனை யுணரந்தனை
சென்றாங்கினபழ தனைபங்கா மசற்றலகளைந்து பனைய ரால்,
' அன்றேறயப்போ தேவீடு மதுசிவவீடு வீடாமம் "

† "எழுதி பாவைகல் லாதநம் விட்டுகானே
தொழுது போகஙின றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
டழுத சால்வழி பேபழு வான்பொருட்
டிழுதை நெஞ்சமி தெனபடி கின்றதே"

—திருக்குறுந்தொகை.

எல்லாந் திருவாய்மொழிச் செய்யுளின் சுருக்க இவ் வுணர்தற் பாலது. இச்செய்யுளின் பொருள் - ஒருவன் விடயாசைகளைச்

செவ்வையாகச் சடங்கு இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்து உயிரோடு ஆகாதியே ஒன்றுய்க்கிடந்த தூய பெரிய தெடுதலில்லாத பிரகிருதியை (குணியத்தை மாளயை) ஈனருய் உணர்ந்து அட்டாற்சென்று இன்பத்தில் விருப்பும் துன்பத்தில் வெறுப்பும் ஒழியப்பெற்ற ஆசை அடப்பெற்றுல் அவ்வாசை நீங்கிய அன்றே அச்சமயத்திலேயே அவனைப் பல பிரவிகளாகப் பற்றிநின்ற பழவினைகள் விட்டொழியும். அவ்வினைகள் அனைத்தும் விடுதலே அவனுக்கு விடாம் (முத்தியாம்) என்பது.

கூஅ. ஊழ்.

அஃதாவது நல்வினைப் பயனுகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனுகிய துன்பமும், அவ்வவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்றடைதற்குக் காரணமாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பங்கள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும் மேற்கூறிய அறத்தொடு சம்பந்தமுடையமையாலும் அதன் இறுதியிலே வைக்கப்பட்

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்த லரிது. (எ)

(இ - ன்) கோடி - மெய்யாதி ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் எண்ணிறந்தவற்றை, தொகுத்தார்க்கும் - முயற்சி செய்து சேர்த்தவர்களுக்கும், வகுத்தான் - தெய்வம், வகுத்த வகையல்லால் - வகுத்தவகையால் அல்லாமல், துய்த்தல் - அனுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது, எ - று.

* "பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடி மேகடலை—மெல்லப்
பழவினையு மன்ன தலைத்தலைச் சாரச்செய்த

கிழவோள் கடிசுக் மகானற்கு".

என்றாற்போல ஒருவர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதொருவரிடத்துச் செல்வதுபடி அந்தவினையைச செய்த அந்த வயிற்றிலே வருத்தலால் 'வருத்தானை' என்றார். எது திரிந்து வாய்பாடு (வாய்லாட்சிப்பட்டு வரும் சொல்) வேறுபட்டவழி காலமுதலாகிய சொல் உயர்திணையாய் வினைமுதலுமுரிய வென்னப் பொருளபடும் "இசைத்தலுமுரிய மேற்றதாகை" எனவும் மதுரைக்காப்பியச சூத்திரத்தில் உயர்திணைப்பொருளோ யணைத்திய செய்வமெனவும் அஃறிணைச் சொல் வருதலானென உயர்திணையாயிற்ற இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் பலவற்றைச் சேர்க்காதவர்களுக்கேயல்லாமல் சேர்த்தவர்களுக்கும் வெறுத்தலில் தொகுத்தார்க்கும் என்பதிலுள்ள உம்மை இழிந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. வேறு முயற்சிகளால் பொருள்களைச் சேராதவர்களுக்கேயல்லாமல் அனுபவித்தல் முடியாது, அதற்கு ஊழ்வேண்டு மென்பதாயிற்று.

ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் வருத்திடையதற்குக் காரணமாகிய ஊழிறுமில முயறலியும், அப்பொருள அழிதலுக்குக் காரணமாகிய ஊழுறுமில சோம்பலும் உண்டாகுமெனலாகும்; ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், கைப்பொருள் இழுதலுக்குக் காரணமாகிய ஊழ்வந்து உற்றவிடத்து அவையழி அவறிவினை அறியாமையாகசு மெனபதும்: இனி அவனறிவு சுருங்கியிருந்தாலும், கைப்பொருள் விருத்தியடைதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்வந்து பொருந்தியவிடத்து அஃது அவனறிவை விரிக்குமென்பதும்; அறியாமையாக்கும் ஊழுடைய ஒருவன் நட்பமான பொருள்களை உணர்த்தும் பலநூல்களையும் கற்றுணர்வுறும், அவனுக்குப்பின்னும் தன ஊழிறுலாகிய பேதமையறிவே மிகற்படு † மென்ப

* காலடியார்—பழவினை.

† "காதன் மிக்குழிக் கற்றவங் கைகொடா, காதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்" எனவும சீவக சிந்தாமணிச் செய்யுளின் கருத்தை இங்கு உணர்க. இதன்பொருள் - ஆசை மிக்கவிடத்துத் தன்பதத்திற்குத் துணையென்று சற்ற கல்வியும பிறர குற்றம் நீக்குதற்கு உதவுதலன்றித் தன்குற்றம் நீக்குதற்கு உதவாதொழிதல் கண்ணிலுட் கிடந்த அஞ்சனம்(மை) அதற்குப் பயன்கொடாதது போலும், (எ - று.)

தும் ; செலவத்தைச் சம்பாதித்தலும் காப்பாற்றலும் அனுபவித்தலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாவன்றே, அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையார் வறியராகவும் அறிவிலார் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவுடையாதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் செல்வராதற்குக் காரணமாகாதென்பதும், செல்வமுடையாதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் அறிவுடையாதற்குக் காரணமாகாதென்பதும் ; அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமும் இடமும் கருவியும் தொழிலும் முதலானவை தல்லையா யிருந்தாலும் அழியுமென்பதும் ; ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அக்கால முதலானவை தியவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்பதும் ; ஊழினாலே தமக்கு உரியவையாகாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் தம்மிடத்து நில்லாமற் போகுமென்பதும் ; ஊழினாலே தம்முடையவையாகிய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய் எறிந்துவிட்டாலும் தம்மைவிட்டுப் போகாவென்பதும் ; வறியராயினர் துறவறத்தை மேற்கொள்ளாது வருந்துதற்குக் காரணம் ஊழேயாமென்பதும் ;* இருவினைகளும் தாமே முனை செய்துகொண்டமையாலும், பயனைக்கொடாது கழியாமையாலும், அவற்றின் பயனாகிய இன்பதுன்பங்கள் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரியவையாயிருக்க, அவைகளிலே இன்பத்தை அனுபவித்தற்கு இசைந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு வருந்துதல் அறியாமையாகுமென்பதும் ; ஊழானது தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும், தான் அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு முற்பட்டு நிற்குமாதலால், அவ்வூழைப்போல மிகுந்தவலியுடையவை யாவையுமில்லை யெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

* இனபமிடனென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னலே முடிந்தது
இன்ப மதுகண்டு மீகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை யறமறியாரே—திருமந்திரம்.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின வழியிற் பொருந்தினவராகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மைப்பய னும் மறுமைப்பயனும் பயப்பதாகிய பொருளைச் சொல்ல வெடுத்துக்கொண்டார். அப்பொருளை ஈட்டுதற்குக் காரணமாயுள்ள அரசனீதி சொல்லலே முதலில் அடங்கும். அரசனீதியாவது நாட்டை நடத்தும் முறைமை. அம்முறைமையை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் எனற மூன்று பிரிவாகி, பாரத இடத்தையுடைய உலகிற்கு உபகாரம்பார்த் துதவுள்ள அரசனது தன்மையை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாற் சொல்லத்தொடங்கி முதலில் இறைமாட்சி சொல்லுகின்றார்.

௧. இறைமாட்சி.

அரசாவது அவ்வரசனது நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலர் வடிவாய்நின்று உலகத்தைக் காத்தலாலே இறை என்று கூறினார். * "திருவடை மன்னரைச் சாரில் திருமாலைக் கண்டனே யென்னும்" என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மானமுடைய தரசு. (சு)

(இ - ள்.) அறன் - தனக்குச் சொல்லப்பட்ட அறத்தில், இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதனவற்றை, நீங்கி - தனது நாட்டிடத்தும் உண்டாகாமல் ஒழித்து, மறன்-வீரத்தி லிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம் - மானத்தை (தாழுதலில்லா மையை), உடையது - உடையவனை, அரசு - அரசன், எ - று.

அவ்வாறாவது வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல் என்னும் பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல், பல்லியிரோம்பல்,

* திருவாய்மொழி. திரு - கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை.

அரசியல்

பகைதகைமாண்ட மழிதகவு எனவும் சிறப்புத் தொழில்களிடத்தே தவறாமல் நிகை * மாண்ட, வறிதெறி முதுநூற் யாசினை † கொற்றம்' எனபதனால் இவ்வாறாம் பொருட்குச் சாரணமாகுமாறு காண்க. அல்லவை கொலை களவு சூதாட்டம் மதுபானம் விபசாரம் முதலாயின

கு ாயாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு 'மானிழுக்கா மானம் எனவும், அஞ்சாவஞ்சர் † விறனழையர் விலைமாமென மதிமேழுமெறியான, எறுழ்டலாற்றாயிரு ந்தாங்கிலென் றெறிதான, மாறனமையின ாயாகுமென நிகாயாஅர் மெறிபான, ஆனமையின முகியாரை மெறியானாய்லுமை ா' எனவும் § 'அழிபுரா புறகொடை யயிலேவே ஸ்ாசசனை' எனவும் சொல்லப்படுவது அரசு அரசனுக்கு ஏனைம, அஞ்ச ஈ சாரபகளால் அவமரியாதைமல் நினறது

உளைசு (மந்திரி), நாடு, நா—டி றகுத காவலான மதிலமுதலி

யன, பொருளை, மீதூண், நட்பு எனறு சொல்லப்பட்ட ஆறு அங்கங களையும் உடையவனை அரசருட் றறந்தவனென் னாபதும, அவனாலெனா னில்லாதவிடத்து அரசனிடத்து செல்லாமாட்டா தெனபதும, அ ரசனுக்கு மாணி ஆங்காங்குகுமுரிய ஞான அறிவம கலவி ட்சி கட ப்பாடான ஒழுகை, தொழி லுக்கு உரியவாறு அடாமை மு கழுடை, சுருசுருப்பு ஆணையும் ஆகிய முகுணங்களென்னாற இயல்பாக அமைந

* புறநானூறு † கொற்றவை வொரி

‡ சிவசிந்தாய - இதனபொருள - கேலகணையிவேந்திய வீரன மதயானையை யெறிந்தாதும விலவகை யெறிந்தா னெனப தொனற நினைதது அதலுமே வெறறியனமையன யானையையும வெட்டானுய, முனபு வெடங்ணடவா தனகு ஒபபாராயிலும பிறாபடை தினடின எசரிலெனறு அவரையும வெட்டாரும்ய், தனகநி ாயாரையும நிகரனமையின ாரம வாடுமெனறு வெட் டானுய, அறமனமையற றனன்ன சூதுதோரையும வெடடானுய வினருனன.

9 புறபபொருள வெணபாமலை - இதனபொருள - தோற் றுபபோரதி முதுகில கூரியவாலை எறியாத வீரனெனபது.

கலி அரு

திருகரு மெனபதும தனகு மனி, பொ ா, நெல முதலான பொருளகன எருவதாருச சாதம மாகிய ணைவரையழ் தல, நிறைகொாளல, கனறுபோதல முதலான வழிகளை மேறு மேலும உணடாகுகலுய அபபடிபடட பொருளை எரிடதமித சோதிதிவைகக்லும ஈசாதது வைகக்பட — பொருளைகளப பனக வா, கனவா, சுறாதா தொழில செயபவா முதலானவா மகான ளாமற காதகலும எதிர படடவைகளா * ம மடாரு ர் ம்பவ களின பொருடடா ம்சலவுசெப ாலும வலலவம் அரசனுவா னனபது , அ ரசா ம்பிய ாள வருதிமடை ஞ் ம் நது முறை ணிழாரகாற ம் றை ாலை ம் நாகுவிவத்து ா ாய்ரா காரகும காணுது தி ளிபனெ ராடட நும கடி மரா னறி இ ாசரா ஈடி ஈ்ணவாாது ரீவ ந்வள ஈ் ணிழபபடி கொ ச்துக குடகாத தின ா வ ரா ா ர ா ாக்க ா ழ ம நவிவு படாம ாபபவ ம ம அனைச முதலிம்பா ா வாடிதுப புதுகி ாலலுற ரிறாகாப ாபாறாகா ர தண்மு ா — பவனெகவும இருகதலவேண்ணி ெ ா பதும இ ர அ ிாதாக்கனைவக்க ா ர

அந்தாலத்து அகவயிரண்டு ஈ ஈ ஈ முரிய நூலகளோகாறுறல. அவை பாவன ஈ ஈடு, நீதி நூலும் பாலை, குறிஞ்சி தோ, பண்டகங்கல (ஐ சம) ரனபபட்ட ஒலாரின நூல்கள ஈமும முத லாயின அரசன ஈ மிவு டையவனாயிருந்தால கனனுபாரஃகபனறி மனனுயிராகுமம பபாபதிகல குறிகது, ஓம்து அரசிபபுன வைக

* கடவுளா, அந்தணா, வறியாரனனிரனுவாகுரா, புகழுகதும கொடுதலிலை அகதின பொருடாஅம யாவன, குறிஞ்சா, பண்டை, நாடு, அரண எனனுரனு இவறறுகதும பகைபோடு கூடுதலினறும பிரிகபபடுவோராகும தனனோடுப பிரிதலினறு கூடபபடுவோராகும கொடுதலிலை பொருடபொருடாகவும, மண்டபம, வாவி (குளம) எசயதனறு, ஓளமாககா (ஐ ஈமரசமோலை, நந்தவனம) முதலானவைகளைசசெயதலாகும ஐமபொறிகளால அனுபவிக பபமவைகளுகதும கொடுதலிலை இனபப்பொருட்டாகவும கொளக.

அக அரசியல

கபபட தாயினும யாவாகுமம உறதிலை ஈ தருவதாகிய சாப புடைபையிறலை பொதுபபடக கூறுகினறு முனனதுகாரத திலை ஈ கானம கலவி தரியடைமை யிமமூனறும, நீஙக நிலனுள பலாகு மனத தோறுவா செபத மாடசியை விரி தக கூறுகினறமையின, ஓம்க ஈனாமாடசியினபின வைகக படடது

கறசசு கசடறற கறபல ய கறறாயின
நிறக வதறு ஈ க. (க)

(ஐ ள) ஒருவன, கறபனை கானறகுரிய நூலகள, கச டற குறறமொ ய, கறக ஈகஙகடவள, கறபின அபபடிக கறறால அதறகு அகதலவிசகு தக - தகுதிய ஈ நிறக ஆல சொலலுகினற வழியிலே ஈ றகக்கடவன எ று

கறபனை யெனறதனை, ஓமமபொருளா ஐனபம ஸ்டென னும உறதிபபொ நளாகிய ஒணாதறும நூலகளலலாமல மேறற

நூல்களை யினைடை பகபி ணிச கி ர தரனிவி னாககு ஆகா * வெனபதி பெரபப டடது கசடாக கறறலாவதி விபரீத சநதேதகஙகளை நீகஙி மெயடபொருளை நலலிலா பலருடனும பதரமும பழகு தல நிறறலவதி இலலாதகைகயிலை அறம பொருளகளுகக காரண மான கருமஙகளையும மடனபடடுச செயது, அவவறம பொருளகளால உணடாகும இனபதகதையும ஒழுபவிதது, தாண முதலாய அஙகஙளாந நலவி அறிவு ஒழுகஙகளால தகுதியுடையவ ராய பெரிபோரகளை செயதலி லும தூயவிலை தவதால மெப யுணரநது அவாவறதது மறறும தவ ரனை முதகியனடைய விருபபு

---

* "கலவி கரையில கறபவா நாளசில மெலல நினைகஙி ன பிபல மழளளிகின ஓராயந தமைவுடைய கறபவே நீரொழி யப, பாலுண குருகிற தெரிதது , ' அலகுசால கறபி னறிவு நூல கலலா, அலகநூ லொதிவ தெலலாம கறகல, கூடிந தூணி யலலாற கொணடு தடுமாறறம, போநத தூணைய ரிவா சில எனனும நாலடியார நலவாகனின கருதது்னை இஙகு உணாக [அனை வுடைய நிறைவுடைய நூல்கள குருகு - அனனம அலகு அளவு தடுமாறறம பிறவிதது்னபம]

கல்வி அள

பவன் கற்றல் வேண்டுமென்பதும், அவனுற் கற்கப்படவேண்டிய நூல்களும், அவற்றைக் கற்கும் விதமும், கற்றதனாற் பயனும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

காரணமும் காரியமுமென இருவகைப்படும் கணிதநூலும் ஏனை இலக்கணநூலும் அறமுதலாகிய நால்வகைப் பொருளை யும் ஐயந்திரிபறக் கண்டுணர்தற்குக் கருவி * யாகலின், அவ்விரண் டையும் அறிவிற்சிறந்தார் தங்களிருகண்களாக மதிப்பரென்பதும்; எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் உள்ளனவைகளைக் காணும் ஞானக் கண்ணுடைமையால் கற்றோர் கண்ணுடையரென் றும், அந்த ஞானக்கண் இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே துன்பஞ் செய்யும் மாணக்கண்ணை யுடைமையால் கல்லாதார்

முகத்திலே இரண்டு பண்களை யுடையனென்றும் மதிக்கப்படுவனென் பதும்; தாங்கள் சமாசத்தில் செல்லுதலால் யாவரையும் அவர் மகிழும்படி சேர்தலும், பிராக்கு உறுதி தருவனவற்றைக் கூறுத லால், இனி இவரை நாம் எப்போதும் கூடுவோமென்று நினைக்கும் படி நீங்குதலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் கள்ளரது செய்கைகளாகு மென்பதும்; நல்லொழுக்கங் காணுதலாலும் தங்களுக்கு இனிமை யும் உறுதியுமான சொற்கள் நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும்

* அவை கருவியாதல் " ஆதி முதலெழுத்தியல்லா தனலெண் ணில், நீதி வழுவா(ம்) நிலைமையவாகா - மாதே, அறமாம் பொரு ளின்பம் வீடென் றிவற்றின், திறமாமோ வெண்ணிறைந்தாற் செப்பு "; " எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை நீர்த்தான், மொழித் திறத்தின் முட்டறிந்தா ரெனு -மொழிதிறத்தின், முட்டறுத்த நல் லோன முதனூற பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடு பெறும் " என்னும் செய்யுட்களா லறிக. [முதல் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பவற்றை உணர்த்தும் முதனூலாகிய வேதம். அல்லாத னவுநூல் காமநூல் முதலிய வேதத்துக்கு மாறுபட்ட நூல்கள். எண் இறந்தால் - முதனூற்பொருளைக் கணிதநூலோடு மாறுபட அறிந்தால். திறம் - பாகுபாடு. ஆமோ - ஆகாது, சித்திக்காது. எழுத்து - இயற்றமிழ். இழிதகைமை - பேதைமை. மொழித் திறத்தின் முட்டு - சொற்பாகுபாட்டில் தோன்றும் மாறுபாடு. அறுப்பான் - ஒழிப்பான். கட்டு - பந்தம். வீடு - மோட்சம்.]

அஅ ஆசியல்

இன்பத்தைத் தருதலினாலும், கற்றோரிடத்து யாவரும் அன்புடைய ராவரெனபதும்; வழிபாட்டு நிலைமையை வெறுக்காது கற்றல் நல்ல தாகலால் ஆசிரியர்முன் படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையினால் தாழ்ந்து நின்று கற்றவரே உயர்ந்தோராவ ரெனபதும்; அவ்வாறு நிற்றலுக்கு வெட்கப்பட்டுப் பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தவர் இழிந்தவராவ ரெனபதும்; மனிதர்க்கு அறிவானது தாம் கற்ற கல்வியின் அளவாகப் பெருகுமாதலால் சிறிதுகற்ற அள வினிலே போதுமென்று விடாமல் மேலுஞ்சிறிதும் கற்றல்வேண்டு மென்பதும்; கற்றவனுக்குத் தனதூரிலும் தன்னூரிலுமே யல்லாமல்

பிறர்நாடுகளும் ஊர்களும் பொருளிகாதித்தறு ம பூசையும் மகிழ்ந்து செய்தாகேத்தாகலால், கல்விபோற் சிறந்தது மிலவெனறில்லை யெனபதும்; அகல்வியானது விலைகளம்பால உயிரினிடத்தித்தங்கி ஏழு பிறப்புகளிலும் சென்று உதவுதலால், அகலவிலை ஒரு வனதான இறக்குமனவும் கள்ளீவண்டிலிமனபதும்; கற்றறிந்தார் கிழ்காலத்திலில சொற்பொருளகளின சுவையை அனுபவித்த லாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும், எதிர்காலத் திலே அறம் வீட்டைத் தருதலாலும், அழகில் இளையருக இன் பத்தை அடைதாகு வதிவாகிய கலவிகு உலகத்தார் ஓப்பெரியவ ரோடு கூடி அறிதற்கருமையான பாரப்பியார முதலிய விடயங் களேயெல்லாம் அறியப்பெற்றிருமெனறும், அதறகில வருடங்கள் பலவாக நரையிலமாயிஞமெனறும் இனபமனடதலால், அச்சிறப்பு நோக்கிப் பின்னும் அக்கல்வியையிய விரு ப்புவரெனபதும்; தாயத் தார், கள்வர், வலியர், அரசர் எனறிவாரற் கொள்ளப்படாமையாலும் வழிபட்டாரக்கும் கொடுத்தகவிடதத்த குறையாமையாலும் கல்வி அழியாத செல்வமெனபதும்; ஐம்பெதாழிந்த மணியும் பொனறும் செல்வமல்லவெனபதும் இதகு அறியத்தக்கவனவாம்.

சக. கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச் செய்யாமை; என்பது கல்லாமையினல் ான இழிவை. கல்வியின சிறப்பு முன்னே உடம்பாட்டு வாயிலாகவுஞ் சொல்லியவளவில் முடிவு பெறுமை நோக்கி எதிர்

மறை வாயிலாகவுஞ் சொல்லுகலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப் பட்டது.

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்றீக
கல்லார்கட் பட்ட திரு. (அ)

(இ - ள்.) கல்லார்கண் - கல்லாதாரிடத்து, பட்ட-நின்ற, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - நின்ற, வறு

மையின் - வறுமையினும், இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும், (எ - று.)

வறுமையின் எனபதில் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநின்றது. செல்வம் தனக்குரிய சுற்றவரையும் வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும் விட்டு மாறி நிற்கையால் தான் இவ்விரண்டிலுங் கண்படுதலும் உலகத்துக்குத் துன்பஞ்செய்வதலும் இரண்டிலுக்கும் ஒக்குமாயினும், செல்வம் கல்லாதாரைக் கெடுக்க, வறுமை சுற்றத்தாரைக் கெடுக்காது நிற்பலால் வறுமையினும் இது இன்னாது எனறார். இதனால் கல்லாதார் பெற்ற செல்வத்தின் குற்றம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

கிரம்பிய நூலறிவில்லாதவன் சபையிற் பேசுதல் ஒழுக்கில்லா தொழுகுதல் அவனுக்கு அபாயத்தைத் தண்டாக்கு மென்பதும்; கல்லாதவர் தமக்குக் கல்வியறிவில்லாமையைத் தாம் அறிந்தாராகில் கற்றோர் சபையினிடத்தில் யாதொரு காலத்திலும் பேசாதிருப்பதோடமின் கல்வியை விரும்பிக் கற்பாரென்பதும்; கல்லாதவனது அறிவுடைமை ஒரோவிடத்தில் சில நன்மாயிருப்பினும் அது சீர் மேலெழுதப்பும் பொல்லாதார் வசப்படுவதாகலால், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை அறிவுடைமையாகக் கொள்ளமாட்டாரென்பதும்; நூல்களைக் கல்லாத ஒருவன் யான் அறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவர்முன் பேசக் கெடுமென்பதும்; எப்படிக் களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுத லொழிந்து உயிர்களுக்கும் உணவு முதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ, அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலொழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலானவைகளை உதவாரென்பதும்; நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களிலும் சென்ற அறி

வினை * இல்லாதவனுடைய†எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணச்சாந்தி னுலே மாட்சிமைப்பட அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையினது எழுச்சி யையும் அழகையும் ஒக்குமென்பதும்; கல்லாதார் உயர்ந்த சாதி யிலே பிறந்தாராயினும், தாழ்ந்த சாதியிலே பிறந்திருந்தும் கற்றவ ரது பெருமையளவினதாகிய பெருமையில்‡ சென்பதும்; விலங் கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவு மிகுதி காணப்படுவது கற்றவரிடத்தே யாதலால் கற்றவரே மனிதராவாரென்பதும்; கல் லாதார் விலங்கேயாவ ரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சஉ. கேள்வி.

அரிதாவது கேட்கத்தக்க நூல்களின பொருள்களைக் கற்றறிந் தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவிடத்தே அக்கல்வியிலுளதிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்தும் அக்கலவியறிவை உண் டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளினபின வைக்கப்பட்டது.

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென் (ம)

(இ - ள்.) செவியிற்சுவை - காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா - அறியாத, வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப் பட்ட உணவின சுவையை அறியும் அறிவினையுடைய, மாக்கள் -

---

* அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களை விரைவிற் காண லும் மறவாமையும் பிறர்க்கு விளங்கும்படி போதித்தலும் அறநூல் கள் செய்தலும் முதலாயின.

† உருவின் மிகுந்தோர் உடம்பைப் பெறுதலும் அரிதாக லால் எழில் நலங்களும் ஒருபடியே யாரிடத்தும், நூலறிவில்லாத விடத்தே சிறப்பில்லனவா மென்பதாம்.

‡ உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியிலும் ஒருவற்கு (முன் னதிகாரத்திற் கூறியபடி) உயிரினிடத்தே தங்கி எழுபிறப்புகளி லும் சென்று உதவும் கல்வியினது உயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்ப தாம்.

மனவுணர்ச்சியில்லாத மார்தர், அவியினும் - இறந்தாலும், வாழினும் - வாழ்ந்தாலும், என்ன - உலகத்துக்கு வருவதுயாது, எ - று.

காதுகளால் அனுபவிக்கப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும். அவற்றுள் சொற்சுவை குணம் அலங்காரம என இருவகைத்து. பொருட்சுவை சாமம், கைகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம் (வெகுளி), அச்சம், இழிவு(அருவருப்பு), வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் இங்கே சொன்னால் விரிந்துபோவது பற்றிச் சொல்லாமல் விடப்பட்டன. வாய்ச் சுவையியைபது இடையிலே பதங்கள் தொக்குநின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. இரண்டு உருபும் பொருளும் உடன்தொக்க தொகை யெனப்படும். அது வாயால் நுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணரும் உணர்வு என விரியும். அச்சுவைகள் காப்பு, காட்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு என அறுவகைத்தாம். அவை செத்தால் இழப்பதும் வாழ்தலால் பெறுவதும் இல்லாமையால், அவர்க்கு இரண்டும் சமானத்தை யென்னபதாம். வாழ்வினை என்ற பாடமோதுவாருமுளர். செவியின சுவையுணராமைகள் என்றதனால், மனவுணர்ச்சியில்லாத மந்தஞானமுடைய செவிகள் தமக்கு விடயமான ஓசையைக் கேட்குமாயினும் அச்செவிகள் கேளாவியாகிய கருவியிழைமேல் ஆரோகிக்கப்படாமையின அவை மனதிலே நாதபொருள் நுழையாதாதலால் ஓசை மாத்திரத்தால் உறுதியடையாமையால் செவிடாக தன்மையானமே * யாமென்பதும்; வாயுணர்வின மாக்கள் என்றதனால் கேள்வியறிவில்லாத மக்களது வாயானது தனக்கு விடயமான சுவை மாத்திரதனை நுகருமாயினும் பண்டித மொழியினைப் பகர்தல் கூடாதென்பதும் பொப்படும். இதனால் கேளாதவழிப்படுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

ஆனமாக்கள் அறியவேண்டிய அரும்பொருள் அனைத்தையும் அறியுமாற்றில் அறிந்து ஆழ்விலாவீட்டினை அடைந்து அந்தமில்லா

* "ஆளாகா ராளா ருலரை யடைந்தய்யர்
மீளா வாட்செய்து மெம்மைம, ணிர்கிலார்

தோளாத சுரையோ தொழும்பர் செவி

வாளா மாய்ந்து மண்ணுகிக் கழிவரோ-திருக்குறுந்தொகை.

ஆனந்தமைக அனுபவித்தற்குக காரணமாகிறபடியால், கேளவிச் செல்வம் அழிபுந் தனமைபுடையாயவும் குணபந்தருவனவுமான பொருட்செல்வஙகளை எல்லாவற்றினும் சிறந்ததனபதும்; அக் கேள்வியானது கேட்கும்போது மிகுந்த சுவையையும் கேட்டபின பெரும்பயனை தருதலையும உடையதாயிருத்தலால், அது செவிக்கு உணவெனத்தகுமென்பதும்: அறிவுடையார் அசசெவியுணவை உண்ணாபோது வாயுணவினை விருமபாதவராய், செவிக்கு உண வில்லாதபொழுதே வாயுணவை உண்ணுபவரென்பதும்; அவவா யுணவும அதிகமாளவிடத்து அசீரண சுரமாகிக்குட குணமாதற்கு ரம் அபலராய் நோய் காரமுமுண அதிகரித்தலால், அவவுணவைக செரஞசாரகமில்லை உணணாவெனபதும்; அத்தனும் பிள்ளை பிளைபுத்திருக்கு செவிக்குணவினை உணணும்பொருட்டேயாகச் செய்வ தெனபதும்: செவியுணவாகிய கேள்வியினை யுடையவர் தேவரோடொப்பா தெனபதும், ஒருவன உறுதிநூல்களாகிய கல் லாதவனாயிருந்தாலும அவனினை பொருளுள்ளதாக கற்றறிந்தா செலலுக்கு கேட்டால் ஏற்கு அவனைதானும் வறுமையாலாவது அறி வினமையாலாவது குனபம் சேர்ந்தவிடத்து உதவிசெயயுமென்ன பதும், வயிறுதலை யடைய சோறு நிலைசரில் நடப்பவாகது மனமாறுகோல் அவாவுற்று மீழாது நடப்பதற்கு உசவி செய்வது போல், நலமெலாமுககூறையாக வாய்ச்சொல்லானது ஒருவற்கு ஆபத்துகாலத்தில் உதவிசெய்யுமென்பதும், கல்வியுடையவராயி னும் முயற்சியில்லாதார அறிவில்லாராகலால், அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதெனபதும்; ஒருவன சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள் களைக கேட்கக கடவனெனபதும்; அச்சினிய கேள்விகளும் மழைத் துளிகளைபோல் வந்து அவன மனதிலுள்ளே நிறைந்து எல்லா அறிவுகளையும் உண்டாகநி நிறைந்த பெருமையைத தருமாதலால் அக்கேளவிகளைச் சிறிதெனற ஒதுகலாகாதெனபதும்; பொருள் கூறத் தாமும் நடபமாக ஆராய்ந்தறிந்து, அதனமேலும் நிறைந்த கேள்வியையுடையவரா தாமதகுணத்தால் மயங்கினாராயினும தமக்

குப் பேதமையை உண்டாக்கும் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லாதிருப்பதும், கேள்வியில்லாதார் அறிவின்மையால் தம்மை வியந்து கூறுவதிருப்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அறிவுடைமை

௪௬. அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளிலுலாகிய அறிவோடு யறிவுடையவராதல். அதிகார முறைமையும் இதன்மேலே வினங்கும.

எப்பொருள யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (௪)

(இ - ள்) எப்பொருள் - யாதெ ருபொருளை, யார்யாரிடமாய் யாவர் யாவர்சொல்ல, கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள - அப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் மெய்ப்பாடியலை, காண்பது காணவல்லது, அறிவ - அறிவாம், எ - று.

* சத்துவம, ரஜச, தமச வென்னும் குணங்களை மூன்றும் மாறிமாறி வருதலினாலுண்டாதலால், உயர்ந்த பொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தாவாயிலும் உறுதிப் பொருளைப் பகைவாயிலும் பகைபொருளைச் சினேகர்வாயிலும் ஒரோவழி(சிலவிடத்து)க் கேட்கப்படுதலால் 'எப்பொருள யார் யாவாய்க் கேட்பினும்' எனறார். யாயாயர் எனலும் அங்ஙனப் பாடமாபதாயி லந்தது. வாய் எனபது அவர்கள அப்பொருளகளி னிடத்துப் பற்றாமையை யறிக்கு நனாது. மெய்யாதல் நிலைத் தலுடைத்தல். பொய்ப்பொருளை இயல்பினை நோக்குதலால் அப்பொருளின் பாடுனை நோக்கா நல்லறிவுடையோரென்று பயனை யிங்கு அறிவெனப தாயிற.

அறிவானது ஒருவனுயிருக்குச் சோவிலுல் வருங் கெடுதியை முனனறிந்தொழிக்குங் ஏரு நியாதலியனறிப் பகைவர்க்கு அழிக்க முடியாத உளளாரு தாரு மெனபதும், முனதினை அது போன போங்கிலே ம்பாவிடாமல் விடயங்களினை நனமைதீமைகளை

ஆராய்ந்து நீயதிலிருந்து நீங்கி நல்லதனிடத்துச் செலுத்துவதாகு மென்பதும்; அறிவுடையவனை தான சொல்லுஞ் சொற்களை வழுவில்லாமல் கண்ணுக்கினிமைச் சொல்லுவானென்பதும்; பிறர் சொல்லக் கேட்கப்படுமவைகள் வழுவினாலும் நன்மைக்கு விரோதமற்சரனாலும் அவைகளின பயனைக் கொண்டுவிடுவானென்பதும்; செல்வம்

இவற்றின விவரம் முகவுரை பக்கத்திற் பார்க்க.

வந்தவிடத்து மகிழ்ந்திருத்தலும் தரித்திரம் வந்தவிடத்து வருந்தியிருத்தலுமின்றி, எப்போதும் ஒரு தன்மையனாய் உயர்ந்தோரை நட்பாக்குவதே ஒருவனுக்கு அறிவுடைமையாகுமென்பதும்; அறிவுடையார் உலகந்தோறும் ஒத்து நடப்பர்* என்பதும்; பின்னை வரக் கடலாடை முன்னே ஆலோசித்துணிவானென்பதும்; பாவமும் பழியும் சேரும் முதலாக அஞ்சத்தகுவனவற்றை அஞ்சி நடப்பானென்பதும்; உரைகடவதாகிய தன்பத்தை முன்னமறிந்து காக்கும் அறிவுடையவர்க்குத் துன்பமுண்டாகாதென்பதும்; செல்வங்களெல்லாம் அறிவிலே சம்பாதிக்கவும் படுதலால், அறிவுடையார் பிறிதொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும் எல்லாமுடையவராவரென்பதும்; அவையெல்லாம் முன்னுரைகளே அமைந்து கிடந்தாலும் அழியாமற் காத்துக்கும் வாழ்நாள் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவினை உடையராகாதவர் எல்லாம் உடையவராயிருந்தாலும் ஒன்றும் இல்லாதவராவரா ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

சச. குற்றங்கடிதல்.

அறிதாவது: காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், பாவம் உவகை, மதம் எனப்பட்ட ஆறு குற்றங்களோடு அரசனது தன்னிடத்தில் தோன்றுமல் ஒழித்தல். இவை உட்பகை யெனப்படும். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும் ஒழிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையால் அதனபின வைக்கப்பட்டது.

---

* உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் எனை நியமிப்

பாவில்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடியே நடக்தால் பழியும் பாவமும் ஆதலால், அப்படி நடக்தல் அரசனுக்கு அறிவன வென்று விலக்கப்பட வேண்டியதாதலை அறிக. முன் சூ-ம் அதிகாரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள குறள்வெண்பாவில் இக்கருத்து விலக்கப்பட்டிருத்தலையுங் காண்க.

† காமம் - பெண்டு பிள்ளைகளினிடத்தும் மண் பொன் முதலிய பொருள்களினிடத்தும் உண்டாகும் ஆசைப் பெருக்கு

தற்றங்கடிதல் கூடு

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும் (எ)

(இ - ள்.) செயற்பால - பொருளிருதலே தனக்குச் செய்து கொள்ளப்படுமவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் - அப்பொருளினிடத்து உலோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பின தன்றி, கெடும் - வீணுகக் கெடும், (எ . று.)

செய்து கொள்ளப்படுமவையாவன - அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது அப்பொருளை விருத்தியாக்குதல்; அது ×"பொன்னி னுகும் பொருபடை*யப்படை, தன்னி றுகுந் தா.-†தாணியிற், பின்னே யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு ள், §தானலுங் காலைத னைஞ்தன வில்லையே" என்பதனாலறிக. செல்வமானது அனுக்ஞை செய்யாமையாலும், பொருளை விருத்தியாக்காமையாலும் 'உயற்பாலதன்றி' என்றும், இழப்பதின் பயனை அனுபவியாமையால் 'கெடும்' என்றும் சொல்லினர். உலோபத்தினது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருமித்திருந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்திக் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு. அதனால் நிகழ்குணங்களிலெல்லாம் சிறந்தது உலோபமென்றறிக-

வெகுளி - அவாவானதைப் பெருக்கும் வழியில் தடை ஏற்பட்டவிடத்து உண்டாகும் கோபம்.

கடும்பற்றளவம் - ஆசைப்பெருக்கால் அடைந்த பொருளில் அணுவேனும் அயலாருக்குக் கொடுக்க மனமில்லாமல் அப்பொருளினிடத்து அதிகப்பற்று வைத்தல்.

மானம் - அப்பொருள்களைத் தன்னிலும் அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களைப் பார்த்துப் பொறுமைப்படுதல்.

உவகை - தன்னதல்லாத பிறபொருளை அடைய விரும்பி அதிலே மனம் சரித்தல்.

மதம் - கல்வி செல்வம் பிறப்பு முதலியவற்றில் தான் உயர்ந்த தாக நினைத்து அடையும் செருக்கு.

✕சீவகசிந்தாமணி * சேனை ‡ ஆச்சியம் $ கிட்டும்.

பழியை அஞ்சுவோர் சிறியவளவான சிறியகுற்றமும் தம்மிடத்து வந்ததாயினும் அச் சிறிய குற்றமும் தமக்கு வரகாலமையால் அதனைச் சிறிதென்று பொருக்காது பெரிதாகக்காண்டு வருந்திப் பின்னும் அக் குற்றமவராமற் காப்பதனையும்; ஒருவனுக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்றமில்லையாகினும், அதனை அவன தனனிடம் வராமற் காக்கக்கடவனெனபதும்; பிறனிடத்துக் குற்றம் காண்பவனெருவன் முன்னே தனனிடகுணனை குற்றமாகக் கண்டு நீக்கிப் பின்னே அவனிகுற்றத்தை நீக்க முயலக்கடவனெனபதும்; ஒருவனை தனனை நன்குமதித்தவிடதமீத இடமும் காலமும வலியும் அறியப்படாமையாலும், அறமும பொருளும இகழப்படுதலாலும், தான மிகவும் உயர்ந்த கலதகுலம் தனனை நனகு மதியாதிருக்கக் கடவனென்பதும்; நினைதகது முடித்தேயு விடமெனனும அறம் பொருளினைபங்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பிமுல் அத் தொழில்களால் பாவமும் பழியும கேடும் வருமாகலால், அவற்றை ஒருவன் விரும்பாதிருகக்கடவனெனபதும்; ஒருவன ஒருபொருளை அனுபவிக்க விரும்பிடில் அவனிருப்பதறினை அவன பகைவர்

அறிந்தவிடத்து அவனை விரும்பிய அப்பொருளின் வழியாகப் பிரவேசித்து அவனை வஞ்சிப்பராதலால், அவன் அதனை அப்பகைவர் அறியாமல் அனுபவிக்கக்கடவன் என்பதும் இங்கு உரியதாக்கவைகின்றம்.

சஞ்சி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது காமம் முதலிய அறுவகைக் குற்றங்களையும் முறைப்படி யொழித்தலால் ஆக்கினைசக்கரத்தைச் செலுத்துதற் குரியவனுன அரசன் தனக்குத் தீயவழியிற் செல்லாதபடி விலக்கி நல்வழியிற் செலுத்தும் பொறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணை வராகக் கொள்ளுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும். பொறிவுடையவராவார் அரசருக்கும் அங்கங்களுக்கும் மாறுடாலும் தெய்வத்தாலும்வரும் குற்றங்கள் வராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் (மந்திரிகள்), புரோகிதர் (பின்வருமவற்றை முன்னறிவிப்போர்).

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். (உ)

(இ - ள்.) உற்ற - தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு வந்த, நோய் - துன்பங்களை, நீக்கி - நீக்கும்விதம் அறிந்து நீக்கி, உறுமை-பின் அப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் வராதபடி, முற்காக்கும்-முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பொறியார் - தன்மையினையுடையவரை, பேணி - அவர் மனமுழுத்தக்கவைகளைச் செய்து, கொளல் - (அரசன்) துணையாகக் கொள்ளக்கடவன், எ - று,

தெய்வத்தால்வரும் துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிக மழையினுலும், காற்றுத் தீப் பிணி எனற இவைகளாலும் வருவன. அவை கடவுளரையும் கல்வியறி வொழுக்கங்களால் முதிர்ந்த பெரியோரையும் நோக்கிச்செய்யும் யாகம் விழா தானம்

முதலிய சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மனிதரால்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வார் என்ற இவர்களால் வருவன. அவை * சாம தான பேத தண்டங்களாகிய கால்வகை யுபாயங்களுள் தகுதிவழி நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தால் வருமவைகளை † உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் இங்கிதம் ஆகாரம் செயல் எனபவைகளால் அறிந்து மேற்கூறிய உபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பால் உண்டாகும் அவயவத்தினது தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பில்லாது உண்டாகும் வேறுபாடு. மதிழுத்தக்கவை - நன்குமதிக்கை முதலியன. 'உற்றநோய் நீக்கி உறுதுணை முற்காக்கும் பெற்றியார்' எனப்படுவார் நீதியையும் உலகியலையும் அறியும் அறிவாலும், அறிந்தவாறொழுகலாலும், வயதாலும் முதிர்ந்த பெரியாரேயாவர் என்றறிக. இதனால் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும், துணைகொள்ளும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.

* சாமம் - சமாதானம், தானம் - பொருள்கொடுத்தல், பேதம் - பிறரைப் பிரித்தல், தண்டம் - வருத்துதல். சக-ம் பக்கம் பார்க்க.

† உற்பாதம் - நிமித்தம், அற்குறி.

அறத்தினது நட்பத்தைச் சாத்திரங்களின் வாயிலாக அறிதலேயல்லாமல் உலகநடையை யாராய்தலாலும் அறிந்து, அறிவாலும் சீலத்தாலும் காலத்தாலும் முதிர்ந்த பெரியாரது நட்பை அதனது அருமையைத் தெரிந்து நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் எனபன முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளார்ந்திறமறிந்து அரசன் அவரைக் கொள்ளக்கடவனென்பதும்; அப்பெரியாரை அவர் மதிழுத்தக்கவைகளை யறிந்துசெய்து, அவரது சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவனென்பதும்; அப்பெரியார் அரசனது அங்கங்களுட் சிறந்தனவாய பொருள், படை, அரண்

களால் நீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியவற்றை நீக்குதற்கு உரியவராதலால், அவரது துணைவலிமை அரசனது வலிமை பல வற்றுள்ளும் சிறந்ததென்பதும்; அத்தகைய பெரியாரைத் துணை யாகக் கொள்வதோடு தானும் அறநீதிகளின்வழி தவறாது நடப்ப வனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுமில்லை யென்ப தும்; அப்பெரியார் தம்மைத் துணையாகக் கொண்டாரிடத்துத் தீயசெய்கைகளைக் கண்டால் அவரை நெருங்கிக் கோபித்துப் புத்தி சொல்லித் திருத்துவரென்பதும்; அத்தகையாரைத் துணையாகக் கொள்ளாத அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் பாக னில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று தானே கெடுவானென்பதும்; முதறபொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியம் இல்லையாதல்போலத் தம்மைத் தாங்குவதாகிய துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால்வரும் நிலையில்லையென்பதும்; அரசன் பெரியார் சினேகத்தை விடுதல் தான் தனியனாயிருந்து கொண்டு பலரோடும் பகை கொள்ளுதலினும் பெருந்தீதாகுமென் பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

௪௬. சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இன மாவது நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லையென்பொரும் விடரும் (காமுகரும்) தார்த்தரும் (வஞ்சகரும்) நடரும் (கூத்தாடி களும்) உள்ளிட்டுள்ள கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும்

கெடுக்கும் இயல்பினதாகிய அக்கூட்டத்தைப் பொருந்தினால் பெரி யாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனில்லையெனபது அறிவித்தற்கு இஃது அதன்பின வைக்கப்பட்டது.

மணலை மண்ணுயிர்க் காக்க வினைநலம்

(இ - ள்.) மன்னுயிர்களு - நிலைபெற்றவுயிர்களுக்கு, மனநலம் மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, தரும்-கொடுக்கும்; இனநலம் - குலத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - அதனாலெல்லாப் புகழையும்; தரும் - கொடுக்கும். (எ - று.)

மன்னுயிரென்னும் அஃறிணைப் பெயர் இங்கு மக்களென்னும் உயர்திணைப் பெயர்மேல் நின்றது. இடைமுழவைநியாய் வந்த தரும் எனனும் சொல் மனநலம் என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. புகழும் என்றதிலுள்ள உம்மை இழிந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. மனது நன்முறைகளானே அறமாதலால் அதனை ஆக்கந்தரும் என்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய கல்விமுதலாகலால் 'இனநல மெல்லாப்புகழுந்தரும்' என்றும் கொள்ளலாம். முன்னோன 'மனந் தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டும், நினைந்தாய்ந்த நூலாவரும்' எனறு இவ்வதிகாரத்தின் ஐந்தாவது குறளில் மனநன்மை இன நலமை பற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அம்மன நலமையை இயல்பாகவே யுடையவர்களுக்கு அவினநன்மை வேண்டாவென் பாரை நோக்கி, அம்மனநலமேயல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவற் றையுந் தருமென்று அவர்க்கும் அதுவேணடுமென்பது இதனற் -றபபட

தத்தம் அறிவு வேறுபடும் விதமும், அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்குதலால், அறிவுடையார் அறிவிலாருக்கு அஞ்சுவ ரென்பதும்; அறிவு ஒற்றுவமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறு நோக்கா மையால் அறிவிலார் அறிவிலாரைத் தமக்குச் சுற்றமாகத் தணிவ ரென்பதும்; ஆகாசத்திலே தன் தன்மையதாயிருந்த சோனை நிலத் தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறம் சுவை முதலாகிய குணங்கள் வேறு பட்டாற்போலத் தனித்திருக்கையில் தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி கருத்து ஒழுக்க

முதலியன வேறுபட்டு அவவினத்தினது தனமையாகுமென்பதும், மனிதர்க்கு இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவாம் பொதுவறிவு தம்மனக் காரணமாகவுண்டாகுமென்பதும்; செயற்கையறிவாகிய சிறப்பறிவு உண்மையை நோக்கி யறியாததற்கு மூளாமை மனத்துள்ளது போலக் காட்டியும், மோக்கியவிடத்தே பழகிய இனங்காரணமாக வுண்டாகுமென்பதும்; ஒருவனை பரிசுத்த இனத்தவரைவே அவ வினத்தோடு பழகக வசததால் பரிசுத்த மனத்தனாகி அம்மனத்தி னிடத்தே அப்பறிவு வெளிப்பட்டு அதனால் பரிசுத்தமான சொல் லும் செயலும் உடையவனாவனென்பதும்; காரணத்திலேயுள்ள பொருக்குணம் காரியத்தினிடத்தும் உண்டாயிருக்கு மாதலால், நல்ல மனமுடையவர்க்கு நல்ல பிளோகள் பிறக்குமென்பதும்; நல்ல இனமுடையவர்க்கு எல்லா நன்மைகளும உண்டாகுமென்பதும்; மூவனை நல்லினையிலேலே மனநன்மையைத் தாமே உடைய வராய்ப் பல நற்குணங்களாலும் நிறைந்தவர்க்கும் இனநலமானது அம் மனநலத்தை வளர்த்து வருமென்பதும்; ஒருவனுக்கு மன நன்மையாலே மறுமையின்பம் உண்டா மென்றாலும், ஒரோவிடத தத் தமோ குணத்திலேலே மனநலம் மேலோங்கினாலும், நல்லினம் அம்மனத்தைத் திருத்தி மன நலத்தை மேலோங்கச் செய்து மறு மையை யடைவிக்குமென்பதும்; ஒருவனுக்கு நல்லினம் அறியா மையினின்று நீக்கித் தயாபபடாமற காத்தலால், அந்நல்லினத்தை விடச் சிறந்த துணையும், தியினம் அறிவினின்று நீக்கித் தயாப் படச் செய்தலால், அத்தியினத்தைவிடக் கொடிய பகையும் யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சஎ. தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பய னுடைத்தாயவிடத்து, அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற் றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கெரிந்துசெயலவகை ரக

'(இ - ள) கருமம செயயததகக தொழிலும, எணணி - முடிகக்கும உபாயததைத எணணி, துணிக தொடஙகுக துணிகத பின தொடஙகிவைதததுப பின எணணுவம எனபது எண ணுமேவா மெனறொழிதல, இழுகக குறறம, எ - று

துணிவு காரணமாக நிகழுங கதாழில துணிவு எனறு கூறப படடது கருமம எனபதில உயாவு நிறபபுமை செய எவிகா ரததால தொககுநின றது உபாயமெனபது † அவாயநிலையால வந தது உபாபமாவது கொடுதது தல இரமசா சொலலல, மீ று படுதது தல ஒறுதது தல என நாலவ ரகபடடன இவ ரை வடதூலார் தானம சாமம பேத தணட எனபா அவறறுள தானம கிடைதது ஆகாிய பொருளக கொடுதது ம, தனகுப பிறன கொடுககவேணடிய பொருள வாங கு வி நீகுதல, கொடுகக வேணடிய பொருளா மறுகாது கொடுதது ம, பிறன பொருள கொணடுகொடுதது ம கபபம வாஙகாதொழிது ம என ஐநதுவகைப படும, சாமம வணமை ல, புகழதல ஆதாரகொளளல, நடபுககூறல, உறவுகூறல என ஐநது வகைபபடும பேதம நடாழிதல, கூடினாரைப பிாிதது ம வேறுபடை வி டாதது ம என மூனறுவகைப படும தணடம துணபஞசெயது பொருளாக கொளளுதல, கொலலுதல என மூனறுவகைபபடும இவவுபாயஙகளா பல லாம எணணுது கொடஙகில துணிதொழில பகைவனுல வலகப படடு முடிபாமையா பம நடுவே விடுதல கடாமையாலும, அர சன பிரி துபாரதத்தை யடைதலால, அவ வெணணுமையை ழுகு' எனறா

ஒருகொழிலை செயயக கருதுபவன அதனை செயயும்பொது அபபோது அதனால அழிவதையும அழிந்தால பினனே ஆவதை யும ஆயினது பிறகாலததுதருமை இலாபதததையும தெரிந்த கல வினதோடு ஆராயந்து செயயவேணடு மெனபதும, அறிவுடை யார பினபெறகடவதாகிய இலாபததை நோககி முனபெறறுளள முதலையும இழகதறகு எதுவாகிய செயதொழிலை மேறகொளளா

† அவாயநிலை - அருததம பூரதியாகாமல எஞசி நிறபது.

ெனபதும, பினனே அழிவை அடைநதவிடதது அதனைமேலும அறிவை மானமும இவரென ற உலகததார இகழும இகழசசியை அஞசவோ இனதோடும தனிதது மாராயந்து நிசசயிததலில ாத தொழிலை தொடாகா ெனபதும, பகைவனை வெலலக கருதி எபபவன வலி காலம இடம எனகிற இவைகளால தனகும பகைவாகும உணடாகிய நிலைமைகளும, தொழில தொடஙகும விதமும அதுதொழிறகுவரும தடைகளும, அததடைகளை யொழிக கும வகை ம, பகைவனை வெலலுவிதமும, வெலலுதலிலுலே யனடபா பயனும முதலானவைகளை முறை எணணிச செயய வேணடுமெனபதும ஆசான தனது தொழிலகளிலே பெரு முயறசியை உடையவையம, செயதாற பயனிலலா ஏவையும, பயன றிறதாவனவையும, சநதேகமான வையும பினனே தயாரம விளைப வையும ஆகிய செயாகதகாத காரியஙகளை செயதாலும, அவற றிறகு மாறானவைகளை செயயாதிருநதாலும, அறிவு ஆணமை பெருமை எனனும மூனறு அறகளிலை பொருநி படையென இருவகைபபடட பெருமை சுருஙகிய பகைவாகது எளியவனாகி கெடுவானெனபதும, ஏடாருளாவைகளாரணிட நமதை கொடுதததலை யும நடுநிலையாளனை சோம ரென மூனறே பிறரோடு போர செயது கொளதவன எனபதும இவாகளிட முதை நூனெசாலலையும,

துணை பயனாளர் தம் அபிப்பிராயத்துடன் பொருந்தாதவை எனும் இவர்களிடத்தே வேறுபடுத்தலையும் இம்மூவகை உபாயங்களின் வழிவாதவிடத்து இவர்களிடத்தேயும் நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தேயும் ஒற்றாடலும் செய்து வெல்லும் வழியால் முயலாத முறை தன் தோன்றா பலாதின்று காப்பினும் தான் எண்ணிய நன்மையைத் தாராது கீழ்மையைத் தருமெனபதும், மேற்கூறிய உபாயங்களில் நல்லனவற்றை கொடுத்தலையும் இனசொல் சொல்லுதலையும் செய்தலிலும் அவை செய்யப்படுவோரது குணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அக்குணங்களுக்கு பொருந்தச் செய்டாவிடத்தில் குற்றமுண்டாமெனபதும், அரசர் தொழில் முடிதற்பொருட்டு தாம் வலியராயிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற்குரிய தானம் பேதங்களைச் செய்தலும், தாம் மெலியராயிருந்துகொண்டு வலியார் செய்தற்குரிய தண்டனைதைச் செய்தலும், உலகம் அவனை இகழுமாதலால், உலகத்தால் இகழப்படாத உபாயங்களை ஆராய்ந்து தமது கீழ்மையோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவனெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

சூழ். வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களில் தண்டஞ் செய்யக் குறித்த அரசன் தான் செய்யக்கருதிய தொழிலின் வலிமையையும், அதனைச் செய்து முடிக்கும் தன்வலிமையையும், அதனை விலக்கும் பகைவனது வலிமையையும், இருவாக்கும் துணையாவோரது வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம் அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளக்கும்

நுனிகொம்பர் ஏறினூ அஃதிறங் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். (சு)

(இ - ள்) கொம்பர் ஒரு மரக்கொம்பின் நுனி - நுனியிலே, ஏறினூ - ஏறி னேரை தமது மனவெழுச்சியால், அஃது அவ்வளவினை, இறாது கடாது, ஊக்கின் மேலும் ஏறுமனவெழுச்சி கொள்ளுவாராலை, அவ்வெழுச்சி, உயிர்க்கு - அவருயிர்க்கு, இறுதி

யாகிவிடும - முடிவாகிவிடும், (எ ந.)

கணகை எனபது கடைகணை எனறுயதுபோலக கொமபர் நுனி யெனபது நுனிகொமபா எனறுடது. இது பினமுனஞ் கத தொகக ஆறும வேறுமைத தொகை வறிஞரா எனனும பணம அறிவிலலாமைபா றி இழிசதுக கூறுதலில வநதது இது திகுக காரணமாவதனை இறுதி எனறது காரியக காரணமாய உடசார வழசகு பகைவாமேர போரகுச செலலத தொடஙகித தனறை கூடியமடடும சென்று நினறவன பின அவவளவிலே கிலைமல் மனவெழுசியினலே மேலுளு செலலுவானுயின, அவ வெழுசியானது தொழில முடிதறகுக காரணமாகாமல அவனுயிர முடிதறகுக காரணமாகும எனகிற பொருளபட நிறகையினலே, இசகுறளும மேலே 'பீலி † பெய * சாகாடும அசசிறும அபபண்

† பீலி - மயிலிறகு. * சாகாடு - சகடம, வணடி

டம், சால மிகுத்துப் பெயின்" என்றுற்போலப் பிறிது மொழி தல் என்னும் அலங்காரம். அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின், இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

ஒருவன் தான் செய்யக்கருதிய தொழிலது வலிமையையும், அதனைச் செய்துமுடிக்கும் தனது வலிமையையும், அதனை விலக் கும் பகைவனது வலிமையையும், இருவருக்கும் துணையாவோரது வலிமைகளையும் ஆராய்ந்து, தனது வலிமை மிகுமாயின், அத் தொழிலைச் செய்யக்கடவனென்பதும்; தனக்குச் செய்யக்கூடுந் தொழிலையும் அதற்கு அறியவேண்டுவதான வலியையும் அறிந்து, அதனிடத்து மன வாக்குக் காயங்களை எப்போதும் வைத்துத் தொழி லைச் செய்பவனுக்கு முடியாதபொருள் இல்லையென்பதும்; எளிய னென்று பலரோடும் பகையைக் கொண்டவான தான் வலியனுகவே யிருந்தாலும் அவ்வெளியர் பலர் கூடியவிடத்து வலிபழிவானென் பதும்; ஒருவன் தன் வருமானத்தை நான்குபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுதகாக்கி, ஒன்றைப் பின்ன இட வந்த

விடத்து அதை நீக்குதற்கு ஒருப்பாக்கி, மற்றொரு பங்கை வறியார்க்கு வழங்குவானையின், அவன பொருள் நிலத்திற்குமென்பதும்; ஒருவனுக்கு வருமானம் குறையாயிருந்தாலும் அவனது செலவினளவு அதிலும் அதிகப்படாதாயின் அவனுக்குக் கேடில்லையென்பதும்; தனக்குள்ள பொருளின் அளவையறிந்து அதற்கேற்ப வாழாது அதிகச் செலவு செய்பவனது வாழ்க்கை உள்ளது போலத் தோன்றி மெய்ம்மையால் இல்லையாகிப் பின்பு அத்தோற்றமும் இல்லாமல் கெட்டுவிடுமென்பதும்; உபகாரஞ்செய்தலேயாயினும், அதுவும் வலியினளவினை ஆராயாது செய்யிற் கெடுதலையே பயக்குமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

சகூ. காலமறிதல்.

அஃதாவது மேலே கூறப்பட்ட வலிகள் நான்கனுள் தன் வலியும் துணைவலியும் மிகுதியாக உடையவனெய்ப் பகைவன்மேல் போருக்குச் செல்லத்தொடங்கிய அரசன் அவ்வாறு செல்லுவதற்
காலமறிதல
ாகு

குக. தகுந்த காலத்தினை ஆராயுந்திறனே அதிகாரமுறைமையும இதனாற்றானே விளங்கும

தொகொகாக கூமபும பருவதது மறறதன
குத்தொாக சாத்த விடதது. (ம)

(இ ள.) ஒருவன கூமபும பருவதது தொழிலினமேலே செலலாதிருகவேணடுங காலதமிலை, கொகு ஒகு_கொகு இருகுமாறுபோல இருகுகுடைன மறறை சாதத இடதது - மறறைச செலலுங்காலம வாயத விடது அதன குதது ஒகு - அது தபபாமல மீளுகுதது எகுதமாறுபோலத தான ருஙிய தைத தபபாது செயது முடிகுடைன (எ று)

மீனகொளருதாகு இருககுற _தது அமமீன வருமளவும அதி
தன முபறஙியை முனனரிநது தபபிபபோகாமற பொருடடு உயி
நிலலதுபோல இருககுமாதலாலு வநதவிடதது பினபு தபபிப
போவதறகு முனகவே விரைநது குதகுமாதலாலும, இருதகலக
கும செபதலுககும கொஞசக உவமான மாயிறறு 'கொககொகக'
எனறாயிறு அது கூபபுமாறுபோ கூபபுக எனறும, 'குத
தொகக எனறாயிறும அது குதது பபோர குதது எனறும
உரைதது கொளக இது தொழிலுவமையணியாதலால, உவமான
வாயிலாக இருதது நகும தொழில செபதலுககும இலகணங
கூறியவாறாயிற பகைவரை வெல றகக கலம வாயகும
வரை அடஙகியிருநது நகாலம வாயதத விடதது குறிகதகாரியத
ததை தபடாமல செயதமுடிகக வேணடுமனபது கருதது

காககையானது தனனிலும வலிமையுடையதாகிய கோட்டா
னை பகலபொழுதில வெலலநினைகுமாதலால, பகைவரை வெலலக
கருதுவாகு அதறகேறற காலம அவசியமாய வேணடுமெனபதும,
ஞாலமறிநது தொழில செயவோருககு அததொழில தபபாது கை
கூடி வருதலால அதனால உணடாகும செலவம எநநாளும அவரை
விடடு நீஙகாதெனபதும, தொழிலகளுக செயதறகாகும காலததை
யறிநது அவறறை முடிததறகாகும சாதனஙகளாகிய அறிவு
ஆணமை பெருமையெனனும மூவகையாறறலகளுடன தான சாம
பேத தணடமெனனும நாலவகை புபாயஙகளாறற செயயவலலாககு

மூடியாத காரியம ஒனறுமிலலையெனபதும, அவவிதம காலம
பாராத இடததோடு பொருநதத தொழில செயபவன உலகததை
யாளகருதினும அதுவும அவனுககுக கைகூடுமெனபதும, மிகுந்த
வலிமையையுடையவன பகைவனமேற செலலாது காலம பாரத

திருகினற இருபபு, போ செயகினற ஆட்டுகடா தன பகை கெடப பாயதறபொருடடுப பினனே காலவரைகுந தனமைதென பகும, அறிவுடையா பகைவா தீஙகுசெயத அப்பொழுதே அப பகைவரறியப புறதது்மே கோபஞசெயயாது தாம அவரை வெல லுஞமகேறற காலததையறிநது அதுவருமளவும உளளே கோபஞ செயதும † அவா பகைமை திருமபடி மிகவும வணஙகுவாரெனப தும, தமது ஆறறல முதலானவைகளாலே பெறறதறகரிய காலம தாழினவநது கூடியபோது, அது நிகுமளவிலே அக வருமுனனே செயதறகு ஆரியனையாயிருநத தொழிலகளைசசெயது வெறறி பெறுவரெனபதும இஙகு அறிபபிதகனவைகளாம

நுவ இடனறிதல்.

அஞசாவது வலியும காலமும அறிநது பகைவரேமற செலலு வோன தான வெலலுத நத சுகுநத நிலதது்னை அறிதல அதி காரமுறைமையும இதனு ளாரே விளஙகும

நெநிமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி னீஙகி னதனைப பி ந. (நி)

(இ - ன.) முதலை, நெநிமபுனலுள - ஆழமுளள நீரிலுளல, பிற பிறவுயிரகளை யெலலாம, வெலலும தான வெலலாறறும, புனலின அநநீரினினறும, நீஙகின - நீஙகுமாறுல, அதனை - அம முதலையை, பிற பிறவுயிரகளெலலாம அடும - வெலலாறறும. (எ - று)

† பகைவரறியக கோபஞசெயதவிடதது்தே அவா தமமைக காத தக கொனவராகலால புறதது்மே கோபஞ செயயாரெனவும, கோபம ஒழிநதவிடதது்ப பினபும தீஙகுசெயயாமல அடகுதல கூடாமையால உளளே கோபஞசெயவாரெனவுங கொளக.

*எனவே, எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்ப ரென்பது கூறப்பட்டது. நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும்; அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால் அஃது அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்றது, பகைவர்மேல் செல்லுமரசர் பகைவர் நிற்கமாட்டாத இடமறிந்து சென்றால் அப்பகைவர் எத்துணை வலியராயிருப்பினும் தமக்கு எளியராவர்; அவ்வாறல்லாமல் தாம் நிற்கமாட்டாத விடத்தே சென்றால் அப்பகைவர் எதுதுணை எளியவராயிருப்பினும் அவர்க்குத் தாம் எளியவராவரா என்கிற பொருள் தோன்ற நின்றமையால், இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம். அப்பகைவரை அவர் நிற்கமாட்டாதவிடத்துச் சென்று வெல்லவேண்டுமென்பதாம். மேலே அவையெல்லாம் எளியன என்றதனால் மிகப்பெரிய யானையிடம் நீரில் முதலை வெல்லுமென்பதும் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதென்றதனால் மிகச் சிறிய முயலுக்கும் நிலத்தில் முதலை தோற்குமென்பதும் பெறப்படும்.

* போர் செய்யத்தக்க விடத்தைப் பெறாமுன பகைவரை எதிர்த்தலும் இகழ்தலும் கூடாதென்பதும்; † மாறுபாட்டோடு கூடிய வலிமை யுடையவருக்கும் அரண்வேண்டுமென்பதும்; வலிமையில்லாதவரும் இடமறிந்து போரைசெய்தாற் பகைவரைச் செயிப்பரென்பதும்; அறிவு ஆண்மை பெருமைகளால் எதுதுணைச் சிறந்தவராயினும் தமக்குரிய இடம் விட்டு மாறினால் ஒரு காரியமும் செய்யமுடியாதென்பதும்; பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்

---

* போர் செய்தற்குத்தக்க விடமாவது - வாயில்களாலும், மதிலைகளாலும், பகைவர் வருகையும் போகுதலும் ஒழியும்வகை அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றறகொன்று துணையாய்ந்த தமக்குளளே பல படைகள் இருப்பிடமும், மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் வேறு நிலக்கிடகைகளையும் நீரையும் உடையது.

† மாறுபாடாவது - பூமி பலவாசாலுளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பதைப் பொறுக்காத அரசாது மனதிலே தோன்றுவது.

யும் விதங்களையெல்லாம் நனருய யோசித்து அவைகளை நீடுடத் தோடு பொருந்தச்செய்ய வல்லார்க்குத் தமது தைரியமல்லாமல் வேறொருதுணை வேண்டுவதில்லையென்பதும்; பெரும்படை யுடைய அரசன தன படைப்பெருமை நோக்கி இடம் நோக்கா மற் றிறுபடையுடையானை அழிததல் கருதிச் செல்வானுயின, அச்சேலவு அப்படைக்கு ஒருமித்துச் சென்று தொழில் செய் யக் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது அப்பெரு மையாற பயனிலலாமல் தான அழிந்துவிடுவானென பதும்; ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடதிலே சென்று தாகுதினுல் அவா அதைவிட்டுப போவதற்குத தாமியாமல் சாவதாகுத தி மிந்தவராய்ப் போர்செய்வாராதலால், அவருக்குப் பெரிய சேனையும் தோறறோடிப்போமென பதும இவ்வு அறியாத தன்மைகளாம்.

ருக. தெரிந்துதெளிதல்.

அமைச்சர் (மந்திரிகள), புரோகிதர், சேனாபதி, தூதர் முதலாயினரைப் பிரப்புக குணம் அறிவு எனப்படுகின்றவை களோடு செய்கையையும் காட்சி, கருத்து, ஆகமம் எனனும் பிரமாணங்களால் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலி, காலம், இடமென னும் மூனறையும் அறிந்து பகைவரிமேல செல்வானுக்குச் சேனை கருதலோடு தொழில்செய்தற்கும், எதிரிடாமைக்கும் இத்தெளிவு வேண்டுதலால அவற்றின்பின வைக்கப்பட்டது.

அறமெபொருளின்ப முயிரச்சமான்கின்

றிறனுதெரிதது தேறப் படும். (க)

(இ - ள்.) அரசனுலே தெளியப்படுவானெருவன, அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டால் வரும் அச்சமும், நான்கின - என்கின்ற உபதை நான்கினை, திறம் - திறத்தினுல், தெரிந்து - மனவியல்பு

ஆராய்ந்தால், தேறப்படும் - பின்பு தெளியப்படுவான, எ - று.

அந்நான்கு உபதைகளுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வாசன் அறமில்லாதவனெ தெரிந்துதெளிதல் ஈசு

யிருப்பதையால் இவனை நீக்கி அறமுய ஒரிமையும் உடையானெரு வனை வைத்தற்கு எண்ணினேம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன கருத்தி என்னவெனறு சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு சம்பந்த மானவரையும் அனுப்பி, அவரால், இவ்வாசன் உலுத்தனாயிருக்கை யால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமையும் உடையவனெருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன கருத்து எனனவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இன்ப வுபதையாவது ஆருமொராட்டி உரிமையோடு பழகிய ஒரு தவமுதி மகளை அனுப்பி, அவளால், உரிமையுள இனஞள் உனனைக்கண்டு வருதற்குக் கூட்டமெண்டுமென்று எனனை அனுப்பினாள்; அவளைக் கூடுகையானால் உனக்கு அதிக சுகமாதிரமல்லாமல் அதிக திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின்மேல் வைத்து ஒரு மந்திரியி னாலே மற்றவரை அவன வீட்டில் அழைப்பித்து, இவர் எதிர்க்கும் படி எண்ணற்குக் கூடினரென்று தான காவல்செய்து, ஒருவனால்,

இவ்வாசன நம்மைக்கொல்ல எண்ணுகிறானமையால் முந்தி காம் அவனைக்கொனறு நமக்கினிய ராசனெருவனை வைத்தல் நீக்கே யாவர்க்கும் சம்மதம், உனகருத்து எனனவெனறு சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இந்நானகினும் வேறுபடாதவனாயிருந்தவிடத் தும் பிற்காலத்திலும் வேறுபடானென்று அநுமானப் பிரமாணத் தினால் தெளியப்படுவா னெனபதாம்.

உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து, காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம், சோம்பல், மறப்பு, தலமு என்னும் குற்றங்

களினிலை நீங்கி, நமக்குப் பழிவருமோவென்று அஞ்சி, இழி தொழில்களின்மேல மனஞ்செல்லாத நற்குணமுடையவனே அரசன் தனக்குரியவனாகத் தெரிந்துகொள்ளவேணபதும்; அரியநூல் களைக்கற்று, மேறகூறிய குற்றங்கள் அற்றவிடத்தும் நுட்பமாக ஆராயுமிடத்து அறியாமை இல்லாதிருக்கை அரிதென்பதும்; குணங் குற்றங்களில் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால், ஒருவனது குணங் குற்றங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுள் மிகுதியா யுள்ளதிலுல் அவனைத் தக்கவன் தகாதவனென்று அறியவேண்டு

மென்பதும்; குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவைகளால் மனித ரிடமும் பெருமை சிறுமைகளை அவரவரது செய்கைகளாலேயே அறியகூடுமென்பதும்; உலகத்தார் பழிப்பன ஒழிதற்கும் புகழ் வன செய்தற்கும் காரணமாகிய உலகநடை யியல்பு சுற்றமில்லா தார்க்கு இல்லாமையால் அவரை நம்பலாகாதென்பதும்; தன்னேறி அவரிடத்தின்ற அன்புபற்றி அரசன அறிவில்லாதவரிடத்துத் தொழிலை வைத்தால், அத்தொழில் அவரறிவில்லாமையினாலே கெடுமெனபதும்; தன குடியோடு தொடர்ந்த மரபில்லாத ஒரு வனைப் பிறப்பு முதலானவைகளாலும் செய்கையாலும் ஆராய்ந்தில ஞகித் தெளிந்த அரசனுக்கு அதனதனிவு அவன சந்தர்ப்பங்களி லும் நீங்காத தனபத்தைக் கொடுக்குமெனபதும்; மேறகூறிய விதங்களால் தெரிந்து தெளியப்படும் ஒருவனிடத்தில காணப்படும் சிறிய குறைகளைப் பொருட்படுத்தலாகாதெனபதும்; அவவாறு தெளியப்பட்டவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின ஒரு தப்பும் காணுமல் சந்தேகப்படுவாராயின, அதனை அவன அறிந்து இனி இது நில்லாதென்னும் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவது மாதலாலும் பகைவராலே எளிதில் பிரிக்கலாம்படுவா ரதலால, தெளியப்பட்டுத் தொழில் செய்பவனிடத்துச் சந்தேகப் படுதலும் ஆகாதெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

நூ. தெரிந்துவினையாடல்.

அமைச்சாவது அராய்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிதல் அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனுளே விளங்கும்.

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை (உ)

(இ - ன்) வாரி - பொருள்கள் வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - அப்பொருள்களாலே செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - அப்பொருள்வரும் வழிகளுக்கும் பொருள் களுக்கும் செல்வங்களுக்கும் வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - தெரிந்துவினையாடல் வல்ல

தினந்தோறும் ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினைசெய்க - அரசனுக் குத் தொழில் செய்யக்கடவன், எ - று.

பொருள்களாவன மணி பொன் நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரை யழித்தலும், * நிறைகொள்ளலும் தன்னை காத்தலும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த் தையுமாம். அப்பொருள்களாலே வளர்க்கப்படும் செல்வங்களாவன - கடவுளர், அந்தணர், வறியோர் என்றிவர்க்கும் புகழிற்கு ங் கொடுத்த லாகிய புண்ணியங்களும், யானை, குதிரை, படை, காடு, அரண், பகையோடு கூடாதவினைறும் பிரிக்கப்படுவோர், தன்னைவிட்டுப் பிரிதலினின்றும் கூட்டப்படுமவை ஆகிய பொருள்களும், மண்ட பம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா என்பனவும் ஐம்புலன் களால் அநுபவிக்கப்படும் பிறவுமாம். இடையூறுகளாவன தொழில் செய்வோர், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் எனறிவர்களால் வரும் தீண்பங்கள்.

தன்னை உரிமை அறிதறபொருட்டு உள்ளுக்கும் புறத்

துக்கும் நடுவாகிய ஒருமதாழிலே அரசன் தன்னிடத்தே வைத்த விடத்து அத்தொழிலிலே ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்தறிந்து, அவைகளுள் ஆமவைகளையே செய்த வன் பின்னும் அச்செய்மைய தருதல்பற்றி அவ்வரசனுலே உள் ளாகிய சிறந்த தொழில்களிலே ஆளப்படுவானென்பதும்: அரச னிடத்தே அனபும், அவனுக்கு அமவைகளை அறியும அறிவும், அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக் கலங்காமையும், அவைகளாலே பொருள் கைகூடியவழி அப்பொருளின்மேல் ஆசையில்லாமையும் ஆகிய இக்காண்கு குணங்களையும் நன்றாக உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகுமென்பதும்; † கட்டியங்காரன்

---

* தறை - வரி.

† கட்டியங்காரனென்பான் சீவகனது தந்தையான சச்சந்த னது மந்திரிகளுள் ஒருவன். இவன் சச்சந்தன் தன் மனைவியான விசயையிடத்து மிகுந்த காதல்கொண்டு அரசாட்சியைக் கவனி யாது போகமனுபவித்திருக்கும்போது அச் சச்சந்தனைக் கொன்று அரசாட்சியைக் கவர்ந்துகொண்டானென்பது கதை.

போல அரச விண்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவதல்லாமல் அதனைக் குற்றமெனறு விட்டுப் பின் தம்மையல்பிலே நிற்பவர் அரியராத லால், தொழில் வைப்பதறகு முனனே எல்லாக்குணங்களும் உடை யவராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவாளுகிறார் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதற்; செய்யுமுபாயங்களை அறிந்து, செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்தன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லவனிடத்தல்லது, இவன நம்மிடத்து அன்புடையவனென்ற வேறொருவனிடத்தத தொழிலைவைத்தல் கூடாதெனபதும்; செய்பவனிலக்கணத்தை முனபே ஆராய்ந்து,

செய்யப்படும் தொழிலின் இயல்பைப் பினனே ஆராய்ந்து அதன் பின் இக்காலத்தில் நு. விலக்கண முடையவன் இத்தன்மைய தாகிய தொழிலை இகசருவியாக செய்துமுடிக்க வல்லவனென்று காலத்தோடும் கருவியோடும் கூறுபடுத்தி ஆராய்ந்து, அத்தொழிலை அவனிடத்தே விடவேண்டுமென்பதும்; ஒருவனை அரசன் தன் தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால் பின் அவனை அத்தொழில் செயதற்கு உரியவனாகும்படி உயரச்செய்யக் கடவனென்பதும்; தனது தொழிலினிடத்தே எப்போதும் முயற் சியையுடையவன் அத்தொழில்செய்யும் உரிமையால் தனக்குச்சுற்ற மாய் நடக்கின்ற தன்மையை அது பொருளாகாது சொல்லுக்கேட்டு அரசன் அவனை அவமதித்துங் கோபிக்க நினைப்பானையின், பின ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லை யாகவே, தன் செல்வம் கெடு மென்பதும்; தனது தொழில் செய்பவன் மாறுபடாது தொழில் செய்வதனால் உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அரசன் தொழில் செய்பவனது உரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

நாஅ. சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கும்படி தழுவுதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுகின்றார் ஆதலால், இது தொழில் வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுற்றந்தழால் ாயிஉ.

விருப்பறுச் சுற்ற மிடையி னருப்பறு
ஆக்கம் டலவுந் தரும். (உ)

(இ - ள்.) விருப்பரு . அன்பு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது இயையின் - ஒருவனுக்குக கிடைக்குமாயின, அது, அருப்பரு - நீங்காத்தல் (மேலுமேலும் விருத்தியாதலினின்றும்) நீங்காத, ஆக்கம் பலவும் - பல செல்வங்களையும், தரும் - அவனுக்குக கொடுக்கும், (எ - று).

உட்பகையினின்றும் நீக்குதற்கு 'விருப்பருச் சுற்றம்' என்றும், தானே வளர்க்கும் உறுதியுடையதாய செல்வத்தினின்றும் நீக்குதற்கு 'அருப்பருவாக்கம்' எனறும் அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். அருமபு எனனும் மூதனிலைத தொழிற்பெயர் * தொடைகோக்கி அருப்பு என விகாரப்பட்டு நினறது. இயையினைபது அது கிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டி நினறது. ஆக்கத்திற்குக காரணமாய செல்வத்தை ஆக்கமென்றதனால் அது காரியவாகு பெயராகும். பலவுமெனறது அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, கட்பு என்னும் அங்கங்கள் (உறுப்புகள்) ஆரனையும் நோக்கி. சுற்றத்தார் பலர்கூடி வளர்த்தலால் அச்செல்வங்கள் மேலுமேலும கிளைகளுமென்பது கருத்து.

ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து தரித்திரனை விடத்தும் அவனை விடாமல், அவன் செல்வத்தோடிருந்த காலத்திலே தமக்குச் செய்த உபகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டாடுமியல்புகள் உண்மையான சுற்றத்தாரிடத்தே உளவாகுமெனபதும்; சுற்றத்தோடு கெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவனது வாழ்க்கை தாங்குவாரில்லாமையால் கெட்டழியுமென்பதும்; ஒருவன் தனது சுற்றத்தினுல் தான் சூழப்படும்வகை அச்சுற்றத்தைத் தழுவி நடத்தல் அவன் பகையில்லாமல் வாழுதற்குக் காரணமாதலால் தன் செல்வத்தினுல் அச்சுறறத்தார்க்கு உதவிபுரிந்து வாழ்தலே அவன் செல்வம் பெற்றதனால் பெற்ற பயனுகுமென்பதும்; அவவிதம் உதவிபுரிதலும் இன

* பலவடிகளிலேனும் பலசீர்களிலேனும் எழுத்துக்களில் ஒன்றிவருவது செய்யுட்டொடை யெனப்படும்.

சொலாலின்றிப் பயன்படாதெனபதும் ; * காகங்கள் தமக்கு இரை யாயுள்ளவற்றைக் கண்டவிடத்து மறைக்காமல் தம்மினத்தை அழைத்து அதனோடுங்கூட உணபதுபோலத் தம்மால் அனுபவிக்கப் பட்ட பொருள்களையெல்லாம் தம் சுறறத்தாரும அனுபவிக்கும்படி மறையாது வைத்து அழைத்துக் கொடுப்பவர்க்கு அறமும் இன்ப மூமேயன்றிப் பொருளும் வளருமெனபதும்; அரசன எல்லாரை யும் ஒரு தனமையராக நோகாமல் அவரவர் தகுதிக்கு ஏறக நோக்கு வானுயின, அச்சிறப்பு நோக்கி அவவரசனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத் தார் பலரென்பதும்; அரசனிடத்து இயற்கையாகவே அன்புடைய ராகிய சுற்றத்தார் அவனிடதது நெறிகெட வொழுகல், வெறுப்பன செய்தல், காமம் வெகுளி உவகைகளை அளவுகடந்து செய்தல் முத லிய குற்றங்களைக் கண்டவிடத்து அவனைவிட்டுப் பிரிந்து அவன் அக்குற்றங்களினினறும் நீங்கியவிடத்து அவனைத் தாமே சேருவ தெனபதும்; காரணமினறித் தனனிடத்து நினறும் பிரிந்துபோய்ப் பின ஒரு காரணத்தால்வந்த சுற்றத்தானை அரசன அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ளக்கடவ னென்பதும் இங்கு அறியத்தககவைகளாம்.

* "காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டு ரகண்டாகாரிவ
போகமெனும்பே ரினபவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ இன்புற்றிடாம் இனி யெடுத்த
தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே"

—தாயுமானவர்.

"ஆர்க்கு மிடுமின் அவரிவ ரென்னன்மின்
பார்த்திருந் தண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை யுண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே"—திருமந்திரம்.

ருச. பொச்சாவாமை

அஃதாவது அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தனனைக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும் பகைவரையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும் மறதிசெய்யாமையாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றதாரால் பயனுள்ளது இம் மறதியில்லாத விடத்தாகலால், இது சுற்றத்தழாலினபின வைக்கப்பட்டது.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புகொன ருகு நு. (உ)

(இ - ள்.) புகழை - ஒருவனது கீர்த்தியை, பொச்சாப்பு - அவ மறதி, கொல்லும் - கெடுக்கும, நிசசநிரப்பு நித்திய வறுமை அறிவினை - அறிவை, மகொனருகுத - கெடுகுகும் விதம் போல், (எ - று.)

நிச்சநிரப்பு - காள்மேராறும் யாசித்தலால் வருந்திய தன வயிற்றை நிறைதல். அஃது அறிவுடையாளிடதமே உண்டாயின் அவனுக்கு இளிவர(இழி)வாலய பாவச்சாலும் இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவனது நனகுமதிப்பினை அழிக்கும; அதுபோல, மறதியும் புகழுடையவனிடத்தம் உண்டாயின அவனுகுதத் தனனைக் காத்துகொள்ளாமையாலும் காரியக் கெடுதியாலும் இகழ்ச்சியை உண்டாகி அவனது நனகு மதிப்பினை அழிக்குமெனபதாயிற்று. இவவாறு பொச்சாப்பானது தனனால் அடையப்பட்ட ஒருவனுக்கு வசையை உண்டாக்கி அவனது இசையை அழிதலாலும், *"வசை யொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா இசையொழிய, வாழ்வாரே வாழாதவர்" எனறமையால் இசைகெடப்பெற ஒருவன இறந்தவனே யாவான ஆகலாலும், பொச்சாப்புடையவன் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவனுகவே கருதப்படுவானெனபது இதனும் பெறப்படும். ஆதலினாலே தனக்கு இணைபிறிதொனறிலதாக வோங்கி உலகத்து இறவாது நிற்பதாகிய புகழை இழக்காதிருகக விரும்பும் ஒருவன் தன் பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம் முதலியவற்றால்

மகிழ்ச்சியடைந்து செருக்குற நேரிடும்போது, முற்காலத்திலே அதனாலாகிய மறதியினாலே கெட்டவர்களை நினைந்து அச்சங்கு

* புகழதிகாரம்-ல் வது செய்யுள்.

தனக்கும் உண்டென்று அஞ்சி அப்பொச்சாவாமையை யாவரிடத்தும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி ஒப்பக்கடவன் என்பதறிக.

மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது களிப்பால் வருவதாகிய மறதியானது ஒருவனுக்கு அளவுகடந்த லோபத்திலும் தீதா * மென்பதும்; காடு மலை மதில் அகழி எனனும் நான்களுளளே சிறியனும் மனத்தினகண் அச்சமுடையானாகு அவ்வரணகளால் பயனில்லையாதல் போலச் செல்வமெல்லாம் உடையராயினும் மனத்தினகண் மறதியையுடையார்க்கு ஆசசெலவத்தால் பயனில்லையெனபதும்; தனஞ்சற் காக்கப்படுந்தனபங்களே (தன செலாவபார்த்துப் பகைவர் செய்யும் தனபங்களோ வனாபடி) அவை வருதற்கு முன்பட அறிந்து காலமல் மாந்திருந்தவன் பின் அவை வந்து உற்காலத்துக் காக்கக்கூடாமையால் தனதாயை குற்றத்தை நினைந்து விசனப்படுவனென்பதும்; மறவாமைக குணமானது பகைவரிடத்து மாத்திரமே யளறித் தொழில்செய்வார் சுற்றதாரென்னும் தம்மவரிடத்தும் தாம் செல்வமுடையவராயும் பெருகிய காலதனிலும் சுருங்கிய காலத்திலும் எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாயிருத்தல் அதனாலாகாத நலனை பினபுசனல்லை யெனபதும்; இடைவிடாது நினைவும் தப்பாத அபுசரிப்பும் உடையாருக்குச் செய்யமுடியாத காரியம் மூவுலகிலுமில்லை யெனபதும்; நீதிநூலுடையார் உயர்த்துக்கூறிய செயல்களாகிய † மூவகை ஆட்சியும் ‡ நால்வகை உபாயத்தையும் § ஐவகைத தொழிலையும் $ அறுவகைக குணத்தையும்

* பகைவரை வெல்லுதலுகும் கொடியோரைத் தண்டித்தலுகும் வேண்டியதாகிய அளவினைக் கடந்தகோபம் தனனைக்

கொல்வதே யல்லாமல் ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், மற்றி அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையே கொல்லுதலால் அதனினும் தீதாயிற்று.

† மூவகை ஆற்றல் - அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

‡ நால்வகை உபாயம் - சாம பேதம் தானம் தண்டம்.

§ ஐவகைத் தொழில் - எளிய முயற்சி, செய்தாற் பயனுள்ளது, பெரும்பயன தருவது, ஐயமில்லாதது, பின்பு இனபந்தருவது.

¶ அறுவகைக் குணம் - சந்தி, விக்கிரகம், யானம், ஆசனம், துவைதீபாவம், சமாச்சிரயம்.

செங்கோன்மை

கண்டபடி செய்யாது முறைமையோடு ஆளுகை செங்கோன்மை எனப்படும் இது அரசர்க்கு அறிவதற்கு வகையாம்.

முறை செங்கோன்மை

அரசனுடைய அரசாட்சியில் செய்யப்படும் முறை(நீதி) பிழையாமை அரசன் முறையானது ஒருவனுக்கில் சாதாரண செல்வமாகிய கோல்போல இருந்தாலும் செங்கோலால் எனப்படுகின்றது (தண்டம் கோல்) அது மாறியிலலாத அரசனில் செய்யப்படுகின்ற ஆசின இது பொருட்டாகவேயன்றோ வைக்கப்பட்டது

ஓர்ந்துகண் ஓடா திசைத்தது இயாமாக்கு

சோர்ந்துஞ்செய் யாஞ்சோர்வு இலை. (கு)

(இ-ள்) தனக்கு வாழ்வாகுமாறு சொல்லுவதில் அதற்கு ஏதுவை, ஓர்ந்து கூடி, யாராலாயினும் பாவிக்கப்படும் கண்ணோட்டம் இல்லாது நீட்டம் செய்யப்படாமல் ஆராய்ந்து நல்ல மனமையை பொருந்தி, சோர்வு அதற்குரிய தக்கதுக்கு செல்லும் நாளிலாதிருமை ஆராய்ந்து, செயலைச் சோர்வு - அலட்சியமாகச் செய்தலில்,

பகைவர் அவர்கள் கடின ஆயுதம் இம்முறையைச் சார்ந்ததும் அதற்கு வழுவாமல் நடுவர் இன்னார் என்ற அரசனுக்கு இலக்கணங்களால் அதன் இறை என்னும் சிறந்தவரிடத்தும் எனப்பார் பாரமாடம் என்றும் அரசனிடம் இறை என்றும் அரசனுக்குச் செங்கோலென்பது யாது, நீதிகொன்றவர், களஞ்சிடுவோர், கருவியர் அகற்றுவோர், களவு வழிபடுபோர், கொலையஞ்சுவோர், பிறன் மனைவிழையாமை முதலியோரைத் தனபஞ்சயதல், பொருளாவாங்கல் யாகங்களுதல் என்னும் தண்டங்களுள் பொருந்துமாறு முட்டாமல் (தாட்சண்யத்தால் தடுக்கப்படாது) தண்டித்தித்த தன் குடிகளைக் காத்தித்த தானும் வருந்தாமல் ஆதரித்தலேயாகும். அதனால் அச்செங்கோல் அவனை

யும் காப்பதாகும். இதனைச் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது. முட்டாமல் முறைசெய்த முடிமன்னரில் முதன்மையானவர் மகனை முறைசெய்த மனுநீதிச் சோழனும் தன்னை குறைத்த பொற்கைப் பாண்டியனும் ஆவார் - அவர் சரிதத்தின் சாரம் பின்வருமாறு:—

திருவாரூரில் அரசுசெலுத்திய மனுநீதிச்சோழன் தனது ஒரேபுத்திரன் ஒரு பசுவின் கன்றின்மேல் அறியாது தன் இரதத்தை யேற்றிக்கொல்ல, அதனால் அக்கன்றின் தாய் மனம்வருந்தி தலைக் கண்ணுற்று, ஐஉருத்திரற்கு ஏதிலான தனபத்தை நீக்கமாட்டாதவனும், அப்பசுவினது துயரத்தைத் தானும் தாங்குவதே கருமமென்று நிர்மானித்து, தன் புத்திரனைக் கீழே கிடத்தி அவன்மேல் இரதத்தைச் செலுத்திக் கொன்று, கடவுளருளால் மீண்டும் அப்புத்திரன் உயிர்பெற்று எழப்பெற்றான்.

மதுரையில் அரசுசெலுத்திய பாண்டியர்களுள் ஒருவன் தன் பால் அடைக்கலமாக வைத்து அயலூருக்குச் சென்ற ஒருவேதிய னது மனைவியைப் பாதுகாத்துவரும் நாளில், ஓரிரவில் நகர்சோதனை வரும்போது அவ்வேதியன் வீட்டில் ஆண்குரல்கேட்டு ஐயமுற்று உள்ளே யார் என்று வினவிக் கதவைத்தட்ட, அப்போது அயலூரி லிருந்து அன்று வந்துசேர்ந்த அந்தணன் கதவைத்தட்டுபவன் யார் என்று கேட்க, அரசன் அச்சங்கொண்டு அங்குள்ள வீடுகளின் கதவுகளையெல்லாம் தட்டிக்கொண்டே போய் அரண்மனையை அடைந்து விடிந்தவுடன் மந்திரிகளை நோக்கி, தனித்திருக்கும் மகளிருள்ள வீட்டின் கதவை நடுராத்திரியிற்சென்று தட்டினவனை தண்டிக்கும்விதம் யாதென்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் அவன் கையை வெட்டவேண்டு மென்றார்கள். உடனே அரசன் தனகையை வெட்டிக்கொண்டு நடந்ததைச் கூறிப் பொன்னால் ஒருகைசெய்து தரித்துக்கொண்டு அதனால் அன்றுமுதல் பொற் கைப்பாண்டியனென்று வினங்கினான்.

முன் வான்சிறப் பதிகாரத்திற் கூறியபடி மன்னுயிர் வாழ் விற்கு மாறிலா ஆதாரமாவது மழையேயென்பது ஒப்பமுடிந்த.

கொடுங்கோன்மை ஈயக

உண்மையே யெனினும், அரசனது காவல் இல்லாவிடத்து அம் மழையினாலாகிய உணவின் பயனைக் குடிகள் அடைதல் அரிதென் பதும்; அரசனது செங்கோல் வேதமும் அதனாற் சொல்லப் பட்ட அறமும் * நிலைபெறுதற்குக் காரணமாயுள்ள தென்பதும்; தன் குடிகளிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அவர்களுள் தளர்ந் தார்க்கு வேண்டுமவை கொடுத்தலும், அவர்களுக்குக் கள்வர் முதலி யோரால் கெடுதிவாராது காத்தலும் ஆகிய நற்குணங்களை யுடைய அரசனிடத்து யாவரும் நீங்காத அன்புடையரா யிருப்ப தென் பதும்; நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட இயல்பாற் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனது நாட்டில் பருவமழையும் குறையாதவினை

வும் உளவாகா நிற்குமென்பதும்; செங்கோன்மை யில்லாத அரசனுக்கு அவனது வேற்படை பயன்படாதென்பதும்; வழக்கறிவிப்பவர்க்கு அடைதற்கெளியனாகி, அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து, நின்ற உண்மைக்குப் பொருந்த முறைசெய்யாத அரசன் பாவமும் பழியும் அடைந்து, பிறர்கெடுக்கவேண்டாது தானே கெடுவா † னென்பதும்; குடிகளிடத்தே குற்றம் உண்டானால் அதனை ஒழிக்கும்படி அவனைத் தண்டித்து அவனை அக்குற்றத்தினின்று நீக்கிப் பரிசுத்தனாக்குதலும், அவனில் மிகக்கொடியராய் உலகத்தாரைத் துன்பப்படுத்துவோரைக் கொல்லுதலும் அரசனுக்குச் சாதிதருமாதலால் அது அவனுக்குப் பழியாகாதெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ருக. கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அச்செங்கோலினது கோணுதற்றனமை. இங்கும் உவமானமான கொடுங்கோலின் பெயர் உவமேயமான அரசியின் மேலாயிற்று. செங்கோனமைக்கு மாறுகலால் இஃது அதன்பின் வைக்கபபட்டது.

* "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங் காவலன் காவலிற் றங்கா" ஆகலின், இங்கு அறமென்றது அவையொழிந்தவற்றையென்றறிக.

† "அல்லவை செய்தார்க்கறங் கூற்றம்"—நான்மணிக்கடிகை.

ஆயி அரசியல்

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். (யி)

(இ - ள்.) காவலன் - காப்பாற்றற்குரிய அரசன், காவானெனின - உயிர்களைக் காப்பாற்றுவனாயின, தருமமில்லாத அவனது நாட்டிலே, ஆ - பசுக்களும், பயன குணறும - பால் சுருங்கும். அது

தொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்து விடுவார். எ - று.

ஆபயன - ஆவினின்றுங் கொள்ளப்படும் பயன். அறுதொழிலாவன. வேதமோதல், ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல், ஏற்றல் எனபவை. இவை அந்தணாகுரியன. ஓதல், யாகஞ் செய்தல், ஈதல், உலகீகாமபல், படைபயிறறல், பொருதல் என் பவை அரசா அறுதொழில். ஓதல், யாகஞ்செய்தல், பொருளீட் டல், ஈதல், பசுகாத்தல், எருழல் எனபவை வைசியா றுதொழில். எவல் செயல், பொருளீட்டல, உழுதல், பசுகாத்தல் குயிலுவத் தொழில் செயல், காருகவினைகளாக்கல் எனபவை சூத்ரா அறு தொழில். இவற்றுள குயிலுவகத்தொழி-லகளாவன - மீதாற்கருவி களைக் கொட்டலும தோலகருவி களை யூதலுமாம்; காருக வினைக ளாவன - பட்டு நூலையும், பருத்திநூலையும் கொண்டு ஆடையாக்க லும் சுமத்தலும் எழுத்தலுமாம. அரசன் காவாநவிடதது அந்தண ராதியோர் தந்தொழில் மறப்பர்; அவவிதம் மறததலால் வைசிய சூதிரர் பசுவினைப் போறலர்; போறலராகவே பசு பால்கறவாது குன்றும்; குறையவிடத்து * அவியில்லாமையாலும், அவ்வவியைக் கொடுத்தாகுரிய அந்தணாதியா மந்திரம் † கற்பம் எனபனவற்றை ஓதாமையாலும யாகம் நடவாதாம; யாகம் நடவாதாகவே மேகம் மழைபொழிதலைச் செய்யாதாம்; மழைபெய்யாதாகவே தேவர்க ளுக்கும் இவ்வுலகத்திலே மக்களாற் செய்யப்படும் திருவிழாவும் பூசையும் நடவா; தானமும் தவமும் உளவாகா; எவவகை மேம் பாட்டினை யுடையவாக்கும் உலகியல் நடவாதெனபதாம.

* அவி - நெய் முதலிய தேவருணவு.

† கற்பம் - வேதாங்கம் ஆறினுள் ஒன்று.

பொருளை விரும்பிக் குடிகளை வருத்தும் அரசன் பகைமை பற்றிக் கொலை செய்பவர்களிலும் கொடியவனாவன் * னென்பதும்; அமைச்சர் புரோகிதரோடனாலித் தனித்து நின்று அச்சுறுத்திக் குடிகளிடத்து வரிப்பணமல்லாப் பொருள்வேண்டி நிற்கும் அரசன் வழிப்போகனை வாளாலெறிந்து வெருட்டிப் பொருள் பறிக்கும் கள்வனை யொப்பானென்பதும்; தன்னாட்டிலே தோன்றும் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து அவ்வாராய்ச்சிக்குப் பொருந்தக் காரியஞ்செய்யாத அரசனது நாடு நாடோறும் கெடுமென்பதும்; மேல் வினைவை எண்ணாலை முனைதல் செப்பும் அரசன் அச்செயலால் முனைச் சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளையும் பின் அது சம்பாதித்தற்குக் காரணமாகிய குடிகளையும் ஒருசேர இழப்பானென்பதும்; அவ்வாறு முனாதிசயபரனையும் குடிகளை யினப்பட்டு அழுதகண்ணீரே அவனது செல்வத்தைத் தீய்க்கும் கருவியாகுமென்பதும்; பொங்குமாலை யரசனைக்குப் புகல்வலை † யென்பதும்; தனக்குரிய பொருளோடு ஏனையதை மேலும் விரும்பி முறைதவறி நடக்கும் அரசனது நாட்டில் அடி நுதற் மேலானவை பொருளுடையாராகுமாதலால், அந்நாட்டு மக்களுக்கு அவ்வுடைமை வறுமையினும் கொடிதென்பதும் முதலிய தன்மைகளுங் கூறியதனாலாகுபெயர்களாம்.

ஐந. வெருவந்தசெய்யாமை.

அஞ்சாவது குடிகள் அஞ்சுவது. பகுதி எனது சொல்லப்படுகிறது மந்திரி முதலாகிய நான்கினையும் அஞ்சுவதும், தான அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மையிலே சேர்ந்தவாறு, இதனது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

---

* அவர் செய்வது ஒருபொழுதைக் கினபமேயாக, இவன் செய்வது எப்பொழுதுங் கினபமாதல்பற்றி இவனை அவரினுங் கொடியனெவான் எனறறிக.

† "இங்கிலதது மனனுதல வேண்டி ன இசை நடுக"

கானமணிக்கடிகை.—

அ ர சி ய ல்

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனுயி னெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும். (சு)

(இ - ள்.) அரசன், கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையும் உடையவனும், கண்ணிலன் ஆயின் - கண்ணோட்டமும் இல்லாதவனுயின், கெடுஞ்செல்வம் - அவனது பெரிய செல்வமானது, நீடின்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும், கெடும், எ - று.

வேட்டம் (வேட்டையாடுதல்), கடுஞ்சொல், மிகுதண்டம், சூது, பொருளீட்டம் (அநியாயமாய்ப் பிறர் பொருளை அபகரித்தல்), கள், காமம் எனப்பட்ட வியனங்கள் (வேதனைகள்) ஏழனுள் கடுஞ் சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்த செய்த லுள் அடக்கினர். கண் என்பது கண்ணோட்டத்தை உணர்த்துத லால் கருவியாகுபெயர். கடுஞ் சொல்லும் மிகுதண்டமும் செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்து அன்றியினுமென்பார் 'நெடுஞ் செல்வம்' என்றார். நீடுதல் - நீடித்தல்.

ஒருவன் தன்னின் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தலிடத்து அதனை நடுவாய்நின்று ஆராய்ந்து, பின்னும் அப்படிப்பட்ட காரி யம் செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்பத் தண் டிப்பவனே அரசனுவானென்பதும்; அவனிதம் தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது அளவிறப்பச் செய்வதுபோலக் காட்டி அளவு கடவாமற் செய்யும் அரசனிடத்துச் செல்வம் நீங்காது நிற்குமென் பதும்; குடிகளால் அஞ்சப்படுங் காரியங்களைச் செய்யும் அரசன் கடிதிற் கெடுவானெனபதும்; தன்னைக் காண வேண்டுவோர்க்கு

அரிதாகிய சமயத்தை உடையனுய்க் கண்டால் இனிமையல்லாத முகத்தினை யுடையவனது செல்வம் பேய் கண்ட செல்வம்போல் ஒருவருக்கும் பயன்படாதொழியுமென்பதும்; கடுமொழியும் கையிற் கந்த தண்டமும் அரசனது வலிமையை யழிக்குமென்பதும்; அரசன் அமைச்சருடன் ஆலோசியாது செய்தகாரியம் தவறியவிடத்து அவர்களைக் கோபிப்பானுகில், அவர்கள் அவனை அஞ்சி அகல, அதனுல் அத்தவறு நீர்த்தலும் இராச்சியபாரம் இனிது செலுத்தலும் இயலாதவனுய் இறுதியை யடைவானென்பதும்; போர்வருதற்கு

முன்னே தனக்குக் காப்பிடமாவதோர் அரண்செய்து கொள்ளாத அரசன் போர்வந்த காலத்திலே காப்பில்லாமையாற் கெடுவா னென்பதும்; கொடுங்கோலரசன் தன்னேடிணங்கிக் கொடுந்தொழில் செய்தற்கு உடன்படும் நீதிநூல் கல்லாதவரையே மந்திரிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்வா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

நூவு. கண்ணேட்டம்.

அஃதாவது தனதெதிரே பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே செய்யப்பட்டனவைகளை மறக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண் ஓடினவிடத்து நிகழ்வதாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. இது காட்சினியமென்றும் முகங்கொடுத்தலென்றும் சொல்லப்படும். முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுதலால் இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

பண்ணென்னுமொழிபாடற் கியைபின்மேற் கண்ணென்னும் கண்ணேட்டமில்லாத கண். (கூ)

(இ - ன்.) பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்றொழி

லோடு, இயையினறேல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், அதுபோல், கண் - கண்ணானது, கண் ணோட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத விடத்து, என் னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், எ - று.

பண் கண் என்பன சுறுதோன்றுத சாதியொருமைப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் (வீணை) முதலிய நூற்று மூன்று. பாடற் றொழில்களாவன யாழினிடத்து வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ் தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எட் டும், பண்ணல், பரிவட்டணை. ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வீளை யாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் ஏட்டும், கண்டத்தி னிடத்து எடுத்தல் படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணமுதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இப்பாடம் றொழில்களுடன் பொருந்தாதவிடத்துப் பண்ணல் பயனில்லாத விதம்போலக் கண் ணோட்டத்துடன பொருந்தாதவிடத்துக் கண்ணுல் பயனில்லை யென்பதாம். தாட்சணியம் ஒருவர்மேல் கண்சென்றவிடத்து உண் டாவதாயிருத்தலால் அக்கண்ணோத் தாட்சணியத்திற்கு இடமாக்கி னர். இறையிலுள்ள கண்ணென்பது 'கண்ணகன் ஞாலம்' என் புழிப்போல இடமென்னும் பொருளதாய் நின்றது.

அ ர சி யல்

கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற சிறப்புடைய அழகு அரசரிடத்தே உண்டாயிருக்கையாலேதான் உலகம் உண்டாகா நின்றதெனபதும்; உபகாரஞ்செய்தல், காப்பாற்றல், பிழைபொறுத் தல் என்று இவை முதலாய உலகுகடையாளுதல் கண்ணோட்டதின் னிடத்தும் நிகழ்வதாகுமென்பதும்; கண்ணோட்டமில்லாத கண்க ளாய பயனில்லையென்பதும்; அக்கண்ணோட்டமும் அளவுக்கு மஞ்சிலூறல் கெடுதியைப் பயக்குமென்பதும்; கண்ணோட்டமில் லாதவர் கண்ணுடையரல்ல ரென்பதும்; அவர் மரப்பாவையை

யொப்பாவ தொனபதும்; கண்ணுடையவர் கணேநோட்டம் இலரா தல் இல்லையெனபதும்; அரசர முறை செய்தலாகிய தமது தொழில் அழியாமல் மணிமுட்டஞ் செய்ய வேண்டு மென்பதும்; தம்மை வருத்துபவர்டத்தும் கண்ணோட்டமுடையவராகிக் குற் றஞ்செய்தோர் பொறுத்தலே வேந்தர்க்குச் சிறந்த குணமாகுமென பதும்; யாவராலும் விரும்பதகாத கண்ணோட்டத்தை விருபபுவோர் பழியினவர் தமக்கு கஞ்சிடக்கண்டு வைத்தும் கண் மறுக்க மாட டாமையால் அதனை புண்டு பினனும் அவரோடு பொருந்தல்* தொன பதும் இங்கு அறியதகக்கனை களாம்.

ருகூ ஒற்றுடல்.

அமைதாவது பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்று மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை (வேவுகாரரை) ஆளுதல். முன்னே சொல்லிய இலக்கணமுடையவனை அரச னுக்குத் தன்னுடு காக்கும்போதும் பிறர் நாடு பிடிக்கும்போதும்

* "முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பிக்க, நஞ்சு முண்பர் கனிகா கரிகர்"—நற்றிணை.

றொடல ாஉ

வேண்டுமனைவகளோச சொலலத தொடங்குனராதலால அவவிரணடு காரியங்களுக்கும அவசியம வேண்டுவதாகிய இது முனனே வைக கபபட்டது

ஒறறு முனைசானற நாலு மிவையிரணடு

மெறறறிக மனனவன கண (ச)

(இ - ள) மனனவன அரசன, ஒறறம - றொறறுமை, மு னை சானற புகழ நிலைநி நாலும - சி நாலும, ஓரை இரணடும - ஆகிய இவை யிரணடினையு, கண கண இரணடு கண்களுமாக, ெறிெனற தெளியககடவன, எ று.

ஒருவரை தன் சொல்லாலும் செயலாலும் எல்லாம் போயருக்கணம் அகம்கை நடந்தை யெல்லாம் அறிவிதலாலும், நூலானது அந்தந்தச்சமயங்களுக்குத் தன் அறிவு செல்லுமுடியாத தொழில்களையெல்லாஞ் சொல்லி அறிவிதலாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு வினாக்கணமாகவும் ஞானக்கணமாகவும் நிசயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவ னென்பதாம். வேந்தனை வேந்து என்று பண்பாகுபெயராற் கூறுவது போன்று ஒருவனை ஒன்று என்று தொழிலாகுபெயரா நடாப்பட்டது. தெற்றென என்பது தெற்றென எனத் திரிசொல் வடியாகப் பிறந்த ஒரு வினைமுற்று. தெளிதல் என்பது பகுத்தியாதல், தெற்றென்ன என்னும் செயவென்னும் வினையெச்சத்தாகும். அறிக இதனை ஒற்றினது பிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. அவ்வொற்றாவன இலக்கணங்களாவன—தன்காரியஞ் செய்வார் சுற்றத்தார் பணிவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரை ம் சொல்லாலும் செயலாலும் ஆராய்தலும், ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் அவர்க்கு சந்தேகிக்கப்படாத பாப்பார் வணிகர் முதலாயினோர் வடிவோடு பொருந்தி அவர் சந்தேகிக்கத அறியத் தொடங்கினால் கோபித்துப் பார்க்கின்ற அவர் கண்ணிற்கு அஞ்சாது நின்று சாமதான பேத தண்டமாகிய நான்கு பாயங்களும் செய்தாலும் மனத்திலுள்ளவைகளை வெளிப்படுத்தாதிருத்தலும், முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் போகக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம் போய் ஆராய்வேண்டியவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்து அவ்விடத்தோர் சந்தேகித்துப் பிடித்து எல்லாஉ அரசியல்

லாத தன்பமுஞ் செய்து கேட்டாலும் தானே வெளிப்படுத்தாதிருத்தலும், ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குளளாயினோர் கேட்கவல்லுய்ந்தோட்டறிந்த செயல்களிற் பின்னிற்கப்படாத துணியும் வல்லமையுடைத்தாயிருத்தலும்.

எல்லாரிடத்தும் நடப்பனவுகளை எல்லாவற்றையும் தினந்தோறும் ஒற்றினாலே விசாரித்தறிதல் அரசனுக்கு உரிய தொழிலாகுமென்பதும், அவ்விதம் செய்யாத அரசன் வெற்றியடையானென்பதும்; ஒற்றாயச் சென்றவந்த ஒருவனை ஒற்றப்பட்டாரோடு

கலந்து தினறு மாறுபடச சொலலு தலும கூடுமாகையால, அவன மறைவாயறிந்துவந்து அறிவித்த காரியததையும பினனும ஒரொறற னலும அறிந்துவரச செயது, ஒப்புமைகொணடு கொளளவேண்டு மெனபதும ; ஒறறரை ஆளுமிடதது ஒருவன மறறொருவனை அறி யாதிருகுமபடி ஆளவேணடுமெனபதும ; அபபடி ஆளப்பட்ட மூவரை ஒருபொருணமேமல மவறுவேறு விட்டால அம்மூவரு டைய செயகளும பயனல ஒதிருகுமாயின அப்பொருள மெய் யெனற தெளியபபடுமென்பதும, மறைந்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய ஒறறனிடதது செய்யும சிறப்பை அரசன பாரறியச் செயயாதிருகக கடவனெனபதும ; அப்படிச செய்தாலல சிறப்புப் பெற்ற இவன யாரெனறும, இது பெறுதற்குக காரணம யாதெனறும் வினவுவாரும பதில சொலலுவாரும அயலாராதலால், தனனுள்ளே அடககப்படும இரகசியங்களைத் தானே வெளிபபட்ட வலுவானெனபதும் இங்கு அறியத்தககவைகளாம்.

கூடி. ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம தளர்வில்லாமல் தொழில்செய்தலிலே எழுச்சியை உடைததாதலாம். ஒறறரால் கடந்தவை அறிந்து அவைகளுககு எறறதொழில் செயவோனுககு இஃது அவசியம வேண்டுதலால், ஒற்றுடனபின் வைக்கப்பட்டது.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. (கo)

ஊக்கமுடைமை ாஉன

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவா னது, உள்ள வெறுக்கை - மனவெழுச்சியென மிகுதியாம், அஃது - அம் மனவெழுச்சியை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - (மனிதரா கார்) மரங்களாவார், வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து வேற்றுமை வடிவு, மக்களாதலில - மனிதவடிவாயிருக்கையே, வேறில்லை, எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் நீத்தார்பெருமை யதிகாரத்திலே 'உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து' என்னுங் குறளினுலுமறிக. [இதன் பொருள் - நிடமான அறிவென்னும் அங்குசத்தினுலே பொறிகளாகிய யானைகள் ஐந்தையும் தத்தம் புலன்களினமேற் செல்லாமற் காப்பவன எல்லா நிலங்களிலும் மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற முத்தி நிலத்துக்கு ஓர் வித்தாவான் என்றவாறு]. மரமென்பது சாதியொருமைப்பெயர். மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றி 'மரம்' என்றும், மரத்தில் உண்டாம் பயன இல்லாமைபற்றி 'மகளாதமேல கேறு' எனறும் சொல்லினர். மரத்திற்குப் பயன பழமுதலானவையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மரக்கலம் இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும் ஆம். ஊக்கத்தினுல் முயற்சியும், முயற்சியினுல் பொருளும், பொருளினுல் கொடை (வறியார்க்கு ஈதல்) யும், கொடையினுல் புகழும் உண்டாமாதலால் ஊக்கமில்லாதவர்க்குப் புகழில்லை எனபதும், மேலே புகழதிகாரத்தில 'தோன்றிற புகழொடு தோனறுக அஃதிலார், தோன்றலிற் ரோனறாமை நனறு' என்றதனுல் ஊக்கமில்லாதவர் மனிதராய்ப் பிறதலிலும் விலங்காய்ப் பிறத்தல் கன்று என்பதும் பெற்றும். இதனுல் ஊககமிலலாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

• ஊக்கமில்லாதார் அவவூக்க மில்லாமையால் தாம் முன அடைந்து நின்ற பொருளைக் காகக்கும் ஆற்றல் இலராகி இழப்பராதலால், ஒருவரை உடையரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்த காணமாயிருப்பது ஊக்கமேயாகுமென்பதும் ; அவருக்கு அவவூக்கமுடைமையே நிலைபெற்ற உடைமையாகுமென்பதும் ; மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போமென்பதும் ; நிலைபெற்ற ஊக்

கத்தையுடையவர் கைப்பொருளை யிழந்தாரானுலும் அதற்காக வருந்தாரென்பதும் ; இவ்வூக்கம் முதலியவற்றுல் தளராமைக்குக் காரணமாகிய ஊக்கத்தையுடையவனைச் செல்வம் தானே சென்

றையுமென்பதும்; நீர்ப்பூகளின் தாள்கள் நீர் மிகுந்தமட்டும் நீளுவதுபோல மக்களும் தங்களது ஊகம் மிகுந்த அளவுக்கு உயர் வாரென்பதும்; முயாச்சி புடையார் உயர்ச்சியடைதல் விதிவச தனி னேலை ஒருவேளை கூடாமற்போயினும், அவா முயற்சியிலே தளாச்சி யில்லாமையால் இகழ்ச்சியடையாராகி, அப்போதும் புகழ்ச்சியையே யடைவரென்பதும்; யானையாரது அம்புகளின்மேலே புணபட்ட விடத்துத் தளராது தன் பெருமையை நிலைநாத்துவதுபோல், ஊக்கமுடையவர்களைப் பொருட்படுத்தாது முயலாது முடித்துத் தம் பெருமையை நிலைநாத்துவரென்பதும்; புலியைகாரட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த தந்தமும் உடைய தாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் ஊகத்தினையுடைய அப் புலிக்கு அஞ்சுமாறுபோலப் பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல் வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவரென்ப தும் இங்கு அறியத்தக்கதை கூறாம்.

கூக. மடியின்மை.

அஃதாவது நினைக்கப்பட்டனைகளைச் செய்யும்போது சோம் புதலில்லாமையாம். ஊகமுடையவர்கு ஒரோவிடத்தே குண வசத்தால் சோம்பல் வருதலைக் குறித்தது, இஃது அதனின் வைக் கப்பட்டது.

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லைந்தும்
கெடுநீரார் காமக் கலன் (கூ)

(இ - ன்.) மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - தூக்கமும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், கெடு நீரார் - இறக் கும இயல்பினையுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறும் மரக்கல மாம், எ - று.

மடியினமை ஈஉக

மடி நெடுநீர மறவி துயில எனறு முனனிறக வேணடியதான

மடியெனபது செயயுலை நோகஇ 'நெடுநீர் பறவி மடி துயில்' என நடுவே கிறது நெருமையாகிய காலபபணபு அகாலததில நடப பதான தொழிலினமேல கிடநது காலதாமததையுடைய செயல, மறறி, துயில எனறும மூனறும தாமதகுணதகுல உணடாகி மடியுடனநடபபனவாதலால மடியுடனஒருமிதஎணணபபடடன இறகும இயலபு வாழநாள நெடுதல மடி முதலிய காணகும இனபுறநானமை யுடையவாசநாகு இனபம தருவன போலக காணபிதது அவா எனிருமபிக கொணடவிடதது இன பதிமேல தளளுதலால, வாழநாளமகடடவாகுச செலவதனைத தருவது போலக காணபிதது அவா விருமபியேறிய விடதது கட லில விழசசெயயும நபபலி யொகுகும எனனும உவமானக குறிப புக காமகலன எனனுஞ சொல வாற பெறபபடடது காமகலன எனபதறது விருமபித தகுகும ஆபரணமெனறு பொருள கூறு வாருமுணடு [எபபடி மகலம மரணம சமீபிதவாகளுகுப பெருகக தருவதுபோலத தோனறி அவா விருமபி எறியவிடதது கடலிலே விழுதது மோ, அபபடிசய மடி முதலிய நாளகும இன பஞ சமீபிதவாகு இனபஞ செயபவை மேலத தோனறி அவா விருமபிகொணட விடதது துனபதிலே விழுதது மெனபதாம]

உலக நடையுளள வரைகும இடையரு தானுட பிறகத வரை விளகும குடியாகிய விளககானது ஒருவனது சோமபலாகிய இருள நெருகக மழுஙகிக கெடு * மெனபதும, அதனால தாம

* " இலலக விளககது இருள கெடுபபது " (அப்பர்தேவாரம்)
"பொருளெனனும பொயயா விளககம இருளதுகும"(திருக்குறள்)
எனனும கடசொகைகளுக கிணஙக எலலா விளக்குகளும இருளைக கெடுபபனவாயிருகக, மடியெனனும இருள குடியெனனும விளக கைக கெடுததலால, அவவிருளின வலிமை இததகைததெனபதை இஙகே குறிததுணாக

பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுபவர் சோம பலைக் கெடுத்தொழுகக் கடவரென்பதும்; விடத்தருவதாகிய சோம பலைத் தனனுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதவன் பிறந்த குடியானது அவனினும் முற்பட அழியுமென்பதும்; சோம்ப லிலே ஆசைப்படுதலால் திருந்திய முயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு குடி மடிதலோடு கெடுநீர் மறவி தயிலென்னும் குற்றங்களும் அதி காரிக்குமென்பதும்; சோம்பலுடையார் பெருஞ் செல்வம் பெற்ற ராயினும் அதனாற் பயன் பெறாரென்பதும்; அன்னவர் நட்பானர் மூன கண்டித்துப் புதுநிசொல்லி அதனாற் பயன காணுமையினாலே பின இகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லை கேட்பரென்பதும்; அரச னிடம்மே சாம்பலுண்டாயின் அஃது அவனைப் பகைவாக்கு அடிமை யாக்கு மெனபதும்; ஒருவன சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தாமதகுணத்தை ஒழிப்பானுயின் அவனது குடியுள்ளும் ஆண்மை யுள்ளும் அச்சோம்பலாலனறி முன்னை வேறு காரணங்களாலுண்டான குற்றங்களும் அவனது முயற்சியினால் ஒழியுமென்பதும்; * தன் அடியளவினாலே எல்லா வுலகத்தையும் அளந்திருமால் தாவியளந்த சுவர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும் மூன்று லோகத்தை யும் சோம்பலில்லாத அரசர் ஆளப்பெறுவ ரெனபதும்; இவ்வாழ்

† பலிச்சக்கரவர்த்தி யெனபவன மண்ணுலகத்தோடு வானுல கத்தையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஒரு பெரிய யாகத்தைச்செய்து தக்கார தகவிலாரென்னும் தாரதம்மியமின்றித் தன்னை அடைந் தோர் அனைவருக்கும் அளவிறந்த தானத்தைக் கொடுத்துவரும் நாளில், திருமாலானவர் காசிப முனிவருக்கு அதிதியினிடம் அவ தாரஞ்செய்து ஒரு குறுகிய வடிவுடன் வளர்ந்து அச்சக்கரவர்த்தி யிடம் சென்று மூன்றடி மண் யாசித்துப்பெற்றுப் பிறகு மகத்தான ஒருருக்கொண்டு, மண்ணுலகத்தை ஓரடியாலும் வானுலகத்தை மற்றோரடியாலும் அளந்து, பிறிதோரடியை அப்பலியின் தலை மேல் வைத்து, அவனைப் பாதாள லோகத்திற்குச் செலுத்தினா ரென்பது கதை.

வாசக்கு மடமையனறி உலகப பறறினையொழிதது முதலினை விருமபி முயலுவாகதும மடியினமை இனறியமையாததாகு * மெனபதும இககு அறியதகதகவைகளாம.

கூ. ஆளவினையுடைமை

ஆம்தாது துடிபிடாத மெயர டாநினை டைய தூதல. அம மெயமமுப சிபாசிய காரணம ஆ ர வினைபெயர ாரியத தா கூபபடடதால ஆது காயமாகு பெயராதும சேமபலைக கெடுத்தாலும தொமிலை முயறிய லலலாமல ஆளர கூரமையி னமேல, இது மடிபினைபினபி ாலைாக படடது

இனபம விழையான வினவினைறவான றனகேளிர
துனபம துடைதகுனடாக வினை (நு)

(இ - ள) இனபம விளைபாள தனகு இனபமை நிரும பாதவனகு, ஈரவிலமையாள தொரி ருடிசசலமேல விருமபு வோன, தன கேளிர சனை ாடை ருட பாரருமாகிய கேளிர ாகி, துனப பாரததின தினடனறி, தீரடை நு நீங்க, வான றும அதனைத தாங்குவதாகிய, ஈண ாறு ாம வே று

தன கேளிரைத தாங்குபவனை ாணைவா உருவகபபடுத்தி அதறகே ப ஜகேளிரைப பாரமெனற உருவகபபடுதகாது விடுத தமையால ஆம்கு ஏசதேசவுருவக மாய் று. கேளிரதி வறுமை யுந தீரதது ஈவரைக காதத்லுஞ செயய வலலவனு மெனவே, தனகு அனவ செயதி கொணடுதல மிகாலல வேணடுவ தலலையா *யிறறு. காரியமாகிய இனபததை விருமபாமல காரணமாகிய முயற சியை விருமபுவோன எலலாப பயனும தானடைவா லெனபதனால, காரணமாகிய முயறசியை விருமபாது காரியமாகிய இனபததை

* மடிமையெனு மொனறை மாதிதனமேரு வெனனே

விரும்புவோன ஒருபயனும் அடையானெனபது பெறப்பட்டது. இதனல் முயற்சியுடையவனது நனமை கூறப்பட்டது.

தமது சிறுமையை நோக்கி நாம் இத்தொழிலை முடிததல் அருமையையுடைத்தென்று நினைத்துத் தளராது முயற்சி செய்தால் அம்முயற்சியானது அவர்கு அவரிய தொழிலை முடித்தற்கேற்ற பெருமையை உண்டாக்குமெனபதும்; மேற்சொண்ட காரியத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யாது விட்டவரை உலகம் கைவிடுமெனபதும்; முயற்சி புடையவரே பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்ய வல்லவராவரென்பதும்; பேடியானவள் தனகைபழுள்ள வாளால பகைவரை வெட்டுதற்குக கருத்திடையவ ளாயினும் அஃது அவளச்சத்தால் முடியாதவிதம்போல, முயற்சியில்லாதவன தனிடத்துள்ள தேகபலத்தாலும் வேறு பொருள் முதலிய சாதனங்களாலும் பிறர்கு உபகாரஞ் செய்தற்குக கருத்துடையவ னுயினும் அஃது அவன் முயற்சியினமையால் முடியாதென்பதும்; முயற்சியுடையவ னிடத்துச் சீதேவிசென்று தங்கிச் சகலசெல்வாக்கும் வளரப்பாலெனபதும்; சோம்பலுடையவனிடதது மூதேவி சென்று வறுமையை அடைவிப்பாலெனபதும்; பயனைத் தருவதாகிய விதியில்லாமை ஒருவற்கும பழியாகாதாக, அறியவேண்டுமவற்றை அறிந்து தொழில்செய்யாமையே பழியாகுமெனபதும்; முயற்சித்துச்செய்த தொழில் ஊழ்வகையால் நினைக்கப்பட்ட பயனைத தாராதாயினும், முயற்சியானது உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தினை அளவுக்குத் தக்க பயனைத் தருமென்பதும்; பயனை விலக்குவதாகிய மளையும், அவ்விலக்கிற்கு இளையாமல் முயல்பவர், விலக்குவரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

கூடு. இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது தொழிலிலே முயல்பவன் வாழ்நாளாவது, பொருளில்லாமையினாலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மடுத்தவா யெல்லாம பகடன்ன துற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. (ச)

(இ - ள.) மடுத்தவாயெல்லாம தடைபட்ட விடங்களெல்லாவற்றிலும, பகடானைன - வண்டியைப் பூட்டிச் செல்லுங் கடாப் போலே தொழிலே மேற்கொண்டு செய்பவனை, உற்ற - வந்தடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே ர்ப்படுதலை, உடைத்து - உடையதாகும, எ - று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது வண்டியை யிழுத்துச் செல்லும் கடாவிற்கும் தொழிலே மேற்கொண்டு செலுத்துவானுக்கும் பொதுவாக நின்றமையினாலே, மணலுஞ்சேறு நிலம, மணல் நிலம், சேர் நிலம, மேட்டுநிலம முதலியவாகவும் தொழிலுக்குத் தடைகளாகவும் கொள்க. தடைமேற்பட்டபோது கடாவானது பக்கங்களில் உராய்ந்தும நின்றும் மூங்கை வாயினும காலைக்கா மடக்கி வைத்தும் தவழ்ந்தும அரிதாக வண்டியை இழுக்குமவிதம்போலத் தொழிலே மேற்கொண்டவன தடை மேற்பட்டபோது சரீரப் பிரயாசையை நோக்காமல் முயற்சிசெய்து அதனைச் செலுத்துவானென்பார் 'பகடன்ன' என்றார். இதனால் உண்மையறிவுடைய ஒருவன் வினையினாலே தனக்கு இடைபதானபங்கள நேர்ந்தவிடத்து அவைதாமும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக் கண்பொழுது நிற்பதாய் மூனத்தினிடதேதே உண்டாகும் சோட்பாடுகளாகலின அவவின் பத்தை விரும்பாதவனாகி, தன்னுடம்பு தினபத்திற்கு உரையிடமா யிருத்தலையும் வினையால் துன்பமடைதல் இயல்பாதலையும உள்ள படி உணர்ந்து அத்துன்பத்திற்கு அழியாமல் மனமகிச்சியுடையவ

ஞகி அதனுலே தொடங்கிய தொழிலை நன்கு முடிப்பானென்பது பெறப்படும்.

ளாடீச அரசியல்

தொழில் செயபவன அததொழில முடிவிரகுமடுவே இனபம வருமிடதது அதனாபதநிருது தளாசசியடையாமல அததொழில னனரக முடிநதவிடதமீத உணடாகும தனமையதான மகிழச சியை உடமொணடாரைஎல அவன மனவெழுசசியால அதனா பதநினதளனி அதமதாழிலச செயவனே முடிகுமவலலமை யுடையவனைவா மொணபாம எதசயைப பெரியதினபம சேரிடட விடதது அதகு மாறுப டமொனனை நினைக அதனபம யாளே மடுமெனபது, பாருளமொடோது அதனலவருமு இனபதனைதத தாம் ர தனிபாப ஒனபமியாது, அதுபெறுத பிற ருடன கலநது அனுபவிகுமு ஒருவன தெயரிகாட வறுமையுற வாினை முன அவனுைல ம வபடடவாகள தவினை விடு நீஙகா மல ம தயவுராதலால, அவன ம வறுன மதி இனபதனைத அடைபா மொனபது நலவிளை மை ஒரு இனபமாகுமிடதது அவ வினபதனைத தனுபவி மூக மொணடி மனதாரல விரும்பாதவன, நீவினையரமேல தனக தினபம வருமவிடதது துனபதனைத அனுபவிதது மகிழ மாடட மாதிரால வருநதாரென்னபது, தொழில செய ாடதது முடா யாமலுரு தனபதனைமேய தினகு இனப மாகக காபபதிகமொடமன தினை நடபினரால மடடுமேயனறிப பகைவராலு நனகு மதிகபடுவா மொனபதும இதகு அறியக தகதனைக்னா ம

அரச்யல முற்றிறறு

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியலே நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்கள் ஆறனது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லத்தொடங்கி, அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அமைச்சனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகாரங்களினாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

கூசு. அமைச்சு.

அமைச்சனது மந்திரியினது இயல்பு. அவ்வியல்பு அவன குணங்களும் செயல்களுமாம்.

மதிநுட்ப நூலோ டியைந்தார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. (கூ)

(இ - ள்) மதிநுட்பம - இயற்கையாகிய நுண்ணறிவை, நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடையராய மந்திரிகளுக்கு, அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்னிற்பவை - முன்னிற்பன, யாவுள - எவையுள, எ - று.

நுட்பமதி எனபது மதிநுட்பமெனற வந்து பின்மொழியாற்

பொரும் சிறந்து நிற்றலால் அது பினமொழிநிலையல். அம்மதி நுட்பம் வாழ்த்தவேண்டியதாதலால் முன்னே கூறப்பட்டது. நூல் என்பது நூலிழையுடையதாகும் அறிவையும் அதிநுட்பம் என்பது அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனையையும் உணர்த்துதலால் முறையே கருவியாகுபெயரும் பண்பர்குபெயருமாய் நின்றன. அதிநுட்ப மென்பதிலுள்ள அதி யென்பது வடமொழியில் மிகுதிப்பொருளை யுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; அது தற்சமமாய் நுட்பமென்பதனோடு தொடர்ந்து நின்றது. மூன்னிற்றல்

பகைவரது ஆலோசனைகளை தமது ஆலோசனையால அழியாது நிற்றல. இனி அதிநுடபமெனபதனை அதிநுட்பமெனறு பாடங் கூறி, அதறகு அதனின நுட்பம எவையெனறு பொருள கூறுவாருமுளா, அவவாறு கூறுபவா ஆலோசனைககு இனமாய் முனனே சுட்டபபடுவதொன நிலலாமையையும, அது இது முதலிய சுட்டுபபெயரகள இன எனனும ஐநதாம வேறறுமை யுருபு எாரவிடதது இன சாரியை பெறறு அதனின இதனின எனறு நிறபதனறி அகின இகின எனற நிலலாமையையும அறிந்திலா பகைவா ஆலோசிபபனவாறறை தாம அறிநது அழிதல அபபகைவாறிநது அழிககாதனவறறைத தாம ஆலோசிபபரென பது கருதது இதனால அவரது சிறபபுச சொலலபபடடது. மதிநுடபம இயலகையறிவம நூலறிவு செயறகையறிவும ஆம

மதிநுடபமும நூலறிவும உடைய ஒருவன தொழிலசெய்யுமபோது அதறகு வேணடும சாதனஙகளும, அதறகு ஏறற காலமும தனசெயயும நிதமும ஆவவிதத்தில செயயபபடும அவவரிய தொழிலகளும பொருநத எணண எலலையிருபபதுடன, அததொழிலை செயதலிலே சோமபலிலலாதவனும முயற்சியுடையவனும விஞ விலகுகளை உலகவியலகைபோடு அறிநதவ

ஞையும், ஒரு காரியத்தைத் செயதல் பலவிதமாகத் தோன்றினும் அவற்றுள் ஆராய்ந்து செயதலிலும, அது செயயுமபோது பலிக்கும விதம ஆராயந்து செயதலிலும, சிலரைப பிரிததல் பொருததல செயதலிலே அவாகளு நிகரே செயயத்தக்க தனது துணிவுபிறக்கும வகை சொலலுதலிலும வலலவனெயிருபபானெனப தும, அரசன அறிந்து சொலலிடவரத உறதிமொழிகளை மனதிற கொளளாமல மேலும அவரை இழிவபடுததிப பேசித தானும் அறியானேயாயினும, அகுறறம நேராகி ரவனைக கைவிடாமல் அவனுககு உறதியாளவைகளைச சொலலுதல மந்திரியினது முறைமையாகு மெனபதும, அரசன கனககு அறியாமையாற் செயத குறற நோகி அவனுககுத தீங்குசெயய நினைக்கும மந்திரி அவனுககு எழுபதுகோடி பகைவரிலும கொடியவனெவானெனப தும; செய்யபபடும தொழிலகளை முடிதததறகேற்ற கூறுபாடில்லா தவா அவைகளை முனனே அமைவுபட ஆலோசித்திருத்தும், செய் ஸ்ரலவன்மை

யும்போது அவை முடிவிலவாறே செய்யா நிற்பனென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூடு. சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் மந்திரியினது தன்மை நடத்துற்குக் காரணமான சொற்களைச் சொல்ல வல்லவனுகுதல். முன்னதிகாரத்தில் "தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச், சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு" என்னுந் திருக் குறளில் 'ஒரு தலையாச் சொல்லலும் வல்லது' என்றதையே விளக்கிப் பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால், இஃது அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகைபவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சால. (கூ)

(இ - ள்.) கேட்டார் - கட்பாய் வ ழுகொண்டவரை, பிணிக்

கும் - பின் வேறுபடாமற் கட்டும், ஐந்த - குணங்களை, அவாய் - விரும்பி, கேளாரும் - மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல்லாம் - மந்திரிகளுக்குச் சொல்லாவது, எ - று.

அக்குணங்களாவன வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல், பொருள் விளங்குதல், இனிதாதல், மேலாயபயனைத் தருதல், முறையின் வைப்பு, உலகம் மதியாமை, உதாரண முடையதாதல், ஒசையுடைமை, ஆழ்ந்த கருத்துடைமை என்பனவாம். அவைகளை

• அவாவுதலாவது அச்சொல் சொல்லுவான குறித்த பொருளையேயன்றி வேறு பதிதிருட்ப முடையயராலே கொள்ளப்பட்ட பொருள்களின் மேலும் கருத்துடையதாதல். அவாய் என்னும் செய்தனெச்சம் மொழிவது எனனும் செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாதார் என்பதற்கு நூல் கேட்டார் கேளாதார் எனவும் வினவினர் வினவாதார் எனவும் பொருள்

உரைப்பாரும் உளர். தகையவாய் என்பதற்குத் தகுதியையுடையவாய் என்று பொருளுரைத்தல் பொருந்தாது; நகைய எனனும் பன்மை மொழிவது எனனும் ஒருமையோடு பொருந்தாமையால். இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

மேலே கூறியபடி நட்பாய் ஏற்றுக்கொண்டவரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிப்பதோடு பகையாய் ஏற்றுக் கொள்ளாதவரையும் வேட்பச் செய்வதாயுமுள்ள சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமான குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம் உருவம், பருவம் எனபனவினால் வரும் தகுதி வேறுபாடுகளையும், அவைகளாலே தாக்கும் உவகையும் உணடாகிய உயர்வு தாழ்வுகளையும் அறிந்து, அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்ல வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் சொல்லுதல் உபாயதார நடை

யோடு பொருந்த நடத்தலும் இனிமையையும் நருதலாலும் தமது காரிய முடிதலினாலும் அதனிடச் சார்ந்த அறமும் பொருளும் வேறில்லை யென்பதும்; தாம் சொல்லிய கருத்தை சொல்லைப் பிறரால் மறக்கப்படாதபடி ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டு மென்பதும்; பிறாகருத்தை தாம் சொல்லுமிடத்தை யவர் பின்னும் கேட்டலே விரும்பும்படி சொல்லி, தான தமக்குச் சொல்லுமிடத்து அச் சொற்களிலே குற்றமுளவாயினும் அவை தோன்றாதபடி இகழாத அச் சொற்களின் பயனைக் கொண்டுணர்தல் அறிவுடையாரது செய்கை யாகுமென்பதும்; தான் எண்ணிய காரியத்தை அவை காரியமல் லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று கம்பும்படி பிறர்க்குச் சொல்லு தல் வல்லவனாகி, அவை மிகவும் பலவானிடத்தே னாயினும் சோர்வில்லாதவனாகிச் சபைக்கு அஞ்சாதவனைப் பேச்சில் பிறர் வெல்லுதல் முடியாதென்பதும்; சொல்லப்படுங் காரியங்களை ஒழுங்குபடக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுவாரது வார்த்தையை உலகம் விரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளு மென்பதும்; குற்றமற்றன வாய்ச்சிலவாகிய வார்த்தைகளை முனனே சொல்ல வேண்டியவை யும் பினனே சொல்ல வேண்டியவையும் அறிந்து சொல்லமாட்டா தவர் பலவாகிய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவ ரென்பதும்; தாம் கற்றுவைத்த நூல்களின் பொருளைப் பிறர் அறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர் கொத்தினிடத்தே மலர்ந்திருக்கும் மணக்காத பூப்போல் ரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்,

அஃதாவது செய்யப்படுந் தொழில்களை பொருளை மாத்திர மல்லாமல் அறமும் புகழும் தந்து நல்லவையாதல், சொல்லேயல் லாமல் செயலும் நன்றாகவேண்டு மென்கினாமையால், இது சொல் வனமையினை வைக்கப்பட்டது.

எற்றென் றிரங்குல ஞ்சுவற்க செப்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. (நி)

(இ - ள்) எற்றென்று - நான செய்தது எப்படிப்பட்ட

தென்ற, இரங்குவ - பின் தானே இரங்குந் தொழில்களை, செய்யற்க - ஒருகாலுஞ் செய்யாதிருக்க கடவன, செய்வானேல் - அல்லாமல் ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச் செய்துந் தானையறியினுமறியின, மறு - பின்னிருந்து, அனல - உலவிரங்கல்களை, செய்யாமை - செய்யாதொழிதல், நன்று - நல்லது, ஏ - று.

'இரங்குவ' என முன்னே வந்தமையினாலே பின்னே இரங்குவ எனக கூறாது, அதனை 'அனல' எனச் சுட்டியொழிந்தார். அவரிரங்கும் தொழில்களது பன்மையால், தொழில்களை பற்றி புண்டாம் இரக்கமும் பலவாயின. இரங்குந் தொழில்களைச் செய்து விட்டு அச்செயலுகளாகப் பின்னிருந்து இரங்குவானேயின, அதிதீரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமில்லாதவ னென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்கினறானென்றும், தன் பழியைத் தானே தூற்றுகினறானென்றும் எல்லாரும் இகழுவராதலால் பின்பு இரங்காமை நன்று என்றார். இரங்காமையும் நல்லதொழில் செய்வோர் செயலாதலால் உடன சொல்லப்பட்டது.

ஒருவனுக்குத் தானேயினது நனமை செல்வம் ஒன்றைமட்டுமே கொடுப்பதாயிருக்கத் தொழிலினது நனமை இம்மையில் ராசயி அங்கவியல்

அறம, பொருள, இனபம, புகழ், ஒளி, செலவாகு முதலியவைகளையும, மறுமையில் தான விரும்பிய பதவிகளையும கொடுக்குமெனபதும; புகழ ஆரமுதலியன பயவாத தொழில்களை ஒருகாலத்தும் செய்யகூடாதெனபதும, தெளிந்த அறிவினையுடையவர சிறிதுபொழுதிலே நீங்குவதாகிய இனபத்தை நோகி எபபோதும நீங்காத இழிவு அடையுந தனமையதனறெனபதையும, அவவிழிவை அடைதாலும வருவதாயுள்ள அதனாலமான வநதே தீருமெனபதையும அறிவராதலால, அவர தாம பிதகைப தனபதகிலை படவரினும அது சாதறபொருடடு இழிவான மதாழிலைச செயமாட்டா ரெனபதுர; ஒருவன தனமைபடைர காரணது பிறரை வறுமையா கணடிரகுந தனமையுமற ற னாளினும

அதனைக் குறித்தது. மூழி என்பதற்கு செய்யப்பட்டிருக்கும் தலை மீண்டும் என்பதும், கீலையாத பரல்களுடன் கூலையுள்ள பழியை அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார் என்பதும், அவிலாத்திய தொழில்களைச் செய்யும் அதனை பழியை தன்மேற் கொண்டு பொருள் செலவழிக்கும் காட்டியதும், அறிவுடையார் அப்பழியை சீமந்தக் கொள்ளாது தம்பியிடத்தில் வைத்தலே உயர்ந்ததென்பதும், பெரியோர் விலக்கிய தொழில்களைத் தாமும் விலக்கவேண்டும், பொருளைக் குறித்துக் செய்யத்தகாத அந்தொழில்களை தாயைவைப்பினும் செய்யலாம் முடியாமென்பதும், அவை ஒருவழியால் முடிந்தாலும் என்ன அனர்த்தத்தையே தருமென்பதும், ஒருவன் சீய தொழில்களைச் செய்து பிறரை அழச்செய்து கொண்டபொருளெல்லாம் இறைவனிலே அவனை அழச்செய்து போகுமென்பதும், நல்ல தொழிலால் வந்த பொருளைக் முன்னோர் இழந்தாலும் பின்வந்து பயன்கொடுக்குமென்பதும், இன்னபண்டம் வைக்கப்பட்ட பாத்திரமன்னபாண்டத்திலே வாழ்த்த தண்ணீர் அப்பாண்டத்தைத்தம் அதனிடத்துள்ள பண்டத்தையும் அழித்தத் தானும் அழியுமாப்போலவும், ஒருவனுக்குத் தீய தொழிலால் வந்த பொருளானது அவனையும் அவனிடமுள்ள வேறு பொருளையும் அழித்தத் தானும் அழியுமென்பதும் இவற்றால் அறியத்தக்கனவாம்.

வினைத்திட்பம்

ஆசிரியர்

ஆ. வினைத்திட்பம்.

ஒரு தொழிலைத் தப்பாமற் செய்து முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அஃதாவது முயற்சியையும் இதன்மேல் விளக்கும்.

ஊற்றுறா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டின்
ஆற்றென்ப சான்றவர் கோள். (உ)

(இ - ள்.) ஆய்ந்தவர் - முன்பு நீதிநூலை ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள் - துணிபு, ஊறு - பழுதுபடுந் தொழில்களை, ஓரல் - செய்யாமையும், உறாபின் - செய்யுந்தொழில் வழுவினாலே பழுதுபட்ட விடத்து, ஒல்காமை - அதற்குத் தளராமையும் ஆகிய, இவ்விரண்டின - இவ்விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், என்பர் என்ற நூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரியாயிருக்குந் தன்மையை மேற்கொண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிவைத் தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோர் சொல்லியபடி சொல்லுகின்றமையால், இங்கே வினைத்தூய்மையும் உடன சொல்லினர். பழுதுறுதலை யுடைய தனை முன்னே 'ஊறு' எனற் கூறினதினால் 'உறாபின' என்றும், வினைத்தூய்மையும் வினைநிட்பமுமாகிய இவ்விரண்டினிடத்தே பொருந்தியதென்பார் 'இரண்டினது' எனறும் சொல்லினர்.

செய்யப்படுந் தொழிலை முடிவிலே வெளிப்படும்படி அதற்கு முனனெல்லாம் *மறைத்துச் செய்வதே நிட்பமாகுமென்பதும்; அவ்விதமல்லாமல் நடுவிலே வெளிப்படுமாயின் அது செய்தவனுக்கு †நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்குமென்பதும்; யாம் இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச் சொல்லுதல்

---

* மறைத்துச் செய்தலாவது நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்னும் அங்கங்களோடு தானும் பகைவரும் நினைத்தலையும் பகைவர் தான் யோசிக்கும் வகையைப் பிறர் அறியாமலும், தான் அறிந்தவிதம், தன்னிலிருந்தவிதம், வடிவு, செயல், சொற்களால் அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும் அடக்கிச் செய்தல்.

† நீங்காத துன்பங்களாவன - பகைவர் முனனறிந்து அத் தொழிலை விலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும் செய்வாராதலால், அவ்விலக்குதல்களால் வருவன.

யாவர்க்குமெளிதாகுமெனபதும்; அதனை அச்சொல்லிய விதத்தாற்

செய்தல் யாவர்க்கும் அரிதாகுமென்பதாம்; ஒரு பொருளை அடைய எண்ணியவர் அப்பொருளை அடைதற்கு வழியாகிய தொழிலினிடத்து எளிமையுடையவராகப் பற்றுதல், அப்பொருளை அவ வெண்ணியபடியே அடைவரென்பதும்; மதியினது அச்சாணி வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைத் தாங்கி செலுத்துகிற வலிமையை உடைத்தாயிருத்தலைப்போல வடிவாற் சிறியராயிருந்தே பெரிய தொழில்களைத் தாங்கி நடத்தி முடிக்கும் எளிமையுடையவரும் உலகில் உளராதலால், அவரை வடிவினது சிறுமை நோக்கி இகழாது அவரது வலிமைமேற்கொண்டு அரசர்கள் மேலுயர்த்தல் வேண்டுமென்பதும்; மனந்தளர்ந்து செயலத்துணிவாகிய முதற்றொழிலினிடத்தும் பின் அசைதலில்லாமல் * ஆலசியத்தினை யொழித்தலுஞ் செயலமைவுறுமென்பதும்; முதலிலே மெய்ம்முயற்சியிற்றலைமேல் தமக்குத் துணைபலம் மிகவருமாயினும், அதுநோக்கித் தளராது முடியின்மேல் இனபம் பயக்கும் தொழிலை ஆராய்ந்து செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; மனத்தினிடத்தில் வலிமையிலாதாரைக் காட்டிலும் எளிமையிலாமை இருப்பினும் தொழில் முடியாமைகளைப் பற்றும் இடத்து அரிய செயல்களாம்.

கூடி. வினைசெயல்வகை.

ஆராய்ந்து அவ்வவ்வினையினையுடைய அமைச்சரைவன அத்தன செய்யுங் திறமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைகன்ற லொல்லாக்கால்
செல்லுவாய் நோக்கிச் செயல். (கூ)

(இ - ள்.) தொழில் செய்யுமிடத்து, ஒல்லும்வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெலலாம், வினை - தண்டஞ்செய்தல், நனறு - நல்லதாகும்; ஒல்லாக்கால் - அது கூடாதவிடத்து, செல்லும் வாய்நோக்கி-

* ஆலசியம் - செய்யலாமென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட தொழிலைச் செய்ய வேண்டுங் காலத்தில் செய்யாது சோர்ந்திருத்தல்.

மற்றை மூன்று உபாயங்களிலே கூறு முதலதோர் உபாயம் நோக்கி, செயல் - செயற்கட்டவர் வ ற

கூடுமிடம் - பகைவனிடத்தான வலியவறிய காலம் பகைவனிடமும் தான் வலியனெறிய சாதனம் தண்டமே ஆன்று எனறு கூறினார், மனத்தான் பய படுவது அதனடைதற்கு ஏகியாதலால் கூடாதவிடம் - பாதகமான வலினாகுத தான தெதுளனதால் மும் மூர்த்திகளுள் காலமாய அவனைக்கருதற்கால்தான இவ்வாதத காலத்தான் சாதகமிபதி தார வரனறும் உபாயங்களிலே அதன்தாதில முடிடு உபாயத்தார் செய்க எனறு கூறினார், அச்சாதனத்தினியலை தோரவெங்ற மீயாற நம முடையனவா யிருபபினு சமமதிர்சுச செயய பிரயோசனததால் தமமுளளோ ஒக்கிருந்த ல இதனலவலியான ஒபான வெலியான எனறு கிலை மூவகபபடுமெனபதும், அவற்றுள் வலிமாதது சாதனமும் கூறபட்டன

அலோசனைகு எலலாம் அலோசிபபனை நனி ஏது தபபாதெனறும் குணிலை - சாயாகுமெனபதும், அத ஏல தனிவுபெறாவரை ஆலா சலை மயபதி, அபடித தனிவு பெறற பினாலும் பிரயோசத்தில் கருமாரமபி கூறற மூடையதாகு மென்று தாரதது செயபமேலைடிய தாதி'ல விரைநதும் தாமதிதுசச செயபமேணடிய தெனிலது பாரமர மெ செயதலவேணடு மெனறது விரைநதுமும் பகைக்சுவாமி நீயினை குலறபோதத தடுமை டையவரப பினை வாராது கெடுகதுமெனபதும், ஒருவன தெனில செயபடுவிதது அறிவும பொருளும் ஆருபவாரு மம தினமயிடும பகைவர வலியும தனக காலமும அவாதகாலமும தான வலலதொனிலும அவரவலல தொழிலும தான வலலவிடமும அவர வலலவிடமும ஆகிய இவைகளை மயகமற ஆலோசிதுச செயதலவேணடு மெனபதும்; தொழில செயயுமிடதது ஆதி முடிதறகுளளதாகிய முயறசியையும அதறகுவரும இடையூறறையும அவவிடைஞரை நீகி முடிதகால தான அடையும பெருமபயனையும சீதாகசிச செயதலவேணடு மெனபதும், அவவாறறால செயயபடபெற தொழிலைச செயயத தொடங்கினவன அத்தொழிலை முனசெயது கைவநதவனது கருத

தினை யறிந்து தானும் அவ்வுபாயத்திலுலே செய்து பயனை அடைவானென்பதும்; மரங்கொண்ட யானையிலுலே அப்படிப் பட்ட பிறிதுமோர் யானையைக் கட்டுதல்போல், தொடங்கிய தொழிலிலுலே வேறுமொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதத்தை எண்ணிச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும்; அப்படிச் செய் யவே அந்தக்கிரமத்திலுல் எல்லாத் தொழிலும் இலேசில் முடியு மென்பதும்; தொழில் செய்பவன் தனக்கு நட்பினருக்கு நல்லவை கூடச் செய்தலிலும் தனது பகைவருடன் பகைத்துப் பொருந்தா திருப்பவரைத் தனக்கு நட்பாகக்கொள்ளுதல் நனறென்பதும்; ஆராய்ந்தெடுத்தியராகிய மந்திரிகள் தம்மின்மிகுந்த வலியவர் எதிர்த்த விடத்தே தமது அங்கங்கள் நடுங்குதலுக்குப் பயந்து அங்கிலைக்கு வேண்டுவதாகிய சந்திசெய்யுமாயின், அவ்வலியவரைத் தாழ்த்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுவதென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூடிடு. தூது.

தூதானது பொருந்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை. அவரிரண்டினையும் முன் வினைசெயல் வகை என்றமையால், இங்கு அதனின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன், சொல்லியது சொல்லுவோனெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமான னாவான் ஆகலாலும் பின்னோன் அவனிலுங் காற்பங்கு குணங் குறைந்தோன் ஆகலாலும் இங்கு அமைச்சியலாயிற்று.

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுரைப்பான் றலை. (எ)

(இ - ள்.) கடன் - வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறை மையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலங்கருதி - அவர் செவ்வியார்த்து, இடனறிந்து - சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடத்தைத் தெரிந்து, எண்ணி - சொல்லும் வழியை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் - அவ்விதம் சொல்லுவோன், தலை - தூதரில், மிக்க வன், எ - று.

செய்யுமுறையாவது வேற்றரசர் நிலையும், தன்னரசனிலையும், தன்னிலையும் சென்றுக ஆராய்ந்து அவைகளுக்குப் பொருந்த வேற்றரசரைக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் அவ் வேற்றரசரது குண முதலியவற்றை அறிதலும். செவ்வி - தன் சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்த தாகலால் 'காலம்' எனலுற்ற. இடன் - தனக்குத் துணையாவார் கூட இருக்கின்ற இடம். எண்ணுதல் - தான வந்தகாரியத்தைச் சொல் லும் விதமும், அதற்கு அவர்சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப் பின தான்சொல்லுமவைகளுமாக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே யெண்ணுதல். வடநூலார் தான் வருத்தக் கூறலான, கூறியது கூறலான என்னும் இருவகோடி ஒலை கொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை கடையென்று வகுத்துக் கூறினு ராகலின், அவர்மதமுந் தோன்றத் 'தலை' என்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது.

தன சுற்றத்தாரிடத்து அன்புடையவனாய் அவர்க்குத் தீங்கு வராமல் தானே காத்து நடத்தலும், மந்திரித்தொழில் செய்தற் கமைந்த குடியிலே பிறந்து தன் முன்னோரது நூதிபல்லைக் கேட் டறிதலும், ஆசர்சாதி விரும்பும் குணமுடையவனாதலும் தூத னுக்கு இலக்கணங்களாகுமென்பதும்; தம்மரசனிடத்து அன்புடை மையும், அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும் அறிவுடைமையும், அவை களை வேற்றரசரிடத்துச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையும் தூதரைக்க வரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்களாகு மென்பதும்; இயற்கையாகிய அறிவும் கண்டார் விரும்பும் தோற்றப் பொலிவும் பலரோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட கல்வியுமென நன்கு மதித்தற் கேதுவாகிய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையவன் தூதுசெல்லுதற்கு உரியவனுவா னென்பதும்; வேற்றரசர்க்குப் *பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்துக் காரணவகையால் தொகுத்துச்

---

* பலகாரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பல வும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனுல் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாலும் சொல்வது சருக்கமாயிருத்தலாலும் உடம்படுவர் என்றறிக.

சொல்லி † இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து வெய்ய சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களால் மனமகிழச் சொல்லு பவனே தன்னரசனுக்கு நன்மையுண்டாக்குந் தூதனுவானென்ப தும்; நீதிநூல்களைக் கற்றுத் தான் சென்ற கருமத்தைப் பகையரசர் மனங்கொளச் சொல்லி அவர் கோபித்துப்பார்த்தால் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது ‡ காலத்தோடு பொருந்த அது முமக்சத்தக்க உபாயத்தை அறிபவனே தூதனுவானென்பதும்; அத்தகைய தூதனுகுப் பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டுத் தாய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம் போல்வார்க்கு தீமை இயல்பெனறு சொல்லி அவர் கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டுத் தனக்கு அவர் மந்திரிகள் தூணையாந்தன்மையும், இதுசொன்னுல் இவர் தீன்பஞ்செய்வாரென்று ஒழியாமைப் பொருட்டுத் தூணிதலுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற் பொருட்டு மெய்ம்மையும் ஆகிய இந்நான்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிலக்கணங்களாகுமென்பதும்; தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுதற்குரியவன் தனக்குவரும் தீன்பத்திற்கு அஞ்சி அவருக்குத் தாழ்வான வார்த் தையை வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத வலிமையையுடையவனுவா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எ. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம். இது 'வேந்தவாம் பண்புடைமை' என முன்னதிகாரத்திலே "அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம், பண்புடைமை

† இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் தமது மன மகிழச்சொல்ல அவ்வினிமையில்லாமை தோன்றுமையால் உடம் படுவர் என்றறிக.

‡ அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனு லன்றி வேறொன்றால் முடியுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்க வேண்டுதலால் காலத்தோடு பொருந்த அறிதலும் இலக்கணமாயின.
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

தானைப்பான் பண்பு" என்னு முதற்குறளிலே வேண்டப்பட்ட படியால், அதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

போற்றினரியலை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. (கூ)

(இ - ள்.) அமைச்சர், போற்றின் - தம்மைக் காத்துக்கொள்ள வெண்ணினால், அரியவை - அரிய பிழைகள், போற்றல் தம்மிடத் திலே வராமற் காக்கக்கடவர்; கடிதபின் - அவைகளை வந்தவைக ளாகக் கேட்டு அவ்வரசர் சந்தோஷிக்கால, தேற்றுதல் - அவரைப் பின் தெளிவித்தல், யார்க்கும் - எவருமையர்க்கும், அரிது - கூடாது, (ஆதலால்) எ - று.

அரியபிழைகளாவன - அவராமே பொறுத்தற்கரிய பிழறுத்தல், அரசருக்கு உரிமையாயுள்ள மகளிருடன் கூடுதல், கிடைத்தற்கரிய பொருள்களை அபகரித்தல் என்றிவை முதலாயின. அவைகளைக் காத்தலாவது ஒருவன் செய்திய பிடத்துத் தகுமோவென்று சந் தேகப்படாமல் தகாதனவோ வென்று நம்புவிடி நடத்தல். பின் ஒரு வழியால நம்புவித்தாலும் கடல கொண்டவரைக் கண்டவிடத்தில் லாம் கடனகொடுத்த பொருள் தோன்றும் விதம்போல் தம்மைக் கண்டவிடத்தில்லாம் அவரிய பிழைகள் நினைக்கப்படுதலால்

'யார்க்குமினி து' என்றார்.

விரைவில் மாறுபட்டுக் கோபிக்கும் தன்மையுடைய அரசர், மிக நீங்கினால் குளிர் நீங்காது மிக நெருங்கினால் சுடுவதான நெருப்புப்போல், மிகநீங்கினால் பயன்கொடாது மிகநெருங்கினால் மதியாமைபற்றி வருத்துவராதலால், அவரைச் சேர்ந்தொழுகு வோர் அவரை மிகநீங்காமலும் மிக நெருங்காமலும் நெருப்பிற் குளிர்காய்வார்போல் நடுவிடதது நிரகக்கடவரென்பதும்; அவ்விதம் அரசரைச் சேர்ந்தொழுகுவோர் அவர் உணபன அணிவன அவரது மேன்மை என்ற இவைமுதலாக அவர்க்குச் சிறப்பாக வரியவற்றை அவர்க்குச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சித் தாம் விரும்பாதிருக்க வேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் விரும்பாதொழியவே, அவ்வச்சம் நோக்கி அவ்வரசர் தாமே எல்லாச் செல்வமும் தருவரென்பதும்;

அரசியல்

அரசரால் அநுபவிக்கப் படுவற்றை விரும்பினவர்க்கு அவ்விருப் பம் கேட்டைத் தருமென்பதும்; அரசர் முன்னிலையில் ஒருவன் காதிலே சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகைத்தலையும் செய் தால் அவர் தங்குற்றங்கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வாராதலால், அவை செய்தலாகாதெனபதும்; அரசன பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்போது அது ஆராய்தற்குரிய பொருளாயிருந்தாலும் அதனைச் செவிகொடுத்துக் கேளாமலும், அவனை வலிந்து விளவாமலுமிருந்து, அவன் தானே சொல்லிற் கேட்கக் கடவரென்பதும்; அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது அவனது மனக்குறிப்புக் காரியத்தி லன்றிக் காலம் வெகுளி யுள்ளிட்டவைகளில் நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும் சொல்லுதல் பயன்படாமற் போதலால், அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது குறிப்பினை அறிந்து, சொல் லுதற்குத் தகுந்த காலத்தையும் நோக்கி, அவன் உடம்படாத காரியங் கள் முடிவுபெறுமையாலும், பயனில்லாதவையும் பயன் சருங் கியவையும் ஆகிய காரியங்கள் செய்தலை அவன விரும்பாமையாலும் அத்தகைய காரியங்களை நீக்கி, அவனுக்கு வெறுப்பில்லாதனவும் வேண்டுவனவுமாகிய காரியங்களை அவன மனம் விரும்புவழி இனி

யவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லக்கடவரென்பதும்; பெரும்பயனுள்ளவையுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாகிய காரியங்களே அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, பயனில்லாதவற்றைத் தானே கேட்டாலும் சொல்லாது விடக்கடவரென்பதும்; இவர் எமக்கு இனியவரென்றும் எமக்கு இன்ன முறையினை யுடையவரென்றும் அரசரை அவமதியாது அவரிடத்து நின்ற * ஒளியோடு பொருந்த நடக்கவேண்டுமென்

* ஒளி - காப்புக்கடவுளாம் கரியமாலானவர் திருமகளுடனே திருப்பாற்கடலில் ஆலிலையென்னும் அமளியிலமர்ந்து அறிதுயில் கொண்டு அவனியை யளித்து ஆதரித்தாற்போல, தாம் உறங்காதிற்கவும் உலகங் காக்கின்ற அரசரது தெய்வத்தன்மை. அதனோடு பொருந்த நடத்தலாவது - அவர் சேவகரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வாயின், தாமும் நீக்கப் படுவரென்பதாகுந்து.

குறிப்பறிதல் ரசக

பதும்; கல்லறிவினையுடையவர் அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டோமென்று கருதி அவன விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடையாது, தமமை முனனேயாராகவே கருதி அஞ்சி நடப்பாரென பதும்; அரசனுக்கு யாம பழையோமெனக கருதித தமககு இயல் பல்லாதவைகளைச் செய்யும உரிமை அவனிதம செய்பவர்க்குக் கேட்டினைத்தரு†மெனபதும இங்கு அறியதகவைகளாம்.

எக. குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் நினைத்தலை வாய் சொலலாமலறிதல், இது, மன்னரைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமாகலால் அதனபின வைக்கப்பட்டது

நுணணிய நென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால

கணணல்ல கில்லை பிற. (ய)

(இ - ள்.) நுணங்கியமெனபார் - யாம் படப அறிவுடைமேம் எனறிருககும் மநதிரிகள, அளகருங்கோல - அரசரது கருத்தை அளக்குங் கோலானது ; காண்டகால ஆராயுமிடதது, கணணலலது- அவரது கணகளலலாமல, பிற - வேறு, ஆகலு, எ - று.

அறிவினது நுட்பத்தை அவயறிவுடையார மேலேறறி 'நுண் ணியமெனபார' எனறு கூறினதிறல இஃது இடகது நிகழ் பொரு ளின் பண்பு இடதனை மேலாய உடசாரவழககு. இடம

† அரசன் பொறுககாது கருதகமபொழுதில அப்பழைமை நோக்கி முகங்கொடாமல உயிரைக கொதலால, அவன வேண்டா தன செயதறகுக காரணமாகிய உரிமை கேடுதரும் எனறறிக.

• " பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொளளார் - வெகுளினும்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரும்
ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு" — நீதிநெறி விளககம்.

[காதன்மை - அன்பு. உண்டே - உண்டோ இல்லை யென்றபடி..]

ளருயி அ ர சி யல்

வுடையார இடதது நிகழ்பொருள அறிவு இடதது நிகழ்பொரு ளின பண்பு நுணமை ஆகுமிதம, வடிவு, தொழில, சொல என பலவு முதலாகப பிற கருகதளகளின அளவைகள பல, அவை யாவும முனனறிநதவிடததே அவராலே மறைககப்படும ; பாவை மனததோடு கலததலால அவவிடதது மறைககபபடா தெனபது பறறி, ஆதனையே பிரிதது கூறினார இனி அளகருங்கோல எனறு பாடங்கூறி நுட்ப அறிவுடையெ மெனறிருககும அமைசசரை அரசா வருத்துங கோலாவது கணணெனற சொல்லி, தனது கோபடபாவையால அவவரசது மகாபகுறிடபினடறிக எனற கருத்தாகக கூறலாமுமா இதனால நுணணிடருவி பாவை யெனபது சொலலபபடடது

ஆனா அறிவினை புகழ்ப அமைசசன அரசனால குறிகக படட காரியததை அவன சொலல லெணடாவகை அவன முகதது

ஞானம் கணவிலேயும் பாராதனிவாமென்பதும், ஒருவனுடைய மனத்தினிடத்திலே நிச்சயமானது சந்தேகப்படாமல் உணர்வா மென்பதும், தன் குறி புத்தியும் விதத்தைப்பற்றிநது அதனால பிரா குறிப்பயிருக தானமாடயவரு யிருப்பாமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எச - அவையறிதல்.

அஃதாவது நாச்சேர்ந்திருந்த சபையினது இயல்பை யறிதல காரியமு சொல்லுங்கால் அவை குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இது வும் வேண்டுதலால், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

அவையறிதாராயந்து சொல்லுஞ் சொல்லின்

தொகையறிந்த தூயமை யவர். (சு)

(இ ள) சொல்லின தொகை சொல்லின கூட்டத்தை, அறிந்த தெளிந்த, தூயமையவர் பரிசுத்த குணமுடையவர், தாம னறு சொல்லுமிடத்து, அவை அப்பொழுதுள்ள சபையை, அறிந்து தெளிந்து, ஆராயந்து - ஆராய்ந்து, சொல்லுக சொல் லுக்கடவர், எ - று.

அவையறிதல் ஈறுக

சொல்லின் தொகையெனவே, செஞ்சொல் (வெளிப்படைச் சொல்), இலக்கணச்சொல் (உரியபொருளை விட்டு அப்பொரு ளின் சம்பந்தியை யுணர்த்துஞ் சொல்), குறிப்புச்சொல் (செம் பொருளும் இலக்கணப் பொருளுமு அல்லாத வேறு பொருளை யுணர்த்தும் சொல்) எனனும் மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமனவை கொள்ளல். சபையென்றது இங்கு அச்சபையின அளவினை. அவ் வளவு மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வு எனை மூவகைப்படும். அறிதல் - தம் மோடு நாகரி அறிதல். ஆராய்தல் - இச்சபையிலே சொல்லப்படுங் காரியம் இது, சொல்லும்விதம் இது, சொன்னால் அதனமுடிவு இது என்று இவை யுள்ளிட்டவைகளை ஆராய்தல்.

சொற்களின் கடையாய * ஆராய்ந்தறிந்தவர் சபையில் ஒன்று சொல்லுங்கால் அது கேட்குதலில் விருப்புடைத்தாயிருத்தலே ஆராய்ந்தறிந்து, சொற் குற்றம் பொருட்குற்றமென்னும் இருவகைக் குற்றங்களும் இல்லாததாய் மிகவும் தெளிந்து சொல்லப்படவேண்டு பது ; சொல்லின் வகையறியாதவர் சபையின் அளவறியாது பேசத்தொடங்கி நகுபடுவது மென்பது ; அறிஞரால் தம்மின் மிக்காரும் தம்மைப்போற்றாரும் இருக்கும் சபையில் தமது நூலறி வும் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்துரைத்து, அறிவிலாரது சபையில் தாமும் அறிவிலார்போல் இருக்கக்கடவரென்பதும் ; தம் மின் மிக்காரையெய்தின் தங்குணமாகவும், அவர்பொருட்டும், அவர் சொல் லுதற்குமுன்னே சொல்லற்ற லுண்டாகிற குற்றமும், சொல்லா விட்டால் வருகிற நலமுமாட்டும் அறிந்து அடங்கும் அடக்கம் ஒரு வர்க்கு இது கண்டிறன்று பிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்க ளெல்லாவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததாருவமென்பதும்; விரிந்த நூற்பொருள் களை உட்கொண்டு அவைகளின் மெய்ம்மையை அறியவல்லவர் சபையில் வல்லாரெனருவனை சொல்லிழுக்குப்படுதல் முதலியவைதற் பொருட்டு நனிகூறியில் நிலைபெற்றருவன அந்நெறியினின்றும்

---

* சொற்களின் கடையாவது - மூன்னர்க்கூறிய மூவகைச்சொல் லும் செம்பொருள் இலக்கணப்பொருள் குறிப்புப்பொருளெனனும் அருத்தத்தை உணர்த்தும் விதம்.

தவறிக் கூடாவொழுக்கத்தனதலே யொக்குமென்பதும் ; குற்றமறக் கற்றவரது சபையிலேயே கற்றவரது கல்வி விளங்கித் தோன்று

மென்பதும் ; நல்லார்சபையில் நல்லபொருள்களே அவர் மனங் கொள்ளச் சொல்லுதற்கு உரியவராயவர் அவையறியாத புல்லறி வாளரிருந்த சபையினிடத்து மறந்தும் அவைகளைச் சொல்லா தொழியக் கடவரென்பதும் ; சொல்வாராயின், தமக்குரிய சபை யை அறியாமையைக்குறித்து நல்லார் சபையும்,சொன்னபொருளை அறியாமையால் புல்லர் சபையும் அவரை இகழுமென்பதும் ; அவ்விதம் புல்லர் சபையிற் சொன்னசொற்கள் மீசாறிறங்கிய அமிர்தத்தையொத்துக் கெடுமென்பதும இங்கு அறியத்தக்கவைக ளாம்.

எஉ. அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங் கால் அச்சபைக்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கற்றூர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். (ச)

(இ - ள்.) கற்றூர்முன - பலநூல்களையும் கரைந்தூர் சபையி னிடத்து, கற்ற - தாம் கற்றவைகளை, செல - அவர் மனங்கொள் ளும் வழியால், சொல்லி - அஞ்சாது கூறி, தாங்கற - தாம கற்ற வைகளிலும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருள் - அவ் வதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர், எ - று.

எல்லாம் ஒருவருக்குக் கற்றல் கூடாமையால் வேறுவேறுய கல்வியடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும்படி சொல்லக்கடவர ; சொல்லவே, அவரும் அவை களையெல்லாம் சொல்லுவாராதலால், மற்றைக் காசுப்பெறுதலை யெல்லாம் கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று. இதனால் அவையஞ் சாமையின் ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அவையஞ்சாமை—நாடு ாருக

சொற்களது தொகையெல்லா மறிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவர் கற்றவல்ல சபை மூடசபை என்கிற சபையின் வகையினையறிந்து, கற்றவல்ல சபையில் ஒன்று சொல்லும்போது, அச்சத்தாற் பிழை படச் சொல்லா ரெனபதும்; கற்றோர் சபையினிடத்தே அஞ் சாமலே தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும் வகை சொல்ல வல்லவர் கற்றவரெல்லாரிலும் இவர் நன்றாகக் கற்றவரென்று உலகத்தாராற் புகழப்படுவாரென்பதும்; சபையில் அஞ்சாது பேச வல்லவர் சிலரேயென்பதும்; வேற்றரசர் சபையில் அஞ்சாமல் அவர் சொலலிய சொற்களுக்கு உகதரஞ் சொல்லுதல் நிமித்தம் அமைச்சர் செரல்லிலக்கண வழியாலே வாத செற்ப விதண்டை களும் சலசாதிகளு முதலிய அளவை(தருக்க)நூல்களைக் கற்றல் வேண்டுமெனபதும்; சபையிலே பேசுதற்கு அஞ்சுவோர் கற்ற கல்வி யுரைகளுக்கிலே அதனை யஞ்சும் பேடியின் கையிலுள்ள வாளைப்போன்று பயனற்றதாகு மென்பதும்; கல்லவர் சபையில் குற்றமாச் சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அவற் றுற் பயனில்லை யெனபதும்; நூல்களைக் கறறிருந்தும் அவைக ளாலே யெனை அறிந்திருந்தும் கல்லவரிருந்த சபையை அஞ்சி அவ் விடததில்லை சொல்லாதவரைக் கல்லாசவரிலுங் கடையரென்று உலகம் சொல்லுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியலில் அமைசீயல்

முற்றிற்று.

எ ச. ந ா டு.

இனி அவ்வாசனலும் அமைச்சனலும் கொண்டு செலுத்தப் படுவதாய் மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண் டும் சிறப்பினையுடையதாகிய நாடு ஓதிகாரத்தினாலே சொல்லு கின்றார். அஃதாவது இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறை மையும் இதனுள் விளங்கும்.

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. (அ)

ளருச அ ர சி ய ல்

(இ - ள்) பிணியிலாமை - நோயில்லாமையும், செல்வம் - பொருள், விளைவு - நெல் முதலியவற்றின் விளைவு, இனபம்-சுகம், ஏமம் - காவல், எனநின்ற பயனுடைமையுமாகிய, இவையைந்து - இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, அணி - அழகாகும், எனப - என்று தூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

பிணியிலாமை - நிலநூலத்தால் வருவது. செல்வம் - கப்பல்களிலும் வண்டிகளிலும் வியாபாரிகள் கொண்டுவரும் பொருள்களும், வரிப்பணமும், சுரங்கத்தில் கிடைக்கும் பொன் முதலிய உலோகங்களும், நிலத்தில் விளையும் தானியம் பயறு முதலிய உணவுப் பொருள்களும், மலையில் விளையும் பலவகை மரங்கள், பிறவுமாம். இனபம் - இருநிழாவும் மேன்மேலும் சாஸ்திரநூல் உடைமையாலும், அனுபவிப்பவை உடைமையாலும், நிலநூலோடு நன்மையாலும் வாழ்வார்க்கு உள்ளே கிடப்பது. காவல் எனமேல் அரசன் காவலும். வாழ்வோரா காவலும், அரணகாவல் என்க. பிறதேசங்களிலுள்ளாரும் இந்தநாட்டுப் பிரஜை யாவரேனும் பாவமகற்று எதுவாகிய அதனாலுந் இந்தநாட்டில் சொல்லப்பட்டது.

அத்தகைய நாடானது குன்றாத விளைவினைச் செய்யும் உழவரும், * தூங்கோதா நூதன்மா முதலாகிய அரிவர்களும், எந்நாளுங் குறையாத செல்வத்தினையுடைய வாணிகரும் கூழைபும் பெரியினை புடையதாய், அரசனது நீதிநூலை மிகாபெயல், பெயல் நாணமை, ஈலி, விட்டில், கிளி எனபவற்றால் வருந்தீங்கும், அடைமழை நிற்றல் வேறாசர் கிட்டுதலால் வருந்தீங்கும் இல்லாத விளைவினை புடையதாயிருக்கு மெனபதும்; பிறநாடுகளிலுள்ள மனிதர் கூட்டமும், பசு எருமை முதலாகிய விலங்கினக் கூட்டமும் தமது நாட்டிலே பகைவர் வந்து தங்கி ஏதுவில்லாவது அரசன் முறை தப்பா

மாவது உணவில்லாமையாலாவது சண்டையிட்டு மடிவதாலாவது அவற்றைத்

* "நறவுஞ் செய்வாருமிடம் பயறுஞ் சிறவாகுமஞ்சிடம்" எனுஞ் சூத்திரமும். [சீவகசிந்தாமணி - இதனபொருள - நறவே ராங்கதநாடு முத்தியடையுமாறு நல்லதவத்தினைச் செய்பவாகுமிடம், மறுமையின்பங்களுக்கு இலக்கமாக நடைதுசீவார்க்கும் அங்நாடு க்கவிடம் என்பது.]

தாங்கி அதன்மேலும் தன்னரசனுக்கு இறைப்பொருள் முழுதையும் உடன்பட்டுக் கொடுக்குமென்பதும்; உழவருடைமையாலும் மிகவினைதலாலும் அந்நாட்டிலுள்ளார்க்குப் பசித்துன்ப மில்லையென்பதும்; நிக்காற்றும் மிக்க குளிர்வெப்பங்களும் உண்ணப்படுமவைகளது தீமையும் இல்லாமையால், அங்கு நோய்த் துன்பமில்லையென்பதும்; அரசன் வலிமையும், எப்போதும் மாறுபடாமல் நிலைத்திருக்கும் சேனையும், காடு நீர் மதில் மலை என்னும் கால்வகை யரண்களும் உடைமையால் அங்குப் பகைத்துனபமில்லை யென்பதும்; சாதி பற்றியும் சமயம்பற்றியும் உண்டாகும் சங்கேத (கட்டுப்பாடு) வசத்தால மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டமும், உடனிருந்து கொண்டே பாழாகச செய்யும் * உட்பகையும், சமயம்வந்தால் அரசனை அலைக்கின்ற கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் அந்நாட்டில் இல்லையென்பதும்; அரசனது வலிமையாலும் கடவுட்பூசை அறங்கள என்றிவைகளைச் செயதலாலும் அந்நாடு கேடறியாதகாய் அரிதின கெட்டதாலுலும் அப்போதும் தன வளம் குறையாததா யிருக்குமென்பதும்; கீழ்நீரினையுடைய ஞெணலுகளையும் சிறுகுளங் களையும், மேல் நீரினையுடைய ஏரி ஆறுகளையும் மழைகாலத்தில் உட்கொண்டுள்ள நீரை வெயிற்காலத்தில் வெளிப்படுத்தும்

மலையையும், அழியாத நகரத்தையும் தனக்கு அவயவங்களாகவுடைய தெனபதும்; குடிகள் தேடி வருந்தாமல் அவர்களுக்குச் சகல பொருள்களையும் கொடுக்கவல்ல †தெனபதும்; மேற்கூறிய குணங் களை எல்லாவாறுலும் நிறைந்திருந்தகாயினும் அரசனுடு பொருந்து தல் இல்லாதவிடத்து அந்நாட்டிற்கு அக்குணங்களாற் பயனில்லை யென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

* உட்பகை - வழியிலத்துப் பொருள்பறிப்போர் கள்வர் கோள் சொல்லோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி புலி கரடி முதலா கிய மிருகங்களும்.

†"பொருள் செய்வார்க்கு மஃடதிம்" என்றாபிறரும். [சிவக சிந்தாமணி - இதனபொருள் - நிலையாத பொருளைச்சேர்க்கவிரும்பு வார்க்கும் அவர்கள் அதனைத் தேடி வருந்தாமல் அடைவதற்கு அவ் வேமாங்கத காடு இடமாம் என்பது]

ராஜ்ய அரசியல்

எடு. அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவு வந்தவிடத்து, அதற்கும் அரசனுக்கும் காப்பாதற் சிறப் புப்பற்றி வேறோர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் இவ்வதிகா ரத்தால் சொல்லுகின்றார்.(அஃதாவது இன்னதெனபதும், அதிகார முறைமையும இதனுள விளங்கும.)

உயர்வகல திண்மை யருமையிற் நான்கின்
அமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். (க)

(இ - ள்.) உயாவ - உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், திண்மை - வலிமையும், அருமை - அருமையும, எனறு சொலலப்பட்ட, இக் நானகினை - இந்நானகினை, அமைவு - முறுதியையுடைய மதிலை,

அரணெனறு - அரணெனறு, நூல் - நூலோர், உரைக்கும் - சொல் லுவர், எ - று.

அமைவு அதனையுடைய மதிலுக்காதலால் பண்பாகுபெயர். நூல் அதனை ஆக்கியோராகாதலால் காரியவாகுபெயர். உயர்வு - எனிக்கு எட்டாதது. அகலம் - புரத்தோராகுத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும், உளளிடதோர்கு நினை த்தாழில் செய்தறகாந் தலையகலமும். நிண்மை - கருங்கல் செங்கல்களாலே செயதலால் குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளாலே சோதற்கருமை. பொறி கள்-எந்திரப்பாலைகள். அவையாவன:—† "வளைவி ற் பொறியுமயிற் செறி நிலையுங், கருவிரலுகமுங் கல்லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெங் கையும் பாகடு குழிசியுங், காய்பொன னுலைஞுங் கல்லிடு கூடையுங், தூண்டிலுந் திடகு மாண்டலை யடுப்புங், கவையங் கழுவும்புதையும் புழையு, மைவிதத் தலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ், சினவெறி சிரலும் பனியம் பணையு, மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்" எனறிவை முதலாயின.

† சிலப்பதிகாரம் - (இதனபொருள்) - வளைந்த தானே யெய்யும் எந்திரவில்லும், கரிய விரலையுடைய குரங்குபோ லிருந்து சேர்ந்தாரைக் கடிக்கும் பொறியும், கல்லையுமிழும் அரண் ளாதல

மேற்கூறிய மதிலேயன்றி அதன்புறதிலே செயற்கையா லமைக்கப்பட்ட எந்நாளும் வற்றாத நீரையுடைய அகழியும், அதன புறதிலே இயற்கையாலமைக்கப்பட்ட நீரும் நிழலுமில்லாத மரு (பாலை) நிலமும், அதன புறத்திலேயுளள மலையும, அதனபுறதிலே யுள்ள நெருங்கிய காடும் நாட்டிற்கு அரண்களாகுமெனபதும்; அவ கவணும, காய்நிறைதலால் சோந்தாரை வருதலுவதாய கையும், செம்புருகுமு, (அன்றி அங்ஙனம் இறைதலுற்குப் பாகுகாயுங் குழிகளுமாம்), உருகுகாய்ச்சி யெறிதறகு எளிதுபட் டிருக்கும் உலைகளுமு. இடங்கணிப பொறிகளுக் கல்லிட்டுவைக்கும் கூடையும், தூண்டில் வடிவாகப் பணனிப் போகட்டுவைதலுக

இடங்கு நீங்கி மதில் பறையாரைக் கோதை வலிகெழும கருவியும், கழிகோல்போலக கழுதகிற் பூட்டி முறுகுகுஞ் சங்கிலியும், (கயிறு தத் தொடக்குமாம்), ஆண்டலைப்புள் (கோழி) வடிவாகப் பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியைக கொத்தி மூலோயைக் கடிகெழும் பொறி கிணைகளும், இடங்கிலேயின மரியதத்தர்ளும் இருப்புக கையும், கழுக் கோலும, அமபுகட்டி ம, எவறைகளும், பர்ரைக் ைகதுகிப் போகட்டவிட்டமும (அணரிக மதை யளவாபபடி கர்கவி தொடங்கி காற்றம தலாமுமாம், சாணப்புக் கூடெலாபாரும சிற்றம புகள் வைகதெய்யும இயந்திரமெனபாருமுளர்). மதிற்றலையைப் பற்றுவாரைக் கையைப் பொதிர்கெழும வாஙிப்பொறிகளும் (இனிக் கதவோடு சேராதபடி வைதக கிணைகழுவெனினும் அமையும்), மாற்றார் மேற் சென்று கண்ணைக் கொதறும சிச்சிலிப்பொறியும், மதிற்றலையில் எறிலுருடலெக கோட்டாற் கிழிக இரும்பாற் செய்தவைதத பன்றிப பொறியும், மூங்கில் வடிவாகபபண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும், கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே கிலத்திலே வீழ விடுமரங்களும், கணையமாரும், கோலும், குத்தமும், வேலும், சூலமும் முதலியனவுமாம. பிறவும் - சதக்கினி, தள்ளி வெட்டி, களிற்றுப் பொறி, விழுங்கும் பாம்பு, கழுக்குப் பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, நகர்ப்(ஆட்டுப்)பொறி, அரிநூற்பொறி என்பனவும் என்பது [இஃது அடியார்க்கு கல்லார் உரை.]

ாருஅ அ ர சி ய ல்

வாண் புறத்தோராலே கொள்ளுதற்கரியதாயும், அகத்தோாக்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாயும், புறத்தோரால் அழிவடையுமனவில் அது வாராதபடி உதவிக்காக்க வல்ல அரசனிடத்து அன்பும் மானமும மறமும் சோர்வினமையு முடைய வீராளே யுடைத்தாயும் இருகுமெனபதும ; அதனால் அது அறிவு ஆண்மை பெருமையெனனும் மூவகைவலிமையு முடையவராய்ப் பிர்மேற் செல்வார்க்கு அவவிதம் செல்லுங்கால் அவர் உரிமை மகளிராயும் பொருளாயும் பிர் அபகரியாமற காப்ப தோடு, .அப் பெருமை தொலைந்து முடிவுவந்தவிடதுக் கடலி

னமேல் உடைந்த கப்பற்காரர்மேற்போன்று சேறு காப்புக் காரணத் தனால் அடைந்திராமையும் காகரும் இப்பிணையுடையதினைப தும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

எக. பொருள்செயல்வகை.

இளிப் பெரும்பாலும் தாட்டாலும் அரணாலும் வளர்க்கவும் காக்கவும் படுவதாகிய பொருளைச் சம்பாதித்தலின் விதம் இவ்வதி காரத்தால் சொல்லுகிறார். (அஃதாவது இன்னதென்பதும் அதி கார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்).

அன்பிளம் பாலும் மன்பின குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. (எ)

(இ - ள்.) அன்பு ஈன - அன்பினால் சுரக்கப்பட்ட, அரு ளென்னும் - அருளென்கின்ற, குழவி - குழந்தையானது, பொரு ளென்னும் - பொருளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - செவிலித்தாயால், உண்டு - வளரும், எ - று.

சமபந்தம் பற்றுமலே வருத்தமவடைந்தவரிடத்துச் செல்வ தாகிய அருள் சம்பந்தம்பற்றிச் செல்லும் அன்பு மிகுந்த விடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை 'அன்பீன குழவி' என்றும், அது வறிய வர்மேற் செய்வது அவ்வறுமையை நீக்கவல்ல பொருளுடையவர்க்

பொருள்செயல்வகை ாருகு

காதலால் பொருளை அதற்குச் 'செவிலி' என்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாகாமல் தானே எல்லாப் பொருள்களையும் உதவி வளர்த்தலால் 'செல்வச்செவிலி' என்றும் சொல்லினர்.

ஒருபொருளாகமதிக்கப்படாத அறிவினரிடத்தும் இழிகுலத்தாரிடத்தும் பொருள உண்டாயின அறிவாளரும் உயாகுலத்தாரும் அவரிடத்திலேபோய் கிடாராதலால், ஒருவனுக்கு அப்பொருள் போனால் பொருள் பிறிதொனறில்லை யென்பதும்; எல்லா நன்மையும் உடையவராயினும் பொருளிலாரை யாவரும் இகழ்வ ரென்பதும்; எல்லாத் தீமையும் உடையவராயினும் அஃதுடை யாரை யாவரும் உயாச்சொல்வ ரென்பதும்; பொருளென்னும் * பொய்யா விளக்கானது தனனைச் சம்பாதித்தவர்கு அவர் நினைத்த இடத்தெல்லாம் சென்று பகைமையானும் இருளாக கெடுக்கு மென பதும்; அப்பொருளைச் சம்பாதிக்குமிடத்து நீதி விலக்கி அரு ளோடும் அன்போடும் ஈட்டவேண்டுமென்பதும்; அவ்விதம் நல்ல வழியிலே சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள் சம்பாதித்தவருக்கு கட வுட்பூசை தானமாகிய அறத்தினைச் செய்தற்கும் இனபமனுபவித் தற்கும் உதவியாய்நின்ற, அவ்வா ன பயனுகிய புகழையும் வீட்டையும் பயகு மென்பதும்; நாம பிரிடதற்குச் செய்யும் கருணையோடும் பிறர் தம்மிடத்துச்செய்யும அன்பாலும் கூடாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துள வார்த்தவைத்த நீரைப்போல ஈட்டிய வனையுங் கொண்டிறந்ததலால் அப்பொருளீட்டத்தை விரும்பாராகி நீங்கக்கடவ ரென்பதும்; வைத்தாரிருந்து மீளாக நெடுங்காலம் நிலத்தினாகீழ்க் கிடந்து பின கண்டெடுத்ததும் தாயாதிகள் பெரு தனமைய பொருள்களும், மரக்கலங்களினாலும் வண்டிகளிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரிப்பொருளும், பகைவரை வென்று திரையாகக்கொள்ளும பொருளும் அரசனுடைய பொருள்களாகு மென்பதும்; பொருளுள்ளவன் மேற்கொண்ட தொழில் அச்ச மும் வருத்தமுமின்றி இனிது முடியுமென்பதும்; பகைவரது

* பொருள எல்லாக்குமங்களாலும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றியும் பகையாகிய இருளைக் கெடுத்தல் பற்றியும் பொய்யா விளக்கெனப்பட்டதென் றறிக.

செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுதம் பொருளாயிருத்தலால், தமக்கு மேன்மையுண்டாகக் கருதுபவர் பொருளைச் சம்பாதிக்கக்கடவ ரென்பதும், இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

எ - படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளிலுல் ஆவதாய் வெல்வதாகிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே படை மாட்சி சொல்லுகிறார். அஃதாவது சேனையினது நன்மையாம். (அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்).

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. (எ)

(இ - ள்.) தானை - சேனையாவது, தலைவந்த - பகைவராலே வருக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த, போர் - படையின போரை, தாங் குந்தன்மை - விலக்கும் வகுப்பை, அறிந்து - தெரிந்து வகுத்துக் கொண்டு, தார் - அவரது தாங்கிப்படையை, தாங்கி - தன்மேல் வராமல் தடுத்து, செல்வது - தான அதன்மேலே செல்வதே எ - று.

படைவகுப்பாவது மியூகம்; அஃது எழுவகை உறுப்புகளை யுடையதாய், வகையால் நான்காய் விரியால் மூப்பதாம். அவயவம் எழாவன - உரம், இறக்கையிரண்டு, மத்தியம், பிரதிக்கிரகம், பிரிட் டம், கோடியென்பவை. வகை நானகாவன - தண்டம் (சேனையைக் குறுக்காக நிறுத்தல்), மண்டலம் (பாம்பு மண்டலமிடுவதுபோல நிறுத்தல்), அசங்கதம் (வேறு வேறாக நிறுத்துதல்), போகம் (யானை, தேர், குதிரை, காலாட்களை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நிறுத்துதல்) என்பவை. விரி மூப்பதாவன - தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரி ஆறும், போகவிரி ஐந்தும் என்பவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் இங்கே சொல்லப்புகில் விரியும். அவையெல்லாம் வடநூல்களிற் கண்டு கொள்க.

தேர் யானை குதிரை காலாள எனனும் நானகுறுபபுக்களாலும் நிறைந்து போரிலே காயம்படுதற்கு அஞ்சாது நினறு பகையை வெல்வதாகிய படை அரசன செலவங்கள எல்லாவறறுளளும் முதனமையாகிய செலவமெனபதும்; அபபடை மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப் படை என ஆறுவகைப்படுமெனபதும; அவறறுள் அரசன்முன னோரைத தொடஙகிவரும மூலபபடை அழிவினமையால் வீரமும எப்பொழுதும் தமது நிலைமையில தாழாமையும, ஊழிறுல் குனறவு வந்தவிடதது உயிர வாழாமையும உடையதாபும, அரசனிடதது அனபுடைமையால பகைவரால வஞசிகபபடாததாயும இருகக மெனபதும; அஃது அதனமையதா யிருத்தலால் தான சிறிதாய விடததும அரசனுககுப போரில் அழிவுவநதால தன்மேலே காயம் படுதறகு அஞ்சாது நினறு தாஙகும செளரியததை யுடையதெனப தும; பகைவரைக கடிநிறகொனறு நிறறறகேதுவாகிய தறுகணமை யும், அரசனுககுத தாழ்வுவராமற காததறகேதுவாகிய மானமும், தோறறோடுவோ முதுகின்கண் வாளை வீசாமைக கேதுவாகிய முன வீராயினோ செனற நல்வழியிலே செல்லுதலும, பகைவரால் வஞ் சிகபபடாமைக கேதுவாகிய (அரசனுல்) நமபப்படுதலும் அம்மூலப படைக்கு அரணுகுமெனபதும; அததகையபடை அலங்காிகக பட்ட தோ யானை குதிரைகளுடனும பதாகை (பெருங்கொடி), கொடி, குடை, பல்லியம (சஙகீதம), காகளம் (எககாளம) முதலிய வற்றின தோற்றப்பொலிவாலே பெருமையை அடையுமெனபதும இக்கு அறியததகக்வைகளாம்.

எஅ. படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அச்சேனையின வீரமகுதியாம். அதிகார முறை னமயும் இதனுலே விளங்கும்.

பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதனெஃகு. (கூ)

(இ - ள்.) தறுகண் - பகைவரிடததே மூகங்கொடாமற செய்

வந்தாயின், முகங்கொடுத்து அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு, ஊராண்மை - உபகாரஞ்செய்தலே, அதன் - அதற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப - என்று நூலோர் சொல்லுவர், எ-று.

என்ப என்பது எஃகு என்பதனோடும் பொருந்தி நின்றது. ஊராண்மை - உபகாரஞ் செய்யுந்தன்மை. அஃதாவது தனதுசேனை முழுதும் போரிலிறக்கத் தனியனுயகப்பட்ட இலங்கைக்காசனை இராவணனது நிலைமையைப் பார்த்து, அயோத்திக்காசனை இராமபிரான் போர்செய்யாது இன்று போய் நாளை உனது சேனை யோடு போருக்கு வரக்கடவாயென்று விட்டாற்போல்வது. மற்று - அசை. இதுவும் "கான முயலெய்த வம்பினில் யானை, பிழைத்தவே லேந்த லினிது" என்னும் முன்பாட்டும் தழிஞ்சி. தழிஞ்சி - இரங்கத்தவரை எதிராது தழுவல்.

வீரனெனப்படுவானொருவன் காட்டில் ஓடுகிற முயலைத் தப் பாமல் எய்த அம்பை எந்ததலினும் வெளியிலத்திலே நின்ற யானையை எறிந்து தப்பிய வேலை எந்ததலைத் தனக்குச் சிறப்பாக மதிப்பானெனபதும்; தன் கையிலேந்திய வேலினால் யானையை யன்றி எறியானென்பதும்; கோபமிகுதியால் வேறொரு வீரனால் எறியப்பட்ட வேல் தன் மார்பிலே பிளந்து புதைந்ததை யறியா னென்பதும்; பகைவரை வெகுண்டு நோக்கியகண் அவர் வேலைத் கொண்டெறிய அதற்காற்றாது அந்நோக்கை யழித்து இமைக்குமா யின் அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாகக் கருதப்படுமாதலால் வீரர் அதனைச் செய்யாரென்பதும்; வீரனானவன் போரில் காயப்படாத நாட்களைத் தனக்குப் பயன்படாது வீணாகக் கழிந்த நாட்களாகக்

கருதுவானென்பதும்; புகழை விரும்பிய வீரன் உயிரை விரும்பா னென்பதும்; வீரர் போர்பெற் றறியாமையால், அது பெற்றால் தம் முயிர்ப் பொருட்டு அஞ்சாதவராய்த் தம்மரசன் அது வேண்டா வென்றுதடுக்கினும் விலா*ரென்பதும்; இன்னது செய்யேனெனில்

---

* "புட்பகத் தேவ னுகலிற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப".—புறநானூறு. இதன்பொருள்—புட்பக விமானத்திற் செல்லும் தேவனுக ஆதலால் யாம் போரிற் சென்று பகைவரோ டெதிர்த்து மடிவோமென்று தம்முள் நீங்குதலில்லாத வீரர் தம்முடைய பூரித்த தோள்களைக் கைகளால் தட்ட என்பது.

நட்பு

நகவெனத் தாங்கூறின சபதம் தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாகவல்ல வீரரைக் குற்றங்கூறுவா ரில்லையென்பதும்; வீரர் தம்மரசன் தாம்செய்த உபகாரங்களை எண்ணி உருகியழுமாறு போரில் இறப்பரெனபதும்; அததகைய இறப்பானது இரந்தாயி னுங் கொள்ளுந் தகுதியையுடைய † தெனபதும இங்கு அறியத் தக்கவைகளாம்.

எஉ. நட்பு.

இனி அப்படைபோல் அரசனுக்குத தொழிலிடத்து உதவுவ தாகிய நட்பினை ஐந்திகாரம் உடம்பாட்டு வாய்மையும் பன்னிரண் டதிகாரம் எதிரமறை வாயிலாலும் சொல்லதொடங்கி, விதிமுக வதிகாரம் ஐந்தினுள்ளும முதலிரண்டில நட்புச் சொலலுகின்றார். அஃ தாவது இனனதெனபதும் அதிகார முறைமையும இதனுள் விளங் கும்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பினதுபோல
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. (க)

(இ - ள்.) நட்பின - நட்புப்போல், செயற்கரிய- சம்பாதித்துக் கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக் கின்றன; சம்பாதித்துக்கொண்டால், அதுபோல் - அதுபோல,

வினைக்கரிய - பகைவர்செய்யுங் தொழிலுக்குப் புகுதற்கரிய, காப்பு-காவலரணவை, யா - எவைகள், உன - இருக்கினறன, எ - று.

நட்புச் செய்தறகு ஆலாரைப் பெறுதலும், பெற்றுல் செய்யும் உபாயமும், செய்தால வேறுபடாமல் நிமறலும மூதலானவை அருமையாகலால், நட்புப்போல் செய்தற்கரியனவில்லை எனறும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்காராதலால் அதுபோல் போர் வாராமற் காத்தறகு அரிய காவலில்லை எனறும் சொல்லினார். நட்பு இயற்கை செயறகையென இருவகைப்படும. அவைகளில் இயற்கைநட்பு பிறப்புமுறையாலாகியதும் தேயமுறையாலாகியதும்

† சுற்றத்தார் அழ வீட்டினிடதது நோயினால சாவார பழவினைப்பயனையே அடைதலால், அப்போது அந்த வினையால வானுலகத்தை அடைவிகரும் இறப்பு இங்கய கொளளத்தக்க

என இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலால் அது சுற்றந்தழாவில் அடங்கிற்று; மற்றது பகையிடையிட்ட தேயத்தாகலால் அது துணைவலியென வலியறிதலுள் அடங்கிற்ற. இனி இங்கே சொல்லப்படுவது முன்செய்த உதவிபற்றி வருவதாகிய செயற்கைநட்பே யாகலால், அதன் சிறப்பு இதனுட் கூறப்பட்டது.

அறிவுடையவர் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல் நாடோறும் நிறையுந் தனமையனவாகுமென்பதும்: அறிவில்லாதவர் நட்புக்கள் நிறைந்த சந்திரன் பின்னே குறையுந் தனமைபோல் நாடோறும் குறையுந் தன்மையனவாகு மென்பதும்; அறிவுடையவரும் அறிவுடையவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே சுருங்கிப் பின்னே பெருகுவதற்கும், அறிவில்லாதவரும் அறிவில்லாதவரும் செய்த நட்புக்கள் முன்னே பெருகிப் பினனே சுருங்குதற்கும் காரணம் தம்முள்ளே முன்னே அறியாமையும் பின்னே அறிதலுமே யாகுமென்பதும்; நூற்பொருள் கற்குந்தோறும் கற்பவர்க்கு இன்பம்

மிகுந்து வருதல்போல நற்குணமுடையாரதி நட்புப் பழகுந்தோறும் அவர்க்கு இன்பம் மிகுந்துவருமென்பதும்; ஒருவனேனும் ஒருவன் நட்புச் செய்தல் தங்களுக்குள் நகைசெய்தற்கு ஏற்றவை சொல்லி கைகயாட்டற் பொருட்டல்லாது, அவர்க்கு வேண்டாத செய்கை உண்டாணவிடதது முற்பட்டுக் கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதற் பொருட்டே யென்பதும்; ஒருவனேடு ஒருவன் நட்பாதற்கு அவர் ஒரு தேசத்தாராயிருக்கையும் பலதரங்கண்டும் பேசியும் கூடுதலு மாகிய காரணங்கள் வேண்டாது * கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போன்று அறிவு ஒத்திருக்குமாறால் அதுவே உடனுயிர் நீங்கும் உரிமையினை யுடையதாய நட்பினை யுண்டாக்கு மென்பதும்; கண்டவிடத்து உள்ளமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகா தென்பதும்; அன்பால் அகமும் மலர நட்குமதே நட்பாவ தென்பதும்; உண்மையான நட்பின

* பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிசிரென்னும் ஊரில் இருந்த பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர் உறையூரில் அரசரட்சி செய்த கோப்பெருஞ் சோழன என்னும் தனது நண்பன் செல்வந் தறந்து உயிர் துறந்ததைச் செவியுற்றுத் தாமும் உடனே உயிர்துறந்தா ரென்பது கதை.

நட்பாராய்தல்

னென்பபடுபவன தன் நட்பினனைத் தியவழியினின்றும் நீக்கி நல்ல வழியிற் செலுத்தி அவனுக்குத் துன்பம் வாராது காப்பதோடு, ஊழினுலே துன்பம் வந்தவிடத்து அப்பொழுதே சென்றுதவி அத் துனபத்தை நீக்கமுடியாமையினால் உடனிருந்து அனுபவிப்பா னென்பதும்; ஒருவரையொருவர் சிறப்பித்துச் சொல்லும் நட்பு நட்பாகாதென்பதும்; ஒருநாளும வேறுபடாமல் கூடியிடத்தெல் லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீகி அவைகளில் நிறுத்துதலே நட் பிற்கு முடிந்த எல்லையாகுமெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைக ளாம்.

அடி. நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே நிகேகிக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராயுங்திறம், அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல. (சு)

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குக கேடெனபது, கிளைஞரை - தனது நிகேகிதராகிற நிலங்களை, நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்ப தாகிய, ஓர்கோல - ஒருகோலாம்; ஆகலால், கேட்டினும் - அக் கேட்டினிடத்தும், ஓர் உறுதி - அவராலே பெறப்படுவதொரு கல் லறிவு, உண்டு, (எ - று).

தமது தமது நிகேகத்தினெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வ முள்ள காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின் கேடு வந்தவிடத்துச் செயல் வேறுபடுவதால் அக்கேட்டால் அச்சிகேகத் தின் எல்லைகள் அளவுசெய்து அறியப்படு மென்பதுபற்றிக் கேட் டினைக் கோலாக்கியும், அதனுல் அவரை அளந்தறிந்தால் ஆவ ரையே கொள்ளுதலால் அவ்வறிவை 'உறுதி' என்றும் சொல்லி னர். கிளைஞர் - ஆகுபெயர். இஃது எகதேசவுருவகம்.

"பொடியணி மெய்யர்போலும் பொங்குவெண் ணூலர்போலுங்
கடியதோர் விடையர்போலுங காமனைக் காய்வர்போலும்
வெடிபடு தலையர்போலும் வேட்கையாற் பரவுந்தொண்டர்
அடிமையை யளப்பரீபோலும் ஆவடு துறையனுரே"—

என்னும் திருநேரிசையின் கருத்து இவண் ஊகித் தணர்தற்பாலது.

ஆராய்ந்து கொள்ளப்படாத நட்பும் ஆராய்ந்து கொண்ட நட்பை விடுதலும் அன்பந்தரு*மென்பதும்; ஒருவன் குணத்தையும் குடிப் பிறப்பையும் குற்றத்தையும் † சுற்றத்தையும் பலகால் பலவழியால் ஆராய்ந்து அவனுடு நட்புச்செய்தல் வேண்டுமென்பதும்;

உயர்ந்த குடியிற்பிறக்து தன்னிடத்து உலகத்தார் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுபவனது நிகேகத்தை அவன் விரும்பியதைக கொடுத்தாயினும் கொள்ளல்வேண்டு ‡ மென்பதும் ; தாம் உலகுடையல்லாததைச் செய்யக்கருதின் அழும்வகைச் சொல்லி விலக்கியும், செய்தக் காற் பின்னும் செய்யாவகைக் கண்டித்துப் புத்தி சொல்லியும், அவ்வுலகுடையைச் செய்யாவிடத்துச் செய்விக்கவும் வல்லாரை

* தனபந்தருவது - நிகேகித்தால் தாம் அவனொனனும் வேற் றுமையில்லாமையால் அவரிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மவையாக லால் என்பதறிக.

† குற்றமில்லாதார் உலகத்திலே இல்லாமையால் உள்ளகுற்றம் பொறுக்கப்படுவதாயின், அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்று என்பதை இங்கு குறித்துணர்ந்துகொள்க. "குண(ம்)நாடிக் குற்றமு(ம்) நாடி யவற்றுள், மிகைநாடி மிக்க கொளல்" எனனும் திருக்குறளின் கருத்தும் இங்கு உணர்தற்பாலது.

‡ உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவன் பிழை செய்யாமையாலும், பழிக்கு அஞ்சுபவன் பிறன்செய்த பிழையைப் பொறுத்தலாலும் உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனது நட்பு மிகவும் அருமை யுடையதாதலால் அது விலை கொடுத்தும் கொள்ளற்பால தாயிற்று. "இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச், செப்பமு(ம்) நாணு மொருங்கு" (திருக்குறள்).

பழமை ஈகூள

ஆராய்ந்து, அன்னவரது நட்பினைக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும் ; மூடாத நட்பையும், ஆபத்திற் கைவிடுவாரது நட்பையும் ஒழித் தல் வேண்டுமென்பதும் ; உலகத்தோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பழகுதல் வேண்டுமென்பதும் ; உலகத்தோடு ஒத்த வில்லாதவரது நட்பை அறியாது கொண்டால் அந்நட்பினை அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுத்தாயினும் விடவேண்டு மென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அசு. பழைமை.

அஃதாவது நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். பழைமை யெனலும் காரணப்பெயர் அப்பழைமைபற்றிச் செய்யும் பிழைத்தன பொறுத்தலாகிய காரியத்திற்கு ஆயிற்று. ஆராய்ந்து நிகேகிக்கப்பட்டா ராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும் வாழ்வகையாலும் நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
கோதக்க நட்டார் செயின். (ரு)

(இ - ன்.) கோதக்க - தாம் வெறுக்கத்தக்கவைகளே, நட்டார் - நிகேகிதவர், செயின் - செய்தாராலுல், அதற்குக் காரணம், பேதைமை ஒன்றே - அறியாமையொன்றே யல்லாமல், பெருங் கிழமை - மிகுந்த உரிமையுமாகும், என்று உணர்க - என்று அறிக, (எ - று).

ஒன்றே என்பது எண்ணுப் பொருளில் வந்த இடைசொல். செயினெனவே, தம்மியல்பினுல் செய்யாமை பெற்றும். கைப் பொருள் இழத்தற்குக் காரணமாகிய வாழாவ்வரும் பேதைமை யார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்குத் தீங்குசெய்தா ரென்றுவது வாழ்வகை யால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்த தென்றுவது கொள்வதல்லாமல் அனபில்லாமையென்று கொள் ளப்படாதென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனுற் கூறப்பட்டது.

பழைய நிகேகிதர் * உரிமையாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாயி னும் உல்லங்கனஞ் செய்யாமல் அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய நட்பே பழைமையென்று சொல்லப்படுவ தென்பதும்; அதுவே

நட்பிற்கு அவயவமாக மதிக்கப்படு மென்பதும் ; அதனால் அவ்வுரி மைக்கு இனியாதல் அறிவால் மிறைந்தோர்க்கு முறையாகு மென் பதும் ; தாம் உடம்படாத காரியமானாலும் நட்பினர் உரிமையி னாலே செய்தவைகளுக்குத் தாம்செய்தவைபோல் உடம்படாராயின் அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு பயனற்றதாகு மென்பதும்; ஒரு வர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் மூடிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் மேலான கண்மை வேறில்லாமையால், நட்பினர் உரிமையால் கேளாது தங்கருமத்தைச் செய்தாராயின், அச்செய்கையை அறி வுடையோர் மிகவும் விரும்புவ ரென்பதும்; நட்பின் வரம்புகடவாது அதன்கண்ணே நின்றவர் தம்மோடு பழைமையில் வேறுபடாது நின்றவரது நட்பினை அவராலே கேடு சேர்ந்தவிடத்தும் விடா ரென்பதும் ; அன்புடனே பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையவர் தமது நட்பினர் தமக்குக் கெடுதி செய்தாலும் அவரிடத்து அன்பு நீங்கா ரென்பதும் ; நட்பினர்செய்த † பிழையைத் தாமாகவே யல்லாமல் பிறர்சொல்லினும் கொள்ளாத உரிமையறிய வல்லவர் அப்பிழை பொறுத்தலாகிய உயர்ந்த குணத்தினாலே சிறப்புற்று விளங்குவரென்பதும்; உரிமைகெடாமல் பழையதாய்வந்த நட்பினை யுடையவரது நட்பினை அவர் பிழைநோக்கி விடாதாரை நம்மிடத் தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ ராவரென்று யாவரும் தாமேவந்து நட்பாக்கிக்கொள்வ ரென்பதும் ; அத்தகைய பண்பின் மிக்காரைப் பகைவரும் விரும்பி அடைவ ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவை யாம்.—

* உரிமையிற் செய்பவை - கருமங்கள் செய்யும்போது கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டுமவை களைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவுச்சங்க ளில்லாமை யென்றிவை முதலானவை.

† பிழையாவன - சொல்லாமல் நற்பொருள் வௌவல், பணி

யாமை, அஞ்சாமை முதலானவை.

அஉ. தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்க தாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்திலே சுருங்கச் சொல்லிய அளவால் அடங்காமையால், அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதி காரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி, முன்னே தீநட்புச் சொல்லு கிறார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். குணத்தினது தீமை ஒற்றுமைபற்றி அத்தீக்குண முடையாரோடு செய்த நட்பினை மேலாயிற்று. அதிகார முறைமை சொல்லாமலே தரும.

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். (அ)

(இ - ள்.) நகைவகையராகிய - தாம் அறிதல் வகையராகாமல் நகுதல் வகையராதற்குக் காரணமாகிய, நட்பின் - நட்பால் வருவன வற்றைப் பார்க்கிலும், பகைவரால் - பகைவரால்வருவன, பத்தடுத்த கோடியுறும் - பத்திற்கோடி மடங்கு நல்லனையாம, எ - று.

நட்பு - ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடம (காமுக)ரும் தூர்த்த (வஞ்சக)ரும், வேழம்ப (கழைக்கூத்த)ரும் போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பகைவரால் என்பதற் வருவன என்பதை அவாய் (வேண்டி) நிற்ற லால் அது (வருவன என்பது) வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்த கோடி - பத்தாகத் தொடுத்த கோடி. அந்நட்பினுள் வரும் இன் பங்களிலும் அப்பகைவரால்வரும் துன்பங்கள் மிகுதல்லவென்பதாம்.

நற்குணமில்லாதவரது நட்பும், நட்பளவுபாராமல் அந்நட்

பால்வரும் பிரயோசனத்தளவு பார்ப்பவரது நட்பும், கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல் அவர் கொடுப்பதைக் கொள்ளும் வேசையர் போல்வாரது நட்பும், பிறர்கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு பார்க்கும் கள்வரது நட்பும், போர்வாராத முன்னெல்லாம் தாங்குவதுபோலிருந்து போர்வந்தவிடத்துக் களத்திடைத் தள்ளிவிட்டு ஓடுகின்றவனெல்

அங்கவியல்

† கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும் போர்செய்யுந் திறமும் அறியாத குதிரைபோன்ற மூடரது நட்பும், செய்தவைத்தாலும் காவலாகாத கீழ்மக்களது நட்பும், தம்மாலாகும் காரியத்தை ஆகாதாகவும் ஆகாத காரியத்தை ஆவதாகவும் நடிப்பவரது நட்பும், சொல்லும் செயலும் வேறுபட்டிருப்பவரது நட்பும், தனியே இருக்கும்போது உறவாடிச் சபையிலே பழிப்பவருடைய நட்பும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவையெனபதும்; அறிவிலானது மிக நெருங்கிய நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையானது பகைமை நனறென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அஞ. கூடாநட்பு.

இனி ஏனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையால் மனத்தாற் கூடாதிருக்கை தமக்குச் சமயங் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகசெய்து
கட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. (கூ)

(இ - ள்) அரசநீதியானது, மிகசெய்து - பகைமைதோனறுதபடி புறத்திலே நட்பை மிகச்செய்து, தம்மெள்ளுவாரை - உள்ளே தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - தாமும அந்நட்பினிடத்தே கின்று, நகச்செய்து - புறதநிலே அவர் மகிழும்படிசெய்து, சாப்புல்லற்பாற்று - உள்ளே அம்மகிழ்ச்சி கெடும்படிக்குப் பொருந்தாதனமையுடையது, எ - று.

அரசநீதி யென்பதும் நின்றறனபதும் அவாய் நிலையால் வந்தன. உள்ளொன்று புறமொன்றுதல் ஒருவனுக்குத் தகாதாயினும் வஞ்சமனத்தாராய் உறவாடுமை பகைவரிடத்தாயின் அது தகுமென, பதநீதிநூலின் துணிபென்பார், அதன்மேல் வைததுக் கூறினர்.

† கதி ஐந்து - மல்லகதி, வானரகதி, மயூர(மயில்)கதி, வல்லிய(புலி) கதி, விடை(இடப)கதி என்பன. கதி - நடை. சாரி - வட்டமாயோடல்.

கூடாநட்பு நாலக

"மாதர்க்கிதங், கவிவாணர்க்குச் சால வணக்கங், குருநாதர்க்கு நீதியோ டாசாரங், கல்வி நயந்தவர்களுக் கோதற்ற வாசகம், பொய்க்குப் பொய, கோளுக்குக்கோ, ளறிவிலாதாக் கிரட்டிப் பறிவுடையாரசெயு மாண்மைகளே" எனனும் பாசுரத்தின கருத்து இங்கே உணரத் தக்கதாகும். சாவ என்பதன இறுதிநிலையாகிய வகரவுயிர் மெய்விருதி செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்குநினறது, * "கோட்டினவாய்ச் சாகருத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக.

உள்ளே பகைகொண்டு வெளிகு நட்பினாரேபால் நடிப்பவரது நட்பு இடம்பெற்றுல் பெண்பாலார் மனம்போல † வேறுபடுமென்பதும்; கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து உள்ளே பகை பாராட்டும் வஞ்ச நெஞ்சக்காருக்குப் பாப்படலேண்டுமெனபதும்; அத்தகைய பகைவர் பல நல்லநூல்களைக கற்றவிடதும் அதனுல் மனந்திருந்தி நட்பாகாரெனபதும்; மனத்தால் கம்மோடு பொருந்தாதவர் கம்பகைமையை மறைதன பொருட்டு இனியவாகச் சொல்லுகிற வஞ்சனைச் சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைதது அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல் முறைமையனென்பதும்; பகைவர் நட்பினர்போல் நலல சொற்களைச் சொனனாரானுலும் அவரது சொற்கள் நன்மைகாராமை அச்சொல்லிய

பொழுதே அறியப்படுமென்பதும்; பகைவரிடத்தே பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தை தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்ததெனறு நினைக்கக் கூடாதெனபதும்; அவரிதமே அவர் அழுதகண்ணீரும் எண்ணத தக்கதென்பதும்; அப்பகைவர் தமக்கு நட்பினராய் நடக்குங்காலம வந்தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்

---

* இதன பொருள - எருதுகள தம்மைப்பிடிக்க வருவாரைக் கொம்பினலே சாகும்படி குத்தி எனபது.

† அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின நெருருப் படுப் பேனென்னும், எண்ணி லொருவன" ளெனபதனலு மறிக - (வினோயாபதி) இதனபொருள் - பெண்களினுடைய மனத்தை வேறு படுதலில்லாமல் ஒரு தன்மையதாகச் செய்வேன எனறு கூறுகின்ற ஆராய்ச்சியில்லாத ஒருவன் எனபது.

செய்த மனத்தால் அந்நட்பை நீங்கிப் பின்னா அவரிதம் முகத்தால் நட்புச் செய்தலையும் விடவேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கனவைகளாம்.

அசு. பேதைமை.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையினல் விடத்தகுவ தாகிய நீசுட்பு, கூடாநட்புகளை எதிர்மறுத்துப் பல்க முகத்தாலே சொல்லத் தொடங்கினர். அப்படைதான பகைவர் மனவி மக்கள் முதலியோரிடத்துச் சமயமாக்கிச் செய்ய வேண்டுவதாதல் பற்றி முழுவதும் விடக்கூடிய குற்றமல்லாமையினல் உண்டாய * குரோதத(கோப)த்தாலும † காமத்தாலும் வருவாதம். அவைகளுன் குரோதத்தால் வருபவை ஐந்து அதிகாரங்களாலும காமத்தால் வரு பவை ஐந்து அதிகாரங்களாலுஞ் சொல்லுவார், அவ்விரண்டற்கும் காரணமாகிய மயக்கத்தைப் பேதைமை புல்லறிவாண்மையென

இருவகைப்படுத்தி, இரண்டு அதிகாரங்களாலே சொல்லுதலைத் தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகிறார். அஃதாவது யாதொன்றும் அறியாமை.

ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை பெழுமையும்
தானைக் கழுக்கு மளறு. (௫)

(இ - ள்.) பேதை - மூடனானவன், எழுமையும் - வரும் பிறவிகளெல்லாம், தானைக்கு - தானை புகுந்து, அழுந்தும் - அழுந்துதற்கு இடமாகிய, அளறு - நரகத்தை, ஒருமை - இவ்வொரு பிறப்பிலே, செயல் ஆற்றும - செய்துகொள்ள வல்லவனாவான், எ-று.

* குரோதத்திற் பிறக்கும் குற்றங்கள்-கோள், இணிவு, துரோகம், பொறாமை, பிறன் குணத்தைச் சகியாமை, பிறன் பொருளை யபகரித்தல், காரணமின்றி யடித்தல், திட்டுதல் என எட்டு.

† காமத்திற் பிறக்கும் குற்றங்கள் - வேட்டையாடுதல், சூதாடுதல், பகலில் தூங்குதல், வம்பளத்தல், பெண்ணேவல் செய்தொழுகல், குடித்தல், பாட்டு கூத்து வாத்தியங்களில் விருப்பம், வீண திரிச்சல் எனப் பத்து.

பேதைமை

எல்லாப பிறப்பும் தேவா மனிதா விலங்கு பறவை ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் (மரமுதலியன) என எழாப அடங்குதல் அறிவுபடுத்தலைமையினால் 'எழுமையும்' என்ற முறைமை கொடுத்தார். இவ்விடத்துப்பிறப்புகளிலும் கொடுவினை வசத்தால் அந்நரகத்தினபதி அனுபவித்து வருதலால் எழுமையும் தானைக்கு முந்தும் அளறு' என்றார். முடிவில்லாத காலமெல்லாம் (நெடுங்காலம்) தான நரகத்தினபம் அனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய கொடுவினைகளை, அறிந்து சில காலத்துள்ளே செய்துகொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலால் 'ஆற்றும்' என்றார். இதனால் அவன் மடமை செயல் சொல்லப்பட்டது

பேதைமையானது கேடுபயப்பனவாகிய வறுமை பழி பாவங்களைக் கைகொண்டு, ஆகம் பயப்பனவாகிய செல்வம் புகழ் அறங்களைக் கைவிடுதலால், அது ஒருவனுக்கு எவ்வகை குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிகத்தீயதாம், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் விலக்கிய செயல்களை விரும்பிச் செய்தல் ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றிலும் மிகுந்த பேதைமையாகுமென்பதும், பறிபோவதற்கு நாணுமை முதலிய சில செயல்களைத் தவிர்வனவற்றை ஆராயாமையும் யாவரிடத்தும் தாட்சண்ணியமில்லாத சொரசெயல்களைச் செய்தலும் குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்க முதலியவற்றிற்குப் பெருமையும் பேதைமை தொழிலென்பதும் மனமொழி மெய்களை அடக்குவதற்குக் காரணமாகிய நூல்களை ஓதியும் அவ்வடக்கத்தாலுலகும் பயனே யுறுதலும் அதனை அறியுமாறு பிறர்க்குச் சொல்லியும், தான் அடக்கி நடவாதவன் பேதையினும் பெரியவனாவனென்பதும், அத்தகைய பேதையானவன் தான் மேற்கொண்ட காரியத்தைக் கெடுப்பதோடு தன்னையும் கெடுத்துக் கொள்வானென்பதும், பேதையானவன் பெரிய செல்வத்தை யாழால் அடைந்தவிடத்து, தனக்கு ஒரு சமயத்தும்மில்லாத கயவர் திருப்தியாயுண்பவர்க்கு, எல்லாச் சமயத்தும்முடைய நல்லோர் பசிக்கு உணவும்பெறாது தளர்வானென்பதும், பேதை பொருளைப் பெற்றாலுயின மதுவுண்ட பித்தனைப்போல மயக்கத்தைக் கவ்வி மடைந்து தலை தடுமாறுவானென்பதும், மூடர்தம் நட்பு முன் நட்பதிகாரத்திற் கூறியபடி நினைத்தோறும் தீயதாகி ஒருதலால் அந்நாளை அ

நட்பு பின் பிரிவு வந்தவிடத்தும் அனர்த்தராகி இன்பந்தருமென்பதும், அசுத்தம்பித்த காலைப் படுக்கையின்மேல் வைத்தால் அப்படுக்கை அசுத்தமாதல் போல, மூடன் சான்றோர் சபையில் புகுந்தால் அச்சபை இழிவு செய்யப்படுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்

ஆ. புலவரிவாணமை.

பலதறிவாண்மையென்பது புலமிய அறிவை ஆராய்தறறாண்மை என விரியும். ஐந்தாவது தான் பிறறறிவினையிருந்தே தனனை பேரறிவினராக மதிதது உயாந்தோர் சொலலும் உறுதிசொலலைக் கொளளாமை

ஏவலுஞ் செயகலான் முனறுறு னவவுயிர்
போழு மாவுமோர் நோய. (அ)

(இ - ள்.) பலதறிவாளன், எவரை தனககு உறுதியானவை களை அறிவுடையோர் சொலலாநிறசவும், செயகலான செயயான அதுவலலாமல், தான தானேகவும், தேறுன இலல செயயாதகு வனவென்ற அறியான அவவயிர் அநத உயிரானது, போமளவும் உடமபைவிடடு நீங்குமளவட, ஓர் நோய நிலதது நிறகுப பொறுதததற் குரியதொரு நோயாம், எ றறு

உயிர் தான அறிபுநதனமையதா யிருநதும் நினற தேவசத தால மயஙகுநதனமையதாய வேறுபடுதலால அவவயிர் எனறும, உடமபினின்றும் நீஙகியபொழுதே பூமிககு உயிர் உடலெனனும இரணடனுள உடல ஒனறைபபொறுததல கூடுதலால போமளவும்' எனறும குலமலை முதலானவைகளோடு சமககினற பூமிககுப பாவவுடமபு பெருஞசுமையாயக கினபஞ செயதலால 'ஓர் நோய' எனறும சொலலினர்

அறிவானது ஒருகாலதது மழியாத இயலபினை யுடையதாத லாலும, மறறைப பொருளகளெலலாம ஒருகாலதது நிற றோனறி ஒரு காலதது அழியும இயலபினை யுடையனவாதலாலும, அறிவுடைய

ஒருவன் மற்றைப் பொருளில்லாவிடத்தும இம்மை மறுமைப்பயனை இழவாமையால் செல்வமானை யாவானென்பதும்; அறிவில்லாத ஒருவன மற்றைப் பொருள்களை மிகப்பெறவிடத்தும் அவ்விம்மை மறுமைப் பயனை அடையாமைபால் தரித்திரனே யாவானென்ப தும்; புல்லறிவாளா தம்மைத்தாமே யாம் கல்லறிவுடையோமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கத்தினால் பலரும் செய்தற்கரிய அன்பங்களை

டும் தாமே தமகது உண்டாகவிக் கொள்ளுவரென்பதும்; புல்லறி வாளர் தாம் கல்லாத நூல்களேயும் கற்றவராகத் தாம் மேலிட்டுக் கொண்டு பேசுவரென்பதும்; அதனால் அவர் குற்றமறக் கற்றதொரு நூலுண்டாயின் அதனிடத்தும் பிழை ஐயப்படுவரென்பதும்; புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து உண்டாகும் குற்றங்களே ஒழிக்காமல் தம்மை நன்னடக்கையுள்ளவராகக் கருதுவரென்பதும்; அறிவிலான் பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்குவானென்பதும்; அவ்வுபதேசப் பொருளால் அடையும் நன்மையை அறியாமையினால் அவன் தானே தனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை [பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை]ச்செய்து கொள்ளுவானெனபதும்; புல்லறிவாளன தனனே எல்லாம அறிந்தவனாக மதித்தலாற் பிறரால ஒன்றை அறிந்துகொள்ளுதலிலா னெனபதும்; அனனவனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் முடியாதெனபதும்; அவனுக்கு உறுதிப்பொருளை உணர்த்தப் புகுவோன அவனால் பழிக்கப்பட்டு அவமானமடைவா னென்பதும்; உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்று சொல்லும் சுவருளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும் முதலாகிய பொருள்களைப் புல்லறிவாளன இல்லையென்று சொல்லுவானெனபதும்; அதனால் அவன் மனிதனெனக் கருதப்படாது பூமியிலே காணப்படுகிற ஒரு பேயெனறு கருதப்படுவானென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ளகூ அங்கவியல்

அசூ. இகல்.

இனிப் பேதைதனம புல்லறிவாண்மைகளால் வரும் கோபம் காமங்களுக்குள்ளே அரசருக்குக் கோபம் பெரும்பான்மையதாக இருப்பதாகலின். அதனாலவருங் குற்றங்களைச் சொல்லத்தொடங்கி, முதலிலே இகல் சொல்லுகினறார். அஃதாவது இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிதொலைதற்குக் காரணமாய மாறுபாடு.

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை

(இ - ள்.) இகலின் - பிறரோடு மாறுபடுதலினால, மிகல் - மிகுதல், இனிதென்பவன் - எனக்கு இனிதானது தம் மாறுபடுதலைச் செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைத்தலும், கெடலும் - முழுதுங் கெடுதலும், நணித்து - சிறிது பொழுதில் உண்டாம், எ - று.

மிகுதல் - மேலுமேலு மெழும்பல். இனிதென்பது தான் வெல்லுதல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையாலே துன்பமுடையனாதல். முழுதுங் கெடுதல் - இறத்தல். தவலும் கெடலும் என்னும் இவைகளோடு நணித்து என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந் தழீஇய எச்சவும்மையாக வுரைத்துக் கொள்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் பிறரோடு மாறுபடுதல் மிகுந்தபொழுதே உண்டாகுமென்பதாம்.

துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தால் அதனால் பகைமைவளரத் தாம் தாழ்ந்திவருதலாலும், ஒழிந்தால் வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்து போகத் தாம் ஒங்கிவருதலாலும், தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானுயினும், அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாம் அவனுக்குத் துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யாமை உயர்ந்ததென்பதும்; ஒருவன் மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற கோபத்தை தன் மனத்தினின்றும் நீக்குவானுயின அவன் எல்லாராலும் நேசிக்கப்பட்டு எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக் கொடைமுதலிய காரணங்களால் எந்நாளும் அழிவில்லாத புகழை அடைவானென்பதும்; பகைவரின்மையால் மிகு சந்தோடமுடையவனுயிருப்பானென்பதும்; மாறுபாடு மனத்திற் றோன்றியவிடத்து

அதனை எற்றுக்கொளளாது தாழ்ந்து கடக்கவேண்டுமென்பதும்; மாறுபாட்டினாலே அறிவு கலங்குதலால் மாறுபட்ட அறிவினையுடையவர் நீங்கா ரொருவரு மறியாமாட்டாரென்பதும்; பிறரோடு மாறுபடுதலினிய தினைத்தை இனிமையானது செயதவருபவன வறிவை யுடைந்து துன்பமுற்று நிற்பானென்பதும், ஒருவன தன

னிடத்து ஆகும் வரும்போது காரணமுண்டாம் போது இகலே கினை யாது, தனக்குக் கேடுசெய்து கொள்ளும்டத்து அதனை கினைபபா னெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

அ. பகைமாட்சி.

அஞ்சாமை அறிவிலாளுமை, பெரியோரைத் துணைகொள்ளாமை, சிற்றினஞ்சேருதல், வலி காலம் இடங்களை அறியாமை, சோமபலமுடைமை முதலிய குற்றங்களுடையவரால் பகைமையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசாங்கு எவ்வழியாலும் பகைமாட்சி கூடாமையால் மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இகலே இவ்விடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கினறாராகலால், இஃது அதன் பின வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக லோம்பா
மெலியாரேனை மேக பகை. (க)

(இ - ள்) வலியாரக்கு தம்மினு வலியவராகு, மாறேறறல் - பகையாயெதிர்தலை, ஓம்புக - ஒழியக்கடவா ; மெலியார்மேல மற்றை மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாதலை, ஓம்பா - ஒழியாமல, மேக - விரும்பக்கடவா, எ - று.

வலியாரென்றவிடத்தது துணைவலியும அட்கங்களால், மெலியா ரென்றவிடத்தத் துணைவலியில்லாமையும் கொளளப்படும். அத் துணைதான் படை, பொருள, சுற்றத்தார், நட்பினர் முதலாகிய வேற்றுமைத் துணையும், கல்லறிவு உடைத்தாயிருத்தல், நீதிநூல்

வழியில் ஒழுகுதல், அமைச்சர் புரோகிதர்களின் ஆலோசனைக்கு இணங்கி நடத்தல், செய்யுங் காரியங்களில் மறதியில்லாமை, ஊக்க முடைமை முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும் என விரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வதற்கு வலிமை தொலையாமையால்

அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. * சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.

தான வலியிலனாகித் தானைவலியும் சுற்றத்தாரிடத்து அன்பும் இல்லாதவனும், அச்சமும் அறியாமையும் நட்பின்மையும் உலோப குணமும் உடையவனும், † கிறையில்லாமையை உடையவனும், பழையோராதியாகவழங்கிவந்த நீதிநூல்க்கல்லாமையும் அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யாமலும் தனக்குவரும் பழியைப் பாராமலும் பண்பில்லாமலும் இருப்பவனும், தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்குக் காரணமாகிய கோபத்தையும், மேலுமேலும் வளர்கின்ற மிகுந்த காமத்தையும உடையவனும் பகைவர்க்கு மிகவும் எளியவராவரென்பதும்; தொழிலைத தொடங்கியிருந்து அதற்கு ஏலாதவற்றைச் செய்பவனது பகையைச் சிலபொருள் அழியக் கொடுத்தாயினும் கொள்ளவேண்டு மென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கனவாகளாம்.

* சிங்கநோக்கு - ஒருதலை இருபுறமும் பார்த்தல். சிங்கத்தினது பார்வை முன்னும் பின்னும் செல்லுவதுபோல் இக்குறளிற் கூறிய பகைமாட்சி முன்னதிகாரத்திலும் பின்னதிகாரத்திலும் சொல்லுதல் காண்க.

† கிறை - மறைத்ததொரு காரியம் பிறராறியாமல் ஒழுகுதல்; கிறையில்லாமை - இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தல்.

ஆஅ. பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆகுதல் குறைவும், மூனபு உண்டாகினின்ற பகையுள் நட்பாகுந் தன்மையதும், அயலாக்குந் தன்மையதும், அவைகளிலே செயவதும, மற்றைக் களைபுந் தன்மை உடையதனிடத்தே செய்வனவும, களையும் பருவ (அழிகருவிகால)மும், களையாதவிடத்து நேரிடுகுற்றமும என்ற இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதல் (இரண்டு பொருள்

படச் சொல்லுதல்) எனவும் உக்கிய மரபு பகைத்திறமெனவும் ஆரும் வேறுமைத் தொகையாகச் சுருக்கிக் காண்டு பகைப்புலம் திறமெனவும், ஏழாம்வேற்றுமை யுருபும் பொருளும் உடனே தொக்க தொகையாகக் கொண்டு பகையினிடத்துச் செயத்தக்க திறமெனவும் விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையினிடத்தனவாகலால், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லேர் உழவர் பகை. (உ)

(இ - ன்.) ஒருவன், வில் - வில்லை, ஏர் - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகைகொளினும் - பகைகொண்டானெனினும், சொல் - சொல்லை, ஏர் - ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகை - பகையை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழிக, எ - று.

சொல் ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை என்னும் வலிமைகளுள் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண்டால் கேடுவருவது நிச்சயமன்று, வந்ததானெனும் தனக்கேயாம், மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடானால் தன் மனச்சாட்சிக்கும் தப்பாது கேடுவருதலால், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். கொளினும் என்ற உம்மையால் வில்லேருழவர் பகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முடையவரோடு கொள்ளாமை

லாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. வீரத்து வில்லையும் அமைச்சத்து சொல்லையும் ஏராக வுருவகப்படுத்தி அது நிமித்தமாக அவ்வீரரையும் அமைச்சரையும் உழவராக வுருவகப்படுத்தினமையால் இஃது உருவகவிசேடம் அல்லது சிறப்புருவகவணியாகும். சிறப்புருவகமாவது ஒருபொருளை எடுத்து அதற்குச் சிறந்த உடைகளை உரைத்து அவரால் அப்பொருளையும் உருவகமாக்கி உரைப்பது.

ஒருவன பகையெனனும் தீகுணத்தை * வீளையாட்டிலும் விரும்பாதிருக்கவேண்டு மெனபதும்; கூரான கட்புப் படை முதலானவையினறித் தான தனியனுயிருந்துகொண்டு பலரோடு பகைகொள்பவன † பித்தங்கொண்டவரினும் அறிவிலனென்பதும்; வேண்டியவிடத்துப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனகு நட்பாகச் செய்துகொண்டு நடக்கவேண்டு மெனபதும்; தனக்கு உதவுந்துணை யின்றி நலிவு செய்யும் பகைவர் இருவராய் நினறவிடத்துத் தான் அப்பகைவர் இருவரில் வலிமிகுந்தவரை அச்சமயத்திறகு ஏறறபடி இனியதுணையாகச் செய்துகொள்ளவேண்டு மென்பதும்; பகைவனை முன் தெளிந்திருப்பினும் தனகுப் புறதெதாரு தொழிலால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உட்பகையாய்நினறு கெடுத்தல்நோக்கிக கூடாமலும், தெளியாதிருப்பினும் அவனழிவிறகுத துணையாதல் நோக்கி நீக்கா மலும் நடுவே விட்டுவைத்தல் வேண்டுமென்பதும்; நொந்ததனைத் தாமாக அறியாத நட்பினர்கு ஒருவன் தனதுநோவைச் சொல்லலாகாதென்பதும்; தன வலியினமை பாரத்திருக்கும் பகைவ

* வீளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே வீளந்து மெய். யாமாகலால் பகையை வீளையாட்டிடததும் விரும்பக் கூடாதென்ப தாம்.

† தனியனுய்ப் பல்லா பகைகொள்பவனும் பித்தங்கொண்ட வனும் மயக்கததால் ஒப்பாராயினும பித்தங்கொண்டவன் அப் பித்தத்தினுலே நீங்கடையாமையால், தீகுடைதலுமுடைய இவன் அவனினும் அறிவிலனென்பதாம்.

உட்பகை ாஅக

•

ரிடத்து அவலமியின்மை தன்னிடத்திருப்பதாகக் காட்டலாகா தென்பதும்; தான தொழில் முடித்தற்கு ஏற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறறியடையாமல் கனவுக் காக்க கடவனெனபதும்; களைய வேண்டுவதாகிய முன் மரத்தை இளைதாகிய நிலையிலே களை யாது முதிர்ந்த நிலையில் களையதொடங்குனும் களைபவரது கையை அது களைதல்போல் களையப்படுவதாகிய தம பகையை அப்பகை

மெலிதாகிய காலத்தே கலோயாது அது வலிதாகிய காலத்தே கலோயத் தொடங்கினால் தம்மை அப்பகைதான கொல்லுமெனபதும் இங்கு அறியத்தககனவகளாம்.

அசு. உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடமாகிக்கொண்டது அது வெல்ல மளவும உளளாய் நிற்கும பகை. இதுவும் கலோயப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், டகைத்திறந் தெரிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
ஃகள்போல் பகைவர் தொடாபு (உ)

(இ - ள்.) வாள்போல் - வாள்போல, பகைவரை-வெட்டுவோ மெனறு வெளிப்பட்டு நிறகும் பகைவரை, அஞ்சறக - அஞ்சா திருக்கக்கடவர்; அப்படி நில்லாமல், ஃகள்போல் - உறவினாபோல, பகைவர் - மறைந்து நிற்கும் பகைவரது, தொடர்பு - நட்பினை, அஞ்சுக - அஞ்சக்கடவர், எ - று.

முன்னையறிந்து காககப்படுதலால் 'அஞ்சற்க' எனறும், அப் படி அறியவும் காக்கவும் கூடாமையால் தெடுதல் நிச்சயமெனபது பற்றி 'அஞ்சுக' எனறும் சொல்லினர். பின்செய்யும் பகையினும் கொடிதாகலாலும், காக்குங் காலம் கேள்போல் மறைந்து நடகும் பகைவர் அவ்விதம் ஒழுகுங்காலமாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன் செய்த அவர் தொடர்பாயிற்று. இதனால் உட்பகை ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. [கேள் - உறவினர்]

ாஅஉ அ க க வி ய ல்

ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க வேணடுவனவாகிய நிழலும நீரும

முன இனபஞ செயலனவாயினும பின பெருங்கால பெருவயிறு
ஈளிசுரம குடடம குனமம முதலிய நோயகளை உணடாகுந்த
இனபஞ செயலதுபோலத தபுத வேணடுவனவாகிய தன
ஞாதியர இபபுகளுநம முன வெளிபடாது இனபஞ செயலன
போலிருந்த பின அவ பொரவிடகதுத இனபஞ செயயு
மாறலாக அனனவிடசதுச சாகிரதையுடன ஒழுகவேணடு
மெனபதுப எனைய உடபகையிலைசச சோமலும அவ
ரது செயலகளுகு உடமபடாமலும அவரை விலகசவேணடு
மெனடதுப, புரநதிருகக்டது போனற அகநதிருநதாத உடபகை
ஒருவனுகு உணடாவதாலும அவவுடபகை ஆனை சுறறததாரை
யுளளிருநது வேறபிரசதம அதனால எவர வேறுபட்ட
விடநதே தான அரால நமபபபடாலைபர பின அவரால
விளையுந தீமைகள பலவ்ராயுந தருமெனபதுப புரநதுறவு
முறைத தனமைபோடு கூடிய உடபகை ஒருவனுகு உணடாவ
தாலை அஃது அவனது புரபபகைகளுத துணையாபநினறே தான
அவவிதம நிறால தோனறுமல அவனுகுப பல தீமைகளையுஞ
செயது அவனைக கெடுகுமெனபதும,உடபகை சிறிதாயிருநதாலும
அதனாலுணடாகுங கேடு பெரிதாமெனபதும, மனபொருத
மிலாதவராடு கூடிவாழுதல பாலபோடு கூடிவாழதலை யொகுப
மெனபதும இஙகு அறிவுத தகுகைகளாம

பெரியாரைப்பிழையாமை

கூ. டெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாரை அவமதித்த கடவாமை இரட்டுற மொழிதலெனினும் உதவியினாலே பெரியானென்பது வலிமையினாலே பெரியாராகிய வேந்தாமேலும் தவத்தினாலே பெரியாராயின் முனிவராமேலும் சினந்தது. மேற்சொல்லாமல் ஒழிந்து குறிப்பாய் நின்றதாகலால் இது குறோதத்தால் வருமவைகளது முடிவில் எடுத்துப்பட்டது.

ஏந்திய கொள்கையாள் சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வெந்து கெடும் (கூ)

(இ ள.) ஏந்திய கொள்கையாள் காதற்கருமையால் உயர்ந்த விரதங்களை உடையாள், சீறின - கோபிப்பாளாயின், அவள் வலிமையால், வேந்தனும் - இந்திரனும், இடைமுறிந்து - இடையே தன் பதம் இழந்து, வெந்து கெடும் கெடுவான், எ று.

வேந்தன் எனபது இங்கே இந்திரனை மேல் நின்றது. இந்திரனுக்கு வேந்தன் எனனும் பெயர் இருத்தல் "வேந்தனே மேய தீம்புன லுலகமும்" எனற தொல்காப்பியம் கூறுதலாலறிக (இதன் பொருள் - இந்திரன் விரும்பியுறைந்த இனியநீர் சூழ்ந்த மருதநிலமும் எனபது) ஈண்டனனும் சந்திர வம்சத்தரசன் நூறு அசுவமேதங்களைச் செய்து இந்திரனது பதவியைப்பெற்று எழு முனிவர்களால் சுமக்கப்பட்ட பல்லக்கினை மேல் ஏறி இந்திராணி இருந்த இடத்தைக் கிட்டிச் செல்லுகையில் அவ்விந்திராணியின் மேலிருந்த காதல் மிகுதியினால் தூண்டப்பட்டு சரபப சர்பப (ஓடுஓடு) எனறுகூற, அதனைக்கேட்ட அம்முனிவரில் ஒருவரான அகத்தியர் கோபித்து அவனைச் சர்ப்பமாகச் சபிக்க, அதனால் அந்நகுடன் சாபமெய்தி அவ்விந்திரப் பதவியை இடையே இழந்தானெனபதனை யுட்கொண்டு இவ்வாறு கூறினார்.

தம்மிடத்தில் தீங்கு வராது காக்க விரும்புவோர் எடுத்துக் கொண்ட காரியங்கள் யாவையும் முடிக்கவல்ல அரசர் முனிவர் முதலிய பெரியோரது பெருமை அறிவு முயற்சிகளை அவமதியாதபடி

திருத்தல் வேண்டு மென்பதும்; அப்பெரியாரை * அவமதித்து நடந்தால் அஃது அவ்விதம் நடப்பவருக்கு இருமையிலும் இடையறுதிவரும் † மூவகைத் தின்பங்களையுந் தருமென்பதும்; மூவகையாற்றலு முடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் மூற்பட்டுப் பிழைசெய்தல் தானேயும் வருந்தனமையறைய கூற்றுவனை இகழ்ச்சிக் குறிப்பாற் கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கு மென்பதும்; வலியுள்ள அரசனுற் கோபிக்கப்பட்டுத் தமது நிலம் விட்டுப்போனவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லையாதலால் அவ்வரசனுற் கோபிக்கப்பட்ட அப்பொழுதே அவ்விடத்திலேயே அழிவடைவரென்பதும்; அவர்க்கு இடங்கொடுப்பார் உளராயின் இவர் இனி ஆகாரென்பது நோக்கி அவ்வரசனுற்றுங் காப்புக்கொளலுந்தற் பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை அபகரித்தற் பொருட்டும் அவரைக் கொல்லுவரென்பதும்; ஒருவனை நிழலுற் சுடப்பட்டானெனலும் ஒருவழியால் உயிர் பிழைத்தல் கூடும், ஆனல் தவத்தாற் பெரியாரது கோபத்தீயாற் சுடப்பட்டவன் எவ்வழியாலும் உய்யா ‡ னென்பதும்; அரசர் தமது செல்வக்களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப் பிழை செய்வாராயின அவரது வாழ்க்கையும் பொருளும் அத்தவத்தின

---

* அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடுஉம் வெல்போர் வேந்தே" என்றார் புறநானூற்றில். இதனபொருள் - கூற்றுவனும் உயிரைகொள்ளுங காலத்தைப் பார்த்து நிறபான; அவ்விதம் காலம் பாராது வேறபடை நெருங்கிய சேனையினையுடைய பெருமையுடைய அரசாகள் சாகுமபடி வேண்டியபோது கொல்லும் வெல்போர் வேந்தே எனபது.

† மூவகைத் தின்பங்கள் - ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதியான்மிகம் என்பன - இவற்றின விவரதனதை இல-ம பக்கத்திற் பார்க்க.

‡ "குணமென்னுங் குனறேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேயுங் காத்தலரிது" எனனும் நீத்தார்பெருமைத் திருகுறளின் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது.

சதுகோபத்தீயால் திரிபுரம்போல் அழிந்துவிடுமென்பதும் இங்கு அறியதகவுடையதாகும்.

$ மாயையின மகனாகிய தாரகனின மகனாகிய தாரகாக்கன, கமலாக்கன, வித்துவமாலி எனனும் மூன்றசுரரும் பிரமதேவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து சத்துருக்களால செயிதற்கு அருமையான வையும், தேவர்களாலும் அழிக்க முடியாதவையும், எண்ணிய இடத்திற்கு எளிதிற்செல்லும வலிமையையுடையவையுமான மூன்று பட்டணங்களைப் பெற்றுப் பின்னர அப்பெரும பேறுகளால இறுமாப்படைந்து இறைவனே மாறுத நனனெறியினின்றும நழுவி அளவிறந்த அவுணச் சேனையுடனே திரிபுரங்களிற் சென்று திரிலோகங்களிலுமுள்ள உயிர்களை உபத்திரவபபடுத்திவர, அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது, தேவர்கள தேவதேவனிடம முறையிட அவர் அத்தியவவணத்தை திரிபுரத்துடனே தீக்கிரையாக்கத் திருவுளங் கொண்டு அவமமரரால அனமக்கபபட்ட அரியமேதார் தேரில ஆரோகணித்தார. அபபோது மேருவில வாசுகியெனனும் பாம்பினை நாணுகக்கொண்ட ஓர் வில்லாக அமாது இடகரத்தில அமர்ந்து, விட்டுணுவானவர் அகினிதேவனாக கூராகவும் வாயுதேவனை ஈர்க்காகவுமகொண்ட ஓர அமபாக அவரது வலகரத்தில் அமர்ந்தார். சிவபெருமான யுத்தசந்நத்தராய் தவகம்பைப் பிரயோகிகக சித்தமானார். அப்போது போர்கருவிகளாக அமைந்திருந்தவைவொரு வரும் தாமாகவே திரிபுரதகனம் நிகழ்வதாக விளைதத்துக் கருகின. அதனையறிந்த பரமசிவன பாணததைப் பிரயோகியாது புனனகை புரிந்தனர். அப்போது அவர் எரியினின்றும வெளிவந்த தீயினால் திரிபுரம அழிந்தது எனபது ஐதீகத்தாந்தம். இதனைச் சிவமகாபுராணத்திலும் மகாபாரதத்திலும பாகக் காண்க.

"கல்லாரணிமுற் கீழாயிடர் காவாவென வாளேர்
எல்லாமொரு தேராயயன மாபூட்டினின றுய்ப்ப
வல்லாயெரி காறீராகநி கோல்வாசுகி நாணகல்
வில்லாலெயி லெய்தாரிடம் வீழ்மமிழ லூரே."

—சம்பந்தர் தேவாரம்.

"வானத்த வெஞ்சிலை தாங்கிமேரென மால்நாண செலுத்தி

இளைத்த நண்ணிடை பங்கர்பாத் திளநகை விளைப்பத்
துளைத்த மூவெயிர் நீமலிந் தொருணைஞ் செலாமுன
தொளைத்த நிமையோர் மாய்ந்தனர் சாம்பரா யொழிந்தே-''

மகாபாரதம்

கூக. டெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தால் வருபவை நேரே பகையல்லவாயினும் பெருக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால் பகையினிடத்துப் பொருந்துவனவாம்; ஆதலால் அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே பெண்வழிச சேறல் சொல்லுகிறார். அஃதாவது தனவழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையாள் வழியே தான் நடத்தல்.

அறவினையு மான்ற பொருளுநம் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். (எக)

(இ - ள்.) அறவினையும் - அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருட்செயலும், பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறுகிய இளபச்செயல்களும், பெண்ணேவல் - தம் மனையாளேவலை, செய்வார் கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா, (எ - று).

காமவின்பம் செவியாதி ஐம்புலனகளாலும் அநுபவித்தற் குரித்தா யிருத்தலாலே அதனை ஒருமையாற் கூறாது * பிறவினை என்று பன்மையாற் கூறினர். அவ்வின்பச் செயல்களோ நோக்கி அரச்செயல்களோ முன்னை ஒழிந்தார்க்குத் தலைமை அவரிடத் திருத்தலால், பின் அவவின்பச் செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற அவற்றைப் பிறவினையெனப் பிரித்துச் சொல்லினர். இதனால் மனையாளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

தன் ஆண்மையை விரும்பாமல் விட்டுத் தன் மனையாளது பெண்மையை விரும்புவோன் அடைத்து நின்றதான செல்வத்தைக் கொடுத்தலும் அனுபவித்தலும் முதலாகியபயனை அவள்கொள்வதைக் கண்ட ஆடவர் யாவரும் அவனாண்மைச் செய்கை அவளிடத் தாயிற்றென்று நாண, அதனாலே தன்னாண்மை யில்லாமையை யறிந்து பின்னே தானும் நாணுவானென்பதும்; மனையாளுக்கு

---

* 'பிற' என்பது 'பிறிது' என்பதன பன்மை.
பெண்வழிச்சேறல்—வரைவின்மகளிர் ாஅல

அஞ்சுபவன் அவ வச்சமில்லாத நல்லாளைக் காண நாணுவா னென்பதும்; அவனுக்குத் தொழிலேயாளுந் தன்மை உண்டாகிய விடத்தும் நல்லோராலே கொண்டாடப்படுதல் இல்லையென்பதும்; தான் தேடிய பொருளேயாயினும் அப்பொருளால நல்லவர்களுக்கு உதவிசெய்ய முடியாதென்பதும்; மனையாளுக்கு அஞ்சுவோன் தேவர்போலச் சிறப்புற்று வாழ்ந்தாலும் பெருமை யடையா னென்பதும்; நாணமில்லாமல் தனது மனையாளுக்கு எவற்றையுந் தொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்தன்மையைக் காட்டிலும் நாணத்தை யுடைய அவள் பெண்தன்மையே மேம்பாடுடைய தென்பதும்; மேற்கொண்ட கருமத்தை ஆலோசித்தலிற்சென்ற மனத்தினையும், அவ் வாலோசனையினாலாகிய செல்வத்தினையும் உடையார்க்கு மனையாளே விழை(விருப்பு)தற்கும், அஞ்சுதற்கும், அவளை ஏவலைச் செய்தற்கும் காரணமாகிய பேதைமை ஒருகாலத்தும் உண்டாகா தென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

ாஉ. வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தமது போகத்தை இழிகுலத்தோர் உயர்குலத்தோர் வயோதிகர் இளையோர் என்பாரில் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லாது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவில்லாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் இளமைப் பருவத்தில் பிரானினாலும் யௌவன பருவத்தில் கணவனாலும் வயோதிக பருவத்தில்

புத்திரனுலும் காக்கப்படுதலே இகழ்ந்த தமக்குரிய மகளிரால் வருங் குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியார்
இன்சொ லிழுக்குத தரும். (க)

ஈ அ அ **அ ங் க வி ய ல்**

(இ - ள்.) அன்பின் விழையார் - ஒருவனே அன்புபற்றி விரும் பாது, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய்தொடி யார் - மகளிர், இன்சொல் - அது காலவருமனவும் தாம் அன்புபற்றி விரும்பினவராகச் சொல்லும் இனியசொல், அவனுக்கு, இழுக்கு - பிணபு துன்பத்தை, தரும் - உண்டாக்கும், எ - று.

'பொருள் என்றவிடத்து இன்சாரியை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கு நின்றது. சாரியை பெற்றுநின்றால் பொருளின் என்றும். இன் என்பது இங்குப் பற்றி எனனும் பொருளில் வந்தது. ஆய் தொடியார் - ஆராய்ந்தணிந்த வளையலையுடைய பெண்கள். ஆய்ந்த தொடியினை யுடையார் எனறதனலும் இனியசொல் எனறதனலும் அவர் ஆய்தொடியாரது (மயக்கும்) சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அவ் வினிய சொல் அக்காலத்திற்கு இனிமை தருவது போன்றிருந்து பின்பு துன்பத்தைத் உண்டாக்குதலால் அதனைக் கொள்ளலாகா தென்பதாம்.

பொருளுக்குத்தழுவும் பாதகையர் கருத்தும் செயலும ஆரா யாமல் சாதியும் பருவமும் ஒவவாதானைக் கூடும்போது கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத தோளிடத்தில் சம்பந்தமில்லாத தோர் பிணத்தைக் கூலிக்காக எடுப்பாரை யொத்து அகத்தால் அரு வராகின்றும், பொருளே நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவரென்பதும்; இயற்கையறிவும் செயற்கை யறிவுமுடையராய் அருளோடு கூடிய பொருளே ஆராய்ந்து சம்பாதித்தவர வயதால் சிறியரேயெனினும்

அறிவாற் பெரியராவா ராதலால் இன்பமாகிய பொருளே இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய மெய்ந் நலத்தை விரும்பி அதனால் தாம் அடையக்கிடகும் உறமாகிய அரும்பொருளை இழக்கமாட்டா ரென்பதும்; பொருளும் அப் பொருளால் படைக்கப்படுவனவும் விரும்புகிற நெஞ்சு அவைகளின் மேலிருத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு மாத்திர மென்பதறியாது அப்புணர்ச்சியின் வழியே ஒடாநிற்கும் நிறை நெஞ்சமில்லாத

கள்ளுண்ணாமை ஈ அகூ

மூடரே வேசையரைச் சேர்வரென்பதும்; உருவ சொற் செயல் களால் வருந்திக்கும் மகளிரது முயக்கம் முன இனிதுபோன்ற பின் உயிர்கொள்ளுதலால் அம்முயக்கத்தினுத அவ்வஞ்சனையை ஆராய்ந் தறிடம் அறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்கு தாங்கொண்டு நாலார் சொல்லுவரென்பதும்; உயர்ந்தோரா இழிந்தோரென்னுது பொருள் கொடுப்பவர் யாவரையும் கூடும் மீதாள்கள் கீழ்மக்கள் அடுத்தும் நாணமாகக் கருதப்படுமென்பதும்; பரத்தையரும் கள்ளும் சூதும் திருடரால் கைவிடப்பட்டார்க்கு நட்பாமென்பதும் இகுது அறியத் தகுவனவாகும்.

கூஉ. கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் அப்பாத்தையோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையினது சிறப்பினை எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

வையறி யாமை யுடைத்தீ தொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். (நி)

(இ - ள்.) ஒருவனை, பொருள் கொடுத்து - விலைப்பொருளாகக் கொடுத்து, மெய்யறியாமை - கள்ளாலே தனக்கு மெய்ம்மறப்பினை,

கொளல் - கொள்ளுதல், மெய்யறியாமை - அவன் பழவினைப் பயனுகிய செய்வதறியாமையை, உடைத்து - தனக்குக் காரணமாக உடைத்து, (எ - று).

தன்னையறியாமை சொல்லமேல, ஒழிந்தவை யாவையும் சொல்லல் வேண்டாவாயிற்று. ஈண்டுக் கையென்பது செய்வது என்னும் பொருளில் வந்ததைப் ''பழவுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று'' என்பதனாலு மறிக. (இதன் பொருள் - பழங்களையுடைய பெரியமரம் பழுத்து மாறியதென்று செய்வ தொழிந்து என்பது). அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக் கொளலுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமை கொளல் சன்மாந்தாதற்குச் செய்த தீவினையின் பயனை அறியாமையால் வந்ததென்பதாம்.

ாகூ அ ஙை க

கட்குடிப்போ பகைவரால் அஞ்சப்படாமையேயன்றி முன் பெற்றுளைற மகிப்பையும் இழப்ப ரெனபதும்; அவர்க்கு மன மொழி மெய்கள் தம்வசப்படாமையால் நாணம் அழியுமெனபதும்; நாணமழிதலால் பெற்ற தாயும் அவரை வெறுப்பா ரென்பதும்; களருண்பா ரறிவினமைபற்றி நஞ்சுண்பாரை யொப்பாரெனப தும்; களியை மறைந்துண்டு அகங்களிப்பால் தமமறிவு தளாவார் பிற ரால் சிரித்தவமதிக்கப் படுவரெனபதும்; மறைந்துண்டி வைத்து யாளை கள்ளுண்டறியேனென்ற வண்ணமபொழுது ஆசாரஞ் சொல்லில் அவ்வண்ணமபொழுதே பிறரறிந்தால் நவற்றுமென்ற மூன்னா மனதில் ஒளித்த குற்றமும் முகவெளியளவிலும் மிகுந்து வெளிப்படுமாதலால், களருண்பா ரறிவொருவன அவவிதம ஆசாரம் பேசுதலை ஒழிகக்க் கடவனெனபதும்; களருண்டு களித்தா னெருவனை இம்மை ஆகாதென்ற காரணங்காட்டித தெளிவிதல் நீரிலுள்ளள மூழ்கிய னெருவனை மற்றொருவன விளகிலல் தேடுதலையொகுமெனபதும்; களருண்பவன அதனை யுண்ணுமல் தெளிந்திருந்த பொழுதில் அதனை உண்டெளிந்த பிறகை காணு மிடதது தன்னை உண்டபொழுது உண்டாகும் சீசாலையும், அத

ஞல் தான அடையும் இழிவையும் ஆசிலாதது அறிந்தாஞயின், அவனை குடியாகினனபதும இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

கூச. சூது.

இனி அகளுண்டல்போல் அறம் பொருளினபங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணியறுபவிதததும் சொல்லதொடகி, முதலிலே சூதினை இயல்பு சொலலுகினறார.

அகடாரா ரலல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட் டார். (சு)

(இ - ன்.) சூதெனனும் - தனது பெயாசொல்லல் மங்கல மல்லாமையால் சூதினறு வேறு பெயாாற் சொல்லப்படுகின்ற, முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடு

சூது ாகூக

ஆரார் - இம்மையிலே யிறு கிறையப்பெறார். அல்லல் உழப்பர் - மறுமையிலே நாகத்தின்பம் அறுபவிப்பர், (எ - று).

செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற் றொழில் வேறு படாமையால் 'சூதெனனு முகடி' எனறும், வெற்றி தோல்விகள் நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால் இங்கு 'அகடாரார்' என்றும், பொய்யும் களவும் முதலிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் அங்கு 'அல்லலுழப்பர்' என்றும் சொல்லினர். வயிராறுமை சொல்லவே, மற்றை ஆடை அணிமுதலாகிய விடயங்களை அறுபவிக்கப் பெறுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பர் எனபது எதிர்

காலத்தெரிசில வினைமுற்று.

சூதில் வென்று பொருள்பறிவோர் இல்லையென்பதும்; உண்டெனிரல், அவ்வென்ற பொருளும் இரையால் மறைந்த தண்டிலிரும்பை இரையெனக்கருதி விழுங்கிய மீன தூண்டப்பட்டு உயிரிழப்பதுபோல வெனறவர் அத்தொழிலினின்றும் நீங்காமைக்குப் போடப்பட்டதோர் விலங்காகி, இனமும் அதிகமாகப் பெறுவோமென்னுங் கருத்தால் அறமும் இன்பமும் பெறாது உய்யும்வகைக்கு உறுப்பாயுள்ள கைப்பொருள் இழந்து வறியராகிச் சுற்றியுள்ளவரிப் பொய்மேற்கொண்டு புகழழிந்து குணங்கெட்டு ஒளிமழுங்கி உளதாகும் ஆடையுமினறிக் கற்றகல்வியையும் மறந்து அறிவிலாப் பேதையராய் அல்லலுழந்து ஆருயிர்துறப்ப ரென்பதும்; உயிரானது உடம்பால் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குங்கோறும் அதன்மேல் ஆசையை விடாததுபோல், சூதாடலால் இருமைப்பயன்களையும் இழக்குங்கோறும் அச்சூதின்மேல் ஆசைப்படுவா னென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாம்.

கூடு. மருந்து.

மூற்பிறவிகளிற் செய்த கருமத்தானும் காரணங்களானும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள் வரும்; அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை கழிபடாமற்பாதல்லாமல் தீராமையால் அவையொழிந்த, மானுட காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறம் சொல்லுகின்றார். காரணகாரணனாகிய செயல்களினது விதியாசமாகலால், நோய்களும் காரணத்தால் வருவனவாயின

அறற தறிந்து கடைப்பிடிதது மாறல்லி
துய்க்க துவரப் பசிதது. (ச)

(இ - ன்.) அறரது அறிந்து - முனனுணடது அறறபடியை யறிந்து, துவரப்பசிதது - பினனை யுகப்பசித்து, உண்ணும்போது, மாறல்லை - மாறுகொளளாத உணவுகளை, கடைப்பிடிதது - குறிக கொண்டு, துய்க்க - உண்ணக்கடவன, எ - று

'அற்ரூல் அளவறிந்து உணக' எனற முனரூறறிற் சொலலிய ஆசிரியர 'அறற தறிந்து' எனறு பினனூ சொலலியது அதனை உறுதிப்படுதறற பொருட்டு. உண்டதாகிய உணவு அற்ரூலும அதனசாரம் ஆரூதாகலால் அதுவும அரலமேலண்டுமெனபார 'துவரப்பசித்து' எனரூர். பசிததலாகிய வயிறறினவிலை இங்கே அதனையுடையவனமேல் நினறது. மாறு கொளளாமையாவது உணபவர் சரீர சுபாவததோடு மாறுகொளளாமையும், கால வியல்போடு மாறுகொளளாமையும், சுவை வீரியங்களால் தம முளளே மாறுகொளளாமையுமாம். அவையாவன மூமமுயே வாத பித்த சிலேற்பனங்களாலாகிய சரீர சுபாவங்களுருரு அடைவுபடாத வைகளைச் செய்வனவாதலாலும * பெருமபொழுது † சிறுபொழுது

* பெருமபொழுது - கார், கூதிர், முனபனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் ஆறு பகுதிகளை யுடைத்து. அவற்றின் காலவளவு ஆவணிமுதல இவவிரண்டு மாதங்களாகும்:

† சிறுபொழுது - மாலை, யாமம, வைகறை, காலை, நண்பகல் - எற்பாடு என்னும ஆறு பகுதிகளை உடைத்து. அவற்றின காலவளவு ஒவ்வொன்றற்குப் பத்து நாழிகை(இரண்டரை மணி)யாகும்.

என்கிற காலவேறுபாடுகளுள்ளே ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும, தேனும் நெய்யும் தம்முள ஒத்து கலசாதல் போல்வனவுமாம். அவைகளைக் கவனியாமல் மனங்கொண்டபடி உண்டால் அதனாலே நோயும் மரணமும் வருதலால் 'கடைப் பிடிதது' என்ரூர்.

உணவும் செயல்களும் ஒருவன சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்த அளவினவன்றி மிகினும் குறையினும் உடம்புக்கு இயல்பாகிய வாத பித்த சிலேற்பனமென்னும் மூவகை நோயும் அவனுக்குத் தண்பஞ் செய்யுமெனபதும்; ஒருவன முனனுண்ணப்பட்டது சீரணித்த படியைக குறிகளாலே தெளிந்து பின அளவறிந்துண்பானுயின அவனுடம்பிறகு வேறமருந்து வேண்டாவென்பதும்; மிகவும் பலவாய வேறு சரீரக்களினினறுந் தப்பி இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியதாகிய இம்மானுட யாக்கையை அரிதிற்பெற்ற ஒருவன் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டுசெலுத்தி அவ்விம்மை மறுமை வீடுபேறுகளைப் பெருகச் செய்துகொள்ளுதற்கு அவசியம் உண்டல் சாதனமாகு மென்பதும்; மானுடதேகத்துக்கு மாறுபாடான பொல்லாவுணவை ஆசைமிகுதியால் அளவுக்குமிஞ்சி உண்பவனிடத்து நோய் நிலைபெறுமென்பதும்; அந்நோயைத் தணிக்கும் வைத்தியன் நோயாளியிடத்து விளங்கின்ற நோயை அதன் குறிகளால் இன்னதென்று தணிந்து, பின் அது வருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து, பின் அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை யறிந்து, அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யும்வழிப் பிழைபடாமற் செய்யக்கடவனென்பதும்; அன்னான் அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால் நோயுற்றவனது சரீரசுபாவம் பருவம் வேதனை வலிகளினளவினையும்,

-

உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மன மொழி மெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அம்மன மொழி மெய்கள் வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவையிரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகுதல் குறைதல் செய்தால் அவை தத்தம் நிலையிலே நில்லாமல் வருத்துமென்பதாம்.

சாத்தியம் அசாத்தியம் † யாப்பியம் என்னும் சாதிவேறுபாட்டை யும், தொடக்கம் நடு சுறென்னும் பருவவேறுபாட்டையும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாகிய நோயினளவையும், தன் செயற்கேற்ற மேலே சொல்லப்பட்ட பெரும்பொழுது சிறுபொழுது என்னும் காலத்தினையும் நோக்கி, அவைகளோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவ னென்பதும்; நோயுற்றவனுக்குப் பொருளுடைமை வைத்தியன் வழிநிற்றல், நோய்நிலை யறிவித்தல்வன்மை, மருந்தின் தன்பம் பொறுத்தல் என இவை இன்றியமையாதன வென்பதும்; வைத்தி யன் பலபிணி நோய் பார்த்தற்கு அஞ்சாதவனையும், ஆசிரியனை வழிபட்டு ஓதிய கல்வியும் நுண்ணறிவும் உடையவனையும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமானவனையும் இருத்தல் வேண்டுமென்ப தும்; மருந்து பல பிணிகளுக்கும் ஏற்றதாயும், சுவை வீரியம் விளவு ஆற்றல்களால் மேம்பட்டதாயும், எளிதிலே பெறப்படுவ தாயும், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தியதாயும் இருத்தல்வேண்டு மென்பதும்; அம்மருந்தினைத் தப்பாமல் செய்பவன் நோயாளி யிடத்தே அன்புடையவனையும், மன மொழி மெய்கள் பரிசுத்த மானவனையும், சொல்லியவற்றைச் சொன்னபடியே செய்யவல்லவ னையும், அறிவுடையவனையும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அங்கவியல் முற்றிற்று.

† யாப்பியம் - பெரும்பான்மை தீர்க்கத் தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாதது மாயுளது.

ஓழிபியல்

இனி அவரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடக்காதொழிந்தவை களினியல்பைப் பதின்மூன்று அதிகாரங்களாலே சொல்லத் தொடங்கி, முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறார்.

கூசு. குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவராது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு பிராமணர் சத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நால்வகைச் சாதியார்க்கும் இன்றியமையாத தாதலால், அச் சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (எ)

(இ - ள்) குடிப்பிறந்தார்கண் - குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டாகிற, குற்றம் - குற்றமானது, தான் சிறிதேயாயினும், விசும்பின - ஆகாயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிட்டத்து, மறுப்போல் - களங்கம்போல், உயர்ந்து - ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ - று.

உயர்ந்த குடிக்கு விசும்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும், அவர் குற்றத்துக்குக் களங்கமும் உவமானங்களாய் ஒத்தலின்க, மதி யென்னும் ஒன்றனபால் உவமானத்துக்குப் பிறந்தானென்னும் பலர் பால் உவமேயம் மாறுபட்டது. குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன் போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுகலாலும் அக் குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம்.

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்க்குக் கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறுபடாத செம்மையும் பழிபாவங்களின் மடங்குதலாகிய நாணமும் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமேயுண்டாகு

மெனபதும், மறறவாகளாலை கறபிததவிடதது நெடி
திலலாவெனபதும், அகுடிபபிறநதா * ஒழுகததிலும வாயமை
யிலும நாணதிலும கலவியறிவாலலாமல தாமாவே வழுவா
ரெனபதும், அனனாகது வறியவரிடதது முகமலாசகியும, அவர
விரும்பியதொனறை மனமுவநது கொடுதது மலும அவரிடம
இனசொற சொலலுதலும, அவரை † இகழாமையும உரிமையாகு
மெனபதும, அனவிறநத டொருஃப பெறறாராயினும, தமது
ஒழுககம குனறுதறகுக காரணமாகிய தொழிலகளை செயயா
ரெனபதும, தொனறுதொடடு வருகினற குடியிலே பிறநதவர தாம
கொடுககும பொருள முனனை வனவிலே சுருஙகியவிடததும
தமது குணமுடைமையினி றறும நீஙகாரெனபதும, வறுமை றற
விடததும அமைவிலாததொழிலகளாச செயபாரெனபதும, குலம
முடையாலும வருகினறவரிடததே அனபினமை தோனறின
உலகம அவரை அகுலப பிறபபிடததே சாதேகபபடுமெனபதும,
கிலததினியலபை அதனகண மூலதத முலை காடடுவதுபோலக
குலததினியலபை அதனகட பிறநதா வாயிலுணடாகும சொல
காடடுமெனபதும, ஒருவன தனகது நலனுடைமையை வேணடுவர
லுயின தான நாணமுடையனாதலி வேணடககடவ னெனபதும,
குலமுடைமையை வேணடுவரினை பணியபபடுவரா யாவ
ரிடததும இருகைகையெடுதல எகிராசெலலுதல முதலாகிய பணிதலை
வேணடககடவ னெனபதும இஙகு அறியதகக்கவைகளாம

* ஒழுககம பிராமணர முதலிய நானகு வருணதாரும தமககு
விதிகபபடட பிரமசரிய முதலிய நானகு ஆசிரமஙகளில நினற
அறததின வழுவாது ஒழுகுதல. ஒழுகமும வாயமையும நாணமும
மூனறையே காயததிறகும வாகதிறகும மனததிறகும உரியவையாதலி
வறிக

† "இலலாரை யெலலாரு மெளளுவா செலவரை, எலலாருஞ் செயலா சிறபபு" (பொருள செயலவகை) எனபது பொதுவழகே யெனினும, எலலா நனைபபு முடையராயினும பொருளிலலாரை இகழதலும எலலாத தீமையுமுடையராயினும பொருளுடை யாரைப புகழதலுமாகிய தீகுணஙகள நாகுடியீற பிறநதாரிடதது உளவாகா எனறறிக.

கூள. மானம்.

ரிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் சொல்லத் தொடங்கி, முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார். ஓரீதாவது எந் காலும் தங்கீலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை அழியாமல் கிறுத்துதலாலே, அச்சிறப்புப்பற்றி மூனவைக்கப்பட்டது.

மருந்தோமற் றூனேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து. (அ)

(இ - ன்.) பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, பீடு - தன்வலியாகிய மானம், அழியவந்தவிடதது, இறந்துபோகாமல், ஊனேம்பும் - பயனில்லாத உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ - பின்னும் இறவாமைக்கு மருந் தாமோ, எ - று.

மற்றெனனும் இடைச்சொல் "ஒட்டார்பின் செனறொருவன் வாழ்தலின் அங்கீலேமிய, கெட்டான் எனப்படுதல் நனறு" எனனும் மேற்குறளிற் கூறியுள்ள இறப்பென்னும் வினையை மாறறி இற வாமையென்னும் வினையைத தந்து கினறது. அக்குடிப்பிறப்பு நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் 'பெருந் தகைமை' என்றும், அகுணங்கள் எல்லாவற்றிலும் மானமானது அக் குடிப்பிறப்பிற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் 'பீடு' என்றும், அம் மானம் அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால் அதனை 'ஊன்' என்றும், பின்னுமிறத்தல் நிச்சயமெனபார் ஊனேம்பும்

வாழ்க்கையை 'மருந்தோ' எனறும் சொல்லினர். மானத்தினது தொழில் அதற்கிடமாகிய குடிப்பிறப்பினமேல் நின்றது. மானம் கெடவருமிடத்து உயிர்துறக்தேனும் அம்மானத்தைச் சிதைவுறுது காக்கவேண்டுமென்பதும் * உயிர் காத்தற்பொருட்டு மானத்தைச்

* தாம் இறக்குவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழைக்கக்கடவரென்னும் மனுதருமசாத்திர முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையும் ஆராய்ந்து அவை செய்யவேண்டா வென்பதாம்.

சிதைக்கும் இழிதொழில்களைச் செய்யலாகாதெனபதும் இதனுற் பெறப்படும்.

புகழுடனே மானத்தை நிறுத்துதலே விரும்புபவர் புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும் தம் குடிப்பிறப்பிற்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களைச் செய்யமாட்டார்†ென்பதும், குடிப்பிறந்தவர்கு நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து அஃது உயர்ச்சிசெய்யத் தாம் தாழ்தலும், குறைந்த வறுமை உண்டானவிடதது அது தாழ்வு செய்யத் தாம் உயர்தலும் வேண்டுமென்பதும்; குடிப்பிறந்த மனிதர் தம் முயர்ந்த நிலையைவிட்டு அந்நிலையினினறும் தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினினறும் வீழ்ந்த மயிரினைப்போல் அவமதிக்கப்படுவரென்பதும்; குடிப்பிறப்பால் மலைபோல் உயாந்தவரும் பழிகப்படும செயல்களை ஒரு குன்றிமணியளவாயினும் செய்வாராஞல் தாழ்வாரெனபதும்; மானத்தைவிட்டுத் தனை அவமதிப்பவர் பின்னே சென்று பொருள்பெற்று, அதனால் உயிர்வாழ்வதைவிட, அது செய்யாது இறத்தலே நனறென்பதும்; தன மயிர்த்திரளில் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமானையொப்பார், உயிர் நீக்கத்தால் மானமெய்தும் எல்லைவரினு, அவ்வயினைத் தாங்காது விடுவ†ென்பதும்; அவ்விதம் உயிரைவிட்ட மானிகளது புகழ்வடிவை உலகத்தார் எந்காலும் தொழுது நிலையாநிற்ப†ென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவை களாம்.

† உயிரும் மானமும் உடனில்லாதவிடத்து, பின்னும் போவ தாகிய உயிரைவிட்டு எக்காலும் நிற்பதாகிய மானத்தை அடைவது எனபதாம்.

‡ "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், உலவு னேவா வான வூர்தி, யெய்துவ" ராகலின், இளிவரின் வாழாத மானமுடை யார சுவர்க்கமடைதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. [சக-ம் பகரும் அடிக்குறிப்பினைப் பார்க்க.]

கூ4. பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியவற்றைச் செய்தல், செருக்கில்லாமை, பிறர்குற்றங் கூறாமை என்ற இவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினாரது தன்மையாம். * "நன்னிலையினு மேன்மே லுயர்த்தற்" றன்மையவாகிய இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையி லிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தேயாகலால், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். (க)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - பிறரால் செய்தற்கரியனவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கிற மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃது இறந்து - அச் செயலை யொழிந்து, வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழக கடவோமென்று நினைத்தல், எ - று,

ஒளி - தான் உளதாய காலத்து மிகுந்துதோன்றுத லுடைமை. †"ஒளிறிரும் ஓங்கு புகழ்செய்யான" என்றார் பிறரும். மேலும் (நீத்தார்பெருமை அதிகாரத்தில்) ‡ "செயற்கரிய செய்வார் பெரி யர்" எனறாராயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் சுகை

* காலடியார்-அறிவுடைமை - "நன்னிலைக்கட் டன்னே நிறுப்பானுந் தன்னே, நிலைகலக்கிக் கீழ்டு வானு - நிலையினு, மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னேத், தலையாகச் செய்வானுந் தான்" [நிறுப்பான் - நிறுத்துபவன.]

† காலடியார் - இதன்பொருள் - மதிப்பை நிறுத்தான் வளர் இன்ற உரையும் பாட்டுமாகிய புகழைச் செய்யான என்பது.

‡ இதன்பொருள் - ஒத்த பிறப்பினாகிய மனிதரில் மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளாற் புலனகளிற் செலுத்தலும் ஆசைகொள்ளுதலும் கோபித்தலும் முதலாகிய செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாமல், செய்தற்கருமையான இயம நியம முதலியவற்றைச் செய்பவரே பெரியாராவர் என்பது.

முதலானவையாம். அவைகளிலுலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேல் வைத்து 'உள்ள வெறுக்கை' என்றும், அதி தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினர். ஊக்க மில்லாதவர்களுக்குப் பெருமையும் பெருமையில்லாதவர்களுக்கு ஒளியும் உண்டாகாமை இங்குப் பெறப்படும். இதனைப் பெருமை யின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

வினைவசத்தால் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்தி நின்று அதனபயனை அனுபவித்தலாகிய பொதுவியல்பு எல்லாச் சாதியாருக்கும் ஒக்குமேயாயினும், அவராற் செய்யப்படுவனவாகிய நல்லனவும் தீயனவும் இரண்டுமாயினவும் இரண்டு மல்லனவுமாகிய அனவிறந்த தொழிற்பாகுபாடுகளால் உளவாகும் பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் * ஒவ்வாவென்பதும்; செய்தற்கரிய வைகளைச் செய்யமாட்டாமல் சிறியராயினோர் பெருஞ்செல்வ முடையவராய் உயர்ந்த ஆதனமுதலியவற்றின் மேல் இருந்தாராயி னும் பெரியராகா ரென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்து

பெரியராயினும் வறியராய்த் தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும் சிறியராகா ரென்பதும்; பிளவுபடாத மனத்தினையுடைய பெண்கள் கற்பினின்றுந் தவறாது தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டு நடக்கும் விதம்போல, பிறரினின்றுந் தவறாமல் தம்மைத் தாம் பாதுகாத்துக்கொண்டு மன மொழி மெய்களை அடக்கி உபகாரா முதலானவைகளைச்செய்து ஒழுகுபவரிடத்தே பெருமையுண்டா மென்பதும்; செய்தற்கரியவைகளைச் செய்துவந்தகினால் பெருமையுடையராயினும் தாம் வறியராகியவிடத்தும் பிறராலே செய்தற்கரிய தம்செயல்களை விடாமல் அவை செய்யும் வழியால் முடிவுபெறச் செய்யவல்லவராவ ரென்பதும்; அப்படிப்பட்டவராகிய பெரியாரை வழிபட்டு அவ்வியல்பினை நாம் கொள்ளுவோமென்னும் எண்ணம்

* "பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங், கருமமே கட்டளைக் கல்" என்றார் தெரிந்துதெளிதலதிகாரத்தில்.[கட்டளைக் கல் - உரைகல்.]

சான்றாண்மை உரை

மற்றைச் சிறியாரது மனத்தினிடத்து உண்டாகா † தென்பதும்; தனக்கொத்திருக்கும் பெரியாரிடதது அடக்கியிருத்தலைச் செய்வ தாகிய சிறப்புதானும் தனக்கொவ்வாத சிறியவரிட்த்து உண்டா மாயின், அடங்கியிருத்தலை யொழித்து அவரைச் செருக்கடையச் செய்யு மென்பதும்; பெருமையுடையார் குடிமை செல்வம் கல்விகளினாலாய சிறப்புண்டாகிய காலத்திலும் தருக்கின்றி அடங்கி நடப்பாரென்பதும்; மற்றைச் சிறுமையுடையவா அச்சிறப்பு இல்லாத காலத்திலும் தம்மை வியந்து சிறப்பிப்பரென்பதும்; பெருமையுடையவா பிறர் மானகுலத்தையே கூறி, அவமானத்தை மறையா நிற்பரென்பதும்; மற்றைச சிறுமையுடையார் பிறரது குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவா ரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

அஃதாவது பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளே ஆளுதற்கமைமை. பலகுணங்களாலும் எனாது சாலுதல் (நிறைதல்) என்னும் தொழிலால் பெறப்படுதலால், அவைகளே என்னும் செயப் படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுள் அடங்காத பல குணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு ஈண்டையால், இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேரல்வி
தலையல்லார் கண்ணுங் கொளல. (சு)

(இ - ள்.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய பொன்னின் அளவறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய செயல், யாதெனின் - யாதென்றால், அது, தோல்வி - தம்மின் உயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்

† குடிமை செல்வம் கல்வியெனற இவற்றது உண்மை மாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பாரைக் அவை நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையாதல் தென்பதாம்.

உரை ஒழிபியல்

தோல்வியை, தலையல்லார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், கொளல் - கொள்ளுதலாம், (எ - று.)

தலை - சமானம். தலையல்லார்கண்ணும் என்ற எதிரதழுவிய எச்சவும்மையால் உயர்ந்தார் இழிந்தாரென்னும் இருதிறத்தாரிடத்தும் தோல்விவேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் - வெல்லும் வலிமை யுடையவராயிருந்தே தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லவினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பிலுல் அவரிலும் உயர்வாயின், அதனாலே சால்பினளவு அறியப்படு மென்பதாம்.

நமக்குத் தகுவது இதுவென்றறிந்து பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளே ஆளுதற்றன்மையை மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு கல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்கு * மென்பதும், அக்குணங்களாலாய நலமே அவர்க்கு நலமா மெனபதும்; அஃ

தொழிந்த குடிப்பிறப்புக் கல்வி கேள்வி முதலிய உறுப்புக்களாலாகிய நலம் ஒருநலத்திலும் உள்ளதன்றென்பதும்; சான்றோர் சுற்றத்தார் மேலேயன்றிப் பிறர்மேலும் உளதாய அன்பும், பழிபாவங்களில் நாணலும், யாவரிடத்தும் உபகாரஞ் செய்தலும், பழையார்மேற் கண்ணோடலும், எவ்விடத்தும் மெய்ம்மை கூறலும் உடையராயிருப்ப ரென்பதும்; தவத்திலுக்குக் கொல்லாநலம் சிறந்தாற்போலச் சால்பிலுக்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாநலம் சிறந்ததாகுமென்பதும்; சான்றோர் எப்பொழுதும் வணக்கமுடையவராயிருத்தலால் அவர்க்குப் பகையில்லை யென்பதும்; தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்கும் நன்மையே செய்வர்† என்பதும்; சால்புடையார் வறுமை நேரிட்டவிடத்தும் அதனால் இளிவடையாது மேம்படுவ ரென்பதும்; சால்புடைமையாகிய கடலுக்குக் கரையெனறு

* நல்லனவாய குணங்களில் சிலகுணங்கள் இல்லாதவிடத்தும், உள்ளகுணங்கள் இயல்பாயிராமல் பிறரது சேர்க்கையால் செய்து கொண்டனவாயவிடத்தும் சானறாண்மை யென்னும் சொல்லுக்கு சால்பை ஆளுதற்றன்மை யெனனும் பொருள்கூடாமையறிக.

† தமக்குத் தீமை செய்தவர்க்குத் தாமும் தீமை செய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனுமில்லை என்பதறிக.

சொல்லப்படும் சான்றோர் ‡ மற்றைக்கடலும் கரையுள் நில்லாமற் காலம் வேறுபட்டாலும் தாம் வேறுபடா § ரென்பதும்; அன்னவர் ஒருக்கால் மாறுபடுவராயின் உலகம் தன் பாரத்தைத் தாங்காதாய் முடியுமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ஈ. பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து அவற்றிற்கு ஒத்து நடத்தல். * "பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகல்" எனறார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (க)

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய சமயத்தரா யிருத்தலால், பண்புடைமை யென்னும் - அரிதாகிய பண்புடைமையென்று சொல்லப்படுகின்ற, வழக்கு - நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது - இலேசு, என்ப - என்று சொல்லுவர் நூலோர், எ - று.

‡ "பெருங்கடற் காழி யனையன் மாதோ" என்றார் புறநானூற்றில்.

§ "மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் ழுடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோங் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே."

"வானந் தளங்கிலென் மண்தம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் தளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டேனமொன் றில்லா வொருவனுக் காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே."

என்னும் அப்பர் அருண்மொழியின கருத்தினை இவண் ஓர்க.

* கலித்தொகை - இதன்பொருள் - பண்பெனப்படுவது உலகவியல்பை அறிந்தொழுகுதல் என்பது.

உரை

ஒழிபியல

குணங்களால நிறைநது எளிய சமயததரு மாகியவிடதது பணபுடைமை தரமேன உணடாமாகலால 'எணபகததா லெயத லெளிது' எனறும அஃது உலகதததையெலலாம தன வசபபடுதத றனமையதாக விருததலால அதனைப பழியோ செனற நலவழியாகியும, அதனை எளிதிலடைதறகு இது நூலோரோதிய உபாயமெனபா அவாமேல வைததும சொலலினா இதனால பண

புடையாராதறகுக காரணமு சொலலபபடடது

பிறாமேல ஆனபடையறுதலும உலகததோடமைநத குடியிற பிறதலும ஆகிய இவவிரணடும ஒருவனுககுப பணபுடைமை யெனறு உலகததார சொலலு மநலவழி யென்பதும, ஒருவனுககு நனமகளேறறி பொபபடும ஒபபாவது உயரினவேறறய நீலமெடறுத உடமபிறபாதலனறு மேலலாரமல நீலமபெறறதலுடைப பண பொதலாகலால, அபபடிபபடட நனமகளபணபினபுடைபவனுக வெனபதும, நீதினூலமு அறததையும விருமபுதலால பிறாகுக தமகுமு பயனபடுத லுடைபாரது பணபினை உலகததார மிகவும கொணடாடா நிறபரெனபதும, தனனை இகழுதல ஒருவனுககு வினையாடடினறிடததும தனபதருவதா மாகலால, பிரா இயல பறிநது நடபபாரிடதது பகையுணடான விடதது மஃது உளதாகாது இனியவராய பணடுமே உளவராவ வெனபதும, அதனால அவா தமமைப பகைததவரையு நேரிதது ஆவாகுக இனியவே செயவா ரெனபதும, அவராமேலயே உலகுயல நடைபெறுகினற தெனபதும, அரமபோலக கூரிய அறிவினை யுடையாராயிருப பினும அவவிசேட அறிவிறகுப பயனுய மகடபண பிலலாதவா ஒறறினதாய மாதரினையே * யெரபபா ரெனபதும, தமமோடு பகைசெயது நடபபவரிடததும தாம பணபுடையவராய நடவாமை அறிவுடையவாகுக இழுகெனபதும, பிறரோடு நடபுச செய் தொழுகும பணபிலலாதவாகுக உலகியல தெரியாதெனபதும; பண பிலலாதவன முனனை நலவினையினால அடைநத பெருஞ செலவம நல பசுவினபால ஏறற பாதரிரதனை குறறதறற கெடடாற் போலப பயனபடா தொழியுமெனபதும இவறு அறியத தகறறவ

களாம

* சுட மபகமம பாரகக.

நன்றியில்செல்வம உரு

ரா க. நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது நடடியவனுகதும பிறாகுமு பயனபடதலில்லாத

செல்வதற்கு இயல்பு செல்வ முடையானது குறைவு செல்வத்தின் மேல் ஏற்றப்பட்டது அதிகார முறைமை முன்னதிகாரத்தில் "பணமிலான பெற்ற பெருஞ்செல்வ(ம) நண்பால், கலந்தீமை யாற்றிற்கு தறவு" எனவுரை கடைசி செய்யுளில் தோன்றவாய் செய்வதனைப் பெறலாம்.

பொருளானை மெல்லாரான பீபா திவ்யுப
மருளானை மாணுப பிறப்பு. (உ)

(இ - ள.) பொருளான பொருளானது முண்டாக அப் பொருளினால, எல்லாம, ஆம உண்டாகும, எனறு எனறு அறிந்து, அதனைச சம்பாதித்தது, ஈயாது பின பிறாகுக கொடாது, இவறும - உலோபதனவன் செயயும, மருளான - மயகுகதினாலே, மாண - நிறைதலில்லாத, பிறப்ப - பேய்பபிறபபு, ஆம - ஒருவனுககு உண்டாம், எ - று.

இருமையிலும் அடையும இனபங்கள பலவும அடங்க 'எல்லாம்' எனறும, பொருளைச சம்பாதித்தறகு முனனம் உண்டாகிய அறிவானது சம்பாதித்த பினனே மயகுதலால் 'மருள' எனறும, பொருள உண்டாயிருககப் பிறருடைய பசி கண்டிருந்த பாவதால் உணவுகள உண்டாயிருககப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டாமெனறும் சொல்லினார.

பெரும பொருளைச சம்பாதித்து வைதத ஒருவன அதனை யனுபவியாது செத்தவிடதது அப்பொருளி னிடதது அவனுல் செய்யக கிடந்ததோ குறைமை இலலையாதலால், பொருள் பெற்ற னொருவருன பெறற காலததிலேயே தகுகாகுதவித் தானும் அனுபவிககக் கடவனெனபதும; அவவிதம் செய்யாதவன உயிரோடிருககும் காலத்திலும இறந்தவனுகளைவ கருதப்படத்தக்கவனுவானெனபதும; ஈகையால் இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறத்தைச் செய்து அதன பயனுகிய இசையையடைய விரும்பாது, நாம்

பிறரைக்காட்டிலும் மிகுதியாகச் சம்பாதிப்போமென்று பொருள் உரை

ஒழிபியல்

சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே விரும்பி அப்பொருளினை * ஈட்டற் றன்பத்தையும் காப்பாற்றற்றன்பத்தையும் இழத்தற்றன்பத்தை யும் அனுபவிக்கும் அறிவிலாப் பேதையர் உலகிற்குப் பாரமாவா ரென்பதும்; உலோபியரானவன் ஒருவராலும் விரும்பப்படா னென்பதும்; அன்னவனுக்குப் பொருளால் அடைதற்பாலதாகிய அறப்பயனும் இன்பப்பயனும் இல்லையாதலால், அவன் எவ்வளவு அதிகப் பொருளைச் சேர்த்து வைத்திருப்பினும் தரித்திரனே யாவனென்பதும்; அப்பொருள் பிறரால் அபகரிக்கப்படுமென் பதும்; அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்கு உரியபொருளை அல்லதாக்குதலால் அவ்வுலோபி அப்பொருளுக்கு ஒரு கோயாவா னெனபதும்; இலராய் இரந்தார்க்கு ஈயாதான்செல்வ மானது பெண்டிரின் மிக்க † நலத்தினைப்பெற்ற ஒருத்தி கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே கணவனினறித் தனித்தவளாய் மூத்து, கொடுப் பாரும் கணவனுமின்றித் தானும் பயனிழந்து கழியுமாறுபோல வீணேயழியு மெனபதும்; வறியார்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றும் கொடாதவன் செல்வம்பெறுதல் நடுவூரில் எட்டி பழுத்ததை யொக்குமெனபதும்; உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்தும் மேகம் மழை பொழிதலால் கீரின்றி வறுமையடைந்தவிடத்தும் அவ் வறுமை விரைவில் நீங்கிப் பின்னும் மழைபெய்து உலகத்துக்கு உதவுவதுபோல், வறியார்க்கீயும் சிறுடைச்செல்வர் அவ்வீகையால் வறியராயவிடத்தும் அவ்வறுமையினின்று விரைவில் நீங்கிப் பின் னும் அவ்வறியார்க்குப் பயன்படுவ ரென்பதும் இங்கு அறியத் தக்கனவாகும்.

---

* "ஈட்டலுந் தனபமற நீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பந்—காத்த

குறைபடித் துன்பங் கெடித்துன்பந் தின்பக்
குறைபதி மற்றைப் பொருள்"—காலடியார்.

" தியாலோ நீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ
இப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்று பொருள்வைத்தார்
எபபொழுது(ம்) நீங்கா நிடர் "—பாரதம்.

† கலம் - வடிவின் கலமும் குணத்தின் கலமும்.

ாஉ. நாணுடைமை.

அஃதாவது முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமகுத தகாத கருமங்களில் நாணுத லுடையராந் தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனுலே வினங்கும்.

கருமகதா ணுணுத ணுணுச் திருநுதல்
நலலவர் நாணுப் பிற. (க)

(இ - ள்.) நாணு-நன்மக்களது நாணுவது; கருமததால்-இழிந்த கருமங் காரணமாக, நாணுதல் - நா ுதலாம், பிற - அஃதல்லாமல் மனமொழி மெய்களது ஒடுகைத்தால் வருவனவோ எனரூல், அவை அவாளவல்ல, திரு.நுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளிரது, நாணு - நாணங்கள், எ - று.

பிற குலமகளிரது நாணெனாதனுல் மற்றது நன்மக்களது நாணெனபதும், நாணுத லெனாதனுல் கருமத்தினது இழிவும் பெற்ரும். திருநுதல்நல்லவரெனபது புகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த குறிப்புச் சொல்- காரணத்தின டனமைபறறிப் பிற என்ரூர். இனி அற்றமறைத்தல் முதலியன பொதுமகளிர் காரணத்து ஒக்கு மென்று உரைப்பாரும் உளர் அவர்க்கு காண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவா பெயராற் கூறப்படாமையானும், அஃது உரையனமையறிக. இதனுல நாணினது இலக்கணம்

சொல்லப்பட்டது.

நாணும் உடையும் உறைகழி அச்சமும் காமமும் மக்கள் உயிர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்க, நனமக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே யாகுமென்பதும். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவாறுபோல, நற்குணங்களின் நிறைவானது நாண் எனகின்ற நற்குணத்தோடு கூடியல்லது பயனடையாதெனபதும்; சானறோராவார் பிறர்கருவரும் பழியைத் தமக்குரும் பழியாகக் கருதி நாணுவாரெனபதும்; அக்கருத்துடையா பெரியாகவின் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் பகழ்வரென்பதும்; உயர்ந்தவர், பழி பாவங்கள் அடையாமற் காக்கவல்ல நாணம், அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய உலகம் என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றனைக்கொள்ள உரை ஒழிபியல்

நேர்ந்தவிடத்து அந்நாணத்தைக கொள்வதல்லது உலகத்தைக் கொள்ள விரும்பாரெனபதும்; அப்பெரியார் தமது நாணங் கெடவரின் உயிர்துறக்தேனும் அந்நாணதைக் காப்பரெனபதும்; கேட்டவரும் கண்டவரும் நாணத்தக்கபழியை நாணுதி செய்பவனைவிட்டு அரம் நீங்குமென்பதும்; நாணினமை ஒருவனிடத்து உண்டாகுமாயின, அந்நிலை அவனது பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் எனறிவற்றால் வந்த நன்மைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதும்; நாணில்லாத மக்களது இயக்கம் எந்திரகயிற்றினால் இயங்கும் மரப்பொம்மையினது இயக்கம் போல்வதல்லது உயிரியக்கமல்லவென்பதும் இவை அறியத்தகனவைகளாம்.

ாஈ. குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன் தானபிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின் விதம். இது தாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால் நாணுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடிப்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடைப்பு. (கூ)

(இ - ள்.) குடும்பத்தை - * ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியான்மிகம் என்னும் மூவகைத் துன்பமும் அடையுந் தன்மையதான தன்குடியை, குற்றமறைப்பான் - அம்மூவகைத் துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்பவனது, உடம்பு - தேகம், இடும்பைக்கே - அம்முயற்சித துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமா மகவளவோ? அஃதொழிந்து இன்பதற்குக் காதல் இல்லையோ? (எ - று.)

* இவை மேலே நூ - வது பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பினில் விளக்கப்பட்டிருத்தலைக் காண்க.

† "உறைப்பெய ரோலை போல, மறைக்குவன் பெருமநிச் குறித்து வருவேலே" என்றவிடத்தும் மறைத்தல் காத்தல் என்னும் பொருளினதாயிற்று. எனகுடி முழுதும் இன்புறுதயாமே கான் இருமையும் பெறுதலால் இம் மெய்வருந்தமாத்திரம் எனக்கு கல்லதென்றுமுயலும் அறிவுடைய ஒருவன் அம்மெய் வருத்ததை ஒருநாளும் விடாமையை நோக்கி 'இடும்பைக்கே கொள்கலக கொல்லோ' என்றார். இது குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தலிலுலே குறிப்புமொழியாகும். ஓ - அசை. இதனால் குடிசெய்வார் அது செய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.

தன்குடி செய்தற் பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமத்தைச் சலிக்காது முடிப்பவனுக்குச் செல்வமும் புகழுமெய்தி குடியுயர்க்கு அதனால் மேம்பாடுடைய பெருமை யுண்டாகுமென்பதும்: விடாமுயற்சியும் நிறைந்த அறிவுமுடைய ஒய்வில்லாத கருமச செயலால் அவனது குடி உயருமென்பதும்; அவ்விதம் முயல்பவனுக்குத் தெய்வசகாய முண்டென்பதும்; அதனால் அத்தொழில் முடிக்கும் விதத்தை அவன் ஆலோசிக்க வேண்டாமல் யாதொரு தடையுமின்றித் தானே முடிவுபெறுமென்பதும்; அறிஞர்களுக்கு

விரோதமான காரியங்களைச் செய்யாமல் தன்குடியை உயரச்செய்து கடப்பவனே உலகத்தார் அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சூழாநிற்ப ரென்பதும்; அவ்விதம் தன் குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல் அவனுக்குச் சிறந்த ஆண்மையாகுமென்பதும்; குடியின் பாரத்தைத் தாங்குதல் அக்குடியிற் பிறந்தார் பலரில் தகை ஒருவரிடத்தே யாகுமென்பதும்; அன்னவர் எடுத்த காரியத்தை வெயில் மழை பனி யென்பன நோகுகிப் பின்னே செய்வோ மென்றுசோம்பி இராரென்பதும்; இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறுவோன் யாரேவென்று உட் கொண்டு அசட்டைசெய்யா ரென்பதும்; தான் வீழும்பொழுது மூட்டுக்கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்ல ஆண்மகனில்லாத குடியாகிய

† புறநானூறு - இதன்பொருள் - மழையை மேலேவிழ வொட்டாது ஓலைக்குடை காப்பதுபோலக் காப்பாற்றுவனென்று உன்னைக் குறித்து வருவேன் பெருமானே - என்பது.

மரம் துன்பமாகிய கோடையானது புகுந்து தன்முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றில்லாமல் விழுந்து கெடு * மெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கனவாகும்.

ஈசு. உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் † பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்விக்கும் போது பிராமணர் முதலாகிய மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது, முனனே குடி உயர்தற்கு எதுவென்ற முயற்சிவகையாகலால், குடி செயல்வகையினபின வைக்கப்பட்டது.

பலகுடை நீழலுந தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். (சு)

(இ - ன்.) அலகுடை - உழுதற்றொழிலால் கொல்லினையுடைய ராகிய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும் - பல வேந்தர் குடைநிழலதாய பூமிமுழுதையும், தங்குடைக்கீழ் - தம் வேந்தர் குடைக்கீழே, காண்பர் - காணுவர், எ - று.

அலகு - கதிர்; அது இங்கே அதன் முதலாகிய கொல்லுக்காத லால் சினையாகுபெயர். உடைய எனும் குறிப்புப்பெயரெச்சம் உடை என சுறுகுறைந்து நின்றது செய்யுள் விகாரத்தால். உழுவா ரிடத்துள்ள இரக்கச் சிததம் வெப்பதினால் வருந்தி வந்தடைந்த வருக்கு அவர் வருதலத்தைத் தீர்க்கும் நிழல்போல் பசியால் வருந்தி

---

* " தங்குறை வாவலுறை தொணமரங்க ளன்ன
ஒலகுகுல(ம்) நையவத னுட்பிறந்த வீரர்
தாங்கல்கட வுகுந்தலை சாய்ப்பவரு நீச்சொல்
நீக்கன்மட வார்கள்கடன் "—சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ன்.) ஆலமரங்கள் கெடவரும்போது அம்மரங்களின் விழுதுகள் அவற்றைத் தாங்கினாற்போல, தமது குலமானது உதவி யின்றிக் கெடவரும்போது அக்குடியிற்பிறந்த மனமக்கள் அதனைக் கெடாவண்ணம் காப்பாராக, மூடர் அவ்விதம் தாங்காது நீங்கிப் போவார் என்பது.

† ஈஉ-ம் பக்கம் பார்க்க.

வந்தடைந்த வறியார்க்கு உணவு உதவுதலினால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரெனறது இரப்போரைக்கொல்லாம சுதல நோக்கி. அரசாது உனனத நிலை உழவாது உழைப்பின பயனுதல்பற்றி அவ்வரசாது குடையை உழவாது குடையாகவகொண்டு 'தங்குடை' எனறார். குடை நீழலெனபது அதற்குத் தானமாகிய பூமிக்காதலால் தானி யாகுபெயர். * "ஊன்றுசான மருங்கி னினறதன பயனே" எனறத னால் தமமரசனுககு வெற்றி பெருஉ மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பதெனபதாம். † "இரப்போ சுற்றமும் புரப்போர் கொறறமு முழவிடை விளப்போர்" எனறார் பிறரும். "வரப் புயர நீருயரும் நீருயர நெல்லுயரும் நெலலுயரக குடியுயரும்

குடியுயர கோவுயரும்" எனற சொல்வழகின கருத்தும் இங்கு உணரதகக்கது.

உலகத்தவரிற் பெரும்பாலார் உழுதலால் வரும் உடல்வருதத நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து பொருள் பெறறவிடத்தும உணவினிமிதத உழுவாரிடத்தச் செல்லவேண்டுதலால், எல்லா வருத்தமுறறும உழுதலே தலைமையாகிய தொழிலெனபதும்; வருத்தமில்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையெனபதும்; அவ வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் பிறதொழில்கள்மேல் செல்வோர் யாவரையும் தாங்குதலால் உழவுதொழில் செய்வோர் ‡ உலகத்தா ராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாலாரென்பதும்; யாவரும் உண்ணும்படி உழுதலைச்செய்து அதனால் தாமும் உணடு வாழுகின்றவரே தமகு உரியாராய் வாழ்கின்றவரென்பதும்; தாமும மனிதப்பிறப்பினராய்ப்

* புரகாணுறு - இதன பொருள் - கலப்பை நிலததில் ஊன றிய சாலினிடத்து விளைகத நெல்லினது பயனே எனபது.

† சிலப்பதிகாரம் - இதன் பொருள - இரப்போரது சுற்றத் தாரையும் காவலரது வெற்றியையும் உழவினிடத்தே உண்டாக்கு வோர் எனபது.

‡ "தாடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு" [பத்துப்பாட்டு] எனறுற்போல உழுவாரெனபது உழுவிப்பார் மேலுஞ் செல்லும என்றறிக.

பிறந்திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர் சிலபொருள கொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின்செல்வார தமகு உரியரலலரென்பதும்; ஒருநாளும் அழிவில்லாதசெல்வமாகிய தமதுகையால் உழுதுண்டலே இயல்பாக வுடையவா பிறரை யாசிக்கமாட்டா ரெனபதும்; யாசிப்பவாக்கு அவர் வேண்டியதொரு பொருளே ஒளிக்காது

கொடுப்பா ரென்பதும்; உழவுத்தொழில் நினறவிடதது உண வில்லாமையால் தாமுணடலும இல்லறஞ் செய்தலும யாவர்க்கு மில்லையாக, அதனால் உலகத்தில இமமை மறுமை வீடெனனும் பயனகள நிகழாவெனபதும்; உழுத புழுதி நனறாய்க் காய்ந்த பின பயிரிடும் நிலம் நனறாய் விளையுமெனபதும்; அப்பயிர்கசு உழுதலுடன எருப்பெய்தலும, களைபிடுங்கலும, நீர்பாய்ச்சலும், பட்டிமாடு முதலிவற்றால் அழிவடையாமற் காததலும் வேண்டு மெனபதும்; அந்நிலததுக்கு உரியவன அதன்கண் பிறரை ஏவி யிராமல் தானே நாள்தோறும் போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யவேண்டு மென்பதும்; அவவிதஞ் செய்யாமல் சோம்பி யிருந்தானால் அந்நிலத்தினினறும் அடையக் கிடப்பதாகிய போகத்தை இழப்பானென்பதும்; நிலமசன பயிர்செய்வார் யாவர்க சும் செல்வங்கொடுத்துவருகினறதைக் கண்டிருந்தும் அதுசெய்யா தாயாம் அறியேமெனறு சொல்லிச் சோம்பியிருப்பவர் பேதையராவ ரெனபதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ாடு. நல்குரவு.

அஃதாவது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வெண்ணு நசை. (கூ)

(இ - ன்.) நல்குரவெண்ணும் - வறுமையென்று சொல்லப் படுகிற, நசை - ஆசை, தொல்வரவும் - தன்னுலே புற்றப் பட்டவருடைய பழைய குடிவரவினையும், தோலும் - அதற்கேற்ற சொல்லினையும், தொகையாக - ஒருமிக்க, கெடுக்கும், எ - று.

ஆசையில்லாதவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் கல்குரவை கசையாக்கி, அஃது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழி தொழில்களையும் அவமானச சொற்களையும் உண்டாக்கலால் அவ்விரண்டினையும் தொகையாக ஒருமைக்கண் கெடுக்கும் எனலுர். † "குடிப்பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" எனலுர் பிறரும். தோலாவது ‡ "இழுமென் மொழியால் விழுமியது உவறல்" என்றுர் தொல்காப்பியனுரும். தோலென்பதற்கு உடம்பென் றுரைப்பாரு முளர். அஃது அகரதகும பெயராயினும் உடம்பு கெடுக்குமென்றற்கோ பொருட்சிறப பில்லாமையறிக.

ஒருவனுக்கு வறுமைபோலத் துனபஞ்செய்வது பிறிதொன றில்லையென்பதும்; வறுமையுடையானுக்கு இம்மையின்பமும் மறுமையின்பமு மில்லையென்பதும்; வறுமையானது அவமானச் சொல் பிறவாத உயர்ந்த குடியிற பிறந்தவரிடத்தேயும் அவ வவமானசசொல் பிறத்தற்குக காரணமாகிய சோர்வினை உண்டாக்கு மென்பதும்; வறியானொருவனுக்கு அவவறுமைத்துனபங் காரண மாகச் செல்வர் மனைவாயில் சோகஞ்செல்லுதற றுனபமும், அவரைக் காணுதற்றுனபமும், கண்டபின் மறுத்தவிடத்து உண் டாகுந் துனபமும், மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்ததை வாங்குதற் றுனபமும், அப்பொருளைக் கொண்டுவந்து அனுபவிப்பனவைகளைக் கூட்டுதற்றுனபமும முதலான பல துனபங்களும் வந்து விளையு மென்பதும்; வறியார மெய்ந்நூற்பொருளைத தெளிய அறிந்து சொன்னாராயினும் யாம் இவர் சொல்லியவற்றை விரும்பிக் கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர் அடைகின்ற குறைனயத் தீர்க்கவேண்டி வருமென்றஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் அவர் சொல் பயனில சொல்லாக முடிந்து, அதனால் அவர் கல்வியும் பயன்படாதாகு மென்பதும்; வறியானொருவனை அவனிடத்தே

† மணிமேகலை - இதனபொருள் - பசிப்பிணி தீனனுற் பற்றப் பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பையும் அக்குடிக்கிருந்த சிறப்பை யும் கெடுக்கும் எனபது.

‡ இதன்பொருள் - மெல்லெனு மொழியால் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் சிறந்தபொருளுண்டாக மொழிதல் என்பது.

உகச ஒழிபியல்

கொள்ளப்படுவதொன் றில்லாமையேயன்றி அவளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டாதலால் அது நோக்கி அவனைப்பெற்ற தாயும் * அவனைக் வகவிடுவாளென்பதும்; வறுமை நெருப்பினும் கொடிதென்பதும்; அதனால் அதனைச் சகித்தல் அரிதென்பதும்; அனுபவிக்கப்படும் பொருள் ஒரு சிறிதும் இல்லாதவர் சுற்றத்தானே விட்டமையால் ஒருவழியால் துறந்தாராக, நின்ற தம்மூடம்பினையுந் துறந்து அதனால் தம்மானமழியாமற் காத்தலே தகுதியாமென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கவைகளாம்.

ாசு. இரவு.

இனி மானங்கெடாத இரத்தல் (யாசித்தல்) இரவாமை யோடு ஒத்தலால், அவ்விரவினாலும் வீடுபெறுதற்கு உதவி செய்வ தாகிய உடம்பு காக்கப்படுமென்னும் அறனால் வழக்குப்பற்றி முன் அதிகாரத்தின் "†துப்புர வில்லார் அவரத் துறவாமை, உப்பிற் குங் காடிக்குங் கூற்று" என்னும் கடைசிக்குறளிற் பெறப்பட்ட அவரத் துறத்தலென்னும் இறத்தலே விலக்குதற் பொருட்டு இரவு சொல்லுகினாரூர். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறுஅ வரின். (உ)

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இரத்தல் - யாசித்தல் தானும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம், இரந்தவை - இரந்த

பொருள்கள், ஈவாரது அறிவுடைமையால், தன்பமுறு - தான் தன்பமுறுமல். வரின் - வருமாலுல், எ - று.

* "தாயும்பகை கொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகை யுறவோரும் பகை யிச்செகமும் பகை
ஆயும்பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினுல்
தோயு நெஞ்சே மருதீசர் பொற்பாதஞ் சுதந்திரமே."

படடினத்தார்

† அப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள். அவாத்தறத்தல் - முழுதுந்தறத்தல் (இறத்தல்).

இ ர வு உகடு

இன்பம் அதன் காரணத்திற்காதலால் காரியவாகு பெயர். உறுமலென்பது உறு எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. தன்பம் - ஈறுதோன்றுத சாதியொருமைப் பெயர். தன்பமாவன - ஈவாரிடத்துக் காலமும் இடமும் அறிந்து செல்லுதலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தம்வசப்படுத்தலும், அவர்மனமிரங்கத் தக்கவை காடிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்தவிடத்து வருவனவுமாம். அவையுறுமல் வருதலாவது அவர் முன்னறிந்து கொடுக்கச் சொல்லுதல். இரந்தவர் தன்ப முறுவரின் என்று பாடமோதி இரக்கப்பட்டவர் இரக்கப்பட்ட பொருளின்மையால் தன்புறுத எதிர்வந்தஈவாரயின் என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். இதனுல் வறுமையால் உயிர்நீங்கு மளவில் அவமானமில்லாத இரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

வறுமைப்பட்டவர் தம்குறையைச் சொல்லுமுன்னே குறிப்பாலறிந்து மறுமற்கொடுக்கும் சிறந்த இயல்பினை யுடையாரைத் தெரிந்து அவரிடத்து யாசிக்கக் கடவரென்பதும்; அத்தகைய சிறந்த இயல்பினையுடையார் உலகத்தில் அரியரென்பதும்; அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் இழிவில்லையென்பதும்; அவர் கொடுத்தலிலே குறைகாட்டா ரென்பதும்; ஒரு சமயம் குறை காட்டுவாராயின் அப்பழியானது பரிசுத்தமான வெண்புடவையில் அழுக்குச் சேருதல்போல் அவரிடத்துக் கடிதுசெல்லுமென்பதும்;

ஒளிக்காது *மானமறிந் தீவாரிடத்து யாசித்தலும் ஓரழகாகுமென்ப தும்; ஒளிக்காது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தல் தான் புகழ் பயவா தாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெட வாராமையால், அன்னரிடத்து யாசித்தலும் வறியார்க்குக் கொடுத்தலே போலுமென்பதும்; உலகத் திலே வறியார் குறிப்பறிந்து உள்ளதை ஒளிக்காது கொடுக்கும் தருமசிலர் சிலர் இருக்கின்றபடியினாலேயே மானமுடைய வறியார் உயிர்காத்தற் பொருட்டு யாசித்தலை மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்ற ரென்பதும்; அத்தகைய தருமசிலர் இல்லையாயின் வறியார் மானம்

---

* மானம் என்பது "சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு" எனனும் வறியாரின் இலக்கணம். அதனையறிதலாவது சொல்லத் தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்குக் காரணமாகிய அம்மானத்தின் இயல்பினை அறிதல்.

விடமாட்டானமையால உயிரைவிடுவரெனபதும, தமமை அவமதித்து இழிவு சொலலாது நனகுமதிதது இனியவை கூறிப பொருள கொடுபபாரைக கணடால இரபபவராகுத தம்மிடதது ளள வறுமைத தனபங்களெலலாம முதலறக கெடடு அகமகிழசியுணடாகு மெனபதும, உலகததிலே இரபபவரிலலையாயின ாதலிலலையாகப பொருளுடையா அபபொருளை ாதலாலாகும பயனகளாகிய புகழை டும புணணியதததும அடையாமல * வறிதே இறபபரெனபதும்; இரப்பவா இாதும ாயாபபேதையா மரபபாலை போலத தாணியி லியஙகி நடைபபிணமெனன நாடடினாலுலவி இயமலோகதது ற் காகபபடுவ†ரெனபதும, கொடுபபவன பொருளிலலை யெனற விடதது அவன தனகேயலலாமல மறறை யிாதவாகும அனறைகனறு பொருள சமபாதிததறகுப படுதினபதனைத தனகேயாகவைதது தான படுகிறதினபம தானறிது இரபபவன அவனைக கோபியாதிருததல வேணடுமெனபதும இவறு அறிய தகக்வைகளாம

அஃதாவது மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும

கரப்பவாக் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவா
சொல்லாட்ட போஒ முயிர். (ய)

(இ ள) சொல்லாட - ஒளிப்பவர் இல்லையென்று சொல்லிய மாத்திரத்தே, இரப்பவர் இரப்பவருக்கு, உயிர்போம உயிர்போகா

* "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்கணவர்" எனறும் பிறரும்

† " இரப்பவர்க் கீயவைத்தார் ஈப்பவர்க் கருளுமவைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட்கெல்லாங் கடுங்கா வலனவைத்தார்
பரப்புநீர்க் கங்கைத்தன்னேப் படாசிலட்டப் பாகமவைத்தார்
அரக்கனுக் கருளுமவைத்தார் ஐயன் ஐயாறனாரே" —திருநேரிசை

இரவச்சம் உக்க

கின்றது, கரப்பவர்க்கு இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவ்வொளிப் பவர்க்கு, உயிர் பின்னும் இருத்தலால் அப்பொழுது, யாதுக் - எப் புரையுள் (எவ்வுடம்பினுள்) ஒளிக்குங்கொல புருங்தொளிக்கு நிறகுமோ, எ று

உயிர் போதலாவது இரப்பவர் இனி யாம் எனன்செயவோ மென்று எஞ்சிச் செயலற்று நிற்க, * "புறத்துத்தன் னினமை லிய வகத்துத்தன், நனவான நீங்கி நிரீஇ - யொருவனே, ஈயா யெனக்கென் றிரப்பானே லகத்தேயே, மாயாமே மாறி விடின"

எனறா பிறரும சேட்டாரைக கொலலவல்லதாகிய சொல் சொலவாரைக கொலலுதல காணகினறிலம இஃதெனலே வெனபதாம. வறுமையுராவிடத்து மறையாது யாசிகபபடுவா ராகிய சுறறததாகளுகும அவகறுமையை இரப்பவா சொலல உயிர்போம, ஆனபின மறாகபபடுவாராய பிறாகுச சொல் லாடியகுகால போகாது எவகே ஒளிதனிற்கும இரணடாலும் போமே டனறுவென இரவுஞசிஞ்சிலருவன கூறாகனி உரைபடாருமுளா இதனால அவவிரவின குறறமும காவின குறறமும ஒருஙகு கூறபபட்டன

தபகுளனத ஒளிகாமல இவா வரபபெறறேமெனறு மன மகிழ்கது கொடுகும கணபோற பிராகு தருமசீலரிடதது இர வாமலே, செயயவலலஃதா மூயாசியிரை சீவனஞசெய்தலே நல்ல தெனபதும, மகளுயிராகுகெலலாம வாடாளும, அதறகு வேணடுவ தாகிய உணடியும, அதறகுக காரணமாகி செய்தொழிலும, வினை வசததால கருவோடு கலநத வபபோதே சறபிகபபட்டனவனறே அவைகளுள சிலவுயிராகு யாசிதததும ஒரு செயதொழிலாக எறபடுதத பட வலலவே யெனபதும, வறுமையினாலே வரும னபதனை முயறசிசெய்து நீகுகுகடவோ மெனறு நினையாமல்

---

* நாலடியார இதனபொருள - தனது தரிதரம புறமான உடலே வருதத, தனது மனததுள நலல அறிவை நீகி அறி வில்லாமையை நிறுததி ஒருவனுக குறிதத எனகுப் பொருள் கொடுப்பாயெனறு யாசிபபானுகில அவன இல்லையெனறு சொல்லில் அவனிடததே இறவாரே எனபது.

இந்த நீக்கக்கடவோ மென்று நினைப்பது ஒருவனுக்கு அறியாமை யினும் அறியாமையாகு மெனபதும; அனுபவிகுகவேண்டும் பொருள்களின்றி வறுமைப்பட்டவிடத்தும் பிறரிடத்துச்சென்று யாசித்தலே உடம்படாத அமைதி எல்லா வுலகமும் ஒருசேரப் பொருந்தினாலும் கொளளாத பெருமையுடைய தெனபதும;

நெறியாய முயற்சியாற் கிடைத்த கூழ் யாசித்தலாற கிடைத்த அமிழ்தத்தைவிட இனியதெனபதும்; தண்ணீர் பெறாத இறக்கும் நிலைமையதாகிய ஒரு பசுவினைக கண்டு, தருமநோக்கி இதற்குத் தண்ணீர தரல்வேணடுமெனறு இரந்து சொல்லும்போதுமே அவ விரவுபோல் ஒருவன் நாவிற்கு இழிவினைத்தருவது. பிறரில்லை யாதலால் அததகைய தருமமும் முயனறு செய்வதல்லது யாசித்துச் செய்தலாகா தென்பதும், இரப்பவர் யாசித்து நிற்றலின கொடுமையைவிட அங்நிலையைக கண்டிருந்தவர் இல்லையெனறலின கொடுமை மிகுத தீயதென்பதும் இதகு அறியத்தகுவைகளாம.

ாஅ - கயமை.

அஃதாவது முனனே அரசியலுளளும் அகைவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையாற் சொலலப்பட்ட குணங்களுள எற்புடையவை களைக குறிப்பினுல் யாரககும் பொருந்தவைத்தலையால் அங்கே குறிப்பாற சொல்லியவையும் இங்கே ஒழிபியலுள வெளிப்படச் சொல்லியவையும் ஆகிய குணங்கள் யாவுமிலராகிய கீழோரது தன்மை. அதனுல் இஃது எல்லாவற்றிற்கும்பின வைகைப்பட்டது.

தன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். (உ)

(இ - ன்.) தன்று - தமக்கு உறுதியானவைகளை, அறிவாரின - அறிவாரைக்காட்டிலும், கயவர் - அவையறியாத கீழ்மக்கள், திரு வுடையர் - தன்மை யுடையவராவர், அவர்போல அவைகாரணமாக,

நெஞ்சத்த - தமது நெஞ்சினிடத்து, அவலமிலர் - கவலையிலாத லரல், எ - று.

நன்றென்பது - சிறுதோன்றுத சாதி யொருமைப்பெயர், உறுதிகளாவன - இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ் புண்ணிய ஞானங்கள். இவைகளையறிவார் இவை செய்யாதின்றே அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலோ மென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறு வருமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறுகிய பழி பாவம் அறியாமை என்பவைகளில் யாதுவினையுமோ வென்றும் இவ்வழியாலே கலங்கியடைவர்; கயவராவார் அப்புகழ் முதலானவைகளை விட்டுப் பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாதின்றும் ஒருகவலையும் இல்லாதிருப்ப ராதலால் 'திருவுடையர்' எனக் குறிப்பால் இகழ்ந்தபடி. இதனால் கயவர் பழிபாவ முதலானவை களுக்கு அளசாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

மேன்மக்களுக்கும் கீழ்மக்களுக்கும் வடிவொதலால் குணங்களின் இருப்பினும் இல்லாமையாலும் அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதும்; கீழ்மக்கள் தம்மைத் தடுப்பாரினறித் தாம் விரும்புமவைகளை விரும்பியவாறே செய்வரென்பதும்; கீழாயினன் தன்னிற் குறைந்தபட்டியாய் * நடப்பாரைக் கண்டாலுயின் அந் நடக்கையிலே அவரைக்காட்டிலும் தான் மேம்பட்டு அதனால் தன் மிகுதிகாட்டி இறுமாப்பா னெனபதும்; கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம் பெரும்பான்மை அச்சம் சிறுபான்மை பொருட்பேறு என்னும் இவ்விரண்டாலு மல்லாமல் இயல்பாக வுண்டாகா தென்பதும்; கீழ்மக்கள் தாங்கேட்ட இரகசியங்களை இடந்தோறுந் *தாங்கிக்கொண்டு போய்ப் பறையறைந்தாற்போலப் பிறர்க்குச் சொல்லுவரென்பதும்; அன்னர் தம்மை வருத்துபவர்க்கன்றி இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங் கொடாரென்பதும்; கீழ்மகன் பிறரது

---

* பட்டி - மனவடக்கமும் காவலுமின்றி ஆள்வாரில் மாடு போல் திரியும் அயோக்கியன்.

ஆக்கங்கண்டவிடத்துப பொருமைகொண்டு அவரிடத்தில குற்ற மில்லையாகவும உண்டாகக வல்லவனுவா னெனபதும்; கயவர் உணவில்லாமையாகவாவது மேலுருகவாவது ஒரு தினபமவந்து உற்றமாத்திரத்திலே தமளைப் பிறாகுவிமறு அடிமைப் படுதலி சிற்டரெனபதும இங்கு அறியதகக்கைகளாம.

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று

திருசசிராமபலம.

அரகன வல்லரட் டாகொரி தாருள
பெருகக செய்த பிராபெருந தனமையை
அருதி செய்தறி யபபெறு வினாலா
கருத்தி லாக்கிய வக்கனைத தோர்கள—திருகருகுறதொகை.

திருச்சிற்றம்டலம்.

அரும்பத அதிகார அகராதி

அட்டவணை.

அகதிகள் ... ஈஅ
அகவகாரம் ... ஏ
அகவிலை ... ஈ
அகவை ... ஈச
அகவியல் ... ஈஉ
அங்குலி ... ஊ
அசரம் ... ஈ
அடகசமுலடனை ... உ
அடடமா ... ஈ
அனர்த்தம் ... ஏஅ
அனுணர அறுதொழில ... ஈஉ
அபாவம் ... ஊ
அபாணன ... எ
அமைசசு ... ஈஈ
அரசர அறுதொழில ... ஈஉ
அரசியல ... அ
... ஈ
அருந்தாபதது ... ஊ
அருவுடமபு ... ஊ
அருளுடனை ... ஊ
அவசரப்பிணி ... ஏ
அவாயநிலை ... ஈ
அவாவுறுதல ... ள
அவி ... ஈ
அவையஞசாமை ... ஈ
அவையறிதல் ... ஈ
அழுகாறுமை ... ஈ
அனைவ ... ஊ
அனைவதூல ... ஈ
அறம ... க,உ
அறனவலியுறுதல ... ம
அறிவுசகு மாட்சிமை ... ஊ
அறிவுடனம ... ஊ
அறுசுணம் ... ஊ
அறுமாணம ... ஊ
அஃபுடனை ... ம
அகமம ... ஊ,ஈ
அகாரம்ய ... ள
அகாரம ... ஊ
ஆருஞ்சி ... ஈ
ஆணடலபபுன ... ஈ
ஆதனாம ... ஊ
ஆதனைவிக்க ... ஈ
ஆகிபௌ ... ஈ
ஆதிபாணர்கம ... ஈ
ஆலசயம ... ஈ
ஆளவினை டைமை ... ஈ
ஆறறல ... ஈ,ஈய
ஆக ... ஈ
... ஈ
இகணசியாகம ... ஈ
இயமம ... ஈ
இயறமிழ ... அ
இரசசு ... அ
இரட்டறமொழிதல ... ஈ
இரயசசம ... ஈ
இரவு ... உ
இரோசகம ... உ
... ம
இலகணசசெசால ... அ
இலறம ... ஈ
இலவாழ்கனை ... உ
இறைப்பொருள் ... ம
இனமாட்சி ... ம
... அ
இனஞசெய்யாமை ... உ
ஈகை ... ஊ
... ச

ஈரறிவுயிர் ஙஉ

உட்பகை கஉச, ஈருரு, ஈஅக

உணவு ஒத்தல் ஈகஉட

உதானண எய

உபசாரவழக்கு அச, ஈஉ, ஈசகஉ

உபதை ஈஅ

உபாத்தி ய

உபாயம் கஉள, ஈக

உருவகவிசேடம் ஈஅய

உருவுடமபு சஊஉ

உரையசை சஉட

உவமை கஉரு

உவமானம் சஉசு

உழவு உஈய

உறுசர்ப்பிணி எஅ

உற்பாதம் ௬௭
உளகம ௱௫௯
உளகமுடைமை ௱உ௯
உளாராண்மை ௱௯உ
உழு அ௰
எடுத்துக்காட்டுவமை ச
எண்குணம் ஙி
எகமேதசவுருவகம ௱சுஙி
எறிவிடுதல உ௯
ஐயறிவுயிர ச௯
ஒப்புரவறிதல் ஙக
ஒழிபியல் ௱௯ஙி
ஒழுகமுடைமை உ௭

ஒழுகுகமம் க, ஈகூசு

ஒனி ஈசஅ, ஈகூக

ஒற்றூடல் ஈடூ

ஒற்றுமைத்தூணை ஈளஅ

ஓதுவார் டூக

ஓதிவுயிர் சுஙூ

கடவுள வாழ்தது ஙூ

கடுமபற்றுளளம் சுஙு

கட்டியங்காரணை ஈயக

கணிதநூல் அள

கணேணட்டம் ஈடூ ஙூ

கதி	ளஎய
கயணமை	உகஅ
கருமேந்திரியம்	சகூ
கலலாணமை	அஅ
கலவி	அரு
கலை	ளருசூ
கள்ளாணமை	ருசா
களருண்ணணமை	ளஅசூ
கறபம	ளஉய
காணபதம	உசூ
காமமீணகுற்றம	ளஎஉ
காமம்	சூச

காமவினைவிளைவு ... எ
காரணசரீரம் ... கூ
காருகவினை ... ஈஉ
காலமறிதல் ... ஈ
காணமுளை ... நக
கீழ்நீர் ... ஈநந
குடபபாமபு ... ஈநள
குடிசெயல்வகை ... உஈஅ
குடிமை ... ஈகநு
குணம ... ஊ, நகூ, ஈகக
குமபகம் ... ய
குரோதகரண குற்றம் ... ஈளஉ

குயிலுவத்தொழில் ஈஉய
குழிசி ஈருசு
குறிப்பறிதல் ஈசக
குறிப்புச சொல் ஈருக
குறிப்புமொழி உஈக
குறறங்கமடதல கச
குறறம எசு,கச,ஈக
கூடாநட்பு ஈளய
கூடாவெகுழுகுகம் நிஉ
கேசரி க

கேவலப்பொருள் எச
கேள்வி கூய
கொடுங்கோன்மை ஈகக

கொல்லாணமை ⁓⁓
கோப்பெருஞ்சோழன ⁓⁓⁓
கோழுகம ⁓
கௌமாரம ⁓⁓
சகதிதுருபம ⁓⁓
சகனம ⁓
சங்கேதம ⁓⁓⁓
சஞ்சிதம ⁓⁓ ⁓⁓
சதுகசினி ⁓⁓⁓
சத்திவம் ⁓⁓
சந்தேதகவுணாவு ⁓⁓

சமாதி ய

சமானன எய

சாமம சுக

ாருட

சாக்தம உசு

சானசுண்ணம உாக

சிங்கநோக்கு ாஎஅ

சிரல் ாருசு

சிவதீக்கியானம் எஎ

சிறப்புருவகம ாஅய

சிறுபொழுது ாசஉ

சிற்றினஞ்சேராமை சுஅ

சிவனி சு

சுகம் ய
சுக்கிலத்தியானம் எச
சுவத்திகம் சு
சுற்றந்தழால் ஈகஉ
சூக்குமசரீரம் எய
சூது ஈகூய
சூத்திரா அறுவதாழில் ஈஉய
சூனியம் அய
செங்கோணமை ஈகள
செஞ்செசால் ஈருக
செமபொருள் எஉ
செய்யுட்டொடை ஈகசு

செய்ந்நன்றியறிதல் உ
செல்வச்செவிலி

சொற்பம் ஈ
சோந்தாணைக்கொல்லி ஊ
சைத்தணியம் எ

சைவம் ஒ
சொற்பதியானம் ஙா
சொலவணமை ஈ
சொற்களின்நடை ஈ
சொற்சுவை ஊ

சொற்பொருட்பின்

சௌரம் ... ரூ எ
ஞானம் ... உ கூ
ஞானேந்திரியம் ... சரு, சுசு
தண்டம் ... சுகூ
தந்திரமுன்னிவா ... க ரா க
தத்துவஞானம் ... (i) அ
தத்துவம் ... எட
தமசு ... எ
தமம் ... (ரு) கூ
தவம் ... எ அ
தழுதழுப்பு ... சு கூ
தளர்வெட்டி ... ரா கூ உ

தன்மாதநிலை ... ஏ
தாரணை ... ய
தானம் ... ஈக
தியானம் ... ய
திரிபுராதகனம் ... ஈஅரு
தீநட்பு ... ஈசுக
தீவினையச்சம் ... கூஅ
துயபுராவு ... உகதா
துவாத்தசாந்தல் ... உகதா
துறவறம் ... சரு
துறவு ... சுக
தூது ... ஈதா
தூலசரீரம் ... எய

தெரிந்து செயல்வகை ஈ
தெரிந்துதெளிதல் ஈஅ
ஈயாடல் ஈஐ
உஉச அருமபத அதிகார அகராதி அட்டவணை
தொலவாய்வு ட நஉ
தொழிலுவமை நி
தொழில கசு
தோல உ நஉ
நகுடன அங
நட ர கஅ
நடுவினை எஎ
நடுவுநிலைமை உச
நட பாராயதல ஈசுநி

நடை ... ஈசுரு
நகதம ... சக
நலகுரவு ... உக
நனறியலசெலவம ... உஎங
நாடு ... எங
நாடுஅடைணம ... ஊஎள
நாலறிவுயிர ... சுக
நிசசகிரபபு ... ஈஒங்
நிமிதகாரணம ... எசு
நிபதி ... அஎ
நியமம ... அ
நிரநிசயஆனநதம ... எங
நிலையாணமை ... சுசு
நினை ... எஎப

நீ தாவெருமை ஏ

நுணை ணுடமபு ஏய

பகவன் ஊ

பகைதிறதெரிதல் ஈஏஊ

பகைமாடசி ஈஅஏ

பருசகாவியம உஉ

படைசெருகு ஈஊந

படைமாடசி ஈஊ)

படையுறுபபு ஈஊய

படைவகுபபு ஈஊய

படைவகை ஈஊய

படைவிரி ஈஊய

பணை ஈநிஊ

பணைபுடைமை உஈ

பதுமம் ஈ
பதுமராகம் ய
பரிவலயசொலவலாணமை சு
பலிசசகசகாரவாதகி ாஊய
பலைழணை ாசுஎ
பாயுரு சுசு
பாலாழுரீளா ஙிக
பிசிராநணைதயா ாகச
பிதுரா யஉ
பிமபப பிரதிபிபப டாவமை ச
பிரகிருதி அய
பிரதகிராகாரா ய

பிரமாணம் ஆசு
பிரணவம் எய
பிராணயாமம் ய
பிறபடு யஙு
பிறனிலவிழையாமை உக
பிறிதுமொழிதல் றஅ றள
பினவருநிலையணி றஉங
பினவினை எள
புகழுடையபு அக
புகழ் அக
புதல்வரைபெறுதல் யஙு
புனைதல் றஙுக

புரோகிதர் ... ஊசு
புலனழுறுத்தல் ... சஅ
புலவறிவாணர்மை ... ஈஎச
புனை ... ஈருசு
புறங்கூறாமை ... ஈடுரு
பூதவுடம்பு ... சஈ
பூ ... ய
பெண்வழிச்சேறல் ... ஈஅசு
பொய் ... ஊ
பொய்யுரைத்தல் ... உச
பொருளாசை ... ஊசு

பெரியாழைப
பிழையாமை ... ஈஅசு

அரும்பத அதிகார அகராதி அட்டவணை ... உஉடு

பெருமை ... ஈகூசு
பெருமைபொழுது ... ஈகூஉ
பேதம் ... ஈச
பேதைமை ... ஈளஉ
பொச்சாவாமை ... ஈகடு
பொய்யாவிளக்கு ... ஈடுகூ
பொருட்செல்வை ... கூச
பொருள்செயல்வகை ... ஈடுஅ
பொறி ... ஈடுசூ

பொறையுடைமை ஈ
பொறைகைப்பாண்டியன் ஈக
மடியினமை ஈஉ
மதிமை ஊ

மமகாரம் எ
மயூரம் ய
மரு ஈஞ
மருந்தி ஈஊ
மலைநீதிச்சோழன் ஈக

மனனைரச்

சொற்றொடர்தல் ஈசஊ

மாதகன் கூய
மாணய எஅ
ஈகூஎ

மூதற்காரணம் எஙட
மூத்தம் ய
மூத்தினையியகழ்தல் நிந
மூணவினை எள
மூவறிவுயிர் ஊங
மெய்யுணர்தல் எஉ
மேல்நீர் ஈநிந
யாகம் யஊ

யாப்பியம் ஈகூ
யோகனிலை அ,எரு
யோனிபேதம்

வரைவினமகளிர் ஈஅள
வலியறிதல் ஈஙூ
வழகரு க
வளையாபதி உஉ
வனிதாதமேதாரறமை எஅ
வாதமை ஈருஉ
வாயு எய

வாயுசுணை	ஊக
வாயுமை	நப
வாரி	ாய
வாழுகனகத்துணைநலம்	யா-
வானசிறப்பு	ந
விதணடை	ாநா
விதப்பு	நக
விதனம்	ாஉ
,T	சா
விபரீதவுணாவு	எஉ
வியானன	எய

விபூகம் ... ஈசுபி
... சுரு

விருந்தோம்பல் ... பிசு
விழுமம் ... உஉ
வினைசெயல்வகை ... ஈசுட
வினைதிட்பம் ... ஈசுக
வினைதூய்மை ... ஈடசு
வீரம் ... கூ
வெஃகாமை ... ஙடசு

வெகுளாமை
வெகுளி
வெருவந்தசெய்யாமை
வேதாத்தியயனம்
வேளவி

வேறலுமைத்தூணை
வைசியர் அறுவைதாழில்

திருக்குறளின் பால், இயல், பகுதி, அதிகார விவரங்கள்.

பால்	இயல்	பகுதி	அதிகாரத் தொகை	அதிகார எண்.

அறம்	பாயிரம்	...		சை	க—சை
	இல்லறம்	...	உய	ஞ ங	இ—உசை
	துறவறம்	விரதம்	க		உங்—ஙங
		ஞானம்	ச		ங்ச—ஙஎ
பொருள்	ஊழ்	...		ஈ	ங்அ—
	அரசு	...	உஇ	எய	ங்க—சங
	அங்கம்	அமைச்சு	ய		சச—எங
		நாடு	க		எச
		அரண்	க		எஞ
		கூழ்	க		எசு
		படை	உ		எ—எஅ
		கட்பு	யஎ		எக—கஞ
	ஒழிபு	...	யங		கசு—ஈஅ
இன்பம்	களவு	...	எ	உஞ	ஈக—ஈயஇ
	கற்பு	...	யஅ		ஈயசு—ஈஙங

வீடொன்று பாயிர(ம்) நான்கு வினங்கறம்
நாடிய மூப்பத்து மூன்றொன்றாழ் - கூடுபொருள்
எள்ளி லெழுப நிருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை - சிறுமேதாவியார்.

குறிப்பு :—மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களைத் திருக் குறட் கோவையுடன் ஒத்துப்பார்த்து அதனால் இன்ன பால் இயல் பகுதிக்குரிய அதிகாரங்கள் இவை என்பதை யும், இனன அதிகாரம் இன்ன பால், இயல், பகுதிக் குரியது எனபதையும் எளிதில் தெரிந்து மனதில் பதியச் செய்து கொள்ளுதல் கூடும் என்றறிக.

சிவாக்கினைத் திருமத்திரமென்னும்

திருக்குறட்கோவை - நூற்றெட்டு.

[இது மாணவரும் ஏனையோரும் பிரதினமும் பாராயணம் செய்தற்கென அமைக்கப்பட்டது.]

பாயிரம் - அதி. ச - (க - ச.)

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு— (கடவுள்வாழ்த்து)

உ. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு— (வான்சிறப்பு)

கூ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு— (தீத்தார்பெருமை)

ச. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்— (அறன்வலியுறுத்தல்)

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல் - அதி. உஅ - (ரு - உச)

ரு. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங
கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை— (இல்வாழ்க்கை)

கூ. மனைத்தக்க மாண்புடை யாளித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை-(வாழ்க்கைத்துணை
நலம்)

எ. எழுபிறபபுற தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பண்புை மகுகட பெறின— (புதலவனைபபெறுதல)

அ. அறததிறசே யனபுசா பெனப வறியா
மறததிறகு மஃசித துணை— (அனபுடைமை)

கூ. இனைததுனைத கெனபதொன றிலதே விருநதின
துனைததுனை வேளவிப பயன— (விருசேதாமபல)

ல. அலலவை தேய வறமபெருகு(ம) கலலவை
காடி னினிய சொலின— (இனியவைகூறல)

ஙக. எழுமை யெழுபிறபபு முளளுவா தங்கண
விழுமம துடைதததலா ஈடபு— (செயநனறியறிதல)

ஙஉ. சானசெயது சாதுகருஙகோலபோ லமைஙகொருபாற
கோடாமை சானறோக கணி— (நடுவுநிலைமை)

ஙங. ஒருமையு ளாமைபோ லைஙதடகக லாறறின
எழுமையு மேமாப புடைகது — (அடகமுடைமை)

ஙச. உலசதசேதா டொடட லொழுகல பலகற்றுங
கலலா ரறிவிலா தார்— (ஒழுகமுடைமை)

ஙஜ அறனகடை நினறுரு ளெலலாம பிறனகடை
நினறரிற பேதைதொ நில— (பிறனில்விழையாமை)

ஙஞ. உணணாது நோற்பா பெரியா பிறர்சொலலும
இனனாசெ னறைபாரிற பின— (பொறைபுடைமை)

ஙஎ. அவவிய நெஞசதத ராகுகமுஙு செவ்வியான
கேடு(ம) நினைகக படும — (அழுகாறாமை)

ஙஅ. அருளவெஃகி யாறறினக ணினறுண பொருளவெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடும.— (வெஃகாமை)

கல. ஏதிலா குறறமபோற றஙகுறறங காண்கிறபின
தீதணடோ மன்னு முயிரககு.— (புறங்கூறாமை)

உஙி. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற பயனிலாச் சொல்.—(பயனிலசொல்லாமை)

உக. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு— (தீவினையச்சம்)

உஉ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்— (ஒப்புரவறிதல்)

உங. வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகை மற்றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து— (ஈகை)

உச. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது— (புகழ்)

துறவறவியல் - அதி. ங - (உரு - கஎ.)
விரதம் - அதி.கூ - (உரு - ஙக.)

உரு. கல்லாற்று னுடி யருளாள்க பல்லாற்றுல்
தேரினு மஃதே துணை— (அருளுடைமை)

உச. உண்ணுமை புள்ள துயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு— (புலான்மறுத்தல்)

உஎ. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு— (தவம்)

உஅ. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு நில்— (கூடாவொழுக்கம்)

உக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேறரு தவர்— (கள்ளாமை)

ஙம. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற— (வாய்மை)

ஙக. கொலைமேன்னுஞ் சோரந்தாரைக் கொலலி னினமென்னும்

ஏமப புணையைச சுடுமே— (வெகுளாமை)

கூஉ. அறிவினை ஞகுவ தண்டோ பிறிதினேய்
தன்னேய்போற் போறருக கடை(இனஞசெய்யாமை)

கூஙு. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல நூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந தலை— (கொல்லாமை)

ஞானம் - அதி. ச - (கூச - கூஎ)

கூச. ஒருபொழுதும வாழ்வ தறியாரு மருதப
கோடியு மலல பல— (நிலையாமை)

கூதி. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடபபு மிகை— (துறவு)

கூக. பிறப்பெனனும பேதைமை நீஙகச் சிறப்பென்னும
செம்பொருள காணப தறிவு— (பெய்யுணர்தல்)

கூஎ. அவாவெனப வெலலா வுயிரககு மெஞ்ஞானமும
தவாஅப பிறபபீனும விதது— (அவாவறுதல்)

ஊழ் - அதி. க - (கூஅ).

கூஅ. வகுததான் வகுதத வகையலலாற கோடி
தொகுதலாகாகுந தெய்ததல லரிது— (ஊழ்)

பொருட்பால் - அரசியல் - அதி.உரு - (கூக - கஙூ)

கூக. அறனிழுக்கா தல்லவை நீகி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு— (இறைமாட்சி)

சுய. கற்றக கசடறக் கறபவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக— (கல்

சக. கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னுதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு— (கல்லாமை)

சஏ. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென்— (கேள்வி)

சஙு. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு— (அறிவுடைமை)

சச. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்— (குற்றங்கடிதல்)

சஙி. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும் [கோடல்)
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்–(பெரியாரைத் துணைக்

சஙு. மனகல மன்னுயிர்க் காக்க மினகலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும— (சிற்றினஞ்சேராமை)

சஎ. எண்ணித் துணிக கருமக துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு— (தெரிதுசெயல்வகை)

சஅ. துனிக்கொம்ப சேறினு ஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்— (வலியறிதல்)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து— (காலமறிதல்)

இல. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின்
நீங்கி னதனைப் பிற— (இடனறிதல்)

இக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச(ம்) நான்கின்
திறந்தெரிது தேறப் படும்— (தெரிதுதெளிதல்)

இஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தற்றலை
ஆராய்வான் செய்க வினை— (தெரிந்துவினையாடல்)

இஙு. விருப்பறுச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
ஆககம் பலவுக தரும— (சுற்றந்தழால்)

இசை. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு— (பொச்சாவாமை)

இடை. ஓர்ந்து கண்ணோடா நிறைபுரிந் தியார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை— (செங்கோன்மை)

இகை. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பார்
காவலன் காவா னெனின்— (கொடுங்கோன்மை).

உகஉ திருக்குறட் கோவை

நிஎ. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் யாயி னெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும்— (வெருவந்தசெய்யாமை)

நிஅ. பண்ணென்னும் பாடற் கியையின்றேற்கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்— (கண்ணோட்டம்)

நிகூ. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்— (ஒற்றுடல்)

சுஅ. ஊமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மாமக்க ளாதலி லேவறு— (ஊக்கமுடைமை)

சுக. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லைந்தும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்— (மடியின்மை)

சுஉ. இன்பமு விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்று தூண்-(ஆள்வினையுடைமை)

சுகூ. மடித்தலை யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து— (இடுக்கணழியாமை)

அங்கவியல் - அதி. கூ - (சூச - கூடு).

அமைச்சு - அதி. ஐ - (சூச - எக)

சூச. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை— (அமைச்சு)

கூடு. கேட்டார்ப் பிணிக்குங் தகையவாய்க் கேளாந ம்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்— (சொல்வன்மை)

சூக. எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று— (வினைத்தூய்மை)

கூஎ. ஊதியமா வுற்றபி னெஞ்சுகாமை மிவ்விரண்டின்
மூதிறண்ப மாய்ந்தவர் கோள்— (வினைத்திட்பம்)

கூஅ. ஒல்லுவ வொல்லாம் வினைநன்றே யொலலாக்கால்
செலலுமவாய் நோகதிச செயல்—(வினைசெயல்வகை)

கூக. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்து
எண்ணி யுரைப்பான் றலை— (தூது)

திருக்குறட் கோவை உகூங.

எய. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் [தொழுகல்)
தேறறுதல் யார்க்கு மரிது — (மனனைச் சீர்ந
எக. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்ல தில்லை பிற— (குறிப்பறிதல்).

எஉ. அவையறிந் தாராய்ந்த சொல்லுக சொலலின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்— (அவையறிதல்)

எங. கற்றாழுற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்— (அவையஞ்சாமை)

நாடு - அதி. க - (எச)

எச. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து— (நாடு)

அரண் - அதி. க - (எடு)

எடு. உயர்வகலந் திண்மை யருமை யிந்நான்கின்
அமைவர ணென்றுரைக்கு(ம்) நூல்— (அரண்)

கூழ் - அதி. க - (எசு)

எ. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு— (பொருள்செயல்வகை)

படை - அதி. உ - (எள - எஅ)

எள. தார்தாங்கிச் செல்வது தாணை தலைவந்த
போர்தாக்குந் தன்மை யறிந்து— (படைமாட்சி)

எஅ. பேராண்மை யென்ப தறுகணென் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதனைஃகு— (படைச்செருக்கு)

நட்பு - அதி. ஙஎ - (எசு- கூடு).

எக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு— (நட்பு)

உசுச திருக்குறட் கோவை

அம். கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்— (நட்பாராய்தல்

அக. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
சோதக்க நட்டார் செயின்—(பழமை)

அஉ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரா
பத்தடுத்த கோடி யுறும்— (தீநட்பு)

அசு. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று— (கூடாநட்பு)

அச. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
தான்புக் கழுந்து மளறு— (பேதைமை)

அதி. ஏவவுஞ் செய்கலான் முன்றேறு னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்— (புல்லறிவாண்மை)

அக. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு(ம்) நணித்து— (இகல்)

அஎ. வறியார்க்கு மாறேற்ற லோமபுக வோம்பா
மெனியார்மேன் மேக பகை— (பகைமாட்சி)

அஅ. வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை— (பகைத்திறந்தெரிதல்)

அக. வாள்போல் பகைவனை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல பகைவர் தொடர்பு— (உட்பகை)

கூ. எந்திய கொள்கையார் சீரி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வெந்து கெடும்–(பெரியாரைப்பிழையாமை)

கக. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்–(பெண்வழிச்சேறல்)

கஉ. அன்பின் விழையார் பொருள்விழைப்பு மாய்தொடியார்
இன்சொ லிழுக்குத் தரும்— (வரைவின்மகளிர்)

கங. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்— (கள்ளுண்ணாமை)

கச. அகட்டாரா ரல்ல லுழப்பர் சூதென்னும்
முகடியான் மூடப்பட் டார்— (சூது)

திருக்குறட் கோவை உஉஇ

கஞ. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து— (மருந்து)

ஒழிபியல் - அதி. ஐசு - (கூசு - ஈஅ).

கசு. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குறைம் விரும்பின்
மதிகெனை மறுப்போ லுயாது— (குடிமை)

கஎ. மருந்தோமற் றூணுமபும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்தது— (மானம்)

கஅ. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்தி மெனல்— (பெருமை)

கக. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேரல்லி
தொலையலலார் கண்ணுங் கொளல்— (சான்றாண்மை)

ஈ. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யாமாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு— (பண்புடைமை)

ஈக. பொருளாஞ மெல்லாமென் றீயா திவறும்
மருளானு(ம) மாணப் பிறப்பு— (நன்றியில்செல்வம்)

ஈஉ. கருமத்தா ணணுக ணணுக திருந்துதல
கல்லவர் நாணுப் பிற— (நாணுடைமை)

ஈங. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பதனைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு— (குடிசெயல்வகை)

ஈச. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்— (உழவு)

ஈஇ. தொல்வாவுந தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
கலகுரா வென்னு(ம்) நசை— (நல்குரவு)

ஈசு. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறுஅ வரின்— (இரவு)

ஈஎ. கரப்பவாக் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்— (இரவச்சம்)

ஈஅ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்— (கயமை)

திருக்குறட்கோவை - நூற்றெட்டு முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௰	௨	சக்கியாசி	சங்கியாசி
௨	௯	மழறு	மளறு
௨	௨	அவன	அவர்
ச	௯	ஒழித்துண்பான்	ஒளித்துண்பான்
ச	௨	பாமில்லை	பாவமில்லை
இ	௰	இறையவன்	இறையவர்
இ	௨	இரசு	இரசசு
எ	௭	மெய்பொருள்	மெய்ப்பொருள
அ	ச	வகுத்தகையால்	வகுத்தவகையால்

தெய்வப் புலமைத திருவள் ளுவர்தந்த திருக்குறளின்
மெய்வைத்த சாரா முணர்த்துமிந் நூலே வியனுலகில்
சைவத் திருமக்க ளேயனறி யேனைத் தமிழ்மக்களும்
கைவைத் தறிந்தய்யு மாறருள்வா யெங்கள் கண்ணுதலே.

தி. சா. பரமசிவன்.

கோயில் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.